

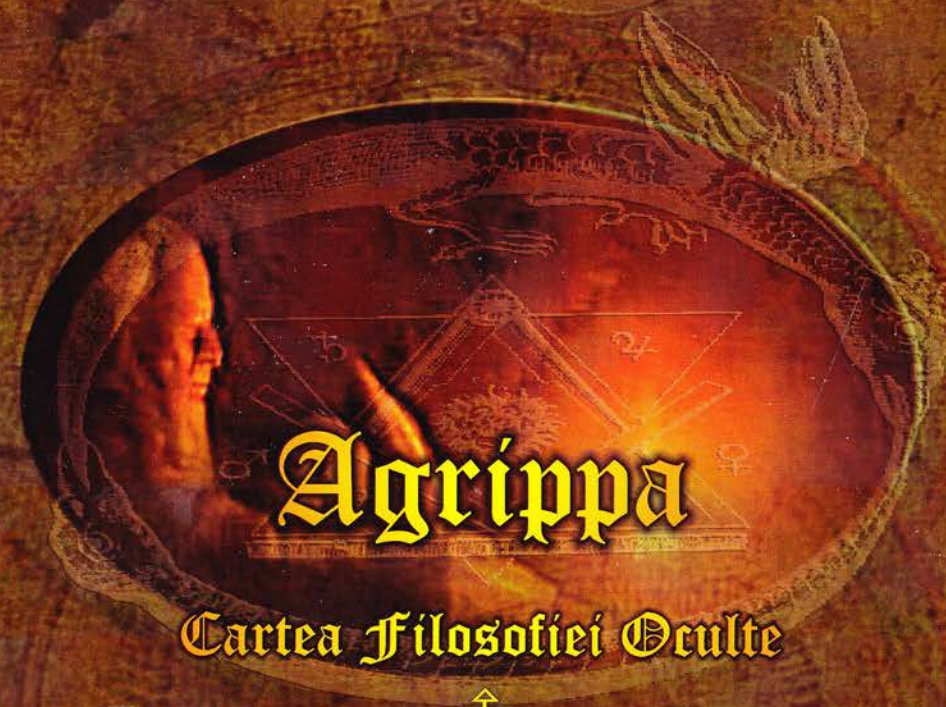
Agrippa

Cartea Filosofiei Oculte

I

Editura Esoteris

Agrippa

Cartea Filosofiei Oculte

Numai pentru voi, fii ai doctrinei și ai învățaturii, am scris această operă.

Cercetați atent cartea, concentrați-vă asupra acelei intenții pe care am presărat-o și am strecurat-o în mai multe locuri; ceea ce am lăsat să rămână ascuns într-un loc, am arătat în alt loc, ca să poată fi înțeles de înțelepciunea voastră.

Cornelius Agrippa

- * Despre cum putem atrage anumite daruri cerești și vitale prin pregătiri naturale și artificiale specifice
- * Despre geomantie, hidromantie, aeromanție și piromantie, patru divinații ale elementelor
- * Despre numerele consacrate zeilor și care dintre ele sunt atribuite și căror elemente
- * Despre cum unele lucruri artificiale cum sunt imaginile, pecețile și altele asemănătoare, pot obține virtuți de la corpurile cerești

Heinrich Cornelius Agrippa

**CARTEA
FILOSOFIEI OCULTE
VOL.I**

Editura Esoteris

Editura Esoteris Iași

Editor : Constantin Huidu
Editor : Cristina Huidu
Coperta : Cristina Huidu
Traducător : Alexandra Dalila Iosub

www.esoteris.ro
editura@esoteris.ro

Copyright C. Toate drepturile pentru reproducerea și traducerea lucrării sunt rezervate Editurii Esoteris Iași

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Heinrich Cornelius Agrippa / Cartea Filosofiei
Oculte/ Cristina Huidu ed. Constantin Huidu ed.;
Alexandra Dalila Iosub trad.
- Iași : Esoteris, 2005
I. Agrippa Cornelius
ISBN 973-87521-3-2
ISBN 978-973-8909-38-0
I. Huidu, Cristina, ed; Constantin Huidu ed
II. Alexandra Dalila Iosub (trad.)

Printed in ROMANIA

PARTEA I MAGIA NATURALĂ

DESPRE FILOSOFIA OCULTĂ

Heinrich Cornelius Agrippa (1486-1535) este cel mai influent scriitor al literaturii ezoterice din Renaștere și chiar din întregul ocultism occidental. Fără îndoială, cartea sa „*De occulta philosophia*” ar trebui să se afle în fruntea oricărei liste de lectură recomandată celor interesați de magia occidentală și tradițiile ezoterice.

Scrisă în trei cărți, între anii 1509 și 1510 (avea vârsta de 23 de ani pe atunci), acest volum a reprezentat o încercare ambițioasă de a reîntineri arta magiei, care degenerase în timpul Evului Mediu timpuriu. Agrippa a reușit acest lucru prin constituirea unui fundament intelectual și teoretic din colecția sa extinsă de surse. El a început cu o „*expunere sistematică a... magiei spirituale feniciene și a magiei demonice trithemiene (și)... tratate în magia practică*” (I. P. Culianu în „*Adevăruri ascunse*”, 198, p.114). Alte surse majore folosite de Agrippa includ „*Liber de mirabilibus mundi*”, scrisă de Pseudo-Albertus Magnus, „*Oratio de Dignitate Hominis*” și „*Apologia*”, de Giovanni Pico, „*De Verbo Mirifico*” de Johannes Reuchlin, „*Historia Naturalis*” lui Pliniu, cât și *Picatrix* și texte hermetice și neoplatonice.

Textul rezultat a circulat sub formă de manuscris, având o largă răspândire.

20 de ani mai târziu, Agrippa și-a asumat extinderea și revizuirea atentă a lucrării, care a fost tipărită în 1533.

Pregătirea tiparului nici nu începuse bine când cartea a fost denunțată ca fiind eretică, de către inchiizitorul dominican Conrad Köllin din Ulm.

Aceste dificultăți de ultimă oră sunt luate în considerare la includerea unei lungi retracții adăugate la Cartea a 3-a, cât și în ceea ce privește absența numelui sau locației editorului (Cf. V. Perrone Compagni, „*Cornelius Agrippa: De occulta philosophia Libri tres*”, Leiden: E. J. Brill, 1992, p.11).

În lucrarea sa „*Mysteriorum Libri*”, John Dee menționează în mod frecvent cartea lui Agrippa, în asemenea măsură încât pare să o fi memorat. Fragmente din lucrarea lui Agrippa se găsesc de asemenea în mod frecvent adăugate la manuscrisele de magie sau chiar fuzionate sub o formă liberă cu diferite texte.

Traducerea în engleză a apărut la Londra în 1651. Traducătorul, identificat doar ca *J. F.*, a fost probabil John French, și nu J. Freake, (Vezi Ferguson, I, 13 și DNB).

În 1801, textul lui Agrippa, sub o formă ușor prescurtată, a fost plagiat fără rușine și publicat ca lucrare proprie de către Frances Barrett („*The Magus, or Celestial intelligencer*”, Londra, 1801). Această lucrare mai este încă editată. Aceasta, la rândul ei, a fost plagiată și publicată ca fiind lucrarea lui L. W. de Laurence („*The Great Book of Magical Art, Hindoo Magic & Indian Occultism*”, Chicago, 1915)! Partea cu *magia hindusă* a compus-o prin înlocuirea anumitor nume ebraice cu fabricații pseudo-sanscrite.

Această ediție este o transcriere a ediției Gregory Moule (Moule: Londra, 1651). Textul adăugat între paranteze () are ca scop principal facilitarea căutărilor, dar și includerea unor corecturi bazate pe ediția latină originală (Leiden: E. J. Brill, 1992). De remarcat este faptul că ediția Willis F. Whitehead (Chicago, Hahn & Whitehead, 1898) a fost utilizată în etapele inițiale ale acestei transcrieri, dar s-a dovedit a fi mai puțin fidelă

textului original, astfel încât am refăcut transcrierea pentru a reflecta primele ediții.

Eforturile editoriale, în afară de ortografierea modernizată, constau în principal în substituirea eufemismelor pentru referințele sexuale sau ștergerea lor în întregime (de exemplu vezi capitolele 15 și 16).

Scrierea în ebraică, din ediția engleză, este plină de greșeli; prin urmare, am utilizat ediția latină (Leiden: E. J. Brill, 1992) pentru a le reface conform intenției originale a lui Agrippa. Din nefericire, acest fapt nu ajută la descoperirea erorilor care au rezultat din deficiențele edițiilor englezești mai timpurii.

Pentru desene am folosit ca referință ediția latină din Köln (Cologne), 1533.

Viața lui Heinrich Cornelius Agrippa

Heinrich Cornelius Agrippa, descendent dintr-o familie nobilă din *Netteshim, Belgia*, Doctor în Drept și Fizică [medicină], Maestru de Ceremonii și Judecător al Curții spirituale, și-a aplecat mintea asupra învățaturii încă din tinerețe, obținând prin spiritul său jovial multă cunoaștere în toate artele și științele; mai apoi a intrat în

armata Prințului, fiind numit cavaler pentru meritele de pe câmpul de luptă; a devenit astfel vestit pentru învățătura sa și faptele de arme pe la 1530.

S-a dedicat apoi scrisului, compunând trei Cărți *de Filosofie Ocultă* și mai apoi, un discurs injurios și cinic la adresa efemerității și vanității tuturor lucrurilor, predicând faptul că nu există nici un lucru sigur pe lumea aceasta, ci doar în cuvintele solide ale Domnului, în eminența cărora se ascunde; a mai scris și o istorie a dublei încoronări a Împăratului Carol și, de asemenea, despre excelența

sexului feminin și apariția spiritelor; dar, văzând că a publicat comentarii la *Ars Brevis* de *Raymundus Lully* [Ramon Llull] și că era foarte dedicat filosofiei oculte și astrologiei, au apărut persoane care considerau că face comerț cu diavolul, fapt pe care el l-a dovedit fără împotrivire a fi fals în *Apologia* sa, care a fost publicată, și a arătat că s-a desfășurat doar între granițele artei.

În 1538, a scris multe orații docte, care dovedesc excelența spiritului său, dar mai ales zece; prima este despre *Banchetul* lui *Platon*, rostit în *Academia* din *Tricina* și care conține lauda adusă iubirii; a doua este despre *Hermes Trismegistus* și despre puterea și înțelepciunea Domnului; a treia pentru cineva care urma să primească titlul de Doctor; a patra pentru lorzii din *Metz*, când a fost ales avocatul, senatorul și oratorul lor; a cincea către Senatul din *Luxemburg*, pentru lorzii din *Metz*; a șasea pentru a-i saluta pe Prinț și Episcop, scrisă pentru lorzii din *Metz*; a șaptea pentru a saluta un om nobil, scrisă de asemenea pentru lorzii din *Metz*; a opta pentru o rudă de a sa, un *Carmelit*, devenit licențiat în teologie, după ce a obținut regența la *Paris*; a noua pentru fiul Regelui *Cristian* al *Danemarcei*, *Norvegiei* și *Suediei*, oferită la venirea Împăratului; a zecea la funeraliile Lady-ei *Margaret*, Prințesă de *Austria* și *Burgundia*; a mai scris și un Dialog despre om și o Declamație a unei păreri disputabile despre păcatul originar, către Episcopul din *Cyrene*, o Epistolă către *Michael de Arando*, Episcop al *Sf. Pavel*; o plângere împotriva unei calomnii nedovedite, tipărită la *Strasbourg* în 1539 și, astfel, prin publicarea acestor monumente, numele de *Cornelius* a devenit faimos pentru diversitatea învățăturii sale, nu doar printre germani, ci și între alte națiuni; așa cum însuși *Momus* a cântat printre zei; printre eroi, *Hercule* a vânat monștrii; printre diavoli, *Pluto*, regele iadului, s-a mâniat împotriva fantomelor; printre filosofi, *Democrit* a râs de lucruri, iar *Heraclit*, dimpotrivă, a plâns pentru ele; *Pyrrhias* a ignorat

toate lucrurile, iar *Aristotel* credea că le știe pe toate; *Diogene* disprețuia toate lucrurile; acest *Agrippa* nu s-a dat în lături de la nimic, disprețuiește, cunoaște, ignoră, plânge, râde, se mânie, caută, cântă toate lucrurile, fiind el însuși un filosof, demon, erou, zeu și toate lucrurile.

***Celui mai onorabil prieten al meu,
și nu mai puțin învățat, Robert Childe, Doctor în
Medicină***

Domnule! Oamenii mari pot decade, oamenii puternici își pot pierde puterea, dar un filosof onest își păstrează locul pe veci. Prin urmare, doresc cu înfocare să vă dăruiesc dumneavoastră ceea ce știu că puteți proteja; nu cu sabia, ci cu rațiunea; și nu oricum, ci doar acele lucruri cărora, prin acordul vostru, le puteți da o strălucire.

Observ că nu în zadar ați cuprins cu mintea atât marea cât și uscatul, pentru că astfel ați devenit dvs înșivă un prozelit, convertindu-vă de la incredulitățile vulgare și iraționale la îmbrățișarea rațională a adevărilor sublimе, hermetice și teomagice. Sunteți atât de talentat de parcă însuși *Hermes* v-a fost tutore; aveți o putere de pătrundere în alții de parcă *Agrippa* v-a fost maestru.

Ați conversat cu mulți filosofi de peste mare, despre care noi doar citim; ați văzut multe țări, rarități și antichități despre care noi doar am auzit și pe care le-am admirat.

Nu doar ați auzit, dar ați și văzut, nu în cărți, ci în însăși *Roma*, manierele *Romei*. Acolo ați văzut multe ceremonii, dar puțină religie; iar în sălbăticia *Noii Anglii* ați văzut printre unii multă religie și puține ceremonii; iar printre alții, mă refer la băștinași, nici ceremonii, nici religie, ci doar ceea ce le dictează natura. Există multă varietate în toate acestea, iar observațiile voastre nu sunt puține.

În trecerea voastră peste mare ați văzut minunile Domnului din adâncuri, iar pe pământ ați văzut uimitoarele opere ale lui Dumnezeu din munți inaccesibili. Nu ați lăsat nici o piatră neîntoarsă, cercetarea unei pietre putând conduce la descoperirea ocultului, lucru demn de a fi cunoscut.

Parte din ambiția mea este să fac cunoscut lumii faptul că respect un astfel de om, prietenul meu învățat, tovarăș de călătorie experimentat, Doctor *Charlet*, care v-ați neglijat avantajele lumești de a deveni profesor al lucrurilor prin care ați devenit atât de erudit, ca un adevărat filosof.

Dacă aș fi cunoscut și eu atâtea limbi, expresiile retorice și patetice nu ar fi reușit să exprime stima și afecțiunea pe care vi le port.

Acum, domnule!, în ceea ce privește această traducere, dacă judecata voastră va găsi vreun defect, fie ca sinceritatea dumneavoastră să-l expună.

Fie ca acest tratat de filosofie ocultă, care apare ca un străin printre englezi, să fie luat sub patronajul dumneavoastră, amintindu-vă că înșivă ați fost odată un străin în țara de baștină.

Pe acest străin l-am îmbrăcat într-o toaletă englezească, dar dacă nu este în acord cu moda și prin urmare nerecunoscător nici uneia, fie ca aprobarea dumneavoastră să-i constituie moda; de obicei străinii fac moda, mai ales dacă cineva începe să aprobe portul. Aprobarea voastră este cea care va suplini acest lucru și mă va face,

Domnule,

Pe veci recunoscător,

J. F.

*Erudiți pragmatici, bărbați plini de mândrie,
Și argumente iradiante, care derivă adevărul,*

*Și disprețuiesc orice în afară de născocirile lor,
Și cred că aceste tratate prea-nvățate sunt doar
minciuni,
Nu vă gândiți să atingeți cu mâna goală
Aceste cărți prin care lumea se va ridica;
Ele sunt într-adevăr misterioase, rare și bogate,
Și pe departe transcend vulgul ordinar.*

Io. Booker

Agrippa către cititor

Nu mă îndoiesc ca, prin titlul lucrării noastre *de filosofie ocultă*, sau *de magie*, sau prin raritatea profilului său, cartea să fie citită de mulți, printre care unii cu o judecată nebunească [apatică, slabă] și unii care sunt perversi vor auzi ceea ce voi spune eu și ar putea lua în nume de rău sensul *Magiei*, prin ignoranța lor crasă, și, deși de-abia au văzut titlul, să strige în gura mare că predic arte interzise, plantez sămânța ereziei, ofensez urechi pioase și scandalizez spiritele luminate; că sunt un vrăjitor, superstițios și diavolesc, într-adevăr un magician; cărora eu le răspund că un magician nu semnifică un vrăjitor printre oamenii învățați sau o persoană superstițioasă sau diavolească; ci un om înțelept, un preot, un profet; și că Sibilele erau magiciene și au profețit în mod clar despre Christos; și că magicienii, fiind oameni înțelepți, prin intermediul minunatelor secrete ale lumii, știau de nașterea lui Christos, autorul lumii, și au fost primii dintre toți care l-au venerat; și că numele de magician a fost primit de filosofi, poruncit de zei, și nu era împotriva Evangheliei.

Consider că cenzorii cu aere de superioritate vor obiecta împotriva Sibilelor, magicienii sfinți și Evanghelia primind înainte denumirea de magicieni, în favoarea lor; atât de conștiincioși sunt aceștia, încât nici *Apollo*, nici

toate muzele, nici vreun înger din Ceruri nu mă pot mântui de blestemul lor. Și de aceea îi sfătuiesc să nu ne citească scrierile, nici să nu le înțeleagă sau să și le amintească, căci sunt dăunătoare și pline de otravă; poarta din *Acheron* se află în această carte; pentru ei vorbele sunt de piatră, să nu-și bată capul cu ele.

Dar voi cei care veniți dinaintea ei fără prejudecăți, dacă sunteți discreți și prudenți, așa cum sunt albinele când culeg mierea, citiți în siguranță și aveți încredere că veți profita din plin și veți beneficia de multă plăcere; dar dacă descoperiți lucruri care nu vă sunt pe plac, lăsați-le deoparte și nu le folosiți, pentru că eu nu le aprob, ci le predic vouă; dar nu refuzați alte lucruri, căci cei care privesc în cărțile tămăduitorilor, citesc și despre otrăvuri, pe lângă antidoturi și leacuri.

Mărturisesc că magia însăși ne învață multe lucruri superflue și în același timp lucruri extraordinare și curioase din ostentație; lăsați-le ca lucruri golite de conținut, dar nu le ignorați cauzele.

Dar acele lucruri care sunt pentru profitul omului, pentru schimbarea evenimentelor rele, pentru distrugerea vrăjitorilor, pentru vindecarea bolilor, pentru alungarea fantasmelor, pentru conservarea vieții, cinstei sau averii, pot fi făcute fără a aduce vreo ofensă Domnului sau a dăuna religiei, deoarece sunt, pe cât de profitabile, la fel de necesare.

V-am avertizat că am scris multe lucruri, mai mult la modul narativ decât afirmându-le; căci părea necesar să trecem peste câteva lucruri, urmând judecățile *platonicienilor* și ale altor filosofi străini, atunci când au sugerat un argument de scris pentru scopul nostru; prin urmare, dacă a fost comisă vreo greșeală, sau vreun cuvânt a fost spus mai liber, iertați-mi tinerețea; căci am scris această carte fiind de-abia un tânăr bărbat, și mă pot scuza spunând că „pe când eram un copil, vorbeam ca un copil și înțelegeam ca un copil, dar devenind bărbat, am retras

acele lucruri pe care le-am făcut când eram băiat, iar în ceea ce privește cartea mea „Despre vanitatea și incertitudinea Științelor”, retrag cea mai mare parte din ea.”

Dar cine știe, aici mă puteți condamna din nou, spunând: „*Iată cum ai scris fiind tânăr, ceea ce acum, la bătrânețe, ai retras; prin urmare, ce anume ai realizat?*”

Mărturisesc că atunci când eram foarte tânăr, m-am apucat de scrierea acestor cărți în speranța că le voi corecta și extinde mai târziu, și din această cauză le-am oferit lui *Trithemius*, un stareț neapolitan, înainte un *Spanhemensian*, un om foarte harnic cu privire la lucrurile secrete.

Dar s-a întâmplat mai apoi ca lucrarea să fie interceptată înainte de a o termina, și așa imperfectă și neșlefuită, a călătorit în Italia, Franța, Germania prin multe mâini, iar unii oameni, fie mai nerăbdători, fie mai imprudenți, lucru de care nu sunt conștient, au dat-o astfel imperfectă tiparului, stricăciune care, afectându-mă, m-a determinat să o tipăresc eu însumi, gândindu-mă că ar exista un pericol mai mic dacă aceste cărți ar ieși din mâinile mele cu anumite amendamente, ceea ce din mâinile altora iese fragmentat și dezlânat.

Mai mult, nu am considerat o crimă să nu sufăr pentru mărturia tinereții mele.

De asemenea, am adăugat unele capitole și am introdus multe lucruri care nu păreau adecvate și pe care cititorul curios va fi capabil să le înțeleagă prin inechitatea frazei; căci nu am avut voința de a începe lucrarea din nou și de a dezvălui tot ceea ce am făcut până acum, ci doar de a o corecta și a o îmbunătăți.

De aceea te rog acum, dragă cititor curtenitor, din nou, să nu cântărești aceste lucruri în conformitate cu timpul prezent în care îți sunt aduse la cunoștință, ci iartă-mi tinerețea curioasă, dacă vei găsi între aceste lucruri unele care nu-ți sunt pe plac.

Către

**R. P. D. Johannes Trithemius, Abate la biserica
Sf. Iacob din suburbiile Herbipolisului,
Heinrich Cornelius Agrippa din Nettesheym îți
trimite salutări**

Când am conversat recent (părinte prea venerabil), în Mănăstirea voastră din *Herbipolis*, am discutat împreună despre diverse lucruri ce privesc chimia, magia, Cabbala și alte lucruri, care încă se află ascunse în științele și artele secrete; și exista o mare întrebare între toate acestea, și anume de ce magia, de vreme ce este considerată de către toți filosofi vechi știința principală, iar înțelepții și preoții antici au ținut-o mereu în mare venerație, a ajuns după începuturile Bisericii Catolice să fie urâtă și suspectată de Sfinții Părinți, apoi dezbinată de zei și condamnată de sacrele canoane și, chiar mai mult, interzisă prin toate legile și ordonanțele.

Acum, cauza este, după cum îmi dau seama, nu alta decât aceasta, și anume o depravare fatală a vremurilor și oamenilor; mulți filosofi falși care s-au strecurat sub numele de magicieni, îngrămădind la un loc diferite tipuri de erori și facțiuni ale falselor religii, numeroase superstiții blestamate și ritualuri periculoase, numeroase sacrilegii rele, în afara religiei ortodoxe, chiar în vederea perfecționării naturii, distrugerii oamenilor și insultării Domnului, au scris multe cărți dăunătoare și nelegiuite, după cum vedem în zilele noastre, căroră le-au dat un nume onest furat și titlul de cărți de magie. Prin acest titlu sacru de carte de magie au sperat să câștige credit pentru nebuniile lor blestamate și detestabile.

Din acest motiv a ajuns în zilele noastre numele de magie, înainte un nume onorabil, să fie urât de oamenii buni și cinstiți și este considerată o crimă capitală, dacă

cineva îndrăznește să se declare magician, fie prin doctrină, fie prin lucrări, cu excepția fericită a vreunei bătrâne femei înzestrată, care locuiește la țară, considerată a fi talentată și a avea o putere divină (după cum spune *Apuleius*), încât să coboare Cerul și să ridice Pământul, să întărească fântânile, să facă să dispară munții, să învie fantomele, să deprime zeii, să stingă stelele, să lumineze iadul sau, după cum cântă *Vergiliu*:

*Ea va promite prin farmecele sale să alunge marile
necazuri,
Sau să liniștească mințile oamenilor, și să facă
stelele
Să meargă înapoi, iar râurile să nu mai curgă,
Să aducă sub puterea sa stafiile nopții,
Să facă pământul să geamă și copacii să cadă
din munți.*

De unde și acele lucruri pe care *Lucan* le povestește despre *Thessala* magiciana, iar *Homer* despre omnipotența lui *Circe*, în timp ce, de fapt, multe le mărturisesc a fi pline de opinii înșelătoare, o sânguină superstițioasă și trudă dăunătoare, astfel încât nu pot fi unite sub o artă malițioasă, deși ele presupun că se pot încadra sub acel venerabil titlu de Magie.

Încă de atunci aceste lucruri se prezintă astfel, lucru care m-a mirat mult și m-a infuriat, căci nu există încă om care să nu pună la îndoială această disciplină sublimă și sacră, acuzând-o de crima de impietate; dintre scriitorii cu nume obscure, care, atunci când promit să trateze despre magie, nu nascocesc decât niște jucării iraționale și superstiții nedemne de un om onest, pe când, dintre scriitorii noștri moderni, *Roger Bacon*, *Robert* [de York], un englez, *Peter Apponus* [Peter de Abano], *Albertus* [Magnus] *Teutonul*, *Arnoldas de Villa Nova*, *Anselme Parmensianul*, *Picatrix Spaniolul*, *Cicclus Asculus* din

Florența și mulți alții, toți ne-o oferă într-un mod pur și sincer.

Prin urmare, spiritul mi-a fost mișcat, în parte de admirație, în parte de indignare, și astfel m-am oferit voluntar să joc rolul filosofului, presupunând că nu voi face o treabă condamnabilă, fiind din tinerețe o fire curioasă și un cercetător nedescurajat al efectelor minunate și operațiilor pline de mistere; dacă aș reuși să recuperez acea magie antică, disciplina tuturor înțelepților, să elimin erorile de impietate, să o purific și să o împodobesc cu distincția sa proprie și să o vindec de rănile calomniatorilor, lucru pe care, deși mult l-am deliberat în mintea mea, n-am îndrăznit să-l pun în practică, dar, după unele discuții dintre noi la *Herbipolis*, cunoașterea voastră transcendentă și învățătura, venerarea ardentă, mi-au dat curaj și încredere în mine.

Aceste opinii selectate dintre filosofii acreditați și curățirea de cei răi pe care am făcut-o în introducere (care în mod disimulat, cu o cunoaștere contrafăcută, au predicat că tradițiile magicienilor trebuie învățate din cărți condamnabile ale întunericului și nu din instituțiile minunatelor operații) și îndepărtarea întunecimii, au constituit o colecție de trei cărți de magie, intitulate *Despre filosofia ocultă*, un titlu mai puțin ofensiv, cărți pe care le supun (căci excelați în cunoașterea acestor lucruri) corectării și cenzurii voastre, căci dacă am scris ceva ce poate fi considerat un reproș reprobabil în fața naturii sau care-L ofensează pe Dumnezeu sau dăunează religiei, puteți condamna greșeala; dar dacă scandalul impietății poate fi dizolvat și curățat, puteți apăra tradiția adevărului și faceți acest lucru cu aceste cărți și cu magia însăși, astfel încât nimic care poate fi profitabil să nu fie ascuns și nimic care poate răni să nu fie aprobat, astfel ca aceste trei cărți, după ce au trecut examinarea cu succes, să fie considerate demne de a apărea în public și să nu ne temem de cenzura posterității. *Cu bine, și iertați-mi îndrăzneala.*

Johannes Trithemius, Abate la Sf. Iacob din Herbipolis, fost Spanhemia, către al său Heinrich Cornelius Agrippa din Nettesheim, sănătate și iubire.

Lucrarea ta (mult renumite *Agrippa*), intitulată *Despre Filosofia Ocultă*, pe care mi-ai trimis-o prin acest curier, pentru a o examina, am primit-o cu enormă plăcere, pe care nici o limbă muritoare nu o poate exprima și nici o peniță nu o poate scrie; am meditat, cu privire la învățătura ta care depășește cunoașterea vulgară, dacă, fiind atât de tânăr, ar fi bine să te introduci în astfel de secrete care au fost ascunse celor mai învățați oameni, secrete pe care nu le-ai înfățișat doar clar și adevărat, ci și adecvat și într-un mod elegant.

De aceea mai întâi îți mulțumesc pentru bunăvoința ta față de mine și, dacă voi fi vreodată în stare, îți voi înapoia mulțumirile atât cât îmi va sta în putință; aprob lucrarea ta, pe care nici un învățat nu o poate stăpâni pe deplin.

Acum că poți continua cu lucruri mai înalte, ceea ce ai și început, și nu vei lăsa un spirit atât de excelent în voia lenei, cu cea mai mare sinceritate cu care te pot sfătui, te sfătuiesc și te implor să te dedici experimentării unor lucruri mai bune și să demonstrezi lumina adevăratei înțelepciuni ignorantului, căci tu însuși ești luminat într-un mod divin; nu lăsa considerațiile oamenilor de o vanitate zadarnică să te abată de la scopul tău; unui astfel de om îi voi spune, oricine ar fi el, că boul neliniștit zdrobește cu putere, și nici un om, după judecata înțeleptului, nu poate fi cu adevărat învățat dacă este legat de rudimentele unei singure facultăți; dar Dumnezeu ți-a dăruit o inteligență imensă și sublimă, cu ajutorul căreia să nu imiți boii, ci păsările; să nu consideri suficient a rămâne doar la cercetarea particularului, ci apleacă-ți mintea către

universalii; căci un om învățat astfel este cunoscut, față de cât de puține lucruri este ignorant. Mai mult, inteligența ta este din plin capabilă pentru toate lucrurile și trebuie folosită într-un mod rațional, nu pentru lucruri puține sau inferioare, ci multe și mai sublime.

Te sfătuiesc totuși să urmezi o regulă, să nu comunicai secrete vulgare unor prieteni vulgari, ci secrete înalte unor prieteni de valoare. Dă-i fân unui bou, zahăr unui papagal; înțelege această semnificație, nu te lăsa călcat în picioare de copitele unui bou, așa cum se întâmplă de multe ori.

Cu bine, prietenul meu vesel, și dacă îmi stă în putință să te servesc, poruncește-mi, și, conform plăcerii tale, ruga se va îndeplini fără întârziere; de asemenea, fie ca prietenia noastră să crească zilnic; scrie-mi adeseori și trimite-mi câteva dintre lucrările tale, pe care cu sinceritate ți le cer.

Din nou cu bine,

De la Mănăstirea noastră din *Peapolis*,
8 aprilie, anul M.D.X.

Către

Venerabilul Părinte întru Christos și prea ilustru Prinț, Hermannus, Conte de Wyda, prin grația divină Arhiepiscop al Sfintei Biserici din Colonia, Prinț Elector al Sfântului Imperiu Roman și Mare Cancelar peste Italia, Duce de Westphalia și Angaria și descendent din Legația Sfintei Biserici din Roma, unul dintre Vicarii Generali ai Curții, Heinrich Cornelius Agrippa din Nettesheim îți transmite salutări

Atât de mare este măreția faimei voastre renumite (prea venerabile și Ilustre Prinț), atât de mare este măreția virtuților voastre și splendoarea învățaturii, dobândită prin exercițiu frecvent al celei mai bune instruirii și discursuri serioase, cu prudență mare și pregătire elegantă a vorbirii, cunoaștere a numeroase lucruri, religie constantă și condiții demne de laudă, prin care sunteți înzestrat dincolo de limita obișnuită a celorlalți; nu spun nimic de acele monumente antice ale nobilității voastre eminente, comorile bogățiilor voastre, atât vechi, cât și noi, vastitatea domeniilor, ornamentele demnităților sacre, în a căror posesiuni excelați, împreună cu frumusețea formei și trăinicia corpului.

Prin toate aceste lucruri sunteți măreț, dar eu vă stimez cu mult mai mult, pentru acele virtuți eroice, super ilustre, datorită cărora un om, cu cât este mai învățat și iubește virtutea, cu atât mai mult dorește să vă intre în grații; astfel și eu doresc să obțin favorurile voastre, dar în maniera oamenilor din *Parthia*, adică printr-un dar, cum este obiceiul de a-i saluta pe Prinți, obicei într-adevăr venit din epocile anticilor până în aceste vremuri, când încă mai este observat.

Văzând alți oameni foarte învățați care doresc să vă ofere darurile frumoase și mărețe ale învățaturii lor, eu cel mai puțin doresc să neglijez venerarea și reverența în fața

voastră, nu îndrăznesc să mă prezint cu mâna goală în fața măreției voastre.

Fiind foarte grijuliu și privind prin biroul meu după un dar cu care m-aș putea înfățișa în fața unui astfel de ilustru Prinț, iată printre acele lucruri cu grijă așezate, cărțile despre *Filosofia Ocultă sau despre magie*, prezentate așa cum am încercat eu să le scriu când eram foarte tânăr, și acum, după ce au trecut mulți ani de zile, uitându-le, am neglijat să le perfecționez; în grabă, pentru a-mi prezenta omagiile, pentru a le oferi în cinstea voastră, le-am completat.

Eram cu adevărat convins că nu puteam oferi nimic mai acceptabil decât o nouă lucrare despre învățătura cea mai antică și obscură; o lucrare a tinereții mele curioase, dar o doctrină a antichității, pe care nimeni, îndrăznesc să spun, nu a mai încercat să o restaureze până în prezent.

Cu toate acestea, lucrările mele nu sunt dedicate vouă, căci nu sunt demne, dar ar putea deschide o cale pentru mine în vederea câștigării favorurilor voastre. Vă implor, dacă se poate, fiți îngăduitor cu ele. Vă voi fi profund devotat dacă aceste studii ale tinereții mele vor fi cunoscute prin autoritatea măreției voastre, invidia fiind alungată prin puterea demnității voastre, căci memoria lor mi-a rămas ca fructul unei conștiințe bune, găsind în ele multe lucruri care, la această vârstă, îmi par foarte profitabile și deci necesar a fi cunoscute.

Posedați astfel nu doar munca tinereții mele, ci și a vârstei mele actuale, căci am corectat multe erate ale lucrării mele din tinerețe, introducând multe lucruri în multe locuri și adăugând multe lucruri în multe capitole, care pot fi ușor observate prin inegalitatea stilului; astfel veți ști că voi fi toată viața mea devotat plăcerii voastre. Cu bine, preferic prinț al fericitei *Colonia*.

Din Mechlinia,

Anul M. D. XXXI. În luna ianuarie.

Iată exteriorul și interiorul filosofiei, dar unul fără celălalt nu constituie decât un ornament gol; cu toate acestea, mulți sunt satisfăcuți doar cu atât.

A poseda o simplă noțiune a unei zeități, a învăța câteva mișcări ale corpurilor cerești, împreună cu operațiile comune respective, și a concepe unele fabricații terestre, este nu doar superficial, ci și vulgar.

Doar *filosofia ocultă* este adevărată și sublimă, ce ne învață a înțelege influențele misterioase ale lumii intelectuale asupra celei cerești și a ambelor asupra celei terestre, a ști cum să ne dispunem și să ne potrivim, astfel încât să fim capabili să primim aceste operații superioare, prin care am reuși să facem lucruri minunate, care par într-adevăr imposibile, sau cel puțin nelegiuite, în timp ce ele pot fi de fapt efectuate printr-o putere naturală și fără a aduce ofense Domnului sau a viola religia.

A apăra regate, a descoperi adunările secrete ale oamenilor, a învinge dușmanii, a elibera captivii, a mări bogățiile, a procura favorurile oamenilor, a distruge bolile, a conserva sănătatea, a prelungi viața, a reînnoi tinerețea, a prezice evenimentele viitoare, a vedea și a cunoaște lucruri îndeplinite la mare distanță, și altele la fel, toate prin virtutea influențelor superioare, pot părea drept lucruri incredibile.

Totuși, citește următorul tratat și vei vedea această posibilitate confirmată atât prin rațiune, cât și prin exemplu.

Vorbec acum pentru cei judicioși, căci alții fie nu știu, fie nu cred, și nici nu vor a ști vreun lucru, ci doar ceea ce este vulgar, și aceștia nici nu cred că dincolo de ce se vede există ceva care merită a fi cunoscut; când de fapt există mistere profunde în toate ființele, chiar de la Dumnezeu, din cele mai înalte ceruri, până la diavoli din cel mai adânc iad; da, chiar în numere, nume, litere, caractere, gesturi, timp, locuri și altele tot așa, care sunt amănunțit discutate de acest autor învățat.

Nu pot nega că în această lucrare există multe superstiții și vanitate. Dar amintiți-vă că cel mai bun aur se extrage din cea mai mare cantitate de nisip; luați în considerare perioada în care le-a scris și tinerețea sa, timpul și locul, lucrurile pe care le-a descoperit și scris, și mai degrabă veți admira soliditatea, înainte de a condamna vanitatea.

Aurul se întunecă tare, imediat ce este scos din pământ. Adevărurile misterioase nu strălucesc în prezent ca razele soarelui imediat ce sunt recuperate dintr-o îndelungată întunecare, ci sunt acoperite de nori obscuri. Dar ați putea spune că acest *Agrippa* ar putea întuneca aceste litere ca un filosof esoteric, într-adins, astfel ca doar fiii artelor să le înțeleagă. El ar putea probabil să amestece pleava cu grâul, astfel ca doar păsările să le descopere cu rapiditate, și nu să le calce porcii între copite.

Deja sunt prevenit să nu spun prea multe lucruri care să semene a scuză sau a laudă adusă acestui autor; căci la începutul și la sfârșitul acestei cărți există mai multe epistole ale sale către alții, în care se scuză față de lucrurile care ar putea sta împotriva lui și ale altora către el, care laudă suficient ceea ce este demn de laudă, la care poate fi adăugată și acea mărturie onorabilă oferită de autorul acelei lucrări inteligente și sublime, *Anthroposophia Theomagica* [de Thomas Vaughan], tipărită mai târziu.

Tot ceea ce pot spune pentru a te convinge să citești această carte este să te rog să-ți arunci privirea peste indexul capitolelor conținute acolo, care se află la sfârșitul celor trei cărți și vei vedea acolo o astfel de varietate de subiecte minunate, încât la vederea lor vei fi nerăbdător să le citești.

Doresc acum să spun un cuvânt și despre mine. Dacă această traducere a mea nu va fi pe măsura valorii autorului sau a așteptărilor cititorului, ia în considerare stilul de necitit al autorului din multe locuri, mănunchiul

de erate, cât și construcțiile literare și gramaticale care se poate să fi ocazionat unele greșeli în această traducere.

Cu toate acestea, sper că am reușit, deși fără prea multă eleganță (căci într-adevăr chestiunea nu se preta la așa ceva), să construiesc niște fraze englezești la fel de inteligibile pe cât era originalul.

În ceea ce privește termenii de artă, care sunt numeroși și diverși și nu corespund nici unei expresii englezești, i-am exprimat prin urmare prin cuvinte latinești și grecești, după cum le-am găsit. Sper ca un artist să fie capabil să le înțeleagă; în ceea ce privește erata, așa cum am citit-o cursiv de-a lungul cărții, am observat-o după cum este menționată.

Dacă vei mai găsi alte greșeli, ceea ce este foarte posibil, fii sincer și impută-le editorilor, lucru pentru care, cât și pentru acordarea de credit față de ceea ce îți prezint aici în ansamblu, mă vei obliga pe veci ca prieten al tău.

J. F.

[Erata este omisă aici, de vreme ce este încorporată în această ediție.]

FILOSOFIA OCULTĂ SAU MAGIA

scrisă
de vestitul

**Heinrich Cornelius Agrippa, Cavaler
Și Doctor în Drept, Sfătuitor al Maiestății Sale
Cezare Sacre, și Judecător al Curții de Drept.**

CARTEA ÎNTÂI

Despre cum colecționează magicienii virtuțile din lumea tripartită

Văzând că există o lume tripartită, lumea elementară, lumea cerească și lumea intelectuală, și că fiecare etaj inferior este guvernat de un etaj superior, primind astfel influența virtuților etajului superior, astfel încât cel mai original și principal Lucrător dintre toate transformă pentru sine, prin înșeri, ceruri, stele, elemente, animale, plante, metale și pietre, virtuțile omnipotenței sale asupra oamenilor, pentru ale căror servicii a creat toate aceste lucruri; înțelepții nu consideră a fi imposibil să ascendem prin aceleași grade, în fiecare lume, către aceeași lume originală, Creatorul tuturor lucrurilor și cauză primă, de unde toate lucrurile există și sunt născute; și nici de a ne bucura nu doar de aceste virtuți, care sunt deja printre cele mai bune lucruri, ci și dincolo de ele, pentru a atrage noi virtuți din ceruri.

De aceea înțelepții caută virtuțile lumii elementare, prin intermediul fizicii [medicină] și a filosofiei naturale, în amestecurile variate ale lucrurilor naturale, apoi virtuțile lumii cerești în raze și influențele acestora, conform regulilor astrologilor și doctrinelor matematicienilor, unind virtuțile cerești cu primele. Mai mult, ei ratifică și confirmă toate acestea prin puterile diverselor inteligențe, prin ceremoniile sacre ale religiilor.

Ordinea și procesul tuturor acestora le voi cuprinde în aceste trei cărți: dintre care **1.** prima conține magia naturală, a doua **2.** pe cea cerească, iar a treia **3.** pe cea ceremonială.

Nu știu dacă aceasta este o presupunere de neiertat din partea mea, să mă consider eu, un om cu puțină judecată și învățătură, în tinerețea mea, atât de încrezător în desfășurarea unei sarcini atât de dificile, atât de grele și încurcate cum este știința aceasta.

Prin urmare, indiferent de lucrurile pe care le posedăm deja și cele pe care le voi spune mai apoi, nu voi permite să le aprobe nimeni, nici măcar eu însumi, dacă nu sunt mai întâi aprobate de Biserica universală și de Congregația celor credincioși.

Despre Magie, părțile ei componente și despre cum trebuie să fie calificați profesorii care o predau

Magia este o facultate de o minunată virtute, plină de cele mai înalte mistere, conținând cea mai profundă contemplare a celor mai ascunse lucruri, împreună cu natura, puterea, calitatea, substanța și virtuțile respective, cât și cunoașterea întregii Naturi, și cuprinde instrucțiuni în ceea ce privește distincția și acordul dintre lucruri, prin care se produc acele minunate efecte, unind virtuțile

lucrurilor prin aplicarea lor reciprocă, și asupra subiecților corespunzători inferiori, unindu-se și înlănțuindu-se minuțios prin intermediul puterilor și virtuților corpurilor superioare.

Aceasta este știința perfectă și cea mai importantă, acel gen de filosofie sacră și sublimă, și perfecțiunea absolută dintre toate filosofiiile.

Orice filosofie normativă este împărțită în filosofia naturală, matematică și cea teologică. Filosofia naturală ne învață despre natura acelor lucruri care există în lume, căutând și întrebându-se asupra cauzelor acestora, efectele, timpul, locurile, modurile, evenimentele, întregul și părțile lor, cât și despre:

*Numărul și natura acelor lucruri,
Numite elemente, pe care le aduc focul, pământul,
aerul:
Căci de la ele își au cerurile începutul;
Când marea, când curcubeul, în culori vesele s-au
îmbrăcat.
Ce anume face norii care se adună negri,
Pentru a trimite trăsnete și o crăpătură bubuitoare;
Ce anume face flăcările nocturne și cometele;
Ce anume face pământul să se umfle și apoi să se
cutremure,
Care este sămânța metalelor și a aurului,
Ce virtuți și bogăție păstrează sipetul naturii.*

Toate aceste lucruri le face filosofia naturală, care supraveghează tot ce se întâmplă în Natură și care ne învață conform muzei lui Vergiliu:

*De unde toate lucrurile curg,
De unde provin omenirea, fiarele; focul, ploaia și
zăpada,
De unde provin cutremurele; de ce întregul ocean se*

zbate

*Peste bancurile sale și apoi se retrage;
De unde provine tăria ierburilor, de unde curajul,
furia brutelor,
Toate tipurile de pietre, lucruri ciudate și fructe.*

Dar filosofia matematică ne învață să cunoaștem mulțimea de corpuri naturale, în toate cele trei dimensiuni, precum și să concepem mișcarea și cursul corpurilor cerești.

*... Precum în mare grabă,
Ce anume face stelele aurii să meargă atât de
repede;
Ce anume face Luna câteodată să-și ascundă fața,
Și Soarele la fel, ca și cum ar fi în dizgrație.*

Precum cântă Vergiliu:

*Așa precum Soarele guvernează douăsprezece semne
zodiacale,
Ochiul care măsoară Pământul jur împrejur cu
razele sale,
El face cunoscut cerul înstelat;
Și eclipsele ciudate ale Soarelui și Lunii.
La fel Arcturus și stelele ploii,
Cele șapte stele și Ursa Mare,
Motivul pentru care Soarele iernii aleargă atât de
iute spre apus;
Ce anume face nopțile atât de lungi înainte ca el să
răsară?*

Toate acestea sunt înțelese de filosofia matematică.

*... Prin urmare, prin lucruri putem prezice
Toate anotimpurile; timpul de cules și semănat,*

*Și când este potrivit să ne lansăm în adâncuri,
Și când la război, și când în pace să dormim,
Și când copacii să-i sădim, și-apoi din nou
Să-i potrivim, astfel încât ei să rodească.*

Acum, filosofia teologică sau Divinitatea ne învață ce anume este Dumnezeu, mintea, inteligența, îngerii, diavolii, sufletul, religia, instituțiile sacre, riturile, templele, observațiile și misterele sacre. Ne dă instrucțiuni cu privire la credință, miracole, virtuțile cuvintelor și figurilor, operațiile secrete și misterele pecetilor, și, așa cum a spus *Apuleius*, ne învață să înțelegem corect și să ne instruiem în legile ceremoniale, echitatea lucrurilor sfinte și regula religiilor.

Dar pentru a recapitula: magia cuprinde, unește și actualizează aceste trei facultăți principale; pe deplin meritat a fost considerată de antici ca fiind cea mai înaltă și mai sacră filosofie.

A fost adusă la lumină, după cum se știe, de către cei mai înțelepți autori și cei mai faimoși scriitori; printre care se numără *Zamolxis* și *Zoroastru*, ca fiind cei mai faimoși, în așa măsură încât mulți credeau că sunt inventatorii acestei științe.

Pe urmele lor au continuat *Abbaris Hiperboreanul*, *Charmonides*, *Damigeron*, *Eudoxus*, *Hermippus*; au fost și alți bărbați aleși, eminenți, ca *Mercurius Trismegistus*, *Porphyrius*, *Imablicus*, *Plotin*, *Proclus*, *Dardanus*, *Orpheus Tracul*, *Gog Grecul*, *Germa Babilonianul*, *Apollonius din Tyana*, *Osthanes*, care au scris lucrări excelente în acest domeniu, ale căror scrieri au fost pierdute și pe care *Democrit* din Abdera le-a recuperat și tipărit împreună cu propriile sale comentarii.

În afară de *Pitagora*, *Empedocle*, *Democrit*, *Platon*, mulți alți filosofi renumiți au călătorit departe peste mare pentru a învăța această artă și la întoarcere au publicat-o

cu minunată devoțiune, considerând-o ca pe un mare secret.

Este de asemenea bine cunoscut faptul că *Pitagora* și *Platon* au fost la profeții din Memphis pentru a o învăța și au călătorit aproape pe tot cuprinsul Siriei, Egiptului, Iudeei și prin școlile caldeenilor, ca să nu fie ignoranți cu privire la cele mai sacre memoriale și arhive de magie, care ar putea la rândul lor să fie impregnate cu lucruri divine.

Oricine, prin urmare, este doritor să studieze această facultate, dacă nu este instruit în ceea ce privește filosofia naturală, în care sunt descoperite calitățile lucrurilor și proprietățile oculte ale fiecărei ființe, și dacă nu este instruit în matematici și în aspecte, în figurile stelelor, de care depind virtutea sublimă și proprietatea fiecărui lucru, și dacă nu este instruit în teologie, în care se manifestă acele substanțe imateriale, care sunt răspândite în toate lucrurile și le administrează, nu este posibil să înțeleagă raționalitatea magiei. Pentru că nu există vreo lucrare care să se construiască doar prin simpla magie, nici vreo lucrare care să fie pur și simplu magică, și care să nu cuprindă aceste trei facultăți.

Cele patru Elemente, calitățile și amestecurile lor reciproce

Există patru Elemente, temeiurile originale ale tuturor lucrurilor materiale: Focul, Pământul, Apa și Aerul, din care sunt compuse toate corpurile inferioare elementare, nu prin îngrămădirea lor la un loc, ci prin transmutare și unire; atunci când sunt distruse, se dizolvă în elemente. Căci nu există nici un corp de sine stătător alcătuit dintr-un element pur, ci sunt mai mult sau mai puțin amestecate și capabile de a se transforma unul într-altul.

Așa cum pământul devine noroi, fiind dizolvat, și se transformă în apă, și înapoi se face gros și dur, devenind pământ la loc, dar evaporându-se prin căldură, trece în aer și acolo este aprins și se transformă în foc, iar acesta, la rândul său, fiind stins, revine în aer, și fiind răcit, după ce a ars, devine pământ sau piatră sau sulfură, care se manifestă prin fulger.

Platon era de aceeași părere, și anume că pământul este pe deplin schimbător, iar restul elementelor se transformă, unul într-altul, în mod succesiv.

Dar părerea unui alt gen de filosofi mai subtili este că pământul nu se schimbă, ci se potolește și se amestecă cu alte elemente, care îl dizolvă, reîntorcându-se în starea sa inițială.

Acum, fiecare dintre elemente are două calități specifice: prima care readuce elementul în starea sa inițială, iar cealaltă care este de acord cu starea care-i urmează. Astfel, focul este fierbinte și uscat, pământul este uscat și rece, apa este rece și umedă, iar aerul este umed și fierbinte.

În această manieră, elementele, conform celor două calități contrare, sunt contrare două câte două, așa cum este focul cu apa și pământul cu aerul.

Mai mult, elementele sunt opuse și din alt punct de vedere: căci unele sunt grele, ca pământul și apa, iar celelalte ușoare, ca aerul și focul. De aceea stoicii le numeau pasive pe primele, iar pe ultimele active.

La fel, *Platon* distinge elementele într-o altă manieră și desemna fiecăruia trei calități: de exemplu focului strălucire, subțirime și mișcare, iar pământului întunecime, grosime și tăcere. Conform acestor calități, elementele de foc și pământ sunt contrare, iar celelalte elemente își împrumută calitățile lor de aici, astfel încât aerul primește două dintre calitățile focului, subțirime și mișcare, și una de la pământ, adică întunecimea. În aceeași manieră, apa primește două dintre calitățile pământului, întunecimea și

grosimea, și una de la foc, adică mișcarea. Dar focul este de două ori mai subțire decât aerul, de trei ori mai mobil și de patru ori mai strălucitor; iar aerul este de două ori mai strălucitor, de trei ori mai subțire și de patru ori mai mobil decât apa, de unde rezultă că apa este de două ori mai strălucitoare decât pământul, de trei ori mai subțire și de patru ori mai mobilă. Așa cum focul este pentru aer, la fel aerul este pentru apă și apa pentru pământ; și din nou, așa cum pământul este pentru apă, la fel este apa pentru aer și aerul pentru foc.

Și aceasta este rădăcina și fundamentul tuturor corpurilor, naturilor, virtuților și minunatelor opere; și cel care va cunoaște aceste calități ale elementelor și amestecurile lor, va reuși cu ușurință să realizeze astfel de lucruri minunate și uimitoare, care vor fi perfecte în magie.

O considerație tripartită a Elementelor

Există deci, după cum am spus, patru elemente, fără de a căror perfectă cunoaștere nu putem efectua nimic în magie.

Fiecare dintre acestea este de trei feluri, astfel încât numărul celor patru poate ajunge la numărul de douăsprezece; și prin trecerea pe la numărul șapte, în drumul spre numărul zece, ar putea fi remarcat un progres către Unitatea Supremă, de care depind toate virtuțile și minunatele operații.

Elementele pure sunt de prim rang, și anume cele care nu sunt nici compuse, nici schimbate, nu admit nici un fel de amestec, deci sunt incoruptibile, și prin care virtuțile tuturor lucrurilor naturale sunt actualizate. Nici un om nu este capabil să le enumere virtuțile, pentru că pot face tot felul de lucruri peste alte lucruri. Cel care ignoră

aceste lucruri nu va fi niciodată în stare să realizeze vreo materie minunată.

Elementele de al doilea rang sunt cele care sunt compuse, schimbătoare și impure, deși ele pot fi reduse prin artă la simplitatea lor pură, a căror virtute, atunci când sunt reduse la simplitatea lor, face din toate lucrurile perfecte lucruri oculte și operațiile obișnuite ale Naturii: și acestea sunt fundamentele întregii magii naturale.

De al treilea rang sunt acele elemente care, în mod original și prin ele însele, nu sunt elemente, ci de două ori compuse, variate și schimbătoare dintr-unul într-altul. Ele constituie *mediul* infailibil, numite de aceea natura de mijloc sau sufletul naturii de mijloc; puțini sunt cei care înțeleg misterele profunde ale acestora. În ele se află, prin intermediul anumitor numere, grade și ordine, perfecțiunea fiecărui efect pe care îl vedem în oricare lucru, fie că este natural, ceresc sau supraceresc; sunt pline de minuni și mistere și sunt operative, la fel ca în magia naturală, atât de divină; căci din acestea, prin acestea, provin legăturile, dezlegările și transmutările tuturor lucrurilor, cunoașterea și prezicerea lucrurilor ce vor veni, cât și alungarea răului și câștigarea spiritelor bune.

Prin urmare, fie ca nici un om, fără aceste trei tipuri de elemente și cunoașterea acestora, să nu fie încrezător că este capabil să realizeze ceva în cadrul științelor oculte ale Magiei și Naturii. Dar cel care va ști cum să reducă acele elemente dintr-un ordin în elemente de alt ordin, impur în pur, compus în simplu, și va ști cum să înțeleagă în mod distinct natura, virtutea și puterea lor în număr, grad și ordine, fără a divide substanța, va obține cu ușurință cunoașterea și operarea perfectă a tuturor lucrurilor naturale și a secretelor cerești.

Natura minunată a Focului și a Pământului

Există două lucruri (spune *Hermes*), și anume Focul și Pământul, care sunt suficiente pentru operarea tuturor lucrurilor minunate: primul este activ, ultimul pasiv.

Focul (după cum spune *Dionisie*), în toate lucrurile și prin toate lucrurile, vine și pleacă strălucitor, este strălucitor în toate lucrurile, și în același timp ocult și necunoscut; când se află de sine stătător (fără altă materie în care și-ar putea manifesta acțiunea specifică) este nelimitat și invizibil, autosuficient pentru fiecare acțiune specifică sieși, mobil, producându-se singur după un anumit tipar, prin toate lucrurile care ajung în preajma sa, reînnoindu-se, păstrându-și natura, luminând, necuprins de luminile care îl învăluie pe deasupra, clar, separat, trăgându-se înapoi, încovoiindu-se în sus, rapid în mișcare, înalt, întotdeauna, dând naștere la mișcare, cuprinzând altceva, necuprinzându-se în sine, neavând nevoie de altceva, crescând în secret în sine și manifestându-și măreția față de lucrurile care îl primesc; activ, puternic, invizibil prezent în toate lucrurile deodată, nu poate fi înfruntat sau opus, dar la fel ca într-o răzbunare, se va reduce prin anumite lucruri supunându-se sieși; incomprehensibil, impalpabil, neîmpuținat, prea bogat în toate senzațiile proprii.

Focul - așa cum spune *Pliniu* -, este acea parte nelimitată și înșelătoare a naturii lucrurilor, punându-se întrebarea dacă distruge sau produce majoritatea lucrurilor.

Focul însuși este unic și penetrează toate lucrurile - așa cum spun *pitagoreicii* -, se răspândește până departe în ceruri și strălucește: iar în locul infernal este fără de ezitare, întunecat și chinuitor, la mijloc făcând parte din ambele locuri.

Prin urmare, Focul în sine este unic, dar prin ceea ce îl primește, înmănunchiat, iar în diferiți subiecți este distribuit într-o altă manieră, - așa cum *Cleanthes* a mărturisit în *Cicero*.

Acel foc pe care îl folosim noi este obținut prin alte lucruri. Se află în pietre și este obținut prin lovirea oțelului; se află în pământ și ia naștere după ce îl scoatem ca să-l afumăm: se află în apă și încălzește izvoarele și fântânile; se află în adâncul mării și face aerul cald când este aruncat înapoi și încolo alături de vânturi; se află în aer, pe care-l arde (așa cum am văzut de multe ori).

Și toate animalele, orice fel de ființe vii, cât și vegetalele, sunt conservate prin căldură; și toate lucrurile care trăiesc, trăiesc prin rațiunea acestei călduri interioare.

Proprietățile focului de mai sus sunt căldura, transformarea tuturor lucrurilor în ceva roditor și lumina, care dă viață tuturor lucrurilor.

Proprietățile focului infernal sunt o căldură pârjolitoare, ce consumă toate lucrurile, și întunecimea, care face toate lucrurile sterpe.

Focul ceresc și strălucitor alungă spiritele întunericului; la fel și focul nostru făcut cu lemne, în măsura în care se poate face o analogie cu *vehiculul* acelei lumini superioare; la fel îl putem asemăna și cu El, care a spus: *Sunt Lumina Lumii*, care este adevăratul Foc, Părintele Luminilor, de la care vine orice lucru bun care ne este dat; trimițând înainte Lumina Focului Său și comunicând-o mai întâi Soarelui, iar restul corpurilor cerești, și prin acestea, ca și cum ar fi instrumente intermediare, transformând acea Lumină în focul nostru.

Prin urmare, spiritele întunericului sunt mai puternice în întuneric; deci spiritele bune, care sunt îngerii luminii, sunt potențate, nu doar prin intermediul acelei Lumini, care este divină, a Soarelui și lumina cerească, ci și prin lumina focului nostru obișnuit.

De aceea primul și dintre cei mai înțelepți institutori ai religiilor și ceremoniilor a predestinat ca rugăciunile, cântecele și toate modurile de adorare divină să nu fie efectuate fără candelă aprinsă sau torțe (la fel spune și aceea vorbă semnificativă a lui *Pitagora*: „Nu vorbi despre Dumnezeu fără o lumină.”) și a poruncit ca pentru alungarea spiritelor rele, luminile și focurile să fie aprinse prin trupurile morților și să nu fie stinse până când nu vor fi efectuate toate devoțiunile, după un ritual sfânt și apoi vor fi arse.

Însuși marele *Jehova*, din *Vechea Lege*, a poruncit ca toate sacrificiile sale să fie oferite odată cu focul, iar focul să ardă mereu pe altar, obicei pe care preoții altarului l-au păstrat întotdeauna printre *romani*.

Acum, baza și fundamentul tuturor elementelor este pământul, căci el este obiectul, subiectul și receptaculul tuturor razelor și influențelor cerești; în el sunt conținute semințele și virtuțile seminale ale tuturor lucrurilor, de aceea se spune despre el că este animal, vegetal și mineral.

Este făcut roditor de către alte elemente, iar cerurile scot din el toate lucrurile; primește abundența tuturor lucrurilor și este prima fântână din care izvorăsc toate lucrurile, este centrul, fundamentul și mama tuturor lucrurilor.

Luați din el oricât doriți, separați, spălați, purificați, subtilizați, lăsați-l în aer liber pentru scurt timp, și va fi plin, va abunda în virtuți cerești, căci din el ies plantele, viermii și alt lucruri vii, de asemenea pietrele și licăririle strălucitoare ale metalelor.

În el există mari secrete, iar la un moment dat va fi purificat cu ajutorul focului și redus la simplitatea sa printr-o spălare convenabilă.

Este prima materie a creației noastre și cel mai bun leac, care ne poate vindeca și conserva.

Natura minunată a Apei, Aerului și Vântului

Celelalte două elemente, adică Apa și Aerul, nu sunt mai puțin eficiente decât primele; nici natura nu dorește mai puțin să realizeze lucruri minunate prin ele.

Există o nevoie atât de mare de apă, încât fără ea nu poate trăi nici o ființă vie.

Nici o iarbă sau plantă nu se poate dezvolta fără umezeala apei. În ea se află virtutea însămânțătoare a tuturor lucrurilor, în special a animalelor, a căror spermă este apoasă.

La fel sunt semințele copacilor și ale plantelor, deși acestea sunt împământenate, dar trebuie cu toate acestea înrădăcinate în apă, pentru a da rod; fie că sunt îmbibate de umezeala pământului, de rouă sau ploaie, sau orice alt fel de apă care este într-adins dată lor.

Moise scrie „că doar pământul și apa pot da naștere unui suflet viu”. Dar el atribuie apei o producție dublă de lucruri, adică lucruri care înoată în ape și lucruri care zboară în aer, deasupra pământului.

Și aceste două producții, care sunt realizate în și peste pământ, sunt în parte atribuite apei, aceeași Scriptură stând mărturie, unde se spune că plantele și ierburile nu au crescut pentru că Dumnezeu nu a cauzat ploaia să cadă pe pământ.

Aceasta este eficacitatea acestui element de apă, astfel încât regenerarea spirituală nu se poate realiza fără el, așa cum Christos însuși i-a destăinuit lui Nicodim.

La fel de mare este și virtutea sa în adorarea religioasă a Domnului, în devoțiuni și purificări; într-adevăr, necesitatea sa nu este mai puțin semnificativă decât cea a focului. Beneficiile sunt infinite și foloasele sale diverse, căci prin virtutea tuturor lucrurilor care subzistă, acestea sunt generate, hrănite și crescute.

Astfel, *Thales* din *Milet* și *Hesiod* au concluzionat că apa este începutul tuturor lucrurilor și primul dintre elemente, cel mai potent, și este stăpân peste tot restul.

Căci, așa cum *Pliniu* spune, apele înghit pământul, sting flăcările, ating înălțimi și, prin întinderea norilor, concurează cu cerul pe cont propriu: căderea apei devine cauza tuturor lucrurilor care cresc în pământ.

Nenumărate sunt minunile făcute de ape, conform scrierilor lui *Pliniu*, *Solinus* și multor alți istorici, despre ale căror virtuți menționează și *Ovidiu* în aceste versuri:

... Brațele apelor Hammons în mijlocul zilei
Sunt reci; calde la răsăritul și apusul Soarelui.
Pădurea, prezentată lui *Acamas* ce fierbe, arde,
Și Luna mult în fața Soarelui se retrage;
Curențele circoniene îi fac măruntaiele de gheață
Celui care bea sau este aruncat în apă.
Râurile *Crathis* și *Sybaris* ce de pe munte curg
Colorează părul ca ambra sau aurul pur.
Unele fântâni mai prodigioase,
Schimbă nu doar corpul ci și mintea.
Cine nu a auzit de *Salmacis* cea vulgară
Din lacul etiopian? Căci cine
Gustă doar, nu mai are discernământ,
Sau cade de îndată într-un somn adânc.
Cel care își alungă setea la fântâna *Clitorius*,
Disprețuiește vinul, și abstinent, numai apa
îndrăgește.
Lincestus cu curenți opuși acestora el curge:
Și se leagănă ca bețivii care beau prea mult din el.
Un lac în frumoasa *Arcadia* există, al unui om
îmbătrânit,
Pe nume *Pheneus*; și cică lacul pare a fi-ndoit:
Teme-te și nu bea din el pe timp de noapte,
Căci e nesănătos atunci, dar și pe timp de zi.

În acest sens, *Josephus* face referire la minunata natură a unui râu dintre *Arcea* și *Raphanea*, orașe din *Siria*, care curge printr-un canal plin toată ziua de Sabat și apoi încetează deodată, ca și cum izvoarele ar fi secăt, și în celelalte șase zile poți trece peste el fără a-ți uda încălțările; dar în a șaptea zi, din nou, (nici un om nu cunoaște motivul) apele se întorc din nou în abundență, ca înainte. De aceea locuitorii îl numesc râul zilei-de-Sabat, datorită celei de a șaptea zile, care era sfântă pentru evrei.

Evangelhia amintește, de asemenea, de un iaz pentru oi, în care, oricine intra primul, după ce apa fusese tulburată de înger, se vindeca, indiferent de boala pe care o avea.

Aceeași virtute și eficiență le avea un izvor al nimfelor ioniene, după cum citim, care se afla în teritoriile ce aparțineau de Turnul din *Elis*, într-un sat numit *Heraclea*, lângă râul *Citheron*: oricine intra în râu, fiind bolnav, ieșea vindecat de orice boală.

Pausanias povestește de asemenea că în *Lyceus*, un munte din *Arcadia*, exista un izvor numit *Agria*, la care mergeau preoții lui *Jupiter* din *Lyceus*; de fiecare dată când ariditatea regiunii amenința distrugerea roadelor, și, după oferirea de sacrificii, rugându-se cu devoțiune apelor izvorului, ținând o creangă de stejar în mâini, pe care o așezau la baza izvorului sfânt, apele începeau să se tulbure, un vapor urca în aer și era atras în nori, cu care se unea, iar întregul cer se dezlănțuia: transformat în ploaie, inunda întregul ținut.

Ruffus, un tămăduitor din Efes, pe lângă mulți alți autori, a scris lucruri ciudate în legătură cu minunile apelor, pe care, din câte știu eu, nu le mai găsim în nici un alt autor.

Ne rămâne să mai vorbim despre aer.

Acesta este un spirit vital, care există în toate ființele, dă viață și subzistență tuturor lucrurilor, legând, mișcând și umplând toate lucrurile.

De aceea, doctorii evrei nu îl consideră făcând parte dintre elemente, ci pentru ei este un fel de *mediu* sau lipici care unește lucrurile, un spirit ce se manifestă ca un ecou al instrumentului lumilor.

Primește imediat în sine influențele tuturor corpurilor cerești și apoi le comunică celorlalte elemente, cât și tuturor corpurilor mixte; de asemenea, reflectă în sine, ca și cum ar fi o oglindă divină, speciile tuturor lucrurilor, cele naturale, cât și cele artificiale, și toate tipurile de discursuri, și le reține; le poartă cu sine și intră în corpurile oamenilor și ale altor animale, prin porii acestora, își lasă amprenta asupra lor, fie că dorm, fie că sunt în stare de veghe, și permite materiei diverse visuri ciudate și divinații.

De aceea se spune că, un om care trece printr-un loc în care un altul a fost ucis, sau al cărui cadavru a fost ascuns acolo, se simte cuprins de frică și spaimă; deoarece aerul din acel loc este plin de speciile înspăimântătoare ale spiritului ucigașului de om și, fiind respirat, mișcă și tulbură spiritul omului, la fel întâmplându-se și cu alte specii.

Prin fiecare lucru care induce o impresie imediată, aerul uimește natura.

De aceea, mulți filosofi erau de părere că aerul este cauza viselor și a altor numeroase impresii ale minții, prin prelungirea imaginilor, asemănărilor sau speciilor (care provin din lucruri și discursuri, multiplicat în același aer), până când oamenii își vin în fire, și apoi cauza fanteziei sufletului celui care le primește și care este informat de ele, fiind eliberat de griji, în nici un fel stânjenit, așteptându-se să întâlnească astfel de specii. Pentru că speciile lucrurilor, deși prin propria lor natură sunt purtate către simțurile omului și ale altor animale în general, pot cu toate acestea să primească unele impresii din ceruri, cât timp se află în aer, motiv pentru care, împreună cu

abilitatea și dispoziția celui care le primește, pot fi purtate către simțul unuia și nu al altuia.

De aceea este posibil în mod natural și departe de orice tip de superstiție, ca nici un spirit să nu intervină și totuși omul să fie capabil să se facă înțeles de altcineva, deși fiind la o distanță mare și necunoscută de acela; deși nu poate estima precis timpul în care se află, totuși trebuie să fie cu necesitate în cadrul unui interval de 24 ore; eu însumi știu cum să fac acest lucru și l-am realizat de multe ori. La fel a făcut în trecut și abatele *Trithemius*.

De asemenea, atunci când anumite aparențe, nu doar spirituale, ci și naturale, decurg din lucruri, adică printr-un anumit flux al corpurilor din corpuri, și iau formă în aer, ni se oferă și ni se arată prin lumină ca mișcare, atât vederii, cât și altor simțuri, și câteodată reușesc să ne impresioneze într-un mod minunat, așa cum *Plotin* o dovedește și ne învață.

De asemenea, vedem cum, prin vântul din Sud, aerul este condensat în nori subțiri, în care, ca într-o oglindă, sunt reflectate reprezentările la o mare distanță de castele, munți, cai și oameni și alte lucruri, care, atunci când norii nu mai sunt, dispar.

Aristotel arată în „*Meteorologii*” săi că un curcubeu este conceput într-un nor de aer, ca într-o oglindă.

Albertus spune că efigiile trupurilor pot fi reprezentate în aer prin forța Naturii, în aceeași manieră în care reprezentările lucrurilor se află în lucruri.

Aristotel povestește despre un om, căruia i s-a întâmplat acest lucru din cauza slăbiciunii vederii, că aerul din preajma sa a devenit ca un fel de oglindă pentru el, iar raza optică se reflecta înapoi asupra sa și nu putea penetra aerul, astfel că a crezut că își vede propria imagine, cu fața întoarsă spre el, și s-a îndreptat spre acea imagine.

În același mod, prin artificialitatea anumitor oglinzi, putem produce la o anumită distanță în aer, dincolo de oglinzi, orice imagini dorim; pe care, atunci când oamenii

ignoranți le văd, cred că văd aparițiile spiritelor sau sufletelor; pe când ele într-adevăr nu sunt altceva decât asemănările înrudite cu ei înșiși și lipsite de viață.

Este bine cunoscut faptul că, dacă într-un loc întunecat, fără altă lumină în afară de cea produsă de o rază de soare, de undeva dintr-o crăpătură mică, o foaie albă de hârtie sau o oglindă plată pot fi puse contra acelei raze și putem vedea deasupra lor lucrurile care se află acolo, fiind luminate de Soare.

Și mai există o înșelătorie sau un truc și mai minunat.

Dacă am lua imaginile artificiale pictate sau literele scrise și le-am pune într-o noapte senină în fața razelor Lunii pline, ale căror asemănări sunt multiplicat în aer, și le-am capta sus și apoi reflecta înapoi cu razele Lunii, orice om, față de care un lucru este ascuns, va vedea la mare distanță, citi și cunoaște acel lucru, chiar în cercul Lunii, iar această artă de a dezvălui secrete este într-adevăr foarte profitabilă pentru turnurile și orașele care sunt asediate, artă pe care *Pitagora*, de mult și adeseori a desfășurat-o, și care nu este necunoscută unora nici în ziua de azi, inclusiv mie.

Și toate acestea și multe altele, mai mari decât acestea, își au temeiul în însăși natura aerului și au rațiunile lor și cauzele declarate în matematici și optici.

Și așa cum aceste asemănări sunt reflectate înapoi vederii, la fel se întâmplă și în ceea ce privește auzul, *ecoul* fiind un astfel de exemplu. Există încă alte arte secrete în afară de acestea, astfel încât oricine poate auzi la o distanță oarecare și înțelege ceea ce vorbește celălalt sau șoptește ușor.

Mai există de asemenea și vânturile, provenite din elementele de aer, căci ele nu sunt altceva decât aer mișcat și stârnit. Dintre acestea, patru sunt principale, care bat din cele patru colțuri ale cerului, adică *Notus* din Sud, *Boreas* din Nord, *Zephyrus* din Vest și *Eurus* din Est, pe care *Pontanus* le-a cuprins în aceste versuri, spunând:

*Recele Boreas bate din vârful Olimpului,
Iar jos curge înnouratul Notus.
Din jurul lui Phoebus zboară roditorul Zephyrus,
Iar sterpul Eurus dinspre soare se ridică.*

Notus este vântul sudic, înnorat, umed, cald și îmbolnăvitor, pe care *Hieronimus* îl numește valetul ploilor.

Ovidiu îl descrie astfel :

*Departe zboară vântul din sud, cu aripile azvârlite,
care-și scutură
Aspectul grozav în norii întunecați,
Șuvoiul său de păr alb, cu barba sa imensă plină de
averse;
Cețurile îi unesc sprâncenele, ploaia curge de la
pieptul său.*

Dar *Boreas* este opus lui *Notus*, este vântul nordic, aspru și care urlă, despicând norii, înseninând aerul și legând apa prin îngheț.

Despre el Ovidiu vorbește astfel:

*Forța mi se potrivește: eu gonesc cu acești nori
groși;
Arunc valurile albastre și stejarii cioturoși;
Îngheț zăpada moale și bat cu grindină pământul;
Și năpădesc atunci când mă fac frate cu aerul,
Iar când pe câmp noi ne-ntâlnim și ne ciocnim,
Cerurile tunătoare ne fac să zguduim;
Arunc cu fulgere se sus când zbor prin
Crăpăturile pământului,
Și pătrund cu forța în peșterile-i găunoase, făcând
Fantomele să tremure, iar pământul să se cutremure.*

Iar *Zephyrus*, care este vântul vestic, este mai blând, bate dinspre apus cu o izbucnire plăcută, este rece și umed, înlătură rămășițele iernii, aduce cu sine ramurile și florile.

Eurus este opus acestuia, fiind vântul estic, numit și *Apeliotes*; este apos, înnourat și întunecat.

Despre acestea două Ovidiu cântă astfel:

*Către Persis și Sabea zboară Eurus;
Ale cărui gingii parfumează răsăritul rușinos al
dimineții;
Pe înserat, pe coasta care strălucește
Datorită lui Phoebus care apune, bate înfloritul
Zephyr;
În odioasa Sciție, Boreas își oprește ploaia,
Pe sub Boites și Ursa cea înghețată:
Cufundă sumbru pământul opus
Sub ploi roditoare și nori care varsă lacrimi mereu.*

**Tipurile de componente,
relația lor cu Elementele și relația dintre
Elementele însele cu Sufletul, simțurile și
dispozițiile oamenilor**

După cele patru elemente simple urmează cele patru tipuri de corpuri perfecte, compuse din primele, care sunt pietrele, metalele, plantele și animalele: deși, pe parcursul unei generații, fiecare dintre aceste elemente se amestecă reciproc, totuși fiecare dintre ele se aseamănă cu unul dintre elementele primare, care este mai predominant.

Pentru că toate pietrele sunt pământeste, fiind grele în mod natural, și se scufundă, fiind atât de îngreunate de ariditatea lor, încât nu pot fi topite.

Metalele sunt apoase și pot fi topite, lucru pe care naturaliștii îl confirmă, iar chimiștii îl consideră adevărat, fiind generate de o apă vâscoasă sau argint viu apos.

Plantele au o astfel de afinitate cu aerul încât, doar dacă se află în aer deschis, înfloresc și cresc.

La fel și toate animalele:

*Au în natura lor o forță prea aprinsă,
Și la fel izvorăsc dintr-o sursă cerească.*

Focul reprezintă un mediu atât de natural pentru ele, încât în lipsa acestuia mor.

Fiecare dintre aceste tipuri se distinge în sine prin gradele elementelor. Căci printre pietre sunt unele mai speciale, numite *de pământ*, care sunt întunecate și mai grele; iar cele *de apă* sunt transparente, cum sunt cristalul, berilul și perlele din scoici; sunt numite *de aer* cele ce plutesc pe apă și sunt spongioase, cum sunt buretele de apă, piatra ponce și piatra sophus; iar din cele numite *de foc* se extrage focul, se descompun în foc sau sunt produse

prin foc: cum sunt trăsnetele, pietrele-de-foc și pietrele de azbest. Printre metale, grafitul și argintul sunt *de pământ*; argintul viu este *de apă*; cuprul și cositorul sunt *de aer*; iar aurul și fierul sunt *de foc*.

La plante, rădăcinile corespund pământului, din cauza grosimii lor; frunzele corespund apei, din cauza sevei; florile corespund aerului, datorită subtilității lor; iar semințele focului, datorită spiritului multiplicant. De altfel, unele sunt numite fierbinți, altele reci ca vinul, unele umede ca sunetul, altele uscate, împrumutând numele de la calitățile elementelor.

Printre animale, unele sunt, în comparație cu altele, *de pământ*, sălășluind în adâncurile pământului, ca viermii și cârțițele și multe alte insecte mici târătoare; altele sunt *de apă*, ca peștii; altele *de aer*, care nu pot trăi în alt mediu; altele sunt *de foc*, trăind în foc, ca salamandrele și greierii; altele trăiesc într-o căldură năprasnică, ca porumbeii, struții, leii, și acele animale pe care omul le numește bestii, care mănâncă foc.

De altfel, oasele la animale corespund pământului, carnea aerului, spiritul vital focului, iar umorile apei. Iar aceste umori, la rândul lor, corespund elementelor, căci bila galbenă corespunde focului, sângele aerului, flegma apei, iar bila neagră sau melancolia, pământului.

Și, în final, în însuși sufletul, conform spuselor lui *Augustin*, înțelegerea corespunde focului, rațiunea aerului, imaginația apei, iar simțurile pământului. Iar aceste simțuri sunt la rândul lor împărțite prin rațiunea elementelor, căci vederea ține de foc, nici nu poate percepe fără foc și lumină; auzul ține de aer, căci un sunet este obținut prin lovirea aerului; mirosul și gustul țin de apă, căci fără umezeală nu există nici miros, nici gust, și, în final, simțirea ține de pământ și are ca obiect corpurile mari.

Ațiunile și operațiile omului sunt, de asemenea, guvernate de elemente. Pământul semnifică un caracter încet și ferm; apa semnifică neînfricare, lenevie și

neglijență în muncă; aerul semnifică veselie și o dispoziție amiabilă; iar focul o dispoziție feroasă, iute și mânioasă.

De aceea, Elementele sunt primele dintre lucruri și toate lucrurile sunt alcătuite din ele, și conform lor, ele se găsesc în toate lucrurile răspândindu-și virtuțile în toate lucrurile.

Despre cum Elementele se află în ceruri, în stele, în diavoli, în îngeri și, în final, în însuși Dumnezeu

Toți platonicienii și-au dat acordul unanim conform căruia, în lumea originară și exemplară, toate lucrurile se află în toate; la fel și în lumea aceasta materială, toate lucrurile se află în toate; la fel și elementele, ele nu se găsesc doar în aceste corpuri inferioare, ci și în ceruri, în stele, în diavoli, în îngeri și, în final, în Dumnezeu, creatorul și exemplul original al tuturor lucrurilor.

Acum, în aceste corpuri inferioare, elementele suntacompaniate de o materie mai grosieră; dar în ceruri se găsesc cu natura și virtuțile lor proprii, conform unei modalități cerești, mai bune, decât a lucrurilor sublunare. Căci fermitatea pământului ceresc nu are grosolănia apei; iar agilitatea aerului nu îi depășește limitele; căldura focului nu arde, doar strălucește și dă viață tuturor lucrurilor prin căldura sa.

Printre stele, de asemenea, unele sunt de foc, ca *Marte* și *Soarele*; de aer, ca *Jupiter* și *Venus*; de apă, ca *Saturn* și *Mercur*; și de pământ, ca planetele de pe a opta orbită și Luna (care este considerată cu toate acestea de mulți ca fiind de apă), care, la fel ca Pământul, atrage către sine apele cerești, de care este îmbibată, lucru care se întâmplă datorită apropierii de noi și prin care comunicăm.

Există, printre semne, unele de foc, unele de pământ, altele de aer și de apă; elementele le guvernează din ceruri,

distribuindu-le conform acelor considerații tripartite ale fiecărui element, adică începutul, mijlocul și sfârșitul; astfel: *Berbecul* reprezintă începutul focului, *Leul* mijlocul și progresul, iar *Săgetătorul* sfârșitul; *Taurul* începutul pământului, *Fecioara* mijlocul, *Capricornul* sfârșitul; *Gemenii* începutul aerului, *Balanța* mijlocul, iar *Vărsătorul* sfârșitul; *Racul* începutul apei, *Scorpionul* mijlocul și *Peștii* sfârșitul. Din amestecurile dintre aceste planete și semne, împreună cu elementele, rezultă toate lucrurile. Chiar și diavolii se disting pe acest criteriu unul de altul, astfel că unii sunt de foc, unii de pământ, alții de aer și de apă. La fel sunt și cele patru râuri din Infern, *Phlegethon* de foc, *Cocytus* de aer, *Styx* de apă, *Acheron* de pământ.

În Evanghelie citim despre Focul iadului și Focul etern, în care cei blestemați sunt condamnați să meargă; în Revelații citim despre un lac de foc, iar *Isaia* vorbește despre cei damnați, pe care Domnul îi va izbi cu aer corupt. Iar în *Iov* se spune că aceștia vor scăpa de apele zăpezii doar pentru a ajunge în focul cel veșnic; în același sens, citim că pământul este întunecat și acoperit cu întunericul morții și întunericul nenorocit.

Elementele se găsesc și în îngerii din cer și în inteligențele binecuvântate; există în acestea o stabilitate a esenței lor, care este o virtute ce ține de pământ, în care se află tronul de neclintit al lui Dumnezeu; la fel și mila și pietatea lor sunt virtuți mântuitoare de apă.

Ele sunt numite ape de către *psalmist*, atunci când vorbește despre ceruri, despre Cel care conduce apele, care sunt mai înalte decât cerurile; în ceruri, respirația lor subtilă este de aer, iar iubirea lor este foc strălucitor.

În Scriptură sunt numite aripile vântului; iar în alt loc, *Psalmistul* spune „*Cine face îngeri din spiritele tale și din preoții tăi un foc arzător*”.

Conform ordinilor îngerești, unii sunt: de foc, ca *Serafimii*, puterile și energiile; de pământ, ca *heruvimii*; de

apă, ca *tronurile* și *arhanghelii*; de aer, ca *domniile* și *principatele*. Nu se spune, în legătură cu Creatorul original al tuturor lucrurilor, că pământul se va deschide și un Mântuitor se va ivi? Nu se vorbește mai apoi, că va fi o fântână cu apă vie, care curăță și regenerează?

Nu este același spirit care respiră aerul vieții, și, conform mărturiei lui *Moise* și a lui *Pavel* „*un foc care consumă tot?*”

Prin urmare, nici un om nu poate nega că elementele sunt de găsit peste tot, în toate lucrurile, conform proprietăților lor; mai întâi în aceste corpuri inferioare, murdare și grosolane, apoi în corpurile cerești, mai pure și clare; dar și în ființele supracerești și în toate cele binecuvântate.

Elementele constituie în lumea exemplară „*Ideea*” de lucruri care trebuie produse, în „*Inteligențe*” sunt puteri distribuite, în „*ceruri*” sunt virtuți, iar în „*corpurile inferioare*”, forme groșiere.

Virtuțile lucrurilor naturale, ce depind în mod nemijlocit de Elemente

Dintre virtuțile naturale ale lucrurilor, unele sunt elementare, cum sunt proprietățile de a încălzi, de a răci, a umezi și a usca; acestea sunt numite operații sau calități primare, și, în al doilea rând, aceste calități pot schimba întreaga substanță, pe când nici una dintre celelalte calități nu poate face acest lucru.

Unele virtuți se găsesc în lucruri compuse din elemente, fiind mai mult decât calități primare, cum sunt cele care maturizează, digeră, descompun, calmează, întăresc, restrâng, absorb, erodează, ard, deschid, evaporă, întind, micșorează, încarcă, sau obstrucționează, elimină, rețin, atrag, resping, năucesc, așează, lubrifică și câte și mai câte.

Calitățile elementare realizează multe lucruri într-un corp mixt, lucruri pe care nu le-ar putea face în elementele însele. Aceste operații sunt numite calități secundare, deoarece păstrează natura și proporția amestecului primelor virtuți, lucru tratat pe larg în manualele de fizică [medicină].

Un exemplu este maturizarea, operația căldurii naturale, care are loc conform unei anumite proporții din substanța materiei. Întărirea este operația corespunzătoare proprietății de rece; la fel și congelarea, și așa mai departe.

Aceste operații acționează câteodată asupra unui anumit membru, provocând de exemplu urina, laptele, menstruația, și sunt numite calități de al treilea ordin, care urmează după calitățile secundare, iar acestea după cele primare.

Prin urmare, conform acestor trei feluri de calități, sunt vindecate și în același timp cauzate multe boli. De asemenea, sunt făcute multe lucruri artificiale, care uimesc oamenii; cum este focul care arde apa, numit focul grecesc, despre care *Aristotel* vorbește în „*Tratatul*” său pe acest subiect, enumerându-i componentele.

În aceeași manieră este conceput un foc care se stinge cu ulei și se aprinde cu apă rece, când este stropit; și un foc care este aprins, fie cu ploaie, fie cu vânt sau soare; mai este un foc care arde apa, a cărui alcătuire este bine cunoscută și nu consumă nimic altceva decât pe sine; de asemenea, există focuri care nu pot fi înăbușite, uleiuri incombustibile și lămpi veșnice, care nu pot fi stinse cu vânt, apă sau în orice alt mod; lucruri care par de-a dreptul incredibile, dar a existat o astfel de lampă faimoasă, care a strălucit în Templul lui *Venus*, în care ardea piatra de *azbest*, care, odată aprinsă, nu mai poate fi niciodată stinsă. În mod contrar, lemnul sau orice altă materie combustibilă poate fi astfel făcut încât să nu fie afectat de foc; și există anumite fabricate, cu care ne putem unge mâinile, astfel încât să putem ține fier încins cu ele fără să

pătim ceva, și lucruri asemănătoare pot fi cu adevărat realizate.

Există de asemenea un fel de in, pe care *Pliniu* îl numește *azbest*, iar grecii Ασβεστόν, care nu este consumat de foc, și în legătură cu care *Anaximene* spune că un copac îmbrăcat în acest material poate fi tăiat prin lovituri puternice care nu pot fi auzite.

Virtuțile oculte ale lucrurilor

Există și alte virtuți în lucruri, care nu provin de la nici un element, așa cum este proprietatea de a elimina otrava, de a îndepărta vaporii toxici ai mineralelor, de a atrage fierul sau altele; iar aceste virtuți reprezintă o consecință a speciilor și formează un lucru sau altul; de unde rezultă faptul că, fiind puține în cantitate, au o mare eficiență; care nu este garantată tuturor calităților elementare.

Aceste virtuți, fiind mari ca formă și având puțină materie, pot realiza multe; dar o virtute elementară, deoarece posedă o materialitate mai mare, necesită și mai multă materie pentru a acționa.

Aceste virtuți sunt numite calități oculte, deoarece cauzele lor sunt ascunse, iar intelectul oamenilor nu le poate descoperi în nici un fel.

De aceea filosofii au obținut mare parte dintre ele după o îndelungată experiență, și nu prin cercetarea rațiunii căci, așa cum în stomac carnea este digerată de căldură, pe care o cunoaștem, tot așa ea este transformată printr-o anumită virtute ascunsă, pe care nu o cunoaștem, căci ea nu este schimbată prin căldură, deoarece atunci s-ar putea schimba direct la foc, înainte de a ajunge în stomac.

Deci există în lucruri, pe lângă calitățile elementare pe care le cunoaștem, alte virtuți inculcate, create de natură, pe care le admirăm și care ne uimesc, fiind în așa fel încât nu le cunoaștem și rareori sau niciodată nu le vedem.

Un exemplu găsim în *Ovidiu*, despre *Phoenix*, pasărea unică, ce renaște din sine:

*Fiecare pasăre ia naștere din alta,
Dar există totuși o pasăre unică pe tot pământul,
Numită de asirieni Phoenix, care, în căruța
Anilor, se reface și se însămânțează din nou singură.
Egiptul a venit să vadă această minune:
Iar această pasăre rară este întâmpinată cu
încântare.*

E multă vreme de când *Matreas* a adus mare minunăție grecilor și romanilor. El povestește cum a hrănit și crescut o fiară care s-a devorat pe sine. Până în ziua de azi, încă se mai întreabă unii ce este această fiară a lui *Matreas*. Cine nu s-ar mira, dacă ar vedea cum peștii sunt scoși din pământ, lucru pe care îl menționează *Aristotel*, *Theophrastus* și *Polybius* istoricul? Iar acele lucruri despre care a scris *Pausanius* în legătură cu pietrele cântătoare? Toate acestea sunt rezultate ale virtuților oculte.

Astfel, struțul face un amestec din fier rece și dur și îl înghite pentru a-și hrăni corpul; de aceea, stomacul său, după cum mărturisesc scriitorii, nu poate fi rănit cu fier roșu încins.

La fel sunt și acei pești micuți, numiți *Echeneis*, care încovoie violența vânturilor și calmează furia mării, astfel încât furtunile nu mai sunt la fel de imperioase și furioase, iar marinarii suportă vântul puternic, iar bărcile, prin simpla lor atingere, devin imobile și nu pot fi mișcate în nici un fel.

Salamandrele și greierii trăiesc în foc; deși par câteodată să ardă, totuși nu se rănesc. La fel se spune și despre un fel de bitum, cu care ar fi fost unse armele *amazoanelor*, și care nu puteau fi astfel stricate nici de sabie, nici de foc; și porțile *Caspiei*, făcute din bronz, se spune că ar fi fost unse de *Alexandru cel Mare*. Citim de asemenea despre Arca lui *Noe* că ar fi fost lipită cu acest bitum, rezistând astfel câteva mii de ani în munții din *Armenia*.

Există multe asemenea lucruri minunate, cu greu credibile, care sunt, cu toate acestea, cunoscute prin experiență.

Anticii amintesc de *satiri*, care erau animale, jumătate oameni, jumătate brute, totuși capabile de a vorbi și a gândi; despre o astfel de creatură povestește *S. Hierome*, creatură care i-a vorbit sfântului *Anton* Ermitul, condamnând greșeala barbarilor, care venerază astfel de biete creaturi, și i-a cerut să se roage adevăratului Dumnezeu pentru sufletul său; el mai afirmă că a existat o astfel de creatură, care era expusă în mod public și apoi a fost trimisă Împăratului *Constantin*.

Despre cum virtuțile oculte sunt induse diferitelor tipuri de lucruri prin idei, cu ajutorul Sufletului Lumii și a razelor stelelor, și despre care lucruri posedă mai mult această virtute

Platonicienii spun că toate corpurile inferioare sunt exemplificate prin *Ideile* superioare.

Ei definesc *Ideea* ca fiind o formă, deasupra corpurilor, sufletelor și minților, unică, simplă, pură, imuabilă, indivizibilă, imaterială și eternă; iar natura fiecărei *Idei* este aceeași.

Ei plasează *Ideea* în primul rând în bunătatea însăși, adică în Dumnezeu, datorită cauzalității; *Ideile* se disting una de alta doar prin unele considerații relative și, indiferent de ceea ce se află în lume, trebuie să fie un lucru unic, fără varietate, Dumnezeu cel mai puțin fiind o substanță compusă.

În al doilea rând, ei le plasează în Inteligența însăși, adică Sufletul Lumii, distingându-se una de alta prin formele absolute, astfel ca toate *Ideile* întru Dumnezeu să aibă într-adevăr o singură formă; dar în Sufletul Lumii ele sunt numeroase.

Se găsesc în mințile tuturor celorlalte lucruri, fie că se unesc cu trupul, fie că sunt separate de acesta, printr-o anumită participare, și prin grade se disting din ce în ce mai mult. Sunt localizate în natură, ca mici semințe ale formelor, induse de către *Idei*, și în materie, ca umbre.

Aici putem adăuga faptul că, în Sufletul Lumii, pot exista atâtea forme seminale de lucruri, câte *Idei* există în mintea lui Dumnezeu, forme prin care *Ideea* și-a construit propria formă în ceruri, deasupra firmamentului de stele și a imprimat tuturor formelor anumite proprietăți; stelelor le-a imprimat forme și proprietăți, toate virtuțile speciilor inferioare, de care depind și proprietățile lor; astfel că fiecare specie are forma sa cerească sau figura specifică, din care provine o minunată putere de operare, al cărui dar adecvat îl primește de la propria sa *Idee*, prin intermediul formelor seminale ale Sufletului Lumii.

Ideea nu este doar o cauză esențială a fiecărei specii, ci și cauza fiecărei virtuți, care se află în specie; de aceea mulți filosofi spun că proprietățile care sunt în natura lucrurilor (virtuți care într-adevăr reprezintă operațiile *Ideilor*) sunt afectate de anumite virtuți, adică au un fundament anume, sigur, care nu este fortuit sau cauzal, ci eficient, puternic și suficient, fără a face nimic în zadar.

Aceste virtuți nu greșesc în acțiunea lor, acest lucru se întâmplă doar prin accident, adică din cauza impurității sau inegalității materiei.

Din acest motiv, există lucruri din aceeași specie mai mult sau mai puțin puternice, conform purității sau indispoziției materiei; căci toate influențele cerești pot fi tulburate prin indispoziția și insuficiența materiei.

De aici provine un proverb care circula printre platonicieni, anume că virtuțile cerești au fost potențate în funcție de abandonul materiei, lucru despre care menționează și *Vergiliu* atunci când cântă:

*Naturile lor aprinse sunt, iar de deasupra,
Și din trupurile lor grosolane eliberate, se mișcă
divin.*

Lucrurile în care există mai puțin dintr-o *Idee* a materiei, adică acele lucruri care prezintă o mai mare asemănare cu lucrurile separate, posedă virtuți mai puternice în operare, fiind ca operația unei *Idei* separate. Vom vedea atunci că situația și figura corpurilor cerești sunt cauza tuturor acelor minunate virtuți care se află în speciile inferioare.

Despre cum se face că virtuțile particulare sunt induse în indivizi particulari, chiar din aceeași specie

Există în mulți indivizi sau lucruri particulare, daruri ciudate, cum sunt acele daruri minunate ale speciilor, care și ele provin din figura și situația stelelor cerești.

Fiecare individ, atunci când se naște sub un Horoscop determinat și Constelație cerească, primește împreună cu esența sa o anumită virtute minunată, prin care afectează și este afectat la rândul său, chiar și în afară de ceea ce

primește de la specia sa, lucru care se întâmplă în parte datorită influenței cerului și în parte prin obediența materiei lucrurilor de a fi generate, față de sufletul lumii, obediență asemănătoare cu cea a trupurilor noastre față de suflete.

Noi percepem acest lucru în noi, și anume că, în conformitate cu concepția noastră despre lucruri, trupurile ne sunt mișcate, de bucurie sau de frică, sau când fugim de ceva; de atâtea ori de câte sufletele cerești concep mai multe lucruri, materia este mișcată cu supunere către acestea; de asemenea, în natură apar diverse lucruri minunate, datorită imaginației mișcărilor superioare.

Deci și ele concep și imaginează diverse virtuți, nu doar lucruri naturale, ci și artificiale câteodată, și mai ales dacă sufletul operatorului are o înclinație spre ceva anume.

Avicenna spunea că, indiferent de lucrurile făcute aici, ele trebuie să fi existat de mai înainte în mișcările și concepțiile stelelor și orbitelor.

Astfel, în lucruri sunt ocazionate efecte variate, înclinații și dispoziții, nu doar prin materia dispusă variabil, cum mulți presupun, ci și dintr-o influență variată și o formă diversă; nu neapărat cu o diferență specifică, dar ciudată și proprie. Iar gradele acestora sunt variat distribuite de către cauza primă a tuturor lucrurilor, însuși Dumnezeu, care, fiind neschimbător, distribuie fiecăruia după bunul său plac, și cu care cooperează cu toate aceste cauze secundare, îngerești și cerești, dispunând de materia corporală și alte lucruri care sunt legate de ele.

Toate virtuțile sunt prin urmare potențate prin Dumnezeu, prin Sufletul lumii, dar și printr-o putere particulară a asemănărilor și a inteligențelor care le guvernează și prin concursul razelor și aspectelor stelelor într-o anumită armonie universală ciudată.

De unde provin virtuțile oculte ale lucrurilor

Este bine cunoscut tuturor faptul că există o anumită virtute a magnetului, prin care este atras fierul, iar diamantul, prin prezența sa, alungă această virtute a magnetului; la fel și chihlimbarul și lignitul, prin frecare, atrag prin căldură un pai, iar piatra de azbest odată aprinsă nu mai poate fi niciodată stinsă; dalacul strălucește în întuneric, piatra vulturului pusă deasupra rodului femeii sau a plantelor le întărește, dar pusă dedesubt cauzează avort; cuarțul întărește sângele; micul pește *Echeneis* oprește corăbiile; rubarba alungă holera; ficatul ars al *cameleonului* atrage ploi torențiale și tunete.

Piatra de heliotrop orbește privirea și îl face invizibil pe cel care o poartă, piatra Lycurius alungă halucinațiile din fața ochilor, parfumul pietrei Lypparis cheamă toate fiarele, piatra Synochitis cheamă fantomele infernului, piatra Anachitis face să apară imaginile zeilor. Dacă punem piatra Ennecis sub capul celui care doarme, acesta va avea viziuni.

Există o iarbă în *Etiopia*, despre care se spune că seacă iazurile și lacurile și toate lucrurile care sunt închise le deschide; și mai citim despre o iarbă numită *Latace*, pe care regii *Persiei* o dădeau ambasadorilor, astfel încât, oriunde ar fi mers, să fie din plin dăruți cu diferite lucruri. Mai există o iarbă *Scitică*, pe care, atunci când *sciții* o gustă sau cel puțin o țin în gură, se spune că pot rezista fără mâncare și apă douăsprezece zile; iar *Apuleius* spune că a fost învățat de către un Oracol că există mai multe feluri de ierburi și pietre cu care oamenii își pot prelungi viața la infinit, dar este ceva împotriva firii ca oamenii să cuprindă cu mintea aceste lucruri deoarece, având un timp scurt de trăit, studiază cu toată puterea lor răul și încearcă

să-l producă; dacă ar fi siguri că trăiesc o mare perioadă de timp, nu i-ar cruța nici pe zeii înșiși.

Dar de unde provin aceste virtuți nimic nu ne-a dat de bănuț, nici cei care au scris volume întregi despre proprietățile lucrurilor, nici *Hermes*, nici *Bochus*, nici *Aaron*, *Orfeu*, *Theophrastus*, *Thebith*, *Zenothemis*, *Zoroastru*, *Evax*, *Dioscorides*, *Isaac Evreul*, *Zaharia Babilonianul*, *Iabertus*, sau *Arnoldus*; și cu toate acestea, toți mărturisesc același lucru, pe care *Zaharia* îl scrie lui *Mithridates*, și anume că marea putere și destinele umane sunt inculcate în virtuțile pietrelor și ierburilor. Însă pentru a ști de unde provin toate acestea avem nevoie de mai multe speculații.

Alexandru peripateticul, fără a-și depăși simțurile și calitățile, este de părere că acestea provin din elemente și calitățile acestora, lucru ce poate cu ușurință a fi considerat adevărat, dacă ar face parte toate din aceeași specie; dar multe dintre operațiile pietrelor nu se înțeleg *in genere* și nici *in specie*.

Platon și învățăceii săi atribuie aceste virtuți *Ideilor*, creatoarele lucrurilor. *Avicenna* reduce acest tip de operații la *Inteligențe*, *Hermes* la *Stele*, *Albertus* la formele specifice ale lucrurilor.

Și, deși opiniile acestor autori par să se intersecteze, cu toate acestea nici unul dintre ei, dacă ar fi înțeleși pe deplin, nu ajung la adevăr: de vreme ce toate spusele lor sunt aceleași în ceea ce privește majoritatea lucrurilor.

Căci Dumnezeu în primul rând este sfârșitul și începutul tuturor virtuților, el dă pecetea adevărului servitorilor săi, *Inteligențele*; care, fiind credincioși, imprimă toate lucrurile care le sunt încredințate cu o virtute ideală, cerurile și stelele, ca instrumente, ordonând materia, între timp, pentru a primi acele forme care rezidă în *Maiestatea Sa* divină - după cum spune *Platon* în *Timaios* - și a fi transformate de către stele; iar Legiuitorul formelor le distribuie prin Ministerul Inteligențelor sale,

pe care l-a desemnat Guvernator și supraveghetor al creațiilor sale, și căruia i-a încredințat o asemenea putere asupra lucrurilor încât toate virtuțile pietrelor, ierburilor, metalelor și tuturor celorlalte lucruri ar putea proveni din Inteligențe, guvernatorii săi.

Prin urmare, forma și virtutea lucrurilor provin mai întâi din *Idei* și apoi din conducerea și guvernarea Inteligențelor, apoi din aspectele dispunerii cerurilor și, în final, din dispozițiile elementelor care răspund influențelor cerurilor, prin care elementele însele sunt ordonate și dispuse.

Aceste tipuri de operații sunt prin urmare efectuate în lucrurile inferioare prin formele exprese, iar în ceruri prin virtuțile determinate, în *Inteligențe* prin regulile intermediare, în cauza originală prin *Idei* și formele exemplare, toate acestea trebuind să cadă de acord cu necesitate în execuția efectului și virtuții fiecărui lucru.

Există prin urmare o virtute și o operație minunată în fiecare iarbă și piatră, dar și mai mari în stele, dincolo de care, chiar și din partea *Inteligențelor guvernatoare*, fiecare lucru primește și obține multe lucruri pentru sine, mai ales din partea Cauzei Supreme, cu care fiecare lucru corespunde în mod reciproc și exact, acordându-se într-o armonie universală, cum se întâmplă în imnuri, care aduc mereu laude Celui mai Mare Creator al tuturor lucrurilor, ca și cei trei copii oferiți ca ofrandă, în cuptorul aprins, chemați să aducă laude Domnului cu cântări.

Binecuvântat fie Domnul tuturor lucrurilor care cresc pe pământ și a tuturor lucrurilor care trăiesc în apă, toate păsările din ceruri, fiarele și animalele domestice, împreună cu fiii oamenilor.

Nu există prin urmare nici o altă cauză a necesității efectelor, în afară de legătura tuturor lucrurilor cu Cauza Primă și corespondența lor cu acele tipare divine și *Idei* eterne, prin care fiecare lucru are locul său determinat și particular în lumea exemplară, în care trăiește și primește

ființa sa originală; și fiecare virtute a ierburilor, pietrelor, metalelor, animalelor, cuvintelor și discursurilor, și toate lucrurile lui Dumnezeu sunt plasate aici.

Acum, Cauza Primă, care este Dumnezeu, deși lucrează asupra lucrurilor inferioare prin Inteligențe și Ceruri, câteodată face acest lucru și prin Sine (acești *intermediari* fiind dați la o parte sau oficianții lor fiind suspendați), și atunci oamenii le numesc miracole; dar în ceea ce privește cauzele secundare, pe care *Platon* și alții le consideră artificiale, adică făcute de mâna omului, acestea acționează în mod necesar prin porunca și numirea Cauzei Prime și în mod necesar produc efecte, iar în caz contrar, dacă nu ar face pe plac voinței lui Dumnezeu și s-ar împotrivi necesității acelei porunci sau numiri, acesta le-ar elibera sau suspenda; și atunci sunt numite marile miracole ale lui Dumnezeu.

„Așa cum focul din cuptorul caldeenilor nu a ars acei trei copii, așa cum Soarele, la porunca lui *Iisus*, a deviat de la cursul său o zi întreagă, așa cum la ruga lui *Ezechiel* s-a dat înapoi cu zece grade sau ore, așa cum, atunci când *Christos* a fost crucificat, Soarele s-a întunecat și era Lună plină. Iar rațiunile acestor operații nu pot fi descoperite sau înțelese defel prin discurs rațional, magie, știință ocultă sau profundă, dar pot fi învățate și cercetate doar prin oracolele divine.”

Spiritul Lumii, ce este și cum unește virtuțile oculte cu subiecții corespunzători prin intermediul mediului

Democrit, Orfeu și mulți pitagoricieni, au cercetat cu mare sârguință printre virtuțile lucrurilor cerești și naturile lucrurilor inferioare, spunând că toate lucrurile sunt pline de Dumnezeu și nu sunt fără de cauză, căci nu există astfel de virtuți transcendente care să fie mulțumite cu natura lor, fiind lipsite de asistența divină.

Ei numesc zei acele puteri divine care sunt răspândite în lucruri, pe care *Zoroastru* le numește ispite divine, *Synesius* momeli simbolice, alții le numesc vieți, iar alții suflete, spunând că virtuțile lucrurilor depind de acestea; deoarece este o proprietate a sufletului aceea de a se extinde de la o materie în diverse lucruri, în care acționează, la fel cum și omul își extinde intelectul asupra lucrurilor inteligibile, iar imaginația sa asupra lucrurilor imaginabile; și acest lucru au înțeles ei când au spus că sufletul unui lucru a ieșit și a intrat în alt lucru, alterându-l și tulburându-i operațiile; așa cum diamantul tulbură operația magnetului, care nu mai poate atrage fierul.

Sufletul este primul lucru care se mișcă prin sine; dar corpul sau materia sunt prin sine incapabile și neadecvate mișcării și degenerază mult din suflet, de aceea ei spun că este nevoie de un *mediu* mai bun, cum ar fi unul care să nu fie corp, dar să fie suflet, sau să nu fie suflet, dar să fie corp, adică prin care sufletul să se poată uni cu corpul.

Ei au conceput un astfel de *mediu* ca fiind Spiritul Lumii, adică ceea ce numim chintesență, deoarece nu provine din cele patru elemente, ci dintr-un anumit Lucru Prim, care-și are Ființa deasupra și lângă ele.

Este nevoie deci de un astfel de spirit ca *mediu*, prin care sufletele cerești să se unească cu trupurile grosolane și să atragă asupra lor daruri minunate. Acest Spirit se află în Corpul Lumii așa cum sufletul nostru se află în trupul omului. Căci puterile sufletului nostru sunt comunicate membrilor corpului prin spirit, la fel cum virtutea Sufletului Lumii este difuzată prin toate lucrurile în chintesență: căci nu se găsește nimic în lumea întreagă care să nu aibă o scânteie a acelei virtuți.

Și mai sunt încă multe altele induse în acele lucruri, care au fost primite sau preluate în mare parte de acest Spirit. Acest Spirit este primit sau preluat de razele stelelor în măsura în care lucrurile se transformă singure, conform acestora.

Prin urmare, prin acest Spirit, orice proprietate ocultă este transformată în ierburi, pietre, metale și animale, prin Soare, Lună, planete și stelele mai înalte decât planetele.

Acest spirit poate fi mai avantajos pentru noi, dacă ar ști cineva să-l separe de elemente; sau cel puțin să folosească în primul rând acele lucruri care abundă în acest spirit. Căci aceste lucruri, prin care spiritul este mai puțin cufundat în trup și mai puțin controlat de materie, acționează mai puternic și perfect și generează mult mai repede lucruri asemănătoare lor, căci în ele sunt numai virtuți regenerative și seminale, motiv pentru care alchimiștii speră să separe acest spirit de aur și argint, care, dacă este bine separat și extras, fiind apoi proiectat asupra oricărei materii de același tip, adică orice metal, se va transforma în aur sau argint.

Și noi știm cum să realizăm acest lucru și l-am văzut realizându-se, dar nu putem face mai mult aur decât greutatea inițială din care am extras spiritul, căci ceea ce vedem este o formă materială, nu sensibilă, și nu se poate schimba dincolo de limitele sale, dintr-un corp imperfect într-unul perfect, lucru pe care nu îl neg, dar poate fi realizat în alt mod.

Cum trebuie să descoperim și să examinăm virtuțile lucrurilor prin metoda asemănării

Este deja evident faptul că proprietățile oculte din lucruri nu provin din natura elementelor, ci sunt induse din cerurile de deasupra noastră, fiind ascunse simțurilor noastre și vag cunoscute de către rațiune, care cu adevărat provine din viața și Spiritul Lumii, prin razele stelelor și nu poate fi supusă cercetării decât prin experiență și conjuncturi.

De aceea, cel care dorește să se aplece asupra acestui studiu trebuie să ia în considerare faptul că fiecare lucru se mișcă și se întoarce după bunul său plac și se determină pe sine cu toată forța sa, la fel în ceea ce privește și proprietățile sale, așa cum virtutea ocultă își determină calitatea, care este o virtute elementară.

Câteodată, în substanța însăși, cum se întâmplă cu sarea, substanța care a stat prea mult timp în preajma ei devine ea însăși sare; căci orice agent, când începe să acționeze, nu încearcă să realizeze un lucru inferior sieși, ci cel puțin asemănător și adecvat sieși.

Acest lucru îl vedem manifestându-se și la animalele sensibile, în care virtutea hrănitore nu transformă carnea într-o iarbă sau o plantă, ci în materie sensibilă, în carnea trupului.

Prin urmare, în lucrurile în care există un exces al unei calități sau proprietăți, cum sunt căldura, răceala, îndrăzneala, frica, tristețea, mânia, iubirea, ura sau orice altă pasiune sau virtute; fie că se află în ele prin natură, fie prin artă sau întâmplare, ca îndrăzneala la o prostituată; aceste lucruri mișcă și provoacă o astfel de calitate, pasiune sau virtute. Astfel, focul se transformă în foc, iar

apa în apă, iar ceea ce este îndrăzneț tinde spre îndrăzneală.

Este binecunoscut printre tămăduitori faptul că creierul ajută creierul, iar plămânii ajută plămânii.

Se mai spune că ochiul drept al unei broaște vindecă durerea ochiului drept al unui om, la fel întâmplându-se și cu ochiul stâng, dacă este atârnat de gât, într-un material de culoarea sa naturală; la fel se povestește și despre ochii unui crab.

Labă unei broaște țestoase îi ajută pe cei care au gută, aplicându-se aceeași procedură ca mai sus, picior pentru picior, mână pentru mână, drept cu drept, stâng cu stâng.

După același principiu, se spune că dintr-un animal steril va ieși un alt animal la fel de steril; la animal fiind vorba în special de testicule, pântec sau urină.

Se spune că o femeie nu va concepe dacă bea în fiecare lună din urina unui măgar sau din ceva care a fost înmuiat în ea.

Dacă astfel vom obține vreo proprietate sau virtute, să căutăm astfel de animale sau alte lucruri în care proprietatea respectivă există într-o manieră mai evidentă decât în alte lucruri și să luăm acea parte în care proprietatea sau virtutea se manifestă mai puternic, astfel ca, de fiecare dată când susținem iubirea, să căutăm animalul care este cel mai iubitor, printre care se numără porumbeii, turturelele, rândunicile, vrăbiile; din acestea, luați acele membre sau părți în care apetitul sexual se manifestă cel mai puternic, cum sunt inima, testiculele, pântecul, penisul, sperma și menstra. Acest lucru trebuie efectuat atunci când animalele își manifestă cel mai intens această afecțiune, atunci când provoacă și atrag iubirea. La fel, pentru a mări îndrăzneala, căutăm un leu sau un cocoș, de la care sustragem inima, ochii sau fruntea.

Înțelegem astfel ceea ce spunea *Psellus Platonicianul*, că ciorile, câinii și cocoșii ajută la veghe; la

fel privighetoarea, liliacul și bufnița cu ciufuri, de la care trebuie să luăm inima, capul și ochii în special.

De aceea se spune că, dacă vom purta inima unei ciori sau a unui liliac cu noi, nu vom putea dormi până nu scăpăm de organele respective.

Același efect îl are capul uscat al unui liliac, legat de brațul drept al celui treaz, căci dacă ar fi pus asupra acestuia când doarme, nu s-ar mai trezi până când capul de liliac nu ar fi îndepărtat.

La fel, o broască și o bufniță fac o persoană vorbăreată, cu ajutorul limbii și inimii; limba unei broaște de apă pusă sub capul unui om îl face să vorbească în somn, iar inima cobei, pusă sub sânul unei femei care doarme, o face să spună toate secretele. La fel se spune și despre inima bufniței cu ciufi și despre secul iepurelui sălbatic puse sub sânul unei femei care doarme.

După același principiu, animalele care au trăit mult contribuie la o viață lungă, iar lucrurile care posedă puterea de a se regenera singure duc la refacerea trupului nostru și redarea tinereții, lucru pe care tămăduitorii adeseori l-au confirmat a fi adevărat; acest lucru este adevărat, referitor la năpârcă și șarpe.

Se știe că cerbii întineresc mâncând șerpi. În același fel, pasărea Phoenix se reface din cenușa propriului său trup; aceeași virtute o are și pelicanul, a cărui labă dreaptă pusă sub bălegar cald, după trei luni generează un pelican.

Unii tămăduitori, prin anumite confecții, făcute din năpârce, flori de liliac și carnea unui animal care redă tinerețea, reușesc într-adevăr să întinerească o persoană, așa cum *Medeea* l-a reîntinerit pe bătrânul *Pelias*.

Se mai crede că sângele unui urs, dacă este supt de pe rană, mărește forța trupului, deoarece acest animal este cea mai puternică creatură.

Despre cum acțiunea mai multor virtuți trece dintr-un lucru într-altul și este comunicată la fel

Trebuie să știți că puterea lucrurilor naturale este atât de mare, încât nu acționează doar asupra lucrurilor din preajmă, prin virtutea pe care o posedă, ci și dincolo de ele, inducând o putere asemănătoare, prin care aceeași virtute acționează asupra altor lucruri, cum vedem la magnet, piatră care într-adevăr atrage nu doar inelele de fier, ci induce o virtute în pietrele însele, prin care acestea pot efectua același lucru, ceea ce confirmă *Augustin* și *Albertus* [Magnus].

În același mod, o prostituată de rând, îndrăzneată și nerușinată, îi infectează pe toți din preajma ei cu această proprietate, prin care toți ajung ca ea. De aceea se spune că, dacă cineva îmbracă lenjeria unei prostituate sau dacă poartă cu sine oglinda în care aceasta se privește zilnic, va deveni îndrăzneț, încrezător, nerușinat și imoral.

La fel se spune că o haină în care a fost îmbrăcat un om mort a primit, prin moartea acestuia, proprietatea tristeții și a melancoliei; iar căpăstrul de care a fost spânzurat un om are anumite proprietăți minunate.

O astfel de poveste asemănătoare spune și *Pliniu*, și anume că, dacă punem o șopârlă verde oarbă, împreună cu fier sau inele de aur, într-un recipient de sticlă, sub ele puțin pământ și apoi îl acoperim, după ce îl descoperim, observăm că șopârla și-a recăpătat vederea, iar acele inele de aur vor vindeca durerea de ochi. La fel se poate face cu inele și nevăstuici; cu inele în cuibul rândunicilor sau vrăbiilor, care vor folosi apoi la obținerea iubirii sau favorurilor.

Despre cum sunt testate și descoperite virtuțile lucrurilor prin dușmănie și prietenie

În continuare este necesar să luăm în considerare faptul că toate lucrurile posedă prietenie și dușmănie în sine, fiecare lucru are ceva față de care manifestă frică și teamă și care îi este dăunător, și anume un dușman; și, prin opoziție, ceva care îl bucură, îl încântă și care-l întărește.

Astfel se întâmplă printre elemente, Focul este dușmanul Apei, iar Aerul al Pământului, și totuși se înțeleg între ele.

Între corpurile cerești: *Mercur, Jupiter, Soare și Lună* sunt prieteni cu *Saturn - Marte* și *Venus* îi sunt dușmani, toate planetele de lângă *Marte* sunt prietene cu *Jupiter*, iar toate de lângă *Venus* îl urăsc pe *Marte*; *Jupiter* și *Venus* iubesc *Soarele - Marte, Mercur* și *Luna* îi sunt dușmani, toate planetele de lângă *Saturn* iubesc *Venus*; *Jupiter, Venus* și *Saturn* sunt prieteni cu *Mercur - Soarele, Luna* și *Marte* îi sunt dușmani. *Jupiter, Venus* și *Saturn* sunt prieteni cu *Luna - Marte* și *Mercur* îi sunt dușmani.

Există un alt tip de dușmănie printre stele, atunci când se află în zodii diferite; așa cum este *Saturn* față de *Soare* și *Lună, Jupiter* față de *Mercur, Marte* față de *Venus*. Iar dușmănia celor cu exaltări opuse este mai puternică: cea dintre *Saturn* și *Soare*; dintre *Jupiter* și *Marte*; dintre *Venus* și *Mercur*.

Prietenia celor care au aceeași natură, calitate, substanță și putere este cea mai puternică: cum este *Marte* cu *Soarele, Venus* cu *Luna, Jupiter* cu *Venus*, cât și prietenia dintre cele a căror exaltare se află sub semnul alteia, cum se întâmplă între *Saturn* și *Venus, Jupiter* și *Lună, Marte* și *Saturn, Soare* și *Marte, Venus* și *Jupiter, Lună* și *Venus*.

Și după felul de prietenie și dușmănie dintre lucrurile superioare, la fel sunt și înclinațiile lucrurilor supuse acestora.

Prin urmare, aceste dispoziții de prietenie și dușmănie nu sunt altceva decât înclinații reciproce ale lucrurilor, prin care doresc un lucru, dacă acesta este absent, și se îndreaptă spre el, în afară de cazul în care sunt împiedicate și doresc să se pună de acord cu el după ce a fost obținut, evitând contrariul, temându-se de apropierea sa și nemulțumindu-se cu acesta.

Heraclit, călăuzit de această opinie, a spus că toate lucrurile provin din amestecul dintre iubire și ură.

Înclinațiile prieteniei din vegetale și minerale sunt asemănătoare cu înclinația de atracție pe care magnetul o are asupra fierului, iar smaraldul asupra bogățiilor și favorurilor; cuarțul asupra nașterii unui lucru, iar piatra achates asupra elocvenței; în același sens, există un tip de argilă bituminoasă care atrage focul și sare în el; la fel, rădăcina ierbii aproxis atrage focul de la mare depărtare.

Aceeași înclinație există între palma bărbatului și cea a femeii, când degetul uneia atinge degetul celeilalte și se învâluie într-o îmbrățișare reciprocă, femeia nerodind fără ajutorul bărbatului.

Și migdalul nefecundat este mai puțin roditor. Vița-de-vie iubește ulmul, iar măslinul și mirtul se iubesc reciproc; de asemenea, măslinul și smochinul.

La animale, există o prietenie între corb și sturz, între cioară și bătlan, între păun și porumbei, turturele și papagali.

Astfel *Sappho* îi scrie lui *Phaon*:

*De multe ori porumbeii albi se alătură păsărilor
asemănătoare;*

Iar turturelele negre iubesc păsările verzi.

La fel, balena și micul pește care-o călăuzește sunt prieteni.

Această prietenie nu se manifestă doar printre animale, ci și între animale și alte lucruri, ca metalele, pietrele și vegetalele, astfel că pisicii îi place iarba-măței, iar atunci când se freacă de ea se spune că poate concepe fără mascul; iepile din *Cappadocia* se expun rafalei de vânt, concepând prin această atracție.

La fel broaștele, broaștele râioase, șerpii și tot felul de ființe târâtoare otrăvitoare preferă planta numită mac, pe care, dacă o mănâncă cineva, va muri de răs, după cum spun tămăduitorii.

Broasca țestoasă, atunci când este vânată de năpârcă, mănâncă oregano și capătă noi forțe; barza, când mănâncă șerpi, caută un remediu în oregano; iar nevăstuica, când se luptă cu reptila, mănâncă muguri de brad, de aceea știm că oregano și mugurii de brad au efect împotriva otrăvii.

Astfel, în unele animale există un talent înăscut și o artă medicinală; căci atunci când broaștele râioase sunt mușcate de un alt animal otrăvitor, își freacă rana cu rută sau salvie, scăpând astfel de pericolul otrăvii.

Oamenii au învățat multe remedii excelente pentru boli și virtuți ale lucrurilor de la fiare; rândunicile ne-au arătat că iarba *sallendine* este un bun medicament pentru vedere, cu care ele vindecă ochii puilor, iar coțofana, când este bolnavă, pune o frunză de laur în cuibul său și se vindecă.

În același fel, cocorii, corbii și potârnichele își vindecă stomacurile tulburate cu aceleași ierburi, cu care și ciorile alungă otrava cameleonului; leul, dacă are febră, se vindecă mâncând o maimuță.

Fluierarul de zăvoaie își alină stomacul cu pelin după un exces de struguri; cerbii ne-au învățat că menta cu floarea roză este foarte bună pentru a smulge săgețile; căci, atunci când sunt răniți de o săgeată, o îndepărtează mâncând această iarbă; la fel fac caprele cu zahărul.

Căprioarele, cu puțin înainte de a fâta, se alină cu o anumită iarbă, numită răchita de munte.

Cei mușcați de păianjen caută remediu mâncând crabi; porcii mușcați de șerpi se vindecă mâncându-i; ciorile otrăvite caută remediu în stejar; elefanții, după ce au înghițit un cameleon, se vindecă cu măslin sălbatic.

Urșii otrăviți cu mătrăgună scapă de pericol mâncând furnici.

Gâștele, rațele și astfel de păsări domestice de apă se vindecă cu iarba numită salvie. Porumbeii, turturelele, găinile cu iarba numită *parietaria diffusa*, cocorii cu *tifacee*, leoparzii se vindecă singuri cu iarba numită *Năpasta-lupilor*; vierul cu iederă, căprioarele cu iarba numită *Cinnara*.

**DESPRE
FILOSOFIA OCULTĂ
CARTEA I
PARTEA A II-A**

**Despre
înclinațiile dușmăniilor**

Din contră, există înclinații ale dușmăniilor, sau *odium*, mania, indignarea și un anumit fel de contrarietate îndărătnică a naturii, astfel ca fiecare lucru să-și evite contrariul și să se îndepărteze din prezența aceluia.

Astfel de înclinații are rubarba împotriva fierii, melasa împotriva otrăvii, safirul împotriva fierberii și a fierbințelilor și bolilor de ochi; ametistul împotriva beției, jaspul împotriva fluxului sângelui și a imaginațiilor ofensive, smaraldul și Agnus Castus împotriva desfrâului, achates împotriva otrăvii, bujorul împotriva îmbolnăvirii, coralul împotriva revărsării fierii și durerilor stomacale; topazul împotriva căldurilor spirituale, cum sunt pizma, desfrâul și toate modalitățile de excese în iubire.

Asemenea înclinații sunt și la furnici, împotriva plantei oregano, aripa unui liliac și inima unui nagâț, din a cărei prezență zboară departe.

De asemenea, oregano este opus unei anumite musculițe otrăvitoare, care nu poate îndura Soarele și rezistă salamandelor și este potrivnică verzei cu o ură neîmpăcată, încât se distrug reciproc; astfel, castravetele

urăște uleiul și se vor alerga reciproc într-un cerc dacă se ating.

Se spune că bila unei ciori îi sperie pe oameni și îi alungă din preajma ei, ca și alte lucruri; un diamant nu se înțelege cu magnetitul, nu suportă ca fierul să fie atras de acesta; oile fug de broasca de pătrunjel ca de un lucru fatal; pe lucrurile mai frumoase, natura a înscris semnul morții, așa ca în ficatul oii, în care apare chiar figura broaștei de pătrunjel; caprele urăsc busuiocul de grădină, ca și cum nu ar exista ceva mai dăunător.

Printre animale, șoarecii și nevăstuicile nu se înțeleg; se spune că șoarecele nu va atinge brânza dacă creierii unei nevăstuici sunt puși la chiag și brânza nu este distrusă din cauza vremii.

O șopărlă este opusă scorpionilor, pe care-i sperie la simpla apariție, dându-le o transpirație rece; de aceea, ei sunt uciși din cauza grăsimii proprii, grăsime care vindecă rănilor făcute de scorpioni.

Este o dușmănie între scorpioni și șoareci: dacă un șoarece este aplicat la o înțepătură sau rană făcută de un scorpion, o vindecă, după cum se povestește.

Mai este o dușmănie și între scorpioni și stalabori, șerpi veninoși și viespi. Se povestește că nimic nu este la fel de opus șerpilor cum sunt crabii, iar dacă porcul este rănit, îl mănâncă și se vindecă. Soarele fiind în *Rac*, șerpilor sunt chinuți.

Scorpionul și crocodilul seucid reciproc; dacă barza doar atinge un crocodil cu una dintre penele ei, acesta înțepenește; dropia zboară la vederea unui cal; și un căprior fuge la vederea unui berbec sau năpârci.

Un elefant tremură la auzul grohăitului unui porc, iar leul la vederea unui cocoș.

Panterele nu vor atinge animalele unse cu seva unei găini, mai ales dacă a fost fiert usturoi în ea.

Mai există dușmănie și între vulpi și lebede, tauri și stăncuțe.

Printre păsări se află unele într-o zbatere perpetuă reciprocă, ca și între unele animale, cum sunt stâncuțele cu bufnițele, eretele și ciorile, turturica și rândunica, egepis și vulturii, căpriorii și dragonii.

De asemenea, printre animalele de apă, există dușmănie între delfini și bulboane, mullet și știucă, mreană și țipar-de-mare; de asemenea, peștele numit pourcontrol sperie homarul într-atât, încât acesta, când îl vede, cade mort.

Homarul și țiparul-de-mare se sfășie reciproc.

Zibeta se spune că stă astfel de teamă față de panteră, că nu are puterea de a-i rezista sau de a-i atinge pielea; se spune că dacă pieile amândurora sunt agățate la un loc, părul de pe pielea panterei cade.

Și *Orus Apollo* spune în hieroglificele sale că, dacă se încinge cineva cu pielea de zibetă, poate trece în siguranță prin mijlocul dușmanilor săi, fără să-i fie teamă.

De asemenea, mielulului îi este foarte frică de lup și fuge de el. Se spune că dacă coada, pielea sau capul lupului sunt atârinate deasupra unei haine din piele de oaie, oile sunt foarte tulburate și nu pot mânca carne de frică.

Pliniu menționează o pasăre, numită *Marlin*, care sparge ouăle de cioară; ai cărei pui sunt atât de supărați de vulpe, încât îi va strânge și pe puii ei, pe care, atunci când îi vede cioara, aceștia ajută vulpea împotriva ei, ca împotriva unui dușman comun.

Mica pasăre numită cânepar, care trăiește printre scaieți, urăște măgarii, deoarece mănâncă florile de ciulin.

Mai există o dușmănie amară între mica pasăre numită Esalon și măgar, sângele lor neamestecându-se împreună, iar la răgetul măgarului, atât ouăle, cât și puii păsării Esalon pier.

Mai este un dezacord între măslin și prostituată, căci, dacă aceasta plantează un copac, va fi ori mereu neroditor, ori mereu ofilit.

Un leu nu se teme de nimic atât de mult ca de torțele aprinse și nu va fi îmblânzit de nimic ca de acestea; lupul nu se teme de spadă sau sulită, ci de o piatră, prin aruncarea căreia se face o rană și viermii se hrănesc cu lupul.

Un cal se teme de cămilă, încât nu poate suporta să o vadă nici măcar într-o imagine.

Un elefant, când este furios, este redus la tăcere, dacă vede un cocoș.

Un șarpe se teme de omul dezbrăcat, dar urmărește un om îmbrăcat.

Un taur furios este îmblânzit legându-l de un smochin.

Chihlimbarul atrage toate lucrurile la el, în afară de busuiocul de grădină și acele lucruri care sunt stropite cu ulei, între care există un fel de antipatie naturală.

Despre cum sunt testate și descoperite virtuțile lucrurilor, aflate în ele în mod specific sau în orice individ, prin intermediul darului special

Trebuie să considerăm că virtuțile lucrurilor sunt corespunzătoare în unele cu speciile, cum sunt îndrăzneala și curajul la leu și cocoș, frica la iepurele de câmp sau miel, voracitatea la lup, trădarea și înșelăciunea la vulpe, lingușeala la câine, zgârcenia la cioară și stâncuță, mândria la cal, mânia la tigrul și mistreț sălbatic, tristețea și melancolia la pisică, senzualitatea la vrăbie și așa mai departe.

Din cea mai mare parte a virtuților naturale urmează speciile.

Totuși, unele lucruri sunt individuale în lucruri: unii oameni detestă atât de mult pisicile, încât nu se pot uita la ele fără a tremura; frică care nu se manifestă în ei fiindcă sunt oameni.

Avicenna ne povestește despre un om care trăia odată, de care se fereau toate lucrurile otrăvitoare, căci mureau toate dacă îl mușcau din greșeală, el nerânindu-se.

Iar *Albertus* menționează că, într-un oraș din *Ubians*, a văzut o țărăncuță care prindea păianjeni pentru a-i mânca și, fiind pe deplin satisfăcută cu astfel de carne, era foarte bine hrănită.

La fel îndrăzneala la o prostituată și frica la hoț.

Din acest punct de vedere, filosofi spun că orice lucru particular care nu a fost niciodată bolnav, este bun împotriva oricărei boli; de aceea se spune că oasele unui mort care n-a avut niciodată friguri, dacă se pun peste un pacient, îl scapă de acestea.

Mai există de asemenea numeroase virtuți particulare difuzate în lucruri prin corpurile cerești, așa cum am arătat mai sus.

Virtuțile naturale se află în unele lucruri pe tot cuprinsul întregii lor substanțe iar în alte lucruri în anumite părți și membre

Iarși trebuie să considerăm faptul că virtuțile lucrurilor se află în unele lucruri în întreg, adică în întregul substanței lor sau în toate părțile, ca acel pește micuț *Echeneis*, despre care se spune că oprește un vas doar prin atingere, acest lucru având loc nu printr-o parte specială, ci prin întreaga substanță.

La fel, zibeta posedă această proprietate în toată substanța sa, încât câinii, doar prin simpla atingere a umbrei sale, se liniștesc.

Salendine este bună pentru vedere, nu conform unor părți ale sale, ci a tuturor, nu doar prin rădăcină, frunze sau semințe; și așa mai departe.

Dar unele virtuți se află în lucruri conform unor părți ale lor, adică limba, ochii sau alte membre și părți; astfel, în ochii unei bazilici, există o putere violentă de a ucide oamenii, imediat ce îi vede, o putere similară se află în ochii zibetei, care face orice animal care se uită la ea să stea nemișcat, să fie uluit și incapabil de a se mișca.

O virtute similară se află și în ochii unor lupi, care, dacă văd mai întâi un om, îl uluiesc și îl răgușesc, iar dacă acesta vrea să strige, nu-și poate folosi vocea; despre acestea menționează *Vergiliu*, atunci când cântă:

*Moeris este mut, și-a pierdut vocea, și de ce?
Lupul și-a aruncat privirea asupra lui Moeris.*

Există unele femei în Sciția și printre *iliri* și *tribali* care, dacă se uită cu mânie asupra unui om, se spune că îl omoară.

Mai citim despre un anumit popor din *Rodos*, numit *Telchines*, care corupe toate lucrurile cu privirea sa, de aceea Jupiter i-a înecat.

Vrăjitoarele, când lucrează magiile lor, folosesc ochii unor astfel de animale în apa de ochi, pentru a obține aceleași efecte.

În același fel, furnicile pleacă de la inima unui nagâț, nu de la cap, labe sau ochi.

Bila șopârlei, dacă este rănită în apă, se spune că adună nevăstuicile la un loc, nu coada sau capul; iar bila caprelor pusă în pământ, într-un vas, adună broaștele, iar ficatul unei capre este dușman pentru fluturi și toți viermii, câinii se fereșc de cei care poartă la ei inima unui câine, iar vulpile nu se vor atinge de puii care au mâncat ficatul unei vulpi.

Astfel, lucruri diverse posedă aceste virtuți, dispersate în mod diferit în mai multe părți, așa cum cele de mai sus sunt difuzate în ele conform diversității

lucrurilor care sunt receptate; așa cum la un om, oasele nu primesc decât viață, ochii vedere, urechile auz.

Există în corpul uman un os micuț, pe care evreii îl numesc Lvz, iar dacă coaja sa leguminoasă este cojită, nu poate fi deteriorat, distrus prin foc, ci se păstrează mereu același, din care, se spune, așa cum o plantă iese din sămânță, corpurile noastre animale se vor ridica la Înviere.

Iar aceste virtuți nu sunt clarificate prin rațiune, ci prin experiență.

Despre virtuțile lucrurilor care se află în acestea doar pe timpul vieții lor și rămân astfel în ele chiar și după moartea lor

Noi trebuie să știm că există unele proprietăți în lucruri doar pe timpul vieții, iar unele rămân și după moarte. Astfel, micul pește *Echeneis* oprește vasele, iar basilica și catablepa ucid cu privirea cât timp trăiesc; dar după moarte nu se mai întâmplă acest lucru.

Se spune că, la colici, dacă se pune o rață vie pe burtă, durerea dispare, iar sufletul ei moare, așa spune și *Archytas*. Dacă iei inima unui animal, cât mai este caldă, și o agăți deasupra celui cu friguri, le alungă.

Dacă înghiți inima unui nagâț, rândunică, nevăstuică sau cârțiță, cât mai este caldă, va ajuta la memorie, înțelegere și prezicere - de aici provine regula generală conform căreia orice lucruri sunt extrase din animale, fie că sunt pietre, membre, excremente, păr, baligă, unghii, trebuie luate de la acele animale cât mai sunt în viață, și dacă e posibil să mai rămână și apoi în viață.

Se spune că, dacă iei limba unei broaște, trebuie să pui broasca înapoi în apă; iar dacă iei dintele unui lup, nu trebuie să-l uciți; și așa mai departe.

Democrit scrie că dacă cineva ia limba unei broaște de apă, încă în viață, nu altă parte a corpului, broasca

trebuie lăsată apoi în apă din nou și inima se pune deasupra locului unde bate inima unei femei, iar aceasta va răspunde sincer la tot ce este întrebată.

Se mai spune că, dacă ochii unei broaște sunt legați de persoana bolnavă înainte de răsăritul soarelui, iar broasca este lăsată oarbă în apă, malarie va dispărea; la fel, fiind legați de trupul unei privighetori în pielea unui iepure, să stați de veghe.

Raza peștelui spadă legată de ombilic se spune că va face nașterea mai ușoară, dacă este luat viu și apoi aruncat la loc în mare.

Se spune că ochiul drept al unui șarpe aplicat pe ochi vindecă urdoarea ochilor, dacă șarpele este lăsat să plece viu apoi.

Și este un pește anume sau un șarpe mare numit *Myrus*, ai cărui ochi, dacă sunt scoși și legați de fruntea pacientului, se spune că vindecă inflamația ochilor, iar ochiul peștelui crește la loc și pacientul va orbi dacă peștele nu este lăsat liber.

Dinții tuturor șerpilor, dacă sunt scoși când sunt vii și se atârnă deasupra pacientului, se spune că vindecă frigurile.

Dintele unei cârțițe, scos când aceasta este în viață, lăsată apoi liberă, vindecă durerea de dinți; iar câinii nu vor lătra la cei care au coada unei nevăstuici care a scăpat.

Democrit povestește cum limba unui cameleon, dacă este scoasă când acesta e în viață, duce la un mare succes în procese și este profitabil pentru femeile care se află în travaliu, dacă e în exteriorul casei, căci trebuie atenție să nu fie adus în casă, fiind foarte periculos.

Sunt unele proprietăți care se conservă după moarte; despre acestea, *platonicienii* spun că sunt lucruri în care *Ideea* materiei este mai puțin cuprinsă, chiar și după moarte, aceasta fiind nemuritoare în ele, și nu încetează să producă niște efecte minunate.

La ierburi, plantele care trag răzleț și se usucă, virtutea este rapidă și operativă, fiind indusă de la început în ele prin *Idee*.

Vulturul învinge orice pasăre în timpul vieții sale, iar penele sale distrug, după moarte, și consumă puii altor păsări.

Din același punct de vedere, pielea unui leu distruge orice altă piele; iar pielea zibetei distruge pielea panterei, iar pielea lupului corodează pielea unui miel; unele dintre acestea nu reușesc prin contact corporal, ci câteodată doar prin sunetul lor.

Astfel, o toabă făcută din pielea unui lup face toba confecționată din pielea unui miel să nu scoată nici un sunet.

O toabă făcută din pielea peștelui numit Rotchet alungă toate insectele târătoare, la orice distanță este auzit sunetul, iar corzile unui instrument făcut din intestinalele unui lup și întinse pe o harpă nu vor cânta în armonie cu lăuta cu corzi din intestinalele oilor.

Despre cum lucrurile inferioare sunt supuse corpurilor superioare și cum corpurile, acțiunile și dispozițiile oamenilor sunt atribuite stelelor și Semnelor zodiacale

Este evident faptul că toate lucrurile inferioare sunt supuse celor superioare, într-un anumit fel (după cum spune *Proclus*) sunt incluse unele în altele, adică în inferioare sunt superioarele, iar în superioare sunt inferioarele; astfel, în Ceruri există lucruri terestre, dar conform cauzei lor și într-o manieră cerească; iar pe pământ se află lucruri cerești, dar după o manieră terestră, ca efect.

Se spune că aici există lucruri care sunt solare și unele lunare, asupra cărora *Soarele* și *Luna* provoacă o impresie puternică a virtuții lor. Acest fel de lucruri primesc mai multe operații și proprietăți, ca cele ale stelelor și zodiilor sub care se află; știm că lucrurile solare respectă inima și capul, datorită faptului că *Leul* se află în Casa Soarelui, iar *Berbecul* exaltarea Soarelui; lucrurile aflate sub *Marte* sunt bune pentru cap și testicule, datorită zodiei *Berbecului* și *Scorpionului*.

De aceea, cei pe care îi lasă simțurile și au dureri de cap din cauza beției, dacă își pun testiculele în apă rece sau le spală cu oțet, vor găsi ajutor.

În legătură cu acestea, este necesar să știm cum este distribuit corpul uman planetelor și zodiilor.

Conform doctrinei arabilor, *Soarele* guvernează creierul, inima, coapsa, măduva, ochiul drept și spiritul; de asemenea, limba, gura și restul organelor simțurilor, interne cât și externe; de asemenea, mâinile, picioarele, nervii și puterea imaginației;

Mercur guvernează splina, stomacul, vezica, pânțele și urechea dreaptă, cât și facultatea simțului comun;

Saturn guvernează peste ficat și partea cărnosă a stomacului;

Jupiter guvernează peste burtă și buric, de aceea au scris anticii că efigiile unui ombilic au fost așezate în templul lui *Jupiter Hammon* - lui îi sunt atribuite și coastele, pieptul, sângele, brațele și mâna dreaptă, urechea stângă și puterile naturale;

Marte guvernează peste sânge, vene, rinichi, vezica biliară, fese, spate, mișcarea spermei și puterea irascibilă;

Venus este pusă peste rinichi, testicule, organele femeiești, pânțele, spermă și puterea concupiscibilă; dar și carnea, grăsimea, burta, pieptul, buricul și toate părțile care servesc actelor veneriene, cât și osul sacral, oasele

spatelui; cât și capul, gura, cu care ne sărutăm, ca simbol al iubirii;

Luna, deși ar putea pretinde întregul corp și fiecare membru conform varietății zodiilor, ea este atribuită în particular creierului, plămânilor, măduvei șirei spinării, stomacului, menstruației și altor excremente, ochiului stâng, cât și puterii de creștere.

Hermes spune că există șapte găuri în capul unui animal, distribuite celor șapte planete, adică urechea dreaptă planetei *Saturn*, cea stângă lui *Jupiter*, nara dreaptă lui *Marte*, cea stângă lui *Venus*, ochiul drept *Soarelui*, cel stâng *Lunii*, iar gura lui *Mercur*.

Majoritatea zodiilor se ocupă și de membre.

Astfel, *Berbecul* guvernează capul și fața; *Taurul* gâtul; *Gemenii* brațele și umerii; *Racul* pieptul, plămâni, stomacul și brațele; *Leul* inima, stomacul, ficatul și spatele; *Fecioara* intestinele și baza stomacului; *Balanța* rinichii, coapsele și fesele; *Scorpionul* organele genitale și pântecul; *Săgetătorul* coapsa și intestinele; *Capricornul* genunchii; *Vărsătorul* picioarele și fluierul piciorului; *Peștii* laba piciorului.

După cum triplicitățile acestor zodii răspund una alteia și sunt corespunzătoare corpurilor cerești, corespund și membrilor, lucru suficient de manifest prin experiență, deoarece, prin răceală, picioarele, burta și pieptul sunt afectate, membre care răspund aceleiași triplicități; de aceea, dacă un medicament este aplicat unuia dintre aceste membre, ajută și pe celelalte, căci, prin încălzirea picioarelor, încetează durerea de burtă.

Amintiți-vă deci acest lucru și să știți că lucrurile care se află sub una dintre planete au un aspect particular sau o înclinație către acele membre care sunt atribuite planetei și în special Caselor și exaltărilor corespunzătoare.

Căci restul demnităților, ca acele triplicități, semne și figuri contează prea puțin în acest sens; de aceea, bujorul, cuișoarele, citricele, măghiranul dulce, cimbrul, șofranul,

aloea, tămâia, chihlimbarul, moscul și mirtul vindecă capul și inima; datorită *Soarelui*, *Berbecului* și *Leului*; astfel fac și iarba lui *Marte*, ajută capul și testiculele datorită *Berbecului* și *Scorpionului*, și așa mai departe.

Toate lucrurile de sub *Saturn* duc la tristețe și melancolie; cele de sub *Jupiter* la veselie și onoare; cele de sub *Marte* la îndrăzneală, stăpânire și mânie; cele de sub *Soare* la glorie, victorie și curaj; cele de sub *Venus* la iubire, senzualitate și concupiscentă; cele de sub *Mercur* la elocvență; cele de sub *Lună* la o viață obișnuită.

Toate acțiunile și dispozițiile oamenilor sunt distribuite conform planetelor. Căci *Saturn* guvernează bătrânii, călugării, oamenii melancolici și comorile ascunse, și acele lucruri care sunt obținute în urma unor călătorii lungi și dificile; *Jupiter*, pe cei care sunt religioși, prelații, regii și ducii și acele câștiguri care sunt obținute legiuit; *Marte* guvernează asurpa barbarilor, chirurgilor, medicilor, sergenților, călăilor, măcelarilor și asupra tuturor celor care aprind focuri, brutari, soldați, toți care sunt numiți oameni marțiali.

La fel și alte stele își semnifică funcția, cum este descris în cărțile astrologilor.

Despre cum putem ști care lucruri naturale se află sub stele și care lucruri se află sub Soare și sunt numite solare

Este foarte greu să știm sub care stea sau zodie se află fiecare lucru; totuși se știe prin imitarea razelor acestora, a mișcării sau figurii.

Unele dintre ele sunt cunoscute prin efectele operațiilor, răspunzând unor stele.

Lucrurile solare sau care se află sub puterea *Soarelui* sunt, printre elemente: flacăra lucidă; în umori, sângele

mai pur spiritual al vieții; între gusturi, iute amestecat cu dulcele.

Printre metale, aurul, datorită splendorii sale, pe care o primește de la *Soare*, ceea ce îl face cordial.

Și printre pietre, cele care seamănă cu razele Soarelui prin strălucirea lor aurie, așa cum este heliodorul, care are putere împotriva îmbolnăvirii și otrăvurilor; la fel, piatra care este numită Ochiul Soarelui, având figura unui măr al ochiului, din al cărui mijloc strălucește o rază, care alină creierul și întărește vederea; astfel, dalacul, care strălucește noaptea, are o virtute împotriva otrăvurilor de aer; crisolitul are o culoare verde deschis în care, când este ținută la soare, strălucește o stea aurie; aceasta alină acele părți care servesc respirației și ajută pe cei astmatici, iar dacă este găurită și umplută cu coama unui măgar și legată de brațul stâng, provoacă imaginația leneșă, temerile melancolice și alungă nebuniile; piatra numită iris, asemănătoare cristalului la culoare, având adeseori șase colțuri, când o anumită parte a ei este ținută la soare, iar cealaltă la umbră, strânge razele Soarelui în sine și, prin reflexie, formează un curcubeu pe peretele opus.

Heliotropul, verde ca jaspul sau smaraldul, înconjurat de rubelit, face pe un om fidel, reținut și faimos, și îi prelungește viața, iar virtutea sa este cea mai minunată sub razele Soarelui, căci se spune că Soarele ia culoarea sângelui, ca și cum ar fi eclipsat, când este pusă la un loc cu sucul ierbii de același nume, într-un vas cu apă; mai este o virtute și mai minunată, care are efect asupra vederii nu prea bune și confuze, a ierbii heliotrop, cu același nume ca piatra, care urmează Soarele.

Aceste virtuți sunt confirmate în scrierile lor de *Albertus Magnus* și *William de Paris*.

Zirconul are și ea o virtute de la Soare împotriva otrăvii și vaporilor pestilenți; cel care o poartă se află în siguranță; conduce de asemenea la bogății și înțelepciune, întărește inima; ținută în gură, înveselește mintea.

Mai este piatra granat, un amestec roșu, despre care *Albertus Magnus* spune că *Esculap* o menționează în una dintre epistolele sale către *Octavius Augustus*, spunând că „este o anumită otravă atât de rece, care împiedică inima omului să ia foc, iar dacă este aruncată în foc, se transformă în piatră, iar această piatră este numită granat, de la foc”; granatul are o virtute minunată împotriva otrăvii și îl întinerește pe cel care o poartă și îl face de temut față de dușmanii săi.

Deasupra tuturor, există piatra solară, pe care a găsit-o *Apollonius*, numită Piatra Soarelui, care atrage alte pietre, așa cum magnetitul atrage fierul; cea mai puternică împotriva otrăvurilor; este numită de unii *Pantherus*, datorită petelor sale ca ale panterei. Mai este numită și *Pantochras*, deoarece conține toate culorile; Aaron o numește *Evanthum*.

Mai sunt și alte pietre solare, ca topazul, crisoprazul, rubinul și balagius. La fel sunt și auripigmentum și lucrurile de culoare aurie și foarte lucide.

Printre plante și copaci, cele solare sunt care se întorc către soare, ca gălbinelele, și care se închid în frunzele lor când soarele apune, dar când răsare se deschid încetul cu încetul.

Bujorul, ghimbirul, gențiana, frâsinelul, verbina, care se folosesc în profeții și expiații, pentru alungarea spiritelor rele.

Laurul este consacrat lui *Phoebus*, la fel și cedrul, palmierul, frasinul, iedera și vița de vie, și oricare plantă care elimină otrava și fulgerele și acele lucruri care fac față urgiilor iernii.

Solare mai sunt și menta, șofranul, balsamul, chihlimbarul, moscul, mierea galbenă, aloea, cuișoarele, scorțișoara, obligeana, ierburile aromatice, piperul, tămâia, măghiranul dulce și libanotis, pe care *Orfeu* o numește parfumul dulce al Soarelui.

Printre animale, cele solare sunt mărețe, curajoase, ambițioase după victorie și faimoase: ca leul, regele fiarelor, crocodilul, lupul pătat, berbecul, mistrețul, taurul, regele cirezii, care era dedicat la egipteni, la Heliopolis, Soarelui, pe care-l numeau *Verites*; iar un bou era consacrat lui *Apis* în Memphis, iar în Herminthus, un taur numit *Pathis*.

Lupul era consacrat și lui *Apollo* și *Letonei*.

Și fiara numită *babuin* este solară, ea latră de douăsprezece ori pe zi, iar la echinocțiu se urinează de douăsprezece ori pe oră: la fel face și noaptea, de aceea egiptenii l-au gravat pe fântânile lor.

Printre păsări sunt și unele solare, ca pasărea Phoenix, fiind unică, și vulturul, regele păsărilor, lebăda, și cele care cântă la răsăritul Soarelui, ca și cum l-ar chema să răsară, cum sunt cocoșul, cioara, șoimul, care printre divinitățile egiptene reprezintă simbolul spiritului și al luminii, așa cum este recunoscut de *Porfyr* printre păsările solare.

Toate lucrurile de acest fel au asemănări cu lucrurile Soarelui, așa cum râmele strălucesc noaptea, iar gândacii, creaturi care trăiesc sub balega de vacă; conform interpretării lui *Appious*, ochii acestora se schimbă în funcție de cursul Soarelui, de aceea sunt numite solare, ca și lucrurile care provin din ele.

Iar printre pești, foca este solară în primul rand, căci rezistă fulgerului, de asemenea peștele numit *Pulmo*, ambele strălucesc noaptea și steaua de mare, pentru căldura sa pârjolitoare, melcul de mare și scoica, care toate au un rege și, fiind uscate, se întăresc, luând forma unei pietre de culoare aurie.

Despre care lucruri sunt lunare sau se află sub influența Lunii

Aceste lucruri sunt lunare, printre elemente, cum este pământul, apoi apa, cât și marea, râurile și toate lucrurile umezi, ca și umezeala copacilor și animalelor, în special cele albe, ca albul ouălor, grăsimea, transpirația, flegma și fluidele corpurilor. Printre gusturi, sărat și insipid; printre metale, argintul; printre pietre, cristalul și marcasitul argintiu și toate pietrele albe și verzi.

Selenitul, care are un corp strălucitor cu o rază gălbuie, imitând mișcarea Lunii, având în ea figura Lunii care crește sau descrește zilnic, așa cum face Luna, perlele generate în scoici de picăturile de apă și berilul.

Printre plante și copaci, acestea sunt lunare, ca selenotropionul, care se întoarce către Lună, cum heliotropul se întoarce spre Soare, iar palmierul trimite o creangă la fiecare răsărit al Lunii; rozmarinul, de asemenea, Agnus Castu și măslinul sunt lunare; chinosta care crește și descrește odată cu Luna, în substanță și numărul frunzelor, nu numai în sevă și virtute, care într-adevăr sunt comune într-un fel tuturor plantelor, cu excepția cepei, care se află sub influența lui Marte, care are proprietăți contrare; printre lucrurile zburătoare, pasărea saturniană numită prepeliță este un mare dușman al Lunii și Soarelui.

Animalele sunt o companie plăcută pentru oameni și excelează în mod natural în iubire sau ură, cum sunt majoritatea câinilor.

Cameleonul mai este lunar, totdeauna își asumă o culoare în funcție de varietatea culorii obiectului; așa cum Luna își schimbă natura conform varietății zodiei în care se găsește.

Lunari mai sunt și porcii, căprioarele, caprele și toate animalele care observă și imită mișcarea Lunii: cum este

babuinul, pantera, care se spune că are o pată pe umăr de forma Lunii, care crește în rotunjime și are coarnele întoarse înăuntru.

Pisicile sunt și ele lunare, ochii lor devenind mai mari sau mai mici, conform cursului Lunii (și acele lucruri care sunt asemănătoare în natură, ca sângele menstrual, din care lucruri minunate și ciudate sunt făcute de către magicieni în multe lucrări); zibeta își schimbă și ea sexul, fiind respingătoare diferiților vrăjitori, și toate animalele care trăiesc în apă și pe pământ: așa cum e vidra, care se hrănește cu pești.

De asemenea, fiarele monstruoase, care sunt generate în mod echivoc, fără însămânțare manifestă, cum sunt șoarecii, câteodată generați prin coit, câteodată prin putrefacția pământului.

Printre păsări, găștele, rațele, și toate păsările de apă care se hrănesc cu pește, cum este bătlanul și cele produse în mod echivoc, ca viespile din carcasele cailor, albinele din putrefacția vacilor, musculițele din vinul putrezit și gândacii din carnea măgarilor; dar cel mai lunar dintre toate este gândacul cu două coarne, rădașca, după asemănarea unui taur: „care scormonește sub baliga vacii și acolo rămâne vreme de douăzeci și opt de zile, timp în care Luna măsoară întreg Zodiacele, iar în a douăzeci și noua zi, când crede că va fi conjuncția strălucirii lor, deschide baliga și o aruncă în apă, de unde ies gândăceii”.

Printre pești, lunar este Aelurus, ai cărui ochi se schimbă în funcție de cursul Lunii, și oricine observă mișcarea Lunii, ca broasca țestoasă, echeneis, crabii, stridiile, moluștele și broaștele.

Despre care lucruri sunt saturniene sau se află sub influența lui Saturn

Lucrurile saturniene, printre elemente, sunt pământul și apa; printre umori, bila neagră, care este umedă, naturală și accidentală.

Printre gusturi, acru, acidulat și amorțit.

Printre metale, grafitul și aurul, datorită greutateii, și pirita.

Printre pietre, onixul, ziazaa, camoniul, safirul, jaspul maro, calcedonia, magnetitul și toate lucrurile întunecate, grele, pământeste.

Printre plante și copaci, narcisa galbenă, plesnitoarea, ruta, chimionul, copacul din care se extrage benzoidul, mătrăguna, opiul și acele lucruri care stupefiază și care nu sunt niciodată culese și nu dau roade, care produc fructe de pădure de culoare închisă, așa cum este smochinul, ananasul, chiparosul și un anumit copac folosit la înmormântări, care niciodată nu răsare din nou cu boabe, dur, cu un gust amar, miros puternic, umbră întunecată, furnizând o esență usturătoare, rodind cel mai neprofitabil fruct, nu moare de bătrânețe, mortal, dedicat lui *Pluto*, așa cum este și dedițelul, cu care erau umplute mormintele în antichitate, înainte de a fi morții aduși înăuntru, căci era legal să faci ghirlande la sărbători din toate ierburile și florile, în afară de dedițel, deoarece acesta era trist și nu provoca veselie.

Sunt saturniene toate animalele târătoare, care trăiesc separate, în singurătate, noptatice, triste, contemplative, apatice, zgârcite, fricoase, melancolice, care suportă dureri mari, care se hrănesc cu excremente și își mănâncă puii.

De acest fel sunt maimuțele, pisica, cârțița, catârul, cămila, ursul, porcul, măgarii, lupul, iepurele sălbatic, șacalul, basilica, broasca râioasă, toți șerpii și lucrurile care se târăsc, scorpionii, furnicile și acele lucruri care

provin din putrefacția pământului, a apei sau din ruinele caselor, ca șoarecii și multe feluri de viermi.

Printre păsări, cele saturniene sunt cele cu gâturi lungi și glasuri aspre, cum sunt cocorii, struții și păunii, dedicate lui *Saturn* și *Junonei*; de asemenea, striga, bufnița, liliacul, nagățul, cioara, prepelița, care este cea mai invidioasă dintre păsări.

Printre pești, țiparul, care trăiește separat de ceilalți pești; mreana, rechinul mic, care-și devorează puii, broasca țestoasă, stridiile, moluștele, la care pot fi adăugați bureții de mare și toate lucrurile care provin din acestea.

Despre care lucruri se află sub influența lui Jupiter și sunt numite jupiteriene

Dintre lucrurile aflate sub *Jupiter*, printre elemente, este aerul; printre umori, sângele și spiritul vieții, de asemenea toate lucrurile care respectă creșterea, hrănirea și vegetația vieții.

Printre gusturi, dulcele și plăcutul.

Printre metale, cositorul, argintul și aurul, datorită temperamentului; printre pietre, zirconiul, berilul, safirul, smaraldul, jaspul verde și culorile de aer; printre plante și copaci, verdele marin, busuiocul de grădină, limba-boului, nucșoara, țepușa, menta, sălbăția, violetele, măselarița, plopul și acei copaci numiți norocoși, cum sunt stejarul, castanul porcesc, care este ca un stejar, dar mult mai mare, gorunul, fagul, alunul, smochinul alb, părul, mărul, vița-de-vie, prunul, frasinul, măslinul și uleiul.

Toate felurile de grâne, ca orzul, grâul, precum și stafidele, zahărul și toate lucrurile a căror dulceață este evidentă și subtilă, având și un gust astringent și ascuțit, cum sunt nucile, alunele, ananasul, fisticul, rădăcinile de bujor, rubarbă, frăsiniță, la care *Orfeu* adaugă storax.

Printre animale, cele care au un caracter impunător și înțelepciune și cele care sunt blajine, domesticite și cu bună dispoziție, cum este iepurele sălbatic și elefantul, și cele blânde, ca oile și mieii.

Printre păsări, cele cu un temperament cumpătat, ca găinile, împreună cu gălbenușul ouălor, potârnichea, fazanul, rândunica, pelicanul, cucul, barza, păsări oferite unui fel de devoțiune, embleme ale grațitudinii.

Vulturul este dedicat lui *Jupiter* și reprezintă semnul împăraților și emblema justiției și a clemenței.

Printre pești, delfinul, anșoa, peștele-teacă, datorită devotamentului.

Despre care lucruri se află sub influența lui Marte și sunt numite marțiene

Dintre lucrurile marțiene, printre elemente, sunt focul și lucrurile ascuțite; printre umori, fierea; gusturile amare, acidulate și care ard limba și provoacă lacrimi; printre metale, fierul și arama, și toate lucrurile de fier, roșii și sulfuroase; printre pietre, diamantul, magnetitul, rubelitul, jaspul, chihlimbarul și ametistul.

Printre plante și copaci, usturoiul, hellebore, euphorbium, cartabana, armoniacul, ridichea, dafinul, omaga galbenă, și toate care sunt otrăvitoare, din cauza căldurii prea mari, și cele care au ghimpi sau care, la atingerea pielii, ard, înțepă sau o fac să se umfle, cum este urzica, piciorul-ciorii și cele care mâncate provoacă lacrimi, ca cepele de Ascolonia, prazul, semințele de muștar și toți copacii țepoși, care sunt dedicați lui *Marte*.

Și toate animalele războinice, vorace, îndrăznețe și în mod clar capricioase, cum sunt : calul, asinul, capra, iedul, lupul, leopardul, măgarul sălbatic; șerpii de asemenea, și șacalii plini de nemulțumiri și otravă; de asemenea, toate

care sunt ofensive omului, ca țânțarii, muștele, babuinii, din cauza mâniei lor.

Toate păsările care sunt vorace, devorează carne, rup oase, cum este șoimul, vulturul; și cele numite păsări fatale, cum este bufnița, cobe, eretele și care sunt înfometate și vorace și scot zgomote când înghit, cum sunt ciorile, stâncuța, coțofana, care înaintea tuturor sunt dedicate lui *Marte*.

Și printre pești, știuca, peștele-spadă, peștele cu coarne ca ale berbecului, sturionul, glacus, toți aceștia fiind mari devoratori și hrăpăreți.

Despre care lucruri se află sub influența lui Venus și sunt numite veneriene

Lucrurile care se află sub *Venus*, printre elemente, sunt aerul și apa; printre umori, flegma, sângele, spiritul, sămânța; printre gusturi, cele dulci, uleioase și delicioase; printre metale, argintul și arama, galbene și aurii; printre pietre, berilul, crisolitul, smaraldul, safirul, jaspul verde, carneolul, piatra aetites, lapislazuli, coralul, și toate de o culoare albă și verde, deschisă, variată; printre plante și copaci, verbina, violetele, părul fetei, valeriana, care în arabă este numită Phu; cimbrul, rășina laudanumului, ambra cenușie, moscul, santalul, coriandrul și toate parfumurile dulci și încântătoare și fructele dulci, cum sunt perele dulci, smochinele, rodiile, despre care poeții spun că în Cipru a fost semănată prima dată de *Venus*. De asemenea, Trandafirul lui *Lucifer* era dedicat ei, și mirtul din *Hesperus*.

Toate animalele voluptuoase, delicioase, care manifestă o iubire puternică, cum sunt câinii, iepurii de casă, oile puturoase și caprele, atât femele, cât și masculi, care se generează mai repede decât orice animal, căci se

spune că se împerechează după a șaptea zi de la naștere; taurul pentru disprețul său și vițelul pentru zburdălnicia sa.

Printre păsări, lebăda, rândunica, pelicanul, foarte iubitoare față de puii lor; cioara și porumbelul, care este dedicat lui *Venus* și turtureaua, care a fost poruncită a fi oferită spre purificare.

Vrabia era dedicată lui *Venus*, tot poruncită prin Legi să fie folosită în purificare, după lepră, o boală marțiană, căreia nimic nu-i rezistă.

Egiptenii numeau vulturul *Venus*, deoarece este predestinat Venerei, căci femela, după ce a fost călcată de treisprezece ori pe zi, dacă masculul o cheamă, fuge la el imediat.

Printre pești, venerieni sunt sardeaua cea desfrântă, lascivul pește auriu, merlanul pentru iubirea față de peștișori, crabul care se luptă pentru perechea sa și tithymallus pentru aroma și mirosul său dulce.

Lucruri care se află sub influența lui Mercur și sunt numite mercuriene

Lucrurile aflate sub *Mercur* sunt acestea: printre elemente, apa, deși mișcă toate lucrurile fără distincție; printre umori, acelea în special care sunt compuse, cât și spiritul animal; printre gusturi, cele care sunt variate, stranii și compuse; printre metale, mercurul, cositorul, marcașitul argintiu; printre pietre, smaraldul, agatul, marmura roșie, topazul și cele de culori diferite și figuri naturale variate, cele artificiale, cum este sticla, și cele care au o culoare amestecată, de galben cu verde.

Printre plante și copaci, alunul, caprifoiul, hidrargirul, pătrunjelul de câmp, măghiranul, pătrunjelul și cele care au frunze mai scurte și mai puține, fiind compuse din naturi mixte și culori diferite.

Animalele care au simțurile ascuțite, sunt ingenioase, puternice, inconstante, iuți, și cele care se împrietenesc repede cu omul, cum sunt câinii, maimuțele, vulpile, nevăstuicile, căprioarele și catării; și toate animalele hermafrodite care își pot schimba sexul, cum este iepurele sălbatic, zibeta și altele asemănătoare.

Printre păsări, cele care sunt în mod natural istețe, melodioase și inconstante, cum sunt lăstunul, privighetoarea, corbul, mierla, ciocârlia, țânțarul, pasărea calandra, papagalul, coțofana, barza, pasărea Porphyrio, gâza cu un corn.

Printre pești, peștele numit trochius, pourcontrel, pentru înșelăciunea și schimbarea sa, peștele spadă pentru hărnicia sa; molusca, de asemenea, care scutură momeala de pe cârlig cu coada sa.

Despre faptul că întreaga lume sublunară și acele lucruri care se află în ea sunt repartizate planetelor

Tot ceea ce se găsește în lumea întreagă este făcut în conformitate cu guvernarea planetelor și toate își primesc virtuțile în funcție de acestea.

Astfel, în foc, flacăra însuflețitoare se află sub guvernarea *Soarelui*, căldura sa sub influența lui *Marte*, în pământ, variatele sale înfățișări sub influența *Lunii* și a lui *Mercur*; iar cerul înstelat, întreaga sa suprafață sub influența lui *Saturn*.

În elementele de mijloc, aerul se află sub *Jupiter*, iar apa sub *Lună*, dar amestecate se află sub *Mercur* și *Venus*.

În aceeași manieră, cauzele naturale active privesc *Soarele*, materia *Luna*, rodirea cauzelor active pe *Jupiter*, rodirea materiei pe *Venus*, efectul imediat al oricărui lucru pe *Marte* și *Mercur*, vehemența, dexteritatea și virtutea

cuprinsă în acestea, dar continuarea permanentă a tuturor lucrurilor sunt atribuite lui *Saturn*.

Printre vegetale, orice lucru care rodește se află sub *Jupiter*, iar orice lucru care face flori sub *Venus*, toate care au semințe și coajă sub *Mercur*, toate rădăcinile sub *Saturn* și toate lemnoasele sub *Marte*, iar frunzele sub *Lună*.

Orice lucru care rodește, dar nu are flori, se află sub *Saturn* și *Jupiter*, cele care au flori, semințe și nu fac fructe se află sub *Venus* și *Mercur*; acestea care nu cresc din semințe, sunt ale *Lunii* și lui *Saturn*; toată frumusețea este a lui *Venus*, toată puterea a lui *Marte* și fiecare planetă guvernează și dispune lucrurile care sunt similare ei.

Între pietre, greutatea lor, adezivitatea și vâscozitatea sunt ale lui *Saturn*, folosul și temperamentul lor ale lui *Jupiter*, duritatea aparține lui *Marte*, viața *Soarelui*, frumusețea și claritatea lui *Venus*, virtutea lor ocultă lui *Mercur*, iar întrebuițarea lor obișnuită vine de la *Lună*.

Despre cum Provinciile și Regatele sunt repartizate Planetelor

Întregul glob al Pământului este împărțit în Regate și Provinciile, care sunt distribuite Planetelor și Zodiilor: Macedonia, Tracia, Ilyria, Ariana, Gordiana (marea majoritate a acestor țări se află în Asia Mică) se află sub influența lui *Saturn*, în Zodia *Capricornului*; dar în *Vărsător* se află Oxiana, Sogdiana, Arabia, Media și Etiopia, țări care în mare parte aparțin de Asia de mijloc.

Sub *Jupiter* cu *Săgetător* se află Toscana, Celtica, Spania și Arabia; sub *Jupiter* cu *Pești* se află Lycia, Lydia, Sicilia, Pamphylia, Paphlagonia, Nasamonia și Libia.

Marte cu *Berbecul* guvernează Britania, Franța, Germania, Bastarnia, părțile de jos ale Siriei, Idumea și

Iudeea; *Marte* cu *Scorpion*, guvernează Siria, Comagena, Cappadochia, Metagonium, Mauritania și Getulia.

Soarele cu *Leul* guvernează Italia, Apulia, Sicilia, Fenicia, Caldeea și orchenienii.

Venus cu *Taur* guvernează Insulele Cicladelor, mările Asiei Mici, Cipru, Parthia, Media, Persia, dar *Venus* împreună cu *Balanța* stăpânește popoarele din Insula Bractia, Caspia, Seres, Theba, Oasis și Troglodis.

Mercur cu *Gemenii* guvernează Hircania, Armenia, Mantiana, Cirenaica, Marmarica și Egiptul inferior, dar *Mercur* cu *Fecioara* Grecia, Achaia, Creta, Babilon, Mesopotamia, Asiria și Ela, de unde se spune în Evanghelie că cei din aceste locuri sunt numiți elamiți.

Luna cu *Racul* guvernează Bitivia, Frigia, Colhida, Numidia, Africa, Cartagina și toată Carchedonia.

Acestea le-am adunat de la *Ptolemeu*, iar conform scrierilor altor astrologi, multe mai pot fi adăugate.

Cel care știe să compare aceste diviziuni ale Provinciilor conform diviziunilor stelelor, cu administrarea *Inteligențelor* conducătoare și binecuvântările triburilor lui Israel și ale apostolilor și vânzările tipice ale sacrei Evanghelii, va fi capabil să obțină oracole mărețe și profetice cu privire la fiecare regiune, asupra lucrurilor care vor veni.

Despre care lucruri se află sub influența Semnelor zodiacale, a Stelelor fixe și a imaginilor acestora

Aceeași considerație va fi făcută și în ceea ce privește toate lucrurile care privesc figurile stelelor fixe: astfel, berbecul terestru se va afla sub guvernarea *Berbecului* ceresc, iar taurul și boul terestru sub *Taurul* ceresc, *Racul* va conduce peste crabi, iar *Leul* peste lei; *Fecioara* peste fecioare, iar *Scorpionul* peste scorpioni; *Capricornul* peste

capre, *Săgetătorul* peste cai, iar *Peștii* peste pești, *Ursa cerească* peste urși, *Hydra* peste șerpi, iar *Câinele-stea* peste câini și așa mai departe.

Apuleius distribuie anumite și stranii ierburi zodiilor și planetelor, adică *Berbecului* salvia, *Taurului* verbina care crește dreaptă, *Gemenilor* verbina care crește îndoită, *Racului* tătăneasa, *Leului* turta scroafei, *Fecioarei* calamintul, *Balanței* plesnitoarea, *Scorpionului* iarba scorpionului, *Săgetătorului* scânțeiuța, *Capricornului* ștevia, *Vărsătorului* iarba șacalului, *Peștilor* iarba căprioarei, iar planetelor următoarele: lui *Saturn* drobița, lui *Jupiter* agrimonia, lui *Marte* brădișorul, *Soarelui* gălbenelele, lui *Venus* iarba crestată, lui *Mercur* lumânărica, *Lunii* bujorul.

Hermes Trismegistus, pe care îl citează *Albertus*, distribuie planetelor următoarele: lui *Saturn* narcisa galbenă, lui *Jupiter* măselerița, lui *Marte* iarba striată, *Soarelui* troscotul, lui *Venus* verbina, lui *Mercur* sclipeții, *Lunii* laba-gâștii.

Mai cunoaștem prin experiență că sparanghelul se află sub *Berbec*, iar busuiocul de grădină sub *Scorpion*; căci din așchiile coarnelor berbecului plantate crește sparanghelul, iar busuiocul de grădină frecat între două pietre produce scorpioni.

Conform doctrinei lui *Hermes*, și *Thebit* recunoaște câteva dintre cele mai importante stele, dintre care prima este numită Capul lui *Algol*, iar printre pietre, guvernează asupra diamantului, printre plante, asupra heleborului și plesnitoarei.

Pe al doilea loc sunt *Pleiadele* sau cele șapte stele, care, printre pietre, guvernează asupra cristalului și diodocus; printre plante, diacedona, tămâia și fenelul, iar printre metale, mercurul.

În al treilea rând, vine steaua *Aldeboran*, care are sub ea, printre pietre, dalacul și rubinul, printre plante, ciulinul de lapte și matry-silva.

A patra este *Steaua-caprei*, care guvernează, printre pietre, asupra safirului, printre plante asupra voronicului, minții și mătreașii.

A cincea este *Steaua-câinelui* cea mare, care, printre pietre, guvernează asupra berilului, printre plante, asupra cetinei de jnepeni și ierbii șacalului, iar printre animale, limba-șarpelui.

A șasea este numită *Steaua-câinelui cea mică*, iar, printre pietre, guvernează asupra agatului; printre plante, florile de gălbenele și busuiocul cerbilor.

A șaptea este numită *Inima-leului*, care, printre pietre, guvernează asupra granatului; printre plante, salendina și mastică.

A opta este *coada Ursei mici*, care, printre pietre, guvernează asupra magnetitului, printre ierburi, asupra cicorii, ale cărei frunze și flori se îndreaptă către nord, și florile brebenocului; iar printre animale, colții lupului.

A noua este numită *Aripa Ciorii*, sub care, printre pietre, se află cele de culoare neagră, cum este onixul; printre plante, scaietele, quadrăginus, măselarița și tătăneasa; iar printre animale, limba broaștei.

A zecea este numită *Spica*, care are sub ea, printre pietre, smaraldul; printre plante, salvă, trifoiul, brebenocul și mătreașă.

A unsprezecea este numită *Alchamech*, care, printre pietre, guvernează asupra jaspului; printre plante, asupra pătlăginei.

A douăsprezecea este numită *Elpheia*, sub aceasta fiind, printre pietre, topazul; printre plante, rozmarinul, trifoiul și iedera.

A treisprezecea este numită *Inima Scorpionului*, sub ea aflându-se, printre pietre, sardonixul și ametistul; printre plante, mărușul lupului lung și șofranul.

A patrusprezecea este *Vulturul Căzător*, sub care se află, printre pietre, crisolitul; printre plante, măghiranul, iarba-măței și rădăcina mătreașei.

Mai trebuie să știm că fiecare piatră, plantă sau animal sau orice alt lucru nu sunt guvernate de o singură stea, ci multe dintre ele primesc influență, nu separat, ci în conjuncție, de la mai multe stele.

Astfel, printre pietre, calcedonia se află sub *Saturn* și *Mercur*, împreună cu *Coadă Scorpionului* și *Capricornul*. Safirul se află sub *Jupiter*, *Saturn* și *Steaua Alcaiot*; Tutia se află sub *Jupiter*, Soarele și Luna, smaraldul sub *Jupiter*, *Venus*, *Mercur* și steaua *Spica*; ametistul, după cum spune *Hermes*, se află sub *Marte*, *Jupiter* și *Inima Scorpionului*; jaspul, care este de mai multe feluri, se află sub *Marte*, *Jupiter* și steaua *Alchamech*, crisolitul sub *Soare*, *Venus* și *Mercur*, cât și sub steaua numită *Vulturul căzător*; topazul sub *Soare* și steaua *Elpheia*; diamantul sub *Marte* și *Capul lui Algol*.

Printre vegetale, iarba dragonului se află sub *Saturn* și *Dragonul* ceresc, mastică și mentă sub *Jupiter* și *Soare*; dar mastică se mai află și sub *Inima Leului*, iar mentă sub *Steaua caprei*; heleborul este dedicat lui *Marte* și *Capul lui Algol*, mușchiul și iarba de nisip sub *Soare* și *Venus*; coriandrul sub *Venus* și *Saturn*.

Printre animale, foca se află sub *Soare* și *Jupiter*; vulpea și maimuța sub *Saturn* și *Mercur*, iar câinii domestici sub *Mercur* și *Lună*.

Și astfel am arătat mai multe lucruri în cele inferioare prin cele superioare lor.

Despre pecetea și caracterul lucrurilor naturale

Toate stelele au naturile, proprietățile și condițiile lor specifice, pecețile și caracterele fiind produse prin razele lor chiar și în aceste lucruri inferioare, adică în elemente, pietre, plante, animale și membrele acestora, fiecare lucru primind într-o dispoziție armonioasă, de la steaua care

strălucește deasupra sa, o pecete sau un caracter particular imprimat asupra sa, care este semnificativul acelei stele sau armonii, conținând în ea o virtute particulară, diferită de alte virtuți ale aceleiași materii, atât generic, specific, cât și numeric.

Fiecare lucru, prin urmare, are caracterul său imprimat de steaua sa printr-un efect particular, în special de către steaua care îl guvernează în principal. Iar aceste caractere conțin și rețin în ele naturile, virtuțile și rădăcinile specifice stelelor și produc operații asemănătoare asupra altor lucruri, în care sunt reflectate și se amestecă și ajută influențele stelelor respective, fie că acestea sunt planete sau stele fixe, figuri și semne cerești, atât de des cât pot fi făcute într-o manieră specifică și la timpul potrivit.

Înțelepții antici consideră aceste lucruri, în descoperirea proprietăților oculte ale lucrurilor, prin scrierea imaginilor stelelor, figurilor acestora, pecețile, semnele, caracterele, așa cum natura însăși a fost descrisă prin razele stelelor, în aceste corpuri inferioare, unele în pietre, unele în plante, articulații și noduri ale crengilor, iar altele în diversele membre ale animalelor. Căci dafinul și gălbenelele sunt plante solare, iar în rădăcinile lor și cioturi, când sunt tăiate, se arată caracterele Soarelui, la fel ca și în oasele și omoplații animalelor: de unde provine un anumit fel de divinație umerală, adică prin omoplați, și în pietre și lucrurile pietrificate se găsesc adeseori caracterele și imaginile lucrurilor cerești.

Dar într-o diversitate atât de mare a lucrurilor nu există o cunoaștere tradițională, doar în unele lucruri, pe care înțelegerea umană le poate cuprinde; de aceea, lăsând la o parte acele lucruri care pot fi găsite în plante și pietre și alte lucruri, cum sunt membrele diverselor animale, ne vom limita doar la natura umană, care este cea mai completă imagine a întregului Univers, conținând în sine întreaga armonie cerească, și care, fără nici o îndoială, ne

dezvăluie nouă din abundență pecețile și caracterele tuturor stelelor și influențelor cerești, cele mai eficiente fiind acelea care diferă cel mai puțin de natura cerească.

Și așa cum numărul stelelor este cunoscut doar lui Dumnezeu, la fel și efectele lor și pecețile asupra acestor lucruri inferioare sunt; de aceea intelectul uman nu este capabil să obțină cunoașterea acestora. De aceea, foarte puține din acele lucruri ne sunt cunoscute, pe care filosofi și chiromanții antici le-au obținut, în parte prin rațiune, în parte prin experiență, și mai sunt încă multe lucruri ascunse în comorile naturii.

Vom nota aici câteva peceți și caractere ale planetelor, așa cum chiromanții antici le-au cunoscut din palmele oamenilor.

Pe acestea, *Iulian* le numește sacre și litere divine, văzând prin ele, conform Sfintei Biblîi, viața oamenilor scrisă în palmele lor. Și în toate națiunile și limbile sunt aceleași și permanente; la care au fost adăugate și descoperite apoi și mai multe, de către antici și chiromanți. Cei care le cunosc probabil au recurs la lucrările acestora.

Este suficient aici să arătăm care este originea caracterelor și naturilor și în care lucruri pot fi ele cercetate apoi.

Figurile Literelor Divine:

Literele
sau caracterele lui Saturn

⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡

Literele
sau caracterele lui Jupiter

⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡

Literele
sau caracterele lui Marte

Literele
sau caracterele Soarelui

Literele
sau caracterele lui Venus

Literele
sau caracterele lui Mercur

Literele
sau caracterele Lunii

Despre cum putem atrage influențele și virtuțile corpurilor cerești cu ajutorul lucrurilor naturale și a virtuților acestora

Dacă dorești să primești virtute din oricare parte a lumii sau de la o stea, trebuie (fiind folosite acele lucruri care aparțin stelei respective) să te afli sub influența sa specifică, așa cum lemnul este potrivit pentru a primi flacăra, datorită sulfurii, smoalei sau uleiului.

Cu toate acestea, când aplici oricărei specii de lucru sau individ, în mod adecvat, anumite lucruri care sunt supuse aceleiași influențe, conform aceleiași *Idei* și stele, adecvat în mod corespunzător și oportun, este dedus de aici un singur dar de către o *Idee*, prin intermediul sufletului lumii.

Spun adecvat în mod oportun, adică sub o armonie similară armoniei prin care s-a imprimat o anumită virtute materiei. Căci, deși lucrurile posedă unele virtuți, ca cele despre care vorbim, totuși acele virtuți sunt ascunse, încât arareori produc vreun efect: dar așa cum într-un bob de muștar, strivit, se amestecă iuțeala sa: și așa cum căldura focului face să apară literele care nu se puteau citi mai înainte, fiind scrise cu suc de ceapă sau lapte: și literele scrise pe o piatră cu grosimea unei capre, tot nepercepute, când piatra este introdusă în oțet, apar și se dezvăluie singure.

Așa cum un băț provoacă nebunia unui câine, care mai înainte dormea, așa și armonia cerească dezvăluie virtuțile care sunt în apă, le stârnește, le întărește și le face manifeste și, așa putea spune, le face să acționeze, înainte fiind doar potențiale, atunci când lucrurile sunt expuse adecvat într-un anotimp ceresc.

Ca de exemplu, dacă dorești să atragi o virtute a Soarelui și să cauți acele lucruri care sunt solare, printre

vegetale, plante, metale, pietre și animale, sunt folosite acele lucruri, după importanța lor, care în ordinea solară au rangul cel mai înalt.

Căci acestea sunt cele mai disponibile: astfel vei atrage un dar singular de la Soare, prin razele sale, fiind primit în funcție de anotimp, prin intermediul Spiritului lumii.

Despre amestecul reciproc al lucrurilor naturale și beneficiile acestora

Este evident faptul că, în naturile inferioare, toate puterile corpurilor superioare nu se găsesc cuprinse într-un singur lucru, ci sunt dispersate în multe lucruri în jurul nostru, așa cum sunt multe lucruri solare, nici unul dintre acestea necuprinzând toate virtuțile Soarelui, ci unele au proprietăți de la Soare, altele din altă parte.

De aceea este câteodată necesar să existe o combinație de operații, dacă o sută sau o mie de virtuți ale Soarelui ar fi dispersate în tot atâtea plante, animale și altele la fel, să le putem aduna pe toate la un loc și să le aducem într-o singură formă, în care se vor vedea toate aceste virtuți, unite.

Există o virtute dublă în amestec, una, care a fost plantată mai întâi în părțile sale, și este cerească, cealaltă este obținută printr-un amestec anumit, artificial, de lucruri cu ele însele, conform anumitor proporții, corespunzător cerului sub o anumită Constelație; iar această virtute provine printr-o anumită asemănare și capacitate a lucrurilor de a fi printre ele, către superioarele lor, la fel de mult cum următoarele corespund prin grade cu cele anterioare, pacientul fiind aplicat în mod adecvat la agentul său.

Dintr-o anumită compoziție a ierburilor, vaporilor și altele la fel, conform filosofiei naturale și astronomiei,

rezultă o formă comună specifică, înzestrată cu multe daruri ale stelelor: așa cum mierea albinelor, care este adunată din polenul nenumăratelor flori și adusă într-o formă unică, conține virtutea tuturor, printr-un fel de artă divină și admirabilă a albinelor.

Nu trebuie să ne mirăm de aceea când *Eudoxus Giudius* povestește despre un tip artificial de miere, pe care o anumită națiune de uriași din Libia știa să o facă din flori, o miere foarte bună și nu cu mult inferioară celei a albinelor.

Căci fiecare amestec, care constă din mai multe lucruri, este perfect, când este ferm compact în toate părțile sale, încât devine unul, și cu greu poate fi împrăștiat; așa cum câteodată vedem pietrele și diferitele corpuri amestecate printr-o putere naturală specifică, încât par a fi un întreg: așa cum vedem doi copaci altoiți care devin unul singur, stridiile cu pietre, printr-o anumită virtute ocultă a Naturii, și au existat și unele animale care au fost transformate în piatră și unite astfel cu substanța pietrei, încât păreau un singur corp omogen.

Așa și abanosul este o parte lemn, o parte piatră.

Oricine va face un amestec din numeroasele materii aflate sub influențele cerești, varietatea acțiunilor cerești pe de o parte și a puterilor naturale pe de alta, unite la un loc, va produce într-adevăr lucruri minunate, prin alifii, gaze și altele asemenea, despre care citim în cărțile lui *Chiramis*, *Archytas*, *Democrit* și *Hermes*, numit Alchorat, și alte multor altora.

Despre unirea lucrurilor amestecate și introducerea unei forme mai nobile și a simțurilor vieții

Mai trebuie să știm cât de nobilă este forma oricărui lucru, cu cât este de predestinată și aptă de a primi și puternică pentru a acționa.

Atunci virtuțile lucrurilor într-adevăr devin minunate, când sunt aplicate materiilor compuse și preparate în anotimpurile potrivite, pentru a se trezi la viață, procurând viața de la stele, ca suflet sensibil și formă nobilă.

Căci există o mare putere în materiile preparate pe care le vedem că primesc viață, atunci când un amestec perfect de calități pare să depășească contrarietatea anterioară.

Căci, cu cât primesc o viață mai perfectă lucrurile, cu atât dispoziția lor este mai departe de contrarietate.

Cerul, ca o cauză prevalentă, de la începutul fiecărui lucru generat prin amestec și digestie perfectă a materiei, împreună cu viața, depozitează influențele cerești și darurile minunate, conform capacității care se află în acea viață și suflet sensibil, de a primi virtuți mai nobile și mai sublime.

Căci virtutea cerească stă altfel ascunsă, așa cum este sulfura ținută la o parte de flacără, doar în corpurile vii arde, ca sulfură aprinsă, și prin vaporii săi umple toate locurile din preajmă; astfel, lucrări minunate sunt fabricate, după cum citim în cartea lui *Nemith*, intitulată *Cartea Legilor lui Pluto*, deoarece astfel de generații monstruoase nu sunt produse conform legilor Naturii.

Căci știm că viermii sunt generați din țânțari, viespile de cal și vițel, albinele de bou și crab, iar când se taie labele și se îngroapă în pământ, un scorpion dintr-o rață uscată și făcută praf, care se pune în apă, se generează

broaște; dar dacă se coace într-o plăcintă și se taie bucăți și se pune într-un loc umed în pământ, se generează broaște râioase; din busuiocul de grădină zdrobit între două pietre se generează scorpioni, iar din părul unei femei aflate la menstruație, pus sub bălegar, cresc șerpi; iar părul din coada unui cal pus în apă primește viață și se transformă într-un vierme pernicios.

Există un meșteșug prin care, dintr-o găină care stă pe ouă, poate fi creată o formă umană (*homunculus*), lucru pe care l-am văzut și știu cum se face, despre care magicienii spun că are virtuți minunate și pe care îl numesc „adevărata mătrăgună”.

Trebuie prin urmare să știți care și ce fel de materii sunt prin natură sau prin artă, începute sau împlinite, sau compuse din mai multe lucruri, și ce influențe cerești sunt capabile să primească.

Căci o congruență de lucruri naturale este suficientă pentru a primi influența de la corpurile cerești; deoarece, când nimic nu tulbură corpurile cerești să-și trimită luminile asupra celor inferioare, nici o materie nu-și pierde virtutea.

Altfel, o materie, oricât de perfectă sau pură ar fi, nu este adecvată să primească influența cerească. Căci legătura și continuitatea materiei cu Sufletul lumii curge zilnic în lucrurile naturale și toate lucrurile pe care natura le-a pregătit, încât este imposibil ca o materie pregătită să nu primească viață sau o formă mai nobilă.

Despre cum putem atrage anumite daruri cerești și vitale prin pregătiri naturale și artificiale specifice

Platonicienii, la un loc cu *Hermes*, *Jarchus* *Brachmanus* și învățații Quabbalei evreiești, spun că toate lucrurile sublunare sunt supuse generării și corupției și că

există, de asemenea, aceleași lucruri în lumea cerească, dar după o manieră cerească, cât și în lumea intelectuală, dar într-o manieră mai perfectă.

Conform acestui curs, orice lucru inferior ar trebui, în felul său, să răspundă celui superior și, prin acest Suprem în Sine, să primească din ceruri acea putere cerească pe care o numesc Chintesență, Spiritul lumii sau Natura de mijloc, iar din lumea intelectuală o virtute spirituală și însuflețitoare care transcende toate calitățile, și, în final, din lumea exemplară sau originală, prin medierea celorlalte, conform gradului lor de a primi puterea originală a întregii perfecțiuni.

De aceea, orice lucru poate fi redus în mod apt de la aceste corpuri inferioare la stele, de la stele la *Inteligențe*, iar de la acestea la *Prima Cauză* însăși; din seriile și ordinea respectivă provine întreaga magie și toată filosofia ocultă: căci în fiecare zi un lucru natural este atras prin artă și un lucru divin prin natură, iar egiptenii, văzând acestea, au numit Natura Vrăjitoare, adică puterea magică însăși, prin care lucrurile asemănătoare și adecvate se atrag reciproc.

Astfel de atracții prin corespondență reciprocă a lucrurilor, superioare cu inferioare, grecii le numeau *simpatii*.

Astfel, pământul este de acord cu apa rece, apa cu aerul umed, aerul cu focul, focul cu cerul apos; nici focul nu se amestecă cu apa, doar prin aer, nici aerul cu pământul, doar prin apă.

Nici sufletul nu se unește cu trupul, doar prin spirit, nici înțelegerea cu spiritul, doar prin suflet. Când natura a încadrat corpul unui copil, prin această pregătire a etalat Spiritul Universului.

Acest Spirit este instrumentul de obținere de la Dumnezeu a înțelegerii și minții sufletului și trupului, așa cum în lemn, uscăciunea este adecvată pentru a primi

uleiul, iar acesta, îmbibat, reprezintă hrană pentru foc, focul fiind *vehiculul luminii*.

Prin aceste exemple vedem cum, prin anumite pregătiri naturale și artificiale suntem capabili să primim anumite daruri cerești de deasupra.

Căci pietrele și metalele au o corespondență cu ierburile, ierburile cu animalele, animalele cu cerurile și cerurile cu inteligențele, iar acestea cu proprietățile și atributele divine și cu însuși Dumnezeu, după a cărui Imagine și asemănare au fost create toate lucrurile.

Prima Imagine a lui Dumnezeu este Lumea, a Lumii omul, a omului fiarele, a fiarelor zeofitul, jumătate animal, jumătate plantă, a zeofitului plantele, a plantelor metalele, a metalelor pietrele.

În lucrurile spirituale, plantele se înțeleg cu animalele în vegetație, animalele cu omul în simțuri, omul cu îngerii în înțelegere, un înger cu Dumnezeu în nemurire.

Divinitatea este anexată minții, mintea intelectului, intelectul intenției, intenția imaginației, imaginația simțurilor, simțurile lucrurilor.

Aceasta este legătura și continuitatea Naturii, orice virtute superioară curge prin orice corp inferior printr-o serie lungă și continuă, împrăștiindu-și razele chiar și până la ultimele lucruri; iar cele inferioare prin superioarele lor, ajung în final la Suprem. Căci inferioarele sunt urmate în mod succesiv de superioarele lor, căci pornește o influență de la Inteligența Supremă, Prima Cauză, ca o coardă întinsă, către lucrurile inferioare, unde este atins capătul inferior al corzii, întreaga coardă vibrând și capătul celălalt răspunzând printr-un sunet, iar la mișcarea celui superior, se mișcă și cel inferior, răspunzând, așa cum fac corzile într-o lăută foarte bine acordată.

**Despre cum putem atrage
nu numai darurile cerești și vitale,
ci și anumite daruri intelectuale și divine**

Magicienii ne învață că darurile cerești pot fi conformabile prin intermediul corpurilor inferioare celor superioare, atrase prin influențele oportune ale cerului; de asemenea, prin aceste daruri cerești, îngerii cerești, fiind servitorii stelelor, pot fi aduși și transmiși nouă.

Iamblichus, Proclus și Synesius, împreună cu toată școala platonicienilor, confirmă că nu doar darurile cerești și vitale, dar și anumite daruri intelectuale, angelice și divine pot fi primite de sus prin anumite materii, care au o putere naturală a Divinității, adică o corespondență naturală cu corpurile superioare, fiind receptate adecvat și oportun, conform legilor filosofiei naturale și astronomiei; iar *Hermes Mercurius Trismegistus* scrie că o imagine făcută corect din anumite lucruri specifice, adecvată unui înger, va fi însuflețită de acel înger. La fel face mențiune și Sf. Augustin în a opta carte intitulată *De Civitate Dei*.

Aceasta este armonia Lumii, ca lucrurile supracerești să fie atrase de cele cerești, iar cele supranaturale de naturale, deoarece este o singură virtute operativă care se împrăștie în toate lucrurile, virtute prin care, așa cum lucrurile manifeste sunt produse din cauzele oculte; la fel un magician se folosește de lucrurile manifeste, pentru a atrage lucrurile oculte, adică prin razele stelelor, prin vapori, lumini, sunete și lucruri naturale, agreabile celor cerești, în care, în afară de calitățile corporale, există un fel de rațiune, simț, armonie, incorporeale, și măsuri divine și ordine.

Citim despre antici că erau adeseori obișnuiți să primească lucruri divine și minunate prin anumite lucruri naturale: piatra care crește în mărunțul ochiului zibetei, ținută

sub limba omului îl poate face divin sau profetic, la fel este selenitul, Piatra Lunii, iar imaginile zeilor pot fi chemate, se spune, prin piatra Anchitis, iar fantomele morților pot fi ținute treze de piatra Synochitis.

La fel face și iarba *Aglauphotis*, numită *marmorites*, care crește pe marmura din Arabia, după cum spune *Pliniu*, și de care se folosesc magicienii.

Mai este o iarbă numită *Rheangelida*, pe care magicienii o beau și pot profeți apoi.

Mai sunt niște ierburi prin care pot fi treziți morții la viață; de aceea *Xanthus*, istoricul, a spus că, prin o anumită iarbă *Balus*, a fost înviat un dragon ucis și un anumit om din *Tillum*, ucis de un dragon, iar *Juba* povestește că, în Arabia, un anumit om a fost redat vieții printr-o anumită plantă.

Fie că astfel de lucruri au fost sau nu înfăptuite prin intermediul virtuții ierburilor sau oricărui alt lucru natural, vom discuta în capitolul următor.

Acum este sigur și evident faptul că astfel de lucruri pot fi efectuate pe alte animale.

Astfel, muștele, dacă sunt înecate și puse în cenușă caldă, învie.

Albinele înecate își recuperează viața în suc de ierburi-mâței; iar țiparii, morți din lipsa apei, dacă corpurile lor întregi sunt puse sub măr, în oțet, cu sângele unui vultur, vor învia în câteva zile.

Se spune că peștele *Echeneis*, dacă este tăiat în bucățele și aruncat în mare, părțile sale se vor uni în scurt timp și îi vor da viață.

Mai știm că pelicanul își readuce puii la viață cu propriul sânge, dacă sunt uciși.

Despre cum putem stârni zeii lumii și spiritele lor aservite prin anumite probleme ale Lumii

Nici un om nu ignoră faptul că spiritele rele, prin artele profane și rele, pot fi trezite, așa cum *Psellus* spune despre vrăjitori că sunt obișnuiți să facă, în urma cărora urmează cea mai detestabilă și abominabilă mizerie, cum erau în timpurile vechi sacrificiile lui *Priapus* și adorarea idolului numit *Panor*, căruia se sacrificau cu membrele genitale private dezvelite.

Nimic nu este neasemănător cu acestea (dacă este adevărat și nu o fabulă), ceea ce citim în legătură cu erezia detestabilă a vechilor oameni ai bisericii, și similare sunt aceste lucruri manifeste în vrăjitoare și femeile rele, în a căror răutate cade dragostea nebună a femeilor. Prin acestea și ca acestea sunt trezite spiritele rele.

Așa cum un spirit rău i-a vorbit odată lui *Ioan* despre *Cynops*, o vrăjitoare; toată puterea lui Satan se află acolo și el a intrat într-o confederație cu toate principalitățile și asemenea lui, cu el, și *Cynops* ne ascultă și noi îl ascultăm pe el.

De partea cealaltă, nici un om nu este ignorant în ceea ce privește faptul că îngerii sau spiritele supracerești pot fi câștigați prin lucrări bune, o minte pură, rugăciuni secrete, umilință devotată și altele la fel.

Prin urmare, fie ca nici un om să nu se îndoiască de faptul că, prin acest mod, prin anumite materii ale lumii, zeii lumii pot fi treziți de noi sau cel puțin spiritele administratoare sau servitorii acestor zei, așa cum spune *Mercurius Trismegistus*, spiritele de Aer, nu supracerești, ci mai puțin înalte.

Citim despre preoții antici, care făceau statui și imagini, prezicând lucrurile ce vor veni și insufflau în ele spiritele stelelor, care nu erau ținute acolo prin constrângere în anumite materii, ci se bucurau prin ele,

recunoscând astfel ce materii ar fi potrivite lor, care le ascultă întotdeauna, vorbesc și fac minunate lucruri prin ele; astfel spiritele rele nu sunt obișnuite să facă, când posedă trupurile oamenilor.

Despre legături, felurile lor și cum se fac ele de obicei

Am vorbit până acum despre calitățile și eficacitatea minunată a lucrurilor naturale. Nu ne mai rămâne decât să înțelegem un singur lucru uimitor: legarea oamenilor în dragoste, ură, boală sau sănătate, și alte astfel de lucruri asemănătoare, precum legarea hoților și jefuitorilor astfel încât să nu mai fure niciodată, legarea comercianților, încât să nu mai cumpere sau să nu mai vândă nicăieri, legarea unei armate încât să nu treacă hotarele, legarea navelor, încât nici un vânt, oricât de puternic, să nu le ducă mai departe de port, legarea unei mori, încât prin nici o putere să nu mai poată măcina, legarea unei cisterne, sau a unei fântâni, din care să nu mai poată fi scoasă apă, legarea pământului încât să nu mai dea roade, legarea oricărui loc pe care să nu se mai poată construi nimic, legarea focului, încât oricât de puternic ar fi, să nu ardă nici un fel de combustibil turnat peste el, legarea fulgerelor și furtunilor ca să nu provoace daune, legarea câinilor ca să nu latre, legarea păsărilor și a animalelor sălbatice ca să nu poată zbura sau fugi, și alte asemenea lucruri, puțin credibile, deși deseori cunoscute din experiență.

Acum mai sunt și legăturile precum cele făcute cu ajutorul vrăjitoriilor, substanțelor de curățire, unguentelor, poțiunilor de dragoste, prin legarea și agățarea lucrurilor, prin inele, famece, imaginații puternice și pasiuni, prin imagini și caractere, prin incantații, blesteme, lumini, zgomote, cifre, cuvinte, invocații, jertfe, jurăminte,

implorări, sfințiri, rugăciuni, și alte diverse superstiții și observații asemănătoare.

Despre vrăjitorii și puterea lor

Se spune că forța vrăjitoriilor este atât de mare, încât se crede că ele pot corupe, mistui și schimba toate lucrurile inferioare, așa cum spune și muza lui *Vergiliu*:

Moeris pentru mine aceste ierburi din Pontus a cules,

Și leacuri ciudate, căci acolo sunt multe care cresc;

Și eu de multe ori cu ele pe Moeris am iscodit

Am schimbat-o în lupoaică, și în păduri s-a învăluit:

Din mormânturi sufletele stinse vor ferma,

Iar grânele nu vor rodi decât la ferma altcuiva.

Și, în alt loc, cu privire la însoțitorii lui *Ulise*, pe care

Cruda zeiță Circe îi împuternicește

Cu înfățișări feroce, schimbându-i în fiare sălbatice.

Și puțin mai departe:

Când dragostea lui Picus, Circe nu a câștigat,

Cu bagheta-i magică, și blestemele de iad

L-a preschimbat în pasăre, iar aripile-i împetrișate
i-au fost pătate

Cu culori amestecate ...

Mai există și alte vrăjitorii asemănătoare, pe care le menționează și *Lucan*, și care fac referire la vrăjitoarea *Thessala*, cea care invocă spiritele, și spun:

Iată toate lucrurile nenorocite ale Naturii;

Spuma câinilor turbați, de care apele se tem și pe care o urăsc;

Măruntaiele linxului, nodul înăscut al hienei;

Măduva cerbului hrănit cu șerpi;

Nici una nu lisește; și nicidecum marea Lamprey

Ce se împotrivește navelor, precum nici ochiul dragonului.

Așa povestește și *Apuleius* despre *Pamphila*, vrăjitoarea, care străduindu-se să dobândească dragostea, *Fotis*, o servitoare oarecare, i-a adus părul unei capre (tăiat de pe o desagă sau sticlă făcută din acea piele) în locul firelor de păr ale tânărului *Boetius*: fiind foarte îndrăgostită de acel tânăr, s-a urcat pe acoperișul de țiglă, unde a făcut o mare gaură deschisă spre răsărit, potrivită pentru vicleniile și venerațiile ei, și mobilându-și casa îndoliată cu mobilă corespunzătoare, cu tot felul de mirodenii, farfurii de fier gravate cu cuvinte stranii, cu pupele navelor naufragiate, și îndelung jelite, și cu diferite părți ale hoiturilor îngropate peste tot: nasuri, degete, unghille cărnose ale celor spânzurați, iar în alt loc cu sângele celor care au fost omorâți, și craniile lor amestecate cu dinții animalelor sălbatice, le dă apoi drept ofrandă (măruntaiele lor descântate stând pe jos și zvâcnind puternic), stropindu-le cu diverse feluri de licori, uneori cu apă de fântână, alteori cu lapte de vacă, sau miere de munte și mied; și legând apoi acele fire de păr în noduri, le aruncă în foc să ardă odată cu alte duhori.

Iar în scurt timp cu puterea irezistibilă a magiei și cu forța oarbă a zeilor, corpurile acelor fire de păr care au ars și care au fost sfărâmate își asumă spiritul unui om, și simt, aud, se plimbă, și merg unde îi duce duhoarea firelor de păr, și astfel apare tânărul *Boetius*, sărind de bucurie și dragoste în casă.

Austin povestește că a auzit de niște femei vrăjitoare atât de pricepute la astfel de șiretlicuri, încât atunci când le dădeau bărbaților să mănânce brânză, îi transformau imediat în vite, iar odată lucrul împlinit, îi făcea înapoi oameni.

Despre puterile extraordinare ale anumitor tipuri de vrăjitorii

Vă voi arăta acum ce înseamnă vrăjile, încât dându-le exemplu, ele vor constitui o cale deschisă către întregul subiect al vrăjitoriei.

Dintre aceste vrăji, prima este legată de sângele menstrual, despre care vom vedea cât de multă putere are în vrăjitorie; căci, după cum se spune, dacă este turnat peste vinul nou îl înăcrește, iar dacă numai îl atinge îl strică pentru totdeauna; la simpla atingere a plantelor și copacilor, aceștia devin neroditori, iar dacă sunt abia plantați, mor; sângele arde toate ierburile din grădină, și face ca fructele să cadă din copaci, întunecă strălucirea oglinzii, tocește lamele cuțitelor și ale armelor, scade frumusețea fildeşului, iar fierul ruginește și miroase; câinii turbează numai dacă îl gustă, iar dacă mușcă pe cineva atunci când sunt turbați, rana este incurabilă; omoară întregi roiuri de albine, și le alungă din stupi numai dacă sunt atinse cu el; înnegrește lenjeriile fierte; le face pe iepe să-și alunge mânzul numai dacă ating sângele, iar pe femei le face să avorteze numai dacă sunt pătate de el; pe măgari îi face sterpi atâta timp cât mănâncă din ovăzul care a fost atins de sânge.

Dacă cenușa hainelor pătate de sânge se aruncă peste hainele de culoare roșu închis ce trebuie spălate, le schimbă culoarea, așa cum și florilor le ia culoarea.

Se spune însă că sângele alungă febra și accesele de friguri care revin din patru în patru zile, dacă se pune în

blana unui berbec negru, și se leagă într-o brătară de argint, și dacă tălpile bolnavilor sunt unse cu sânge, mai ales dacă acest lucru este făcut chiar de femeia însăși, fără ca bolnavii să știe; mai mult, sângele vindecă convulsiile epilepsiei.

Dar în mod deosebit îi vindecă pe cei cărora le este frică de apă, sau pe cei care beau apă după ce au fost mușcați de un câine turbat, și numai dacă o haină pătată de sânge a fost pusă sub cupă.

Pe lângă aceste lucruri, se mai spune că, dacă femeile la menstruație se plimbă goale pe lângă grâu, toți tăciunii, viermii, gândacii, muștele, și alte asemenea insecte dăunătoare cad de pe grâu; însă trebuie să se țină seama ca acest lucru să se facă înainte de răsăritul soarelui, altfel grâul se usucă.

De asemenea se mai zice că femeile pot alunga grindina, furtunile, și fulgerele, lucruri despre care vorbește și *Pliniu*.

Trebuie să se știe că femeile reprezintă un pericol mare dacă fac aceste lucruri atunci când Luna scade, și un pericol și mai mare le fac între scăderea și schimbarea Lunii. Dacă se întâmplă în timpul eclipsei de Lună sau de Soare, ele reprezintă un pericol incurabil. Forța lor cea mai mare este însă atunci când fac aceste lucruri în primii ani, chiar în timpul anilor de virginitate, încât numai dacă ating stâlpii casei nici un rău nu se mai atinge de aceasta.

Se mai zice ca ațele oricărei haine atinse de femeie nu pot arde, iar dacă vor fi aruncate în foc, acesta nu se va împânzi mai departe.

Rădăcina de *Peony* odată ce este unsă cu ulei de castor, și apoi cu o haină pătată de sânge, vindecă epilepsia.

Dacă stomacul unui cerb este ars sau prăjit, și i se adaugă apoi un parfum făcut dintr-o haină pătată de sânge, acesta va face ca arbaleta să nu mai fie folositoare nici unei vânători de animale.

Părul unei femei la menstruație, pus sub baligă, dă naștere la șerpi, însă dacă va lua foc, el va alunga șerpii cu mirosul. Atât de mare este puterea sângelui încât este un venin pentru creaturile veninoase.

Nici *Hippomanes* nu este deloc de ignorat printre vrăjitorii, el reprezentând o bucată de carne otrăvitoare mare cât o smochină, neagră, aflată în fruntea unui mânz abia fătat, și care dacă nu este mâncată imediat de iapă, ea nu își va mai iubi mânzul și nici nu-l va mai lăsa să-i sugă laptele. De aceea se spune că are o putere extraordinară în dobândirea dragostei, dacă se face praf și se bea într-o cupă odată cu sângele celui care este îndrăgostit.

Mai există o altă vrăjitorie, care se numește la fel, adică tot *Hippomanes*, și care reprezintă o umoare veninoasă, provenind din vintrele iepei atunci când dorește un cal, și despre care menționează și *Vergiliu*, în cântarea sa:

*Iată acea otravă căreia ciobanii îi spun
Hippomanes, și care din a iepei vintre se desprinde,
Trist blestem al vitregelor mame nemiloase
Ce prin farmece cu alte leacuri îl amestecă.*

Despre asta vorbește și satiricul *Juvenal*:
*Hippomanes, otrăvi care se fierb, și vrăjile
Făcute ginerilor, cu toate stricăciunile.*

Și *Apollonius*, în *Argonautica*, face referire la planta lui *Prometeu*, despre care spune că a crescut din sângele stricat căzut pe pământ, pe când vulturul îi mânca acestuia ficatul pe muntele Caucaz : „Floarea plantei - spune el -, este precum șofranul, cu două tulpini în afară, una la o distanță mai mare de un cot față de cealaltă, cu rădăcina sub pământ, așa cum carnea proaspăt tăiată are o zeamă negricioasă ca fagul; dacă cineva își arată dragostea

pentru *Proserpina*, și se unge pe corp cu această plantă, acela nu poate fi atins de sabie sau foc.”

Și *Saxo Grammaticus* scrie că „era odată un om oarecare pe nume *Froton*, care avea o haină, pe care dacă o îmbrăca nu putea fi atins de vârful sau lama nici unei arme”.

Zibeta apare des în vrăjitorii, pentru că, așa cum spune *Pliniu*, „atunci când cadrul unei porți este atins cu sângele ei, vicleniile escrocilor și ale vrăjitoarelor nu se împlinesc, iar zeii nu pot fi treziți, și în nici un caz nu vor putea fi convinși să stea de vorbă cu ei”.

Cei care sunt unși cu cenușa gleznei de la piciorul stâng, ce se fierbe cu sângele unui castor, aceia vor deveni respingători pentru toată lumea. La fel se procedează și cu ochiul care se fierbe.

Se mai spune de asemenea că intestinul drept este folosit împotriva nedreptății și a coruperii prinților, pentru conducători, pentru succesul petițiilor și finalizarea proceselor și controverselor, iar dacă este legat de brațul drept, este o vrajă atât de încântătoare încât dacă un bărbat se uită la o femeie, aceasta îl va urma imediat. Trebuie știut că pielea de pe fruntea zibetei rezistă farmecelor.

Se mai zice că sângele unui basilisc, care se mai numește și sângele lui *Saturn*, are o putere atât de mare în vrăjitorie, încât cel care îl poartă are succes cu petițiile sale, în conducere, la rugăciunile către Dumnezeu, la remediile bolilor, și în obținerea oricărui privilegiu.

Dacă cel care scoate o căpușă din urechea stângă a unui câine, care mai este pe deasupra și neagră, atunci are marea virtute de a prezice viața.

O piatră mușcată de un câine turbat are puterea să provoace discordii dacă este pusă în băutură, iar cel care pune limba unui câine în încălțări, sub degetul mare, nu va fi lătrat de câini, mai ales dacă iarba cu același nume, adică limbă-de-câine, este pusă în același loc. Membrana

și placenta unui câine au același efect, iar câinii îl vor ocoli pe acel om, știind că are inimă de câine.

Pliniu amintește despre o broască țestoasă roșie care trăiește în mărăcini și a murit, și care este folosită în vrăjitorie, făcând lucruri extraordinare:

„dacă osul mic din partea stângă este aruncat în apă, aceasta se face imediat fierbinte, iar furia câinilor se potoloește imediat, iar dragostea este dobândită; dacă osul este pus în băutură, și dacă este legat de cineva, atunci trezește poftele trupești. Dimpotrivă, osul mic din partea dreaptă face apa fierbinte rece, ce nu va mai putea fi vreodată caldă cât timp osul stă acolo; se spune că vindecă accesele de friguri care revin din patru în patru zile dacă osul este legat de persoana bolnavă într-o piele de șarpe, precum și alte febre, și înfrânează dragostea și poftele trupești. Splina și inima sunt un remediu foarte bun împotriva veninului de broască țestoasă.”

Despre acestea și multe altele scrie Pliniu.

Se spune că sabia cu care este omorât un om are puteri extraordinare în vrăjitorie:

„căci dacă din ea se fac fie dârlogul frâului, fie pintenii, atunci, orice cal, oricât de puternic, poate fi îmblânzit și liniștit, iar dacă un cal are potcoave făcute din sabie, acesta va fi cel mai rapid și cel mai iute cal și niciodată nu va obosi oricât de mult ar alerga. Totuși trebuie înscrise niște caractere și nume pe sabie.”

Dacă vreun om va înmuia sabia în vin acolo unde alții au fost decapitați, iar cel bolnav va bea, atunci el va fi vindecat de friguri.

Dacă o cupă plină de licoare este făcută din creierul unui urs și se va bea din craniul acestuia, îl va face pe cel care bea să fie la fel de fioros și turbat precum un urs, și să

se creadă urs, și toate lucrurile pe care le vede să fie urși, și astfel să continue în această stare de nebunie, până când forța înghițiturii se va dizolva și nici o altă boală nu va mai fi în el.

Despre modul de acțiune și puterea parfumurilor sau substanțelor gazoase

Unele substanțe gazoase sau parfumuri specifice stelelor au o mare putere pentru primirea oportună a darurilor cerești sub razele stelelor și lucrează la fel de tare asupra aerului și a respirației, aceasta din urmă fiind foarte mult schimbată de astfel de vapori, dacă se întâmplă ca ei să fie diferiți; deoarece aerul este mișcat cu ușurință de vapori și este influențat de calitățile inferioare, sau cele cerești, care pătrund zilnic și cu rapiditate în organele vitale, el ne reduce extraordinar de mult la acele calități; de aceea substanțele gazoase sunt folosite pentru a face profeții, deoarece ele tulbură imaginația, corespunzând așa cum se cuvine anumitor zeități, și îngăduindu-ne să primim inspirația divină.

Se spune că fumul făcut cu sămânță de in, puricariță, rădăcini de violete și pătrunjel îi ajută pe oameni să prevadă viitorul și să facă profeții.

Să nu se îndoiască nici un om de cât de multe pot face substanțele gazoase în aer, mai ales atunci când va vedea, la fel ca și *Porphy*, că prin anumiți vapori degajați de substanțele corespunzătoare, sunt chemate spiritele aerului precum tunetele și fulgerele, întocmai cum ficitul unuiameleon ars pe acoperișul unei case aduce ploaie și fulgere.

Dacă gâtul și capul cameleonului sunt arse pe lemn de stejar, atunci ele stărnesc furtuni și fulgere.

Există de asemenea și substanțe gazoase care se află sub influența benefică a stelelor și care fac să apară imaginile spiritelor în aer sau oriunde în altă parte.

Se spune că dacă se face fum din coriandru, țelină sălbatică, măselariță și cucută, spiritele se adună imediat, de aici venind și denumirea de ierburile spiritelor.

Se mai zice că fumul făcut din rădăcina trestiei *Sagapen*, împreună cu zeama de cucută, măselariță, iarba *tapsus barbatus*, piatră ponce roșie și mac negru, face să apară spirite și forme ciudate, iar dacă se adaugă țelină sălbatică, spiritele vor fi alungate de peste tot, iar viziunile vor fi distruse.

Fumul făcut din ierburi mentolate, piper, mentă și *palma christi*, alungă spiritele rele și imaginațiile deșarte.

Se spune că datorită anumitor fumuri, unele animale se adună și se pun pe fugă, așa cum vorbește *Pliniu* despre *piatra Liapris*, care prin fumul ei cheamă toate animalele sălbatice; dacă oasele din partea superioară gâtului unui cerb sunt arse, se adună toți șerpii, însă dacă este ars cornul cerbului, fumul lui alungă toți șerpii.

La fel se întâmplă și cu fumul de la penele păunilor, iar plămânii arși ai unui măgar înlătură toate lucrurile otrăvitoare; fumul de la copita arsă a unui cal alungă șoarecii, la fel ca și copita unui catâr, iar dacă este arsă copita de la piciorul stâng, atunci sunt alungate muștele; se mai zice că, dacă o casă sau orice alt loc este afumat cu fierea unei sepii amestecată cu rășină, trandafiri, lemn de aloe și apă de mare sau dacă este stropit cu sânge acel loc, întreaga casă va părea plină de apă; iar dacă este aruncat niște pământ arat în acel loc, întreg pământul va părea că se cutremură.

Asemenea vapori infectează orice, dându-i o anumită putere, care durează precum vaporul otrăvitor sau contagios al ciumei, rămânând timp de doi ani în pereții casei, infectându-i pe locuitorii ei, precum infecția ciumei

sau a leprei care rămâne în haine, și îi contaminează mult timp pe cei care le poartă.

De aceea *Porphyr* considera că anumite substanțe erau folosite în mod eficace pentru imagini, inele, comori ascunse și alte asemenea instrumente de magie.

Se spune că cine ascunde aur sau argint sau orice alt lucru prețios când Luna este în legătură cu Soarele, și afumă locul cu o cantitate egală de coriandru, șofran, măselariță, țelină sălbatică și mac negru, tocate și călite cu zeamă de cucută, nimeni nu va lua sau găsi acel lucru vreodată, iar spiritele îl vor păstra pentru totdeauna; iar dacă cineva îndrăznește să-l ia, va fi lovit de spirite și va înnebuni.

Așa cum spune *Hermes*, nici un fum nu este mai puternic ca spermanțetul pentru trezirea spiritelor și, prin urmare, dacă se face un fum din această plantă, împreună cu lemnul de aloe, creson, mosc, șofran, rășină, călite împreună, și cu sânge de nagâț, va aduna imediat spiritele aerului și fantomele morților.

Deci, atâta timp cât îndreptăm orice lucrare către Soare, trebuie să producem fumigații cu lucruri solare, iar dacă îndreptăm lucrarea către Lună, fumigațiile trebuie făcute cu lucruri lunare.

Trebuie știut faptul că există o opoziție și o dușmănie în stele și în spirite, la fel ca în substanțele gazoase.

Astfel există o opoziție între lemnul de aloe și sulf, între tămâie și argintul viu, spiritele care sunt trezite de fumul lemnului de aloe sunt potolite de arderea sulfului.

Proclus dă un exemplu de astfel de spirit, care obișnuia să apară sub forma unui leu, însă prin așezarea unui cocoș în fața lui, acesta dispărea datorită opoziției dintre cocoș și leu, asemenea considerații fiind ușor de observat în practică.

Compoziția anumitor vapori specifici planetelor

Substanța gazoasă pentru Soare se produce din șofran, ambră cenușie, mosc, lemn de aloe, lemn de balsam, fruct de dafin, cuișoare, iarbă de smirnă și tămâie, care se toacă și se amestecă în așa fel încât să producă un miros dulce, iar apoi se amestecă cu creierul unui vultur sau cu sângele unui cocoș alb.

Pentru *Lună* se face o substanță din capul unei broaște uscate, ochii unui taur, sămânță de mac alb, tămâie și camfor, care trebuie amestecate cu sânge menstrual sau sângele unei găște.

Pentru *Saturn* se ia sămânța de mac negru și de măselariță, rădăcină de mătrăgună, magnetit și iarbă de smirnă și se amestecă cu creierul unei pisici sau cu sângele unui liliac.

Pentru *Jupiter* se ia sămânță de frasin, lemn de aloe, rășină, smirnă, lazulit, vârful penelor unui păun și se amestecă cu sângele unei berze sau a unei rândunele sau cu creierul unui cerb.

Pentru *Marte* se ia laptele câinelui, amoniac, rădăcini de cutcurig, magnetit și puțin sulf și se încorporează toate cu creierul unui cerb, sângele unui om și sângele unei pisici negre.

Pentru *Venus* se ia mosc, ambră cenușie, lemn de aloe, trandafiri roșii și coral roșu și se amestecă cu creierul unei vrăbiuțe și sângele unui porumbel.

Pentru *Mercur* se ia fistic, tămâie, cuișoare, slipeți și agate și se încorporează cu creierul unei vulpi sau castor și cu sângele unei coțofene.

Pentru *Saturn*, toate rădăcinile mirositoare sunt potrivite pentru vapori, precum rădăcina de creson și arborele de tămâie; pentru *Jupiter*, fructele mirositoare, precum nucșoara, cuișoara; pentru *Marte*, toate lemnele mirositoare, precum lemnul de santal, chiparosul, lemnul de balsam și lemnul de aloe; pentru *Soare*, toți eucaliptii, tămâia, fisticul, smirna, rășina, laudanum, ambră cenușie și mosc; pentru *Venus*, florile, trandafirii, violetele, șofranul și alte asemenea plante; pentru *Mercur*, toate cojile de copac și fructele ca scorțișoara, cassia, nucșoara, coaja de lămâie, fructele de laur, și oricare alte semințe mirositoare; *Lunii* îi corespund frunzele tuturor legumelor, precum frunza de tamarin, frunzele de mirt și laurul.

Potrivit părerilor magicienilor, în orice materie pozitivă, precum dragostea, bunăvoința și altele, există vapori pozitivi, frumos mirositori, și prețioși; iar în orice materie negativă, precum ura, mânia, nefericirea și altele, există vapori urât mirositori, fără nici o valoare.

Cele douăsprezece semne cunoscute ca *semne zodiacale* au vaporii lor corespunzători, după cum urmează: *Berbecul* are mirtul, *Taurul*, cresonul, *Gemenii*, fisticul, *Racul*, camforul, *Leul*, tămâia, *Fecioara*, lemnul de santal, *Balanța*, rășina, *Scorpionul*, smirna dulce, *Săgetătorul*, lemnul de aloe, *Capricornul*, smirna, *Vărsătorul*, laptele câinelui, *Peștii*, rășina roșie.

Hermes Trismegistus descrie vaporul cel mai puternic ca fiind cel care este compus din cele șapte aromatice, potrivit puterilor celor șapte planete, primind astfel de la *Saturn*, cresonul, de la *Jupiter*, nucșoara, de la *Marte*, lemnul de aloe, de la *Soare*, fisticul, de la *Venus*, șofranul, de la *Mercur*, scorțișoara, iar de la *Lună*, smirna.

Despre substanțe de curățire, unguente, poțiuni de dragoste și puterile acestora

Deoarece substanțele de curățire și unguentele transmit spiritului nostru calitățile lucrurilor naturale și cerești, ele îl pot multiplica, transfera, transfigura și transforma corespunzător, așa cum pot de asemenea modifica acele calități din ele, astfel încât să nu acționeze numai asupra propriului corp, ci și asupra celui care se află lângă el, și care este afectat prin raze vizibile, farmece, și prin atingerea cu o calitate asemănătoare.

Spiritul nostru este cel mai subtil, pur, eteric și unctuos vapor al sângelui; de aceea este cel mai potrivit pentru a face substanțe de curățire din astfel de vapori, care sunt mai buni pentru spiritul nostru, căci datorită asemănării, nu mai agită spiritul și nici nu-l mai atrag și nici nu-l transformă.

De aceea, uneori, prin simpla atingere se pot transmite boli, otrăvuri sau dragoste; iar prin săruturi sau anumite lucruri ținute în gură se poate transmite dragoste, așa cum în *Vergiliu* citim despre *Venus* care îl roagă pe *Cupidon* ca atunci

*Când Didona cea ferice îl strânge-n poala sa
La festinuri împărătești, încoronată cu laurii cei
veseli,
Îmbrățișându-l, să-i dea dulci sărutări,
Ascunse flăcări să-i inspire, și amăgindu-l cu
otrăvuri
El să ...*

Deoarece privirea percepe lucrurile într-un mod mai pur și mai clar decât celelalte simțuri și fixează în noi semnele lucrurilor mai acut și mai adânc, aceasta vede și spiritul fantastic, ce apare în vise, atunci când lucrurile

văzute se prezintă mai des ca lucruri auzite sau ca orice alt lucru corespunzător celorlalte simțuri.

De aceea, atunci când substanțele de curățire transformă spiritele vizuale, acele spirite afectează cu ușurință imaginația, care odată ce este afectată de diverse specii și forme, transmite același lucru mai departe prin același spirit spre văz, iar cu această ocazie apare o percepție a speciilor și formelor ca și cum ele ar fi mișcate de obiecte externe, fiind însoțite de imagini groaznice și spirite, și alte asemenea lucruri; astfel se produc substanțele de curățire, făcându-ne prin urmare să vedem imagini ale spiritelor în aer, sau oriunde în altă parte, știind ce să facem cu fierea unui om, cu ochii unei pisici negre, sau cu orice alt lucru.

Acest lucru este valabil și pentru sângele de nagâț, de liliac, de capră; și se zice că, dacă o bucată de oțel strălucitoare și netedă este stropită cu zeamă de pelin și făcută să scoată aburi, atunci spiritele invocate vor putea fi văzute în ea.

Mai sunt și alte substanțe gazoase sau miruiri care-i fac pe oameni să vorbească în somn, să umble și să facă acele lucruri pe care le fac oamenii trezi și uneori acele lucruri pe care oamenii trezi nu pot sau nu îndrăznesc să le facă. Unele ne fac să auzim sunete îngrozitoare sau încântătoare, și așa mai departe.

Din această cauză oamenii maniaci sau melancolici cred că văd și aud acele lucruri care sunt percepute numai de imaginația lor și care-i fac să se teamă de lucruri de care nu trebuie să le fie teamă, cad în cele mai extraordinare și false suspiciuni, aleargă când nimeni nu-i urmărește, sunt nervoși și se ceartă când nimeni nu e prezent, și se tem deși nu au de ce.

Asemenea pasiuni pot fabrica lucruri magice, cu ajutorul substanțelor gazoase sau de curățire, prin unguente, poțiuni, otrăvuri, lămpi, lumini, oglinzi, imagini, incantații, farmece, sunete, muzică și prin diverse rituri,

observații, ceremonii, religii și superstiții; nu numai prin aceste arte sunt induse pasiunile, aparițiile și imaginile, ci și prin lucrurile care sunt cu adevărat schimbate și transformate în diverse forme, așa cum poetul vorbește despre *Proteu*, *Periclimenus*, *Acheloas* și *Merra*, fiica lui *Erisichton*; și *Circe* i-a transformat pe însoțitorii lui *Ulise*, iar oamenii care au gustat din ofrandele aduse în numele lui *Jupiter Lycoeus*, s-au transformat în lupi, fapt despre care și *Pliniu* spune că i s-a întâmplat unui oarecare om pe nume *Demarchus*, de aceeași părere fiind și *Augustin*, care spune că, pe când era în Italia, a auzit de niște femei care le puneau călătorilor vrăji în brânză, ca să-i transforme mai apoi în vite, iar când lucrul era împlinit, îi transforma la loc în oameni; se spune că asemenea lucru i s-a întâmplat unui părinte pe nume *Prestantius*.

Chiar și Scripturile amintesc de vrăjitoarele lui *Pharao* care și-au transformat baghetele în șerpi, apa în sânge și alte astfel de lucruri.

FILOSOFIA OCULTĂ

CARTEA I

PARTEA A III-A

DESPRE LEGĂTURI ȘI SUSPENSII NATURALE

Când Sufletul Lumii face prin puterea lui ca toate lucrurile naturale sau artificiale să fie roditoare, introducându-le proprietăți cerești pentru a obține niște efecte extraordinare, atunci lucrurile, prin natura lor, ne imprimă nouă calitățile lor, nu doar atunci când sunt aplicate cu substanțe gazoase sau de curățire, cu uleiuri sau poțiuni, ci și atunci când sunt bine înfășurate, legate sau agățate la gât sau când se aplică în orice alt mod, deși niciodată printr-un contact ușor.

De aceea, prin aceste legături, suspensii, înfășurări, aplicări și contacte, accidentele corpului și ale minții se schimbă în boală, sănătate, curaj, teamă, tristețe și bucurie și așa mai departe. Cei care le poartă devin plini de grație sau îngrozitori, acceptați sau respinși, onorați și iubiți sau urâți și abominabili.

Astfel de pasiuni nu pot fi decât insuflate, manifestându-se în altoirea copacilor, unde puterea vitală este transmisă de la trunchi la ramura altoită, prin contact și legătură; astfel, când palmierul feminin se apropie de cel masculin, crengile ei se apleacă în fața lui, iar când grădinarii văd acest lucru, îi leagă cu frânghii, îndreptând

palmierul feminin, ca și cum prin acea frânghie el ar fi primit puterea palmierului masculin.

În același mod putem observa că, atunci când torpila este atinsă cu o prăjină lungă, imediat distruge mâna celui care o atinge.

Iar dacă cineva atinge căluțul de mare cu mâna sau cu un băț, înnebunește pe loc.

Dacă steaua de mare este legată cu un cui de alamă de o poartă împreună cu sângele unei vulpi, doctoriile rele nu pot face nici un rău.

Se mai zice că dacă o femeie ia un ac, pe care îl bagă în balebă și mai apoi în pământul în care a fost îngropat un om, purtând scheletul aceluia într-o haină pe care a îmbrăcat-o la înmormântare, atunci nimeni nu se va mai culca cu ea atâta timp cât îl va purta.

Prin aceste exemple observăm cum, prin anumite legături ale unor lucruri, prin suspensiile sau printr-un simplu contact sau ață, putem primi niște puteri.

Este necesar să știm regulile legăturii și ale suspensiei precum și modul în care arta cere să fie făcută sub o constelație potrivită, cu lațuri, fire de mătase, păr sau tendoane ale anumitor animale.

Iar înfășurarea lucrurilor trebuie să se facă în frunze de ierburi, piei de animale, haine bune, potrivit acelor lucruri: este ca și cum ai dobândi puterea solară a tuturor lucrurilor, înfășurată în frunze de dafin sau în pielea unui leu, și ai purta-o la gât legată cu ață aurită sau fir de mătase de culoare galbenă, în timp ce Soarele strălucește pe cer, fiind astfel înzestrat cu puterea solară a tuturor lucrurilor.

Însă dacă dorești puterea lucrului saturnian, în același mod trebuie să iei acel lucru în timp ce Saturn guvernează și să-l înfășori în pielea unui măgar sau într-o haină îmbrăcată la o înmormântare, mai ales dacă dorești tristețe, și să-l porți la gât.

În acest fel, se procedează și cu restul.

Despre inelele magice și compoziția acestora

Inelele, apreciate foarte mult de către antici, atunci când sunt făcute la momentul potrivit, ne transmit puterile lor, tot așa cum ele afectează spiritul celui care le poartă cu bucurie sau cu tristețe, făcându-l curtenitor sau groaznic, curajos sau fricos, prietenos sau urât; de asemenea, inelele ne întăresc în fața bolilor, otrăvurilor, dușmanilor, spiritelor rele și în fața oricăror altor lucruri chinuitoare, sau cel puțin nu vom putea fi ținuti sub ele.

Astfel de inele se fac atunci când o stea urcă în mod favorabil, cu un aspect favorabil sau când este în legătură cu Luna; se ia apoi o piatră și iarba care se află sub acea stea și se face un inel din metalul corespunzător acelei stele; în el se leagă piatra, punând iarba sau rădăcina sub ea; nu trebuie omise inscripțiile imaginilor, numelor, caracterelor și substanțelor gazoase corespunzătoare, însă vom vorbi mai pe larg despre ele în alt capitol, când vom trata imaginile și literele.

Astfel citim în *Philostratus Jarchus*, că un înțelept print al indienilor a acordat șapte astfel de inele, însemnate cu puterile și numele celor șapte planete, lui *Apollonius*, care purta câte un inel pe zi, distingându-le după numele zilelor, și datorită cărora a trăit o sută treizeci de ani, păstrându-și frumusețea din tinerețe.

În același fel, *Josephus* vorbește despre *Moise*, legiuitorul și conducătorul evreilor care, cunoscând magia egipteană, a făcut inele pentru dragoste și uitare.

Iar așa cum spune *Aristotel*, printre cireneeni circula *Inelul lui Battus*, cu care se putea obține dragostea și onoarea.

Și *Eudamus*, un filozof oarecare, făcea inele împotriva mușcăturilor de șarpe, vrăjilor și spiritelor rele.

Același lucru relatează și *Josephus* despre *Solomon*.

În *Platon* citim că *Gygus*, regele Lidiei, avea un inel cu puteri extraordinare și bizare, pe care, dacă îl întorcea în dosul palmei, nu putea fi văzut de nimeni, deși el îi putea vedea pe toți; cu ajutorul aceluia inel a răpit-o pe regină și l-a omorât pe rege, stăpânul său, precum și pe oricine considera că-i stă în cale; în ciuda acestor ticăloșii, nimeni nu-l putea vedea, iar în cele din urmă, datorită aceluia inel a devenit regele Lidiei.

Despre puterea locurilor și locurile corespunzătoare fiecărei stele

Locurile au puteri extraordinare datorită lucrurilor din acele locuri, influențelor stelelor, sau oricărui alt lucru.

Pliniu vorbește despre un cuc, iar în orice loc ar fi cel care îl aude primul, dacă piciorul drept este însemnat și urma piciorului scoasă la lumină, nici o insectă nu va trăi în locul în care este presărată urma.

Se spune că praful lăsat în urmă de un șarpe, dacă este strâns și presărat peste albine, le face pe acestea să se întoarcă la stupul lor.

Praful în care s-a rostogolit un catâr alină focul dragostei dacă este aruncat pe corp, iar praful în care s-a rostogolit un șoim vindecă frigurile dacă este legat de corp într-un material de culoare roșu strălucitor.

Se spune că piatra scoasă din cuibul unei rândunici îi vindecă pe cei bolnavi de epilepsie, iar dacă este legată de acele persoane, îi apără, mai ales dacă este înfășurată în sângele sau inima unei rândunici.

Iar dacă cineva își taie o venă și merge în același loc în care s-a îmbolnăvit cineva de epilepsie de puțin timp, atunci se va îmbolnăvi și el de aceeași boală.

Așa cum spune *Pliniu*, cine bate un cui de fier în locul în care cel care s-a îmbolnăvit de epilepsie a căzut cu capul în jos, bolnavul se va vindeca.

Se mai zice că iarba care crește pe capul unui idol, dacă este adunată și legată în unele părți ale hainei cu ață roșie, înlătură imediat durerea de cap; iar orice iarbă adunată din pâraie sau râuri înainte de răsăritul soarelui, fără ca cel care o culege să fie văzut de cineva, vindecă febra ce apare din trei în trei zile, dacă este legată de brațul stâng, fără ca partea bolnavă să știe ce se întâmplă.

În ceea ce privește locurile corespunzătoare stelelor, toate locurile urât mirositoare, întunecoase, sub pământ, religioase și cele îndoliate precum curțile de biserici, mormintele, și casele nelocuite, vechi, șubrede, obscure și îngrozitoare, bârlogurile solitare, peșterile și gropile, iazurile, mlaștinile, mocirlele și altele corespund lui *Saturn*.

Lui *Jupiter* îi corespund toate locurile privilegiate, consistoriile nobililor, tribunalele, locurile de onoare, locurile pentru exerciții, școlile, și toate locurile frumoase și curate, presărate sau stropite cu diverse mirosuri.

Lui *Marte* îi revin locurile în flăcări și pline de sânge, cuptoarele, brutăriile, abatoarele, locurile de execuție, și locurile unde s-au dat mari bătălii și s-au produs multe crime.

Soarelui îi corespund locurile luminoase, aerul liniștit, palatele regilor și curțile princiare, amvoanele, teatrele, tronurile, și toate locurile regești și magnifice.

Lui *Venus* îi revin fântânile, pajiștile verzi, grădinile înfloritoare, paturile îmbodobite, eleșteele (și potrivit lui *Orfeu*) marea, țărmul mării, băile, locurile de dans și toate locurile specifice femeilor.

Lui *Mercur* îi corespund magazinele, școlile, depozitele, locurile de schimb pentru comercianți.

Lunii îi corespund sălbăticiile, pădurile, rocile, dealurile, munții, pădurile, fântânile, apele, râurile, mările, țărmurile, navele, crângurile, drumurile mari și hambarele pentru porumb.

Cei care se străduiesc să obțină dragoste, trebuie să îngroape pentru un anumit timp instrumentele artei lor, fie că sunt inele, imagini, oglizi, sau orice altceva, sau să le ascundă într-un eleșteu, deoarece în acel loc vor dobândi o caracteristică veneriană, după cum lucrurile care stau în locuri urât mirositoare, devin urât mirositoare, iar cele care stau într-un loc înmiresmat, devin înmiresmate și de o savoare dulce. Cele patru colțuri ale Pământului aparțin de asemenea acestei materii.

Cine vrea să culeagă ierburi corespunzătoare lui Saturn, Marte sau Jupiter trebuie să privească înspre est sau sud, pe de o parte, fie datorită dorinței de a fi estic din partea Soarelui, fie datorită principalelor zodii, adică *Vărsător*, *Scorpion*, *Săgetător*, care sunt semne sudice, la fel ca *Peștii* și *Capricornul*.

Cine culege ierburi corespunzătoare lui *Venus*, *Mercur* sau *Lunii*, trebuie să privească înspre vest, datorită plăcerii de a fi vestic, altfel trebuie să privească înspre nord, datorită principalelor Zodii, adică *Taur*, *Gemeni*, *Rac*, *Fecioară*, care sunt semne nordice și, prin urmare, în orice lucrare solară trebuie să privim înspre est sau sud, mai exact înspre corpul solar și lumină.

Despre lumină, culori, lumânări și lămpi, și căror stele, zodii și elemente le sunt atribuite mai multe culori

Lumina este o calitate care amintește foarte mult de formă, fiind un simplu act și o reprezentare a înțelegerii: ea se răspândește mai întâi din mintea lui Dumnezeu în toate lucrurile, dar în Dumnezeu Tatăl, Tatăl Luminii, este prima lumină adevărată; apoi, în Fiul, se revărsă o frumoasă strălucire, iar în Sfântul Duh, o strălucire arzătoare ce depășește toate inteligențele; așa cum spunea *Dionisie despre Serafimi*: „în îngeri există o inteligență

strălucitoare care se răspândește, o bucurie abundentă dincolo de limitele rațiunii, și totuși primită în diverse trepte, potrivit naturii inteligenței care o primește; apoi coboară în corpurile cerești, unde devine o sursă de viață și o propagare reală, chiar o splendoare vizibilă”.

În foc există o anumită însuflețire naturală care îi este dată din ceruri.

În cele din urmă și în oameni există un discurs clar al rațiunii, o cunoaștere a lucrurilor divine și a tuturor lucrurilor raționale, fiind totuși foarte diferite, fie datorită dispoziției corpului, ca la peripatetici, sau, lucru care este mai adevărat, datorită bunei dispoziții care îi este dată și pe care o transmite mai departe așa cum dorește.

De aici trece în fantezie, deasupra simțurilor, care poate fi însă numai imaginată, și de aici trece și mai departe către simțuri, în special văz; în ochi apare o claritate vizibilă, care se extinde și la alte corpuri inteligibile, în care devine o culoare și o frumusețe strălucitoare, însă în corpurile întunecate, apare o anumită putere binefăcătoare și generativă, care pătrunde până în mijloc, și ale cărei raze se strâng într-un loc strâmt, transformându-se într-o căldură întunecoasă, chinuitoare și arzătoare; prin urmare, toate lucrurile percep puterea luminii în funcție de capacitatea lor, a cărei căldură însuflețitoare trece prin toate lucrurile, transmițându-le calitățile și puterea sa.

De aceea magicienii interzic ca urina unui om bolnav să fie aruncată în umbra bolnavului, sau să fie scoasă în fața Soarelui sau a Lunii, deoarece razele luminii care pătrund, aduc cu ele natura nocivă a corpurilor bolnave și o transmit corpurilor sănătoase, afectându-le cu o natură asemănătoare.

Din acest motiv vrăjitorii au grijă să-și acopere vrăjile cu umbra lor.

De aceea zibeta îi face pe câini surzi numai la simpla atingere a umbrei ei.

Unele lumini se pot face în mod artificial, prin lămpi, torțe, lumânări, și altele, cu ajutorul unor lucruri sau licori bine alese, potrivit regulii stelelor, și amestecate între ele după congruența lor, pentru ca atunci când sunt aprinse și luminează singure, să producă niște efecte extraordinare și cerești, de care oamenii să se minuneze, așa cum *Pliniu* scrie în *Anaxilaus*, despre o otravă pe care o produc iepelile după împerechere, și care atunci când este aprinsă în torțe, înfățișează în mod înfiorător niște capete de cal; același lucru se întâmplă și în cazul măgarilor și muștelor care, atunci când sunt date cu ceară și aprinse, apare o imagine ciudată înfățișând muște; și pielea unui șarpe dacă este aprinsă într-o lampă, face să apară șerpi.

Se spune că, dacă cineva leagă o sticluță cu ulei de strugurii în floare și dacă sticluța este lăsată acolo până se coc strugurii, iar uleiul este aprins într-o lampă, atunci pot fi văzuți strugurii.

La fel se întâmplă și cu alte fructe.

Dacă centaurea se amestecă cu mierea de albine și cu sângele unui nagâț, și se pun într-o lampă, cei care stau lângă ea vor părea mult mai mari decât sunt; iar dacă lampa se aprinde într-o noapte senină, stelele vor părea că sunt împrăștiate la distanță mare una față de cealaltă.

Asemenea forță se află și în cerneala unei sepii, care atunci când este pusă într-o lampă, face să apară mlaștini.

Se mai spune ca lumânarea aprinsă, făcută din lucrurile corespunzătoare lui Saturn, și stinsă în gura unui om mort de puțin timp, de fiecare dată când va lumina, va aduce multă tristețe și frică celor care stau lângă ea.

Despre torțe și lămpi vorbesc și *Hermes*, *Platon* și *Chyranides*, iar dintre scriitorii mai noi *Albert*, într-un tratat care menționează astfel de lucruri.

Culorile sunt și ele un fel de lumini, care atunci când sunt amestecate cu lucruri, se expun de obicei stelelor cu care se potrivesc.

Mai târziu vom vorbi despre niște culori, reprezentând luminile planetelor, prin care însăși naturile stelelor fixe se înțeleg, și care pot fi aplicate și flăcărilor de la lămpi și lumânări.

Aici vom vorbi însă despre cum sunt distribuite culorile lucrurilor inferioare mixte diverselor planete.

Toate culorile închise, luminoase, de pământ, plumburii, maronii au legătură cu *Saturn*.

Safirul și culorile de aer, și toate care sunt întotdeauna verzi, clare, purpurii, negricioase, aurii, amestecate cu argint, aparțin lui *Jupiter*.

Culorile roșii și aprinse, incandescente, de foc, violet, roșu închis, sângieru, și culorile de fier, sunt asemănătoare lui *Marte*.

Auriul, galbenul ca șofranul, purpuriul, și culorile strălucitoare aparțin *Soarelui*.

Toate culorile albe, deschise, bizare, verzi, arămii, între galben ca șofranul și purpuriu, îi seamănă lui *Venus*, *Mercur* și *Lunii*.

În ceea ce privește Casele astrale (Semnele zodiacale), prima și a șaptea au culoarea albă; a doua și a douăsprezecea, verde; a treia și a unsprezecea, galbenul ca șofranul; a patra și a zecea, roșul; a cincea și a noua, culoarea mierii de albine; a șasea și a opta, negrul.

Elementele au și ele culorile lor, cu ajutorul cărora filosofii analizează aspectul și caracterul naturii lor; pentru o culoare de pământ, însemnând răceală și uscăciune, sunt maronul și negrul, și simbolizează fierea neagră și o natură saturniană; culoarea bleu spre alb denotă un caracter flegmatic; răceala înseamnă alb, iar umezeala și uscăciunea, negru; culorile roșietice simbolizează sânge, însă culoarea roșu aprins, incandescent, de foc sugerează fierea, iar datorită subtilității și capacității culorii de a se amesteca cu alte lucruri, mai dă naștere și la alte culori: dacă se amestecă cu sânge, iar sângele este cel care predomină, atunci formează culoarea roșu puternic; dacă

predomină culoarea fierii, atunci formează o culoare roșietică; iar dacă este un amestec egal, atunci formează culoarea roșu închis.

Amestecul fierii cu sângele formează o culoarea cânepie, iar dacă predomină sângele, o culoare roșie, respectiv roșietică, dacă predomină fierul; dacă se amestecă cu o umoare melancolică, dă naștere la o culoare neagră, însă caracterul melancolic și flegmatic împreună și într-o proporție egală formează o culoare cânepie.

Dacă predomină caracterul flegmatic, atunci apare o culoare pământie, iar dacă predomină caracterul melancolic, atunci apare o culoare albăstruie.

Dacă se amestecă numai cu caracterul flegmatic, într-o proporție egală, atunci dă naștere la culoarea lămâii; dacă proporția nu este egală, atunci culoarea este ștearsă sau palidă.

Toate culorile sunt mai puternice atunci când se află în mătase, metale, substanțe limpezi, pietre prețioase, sau în acele lucruri care seamănă cu corpurile cerești la culoare, mai ales în lucrurile vii.

Despre fascinație și arta fascinației

Fascinația este o legătură care vine din spiritul vrăjitoarei și care intră prin ochii celui care este vrăjit, până în inima acestuia.

Instrumentul fascinației este spiritul, adică un vapor pur, lucid și subtil, generat de sângele pur prin căldura inimii.

Acesta este trimis întotdeauna mai departe prin razele ochilor, iar acestea poartă cu ele un vapor spiritual, care la rândul lui poartă sânge, așa cum apare în ochii încreșoși și roșii, ale căror raze, fiind trimise mai departe ochilor unei alte persoane, poartă cu ele vaporii sângelui bolnav,

infectând ochii celui care privește cu aceeași boală ca cea a purtătorului.

Ochiul fiind deschis și ațintit asupra oricui cu o imaginație puternică, își trimite razele, purtătoarele spiritului său, către ochiul altei persoane, străfulgerând ochii celui care e vrăjit, fiind clintit din inima celui care străfulgeră și posedându-i sufletul, rănindu-i inima și îmbolnăvindându-i spiritul.

Așa cum spune *Apuleius*: „Ochii tăi coborând prin ochii mei, în străfundul inimii, îmi stârnesc o arsură puternică în măduvă.”

Prin urmare, se știe că oamenii sunt cel mai tare vrăjiți atunci când își îndreaptă privirea asupra celor care îi vrăjesc, și când ochii lor sunt ațintiți unii asupra altora, iar razele, luminile și spiritele lor se întrepătrund, apărând scânteii: în acest fel sunt făcute litigiile cele mai puternice iar iubirile cele mai profunde sunt cuprinse de razele ochilor, chiar și la o simplă aruncare a privirii, ca și cum o săgeată sau lovitură ar intra în tot corpul, rănind spiritul și sângele amoros, ce le sunt arătate mai apoi celui îndrăgostit și celui care face vraja.

În același fel, sângele și dorința de răzbunare a celui care a fost omorât se află în persoana care a omorât.

Iată cum cânta *Lucretius* despre vrăjile de dragoste:

*Lovit îmi este corpul, iar mintea
De săgețile lui Cupidon cel orb este rănită.
Toate părțile-mi compătimesc rana, dar sunt convins
Că sângele apare și-n cel ce m-a învins.*

Puterea fascinației este extraordinară mai ales când vaporii ochilor sunt servili sentimentelor.

De aceea vrăjitoarele folosesc substanțe de curățire, unguente, legături și alte lucruri asemănătoare, pentru a influența și întări spiritul într-un mod sau altul.

Pentru a dobândi dragostea, ele folosesc substanțe de curățire corespunzătoare lui Venus, precum *Hippomanes*, sângele porumbeilor sau ale rândunelilor.

Pentru a induce frica, ele folosesc substanțe de curățire specifice lui Marte, precum ochii lupilor sau ale zibetei.

Pentru a provoca nefericire sau boală, vrăjitoarele folosesc lucrurile corespunzătoare lui Saturn, și așa mai departe.

Despre anumite observații care au puteri extraordinare

Se spune că anumite acte și observații au o anumită putere caracteristică lucrurilor naturale și cu ajutorul cărora se pot induce sau vindeca anumite boli.

Astfel, frigurile care revin din patru în patru zile pot fi vindecate dacă unghiile tăiate ale bolnavului sunt legate la gâtul unui țipar viu într-o pânză de in și dacă apoi li se dau drumul în apă.

Și *Pliniu* vorbește despre unghiile de la mâini și de la picioarele unui bolnav care, după ce sunt tăiate și amestecate cu ceară, vindecă frigurile și febra, iar dacă sunt legate de poarta unui alt om înainte de răsăritul soarelui, vor vindeca astfel de boli.

În acest fel, unghiile tăiate se pun în mușuroaie de furnici și se zice că cel care scoate primul unghiile trebuie să le ia și să le pună la gât pentru a alunga boala.

Se mai zice că lemnul trăsnet de fulger și aruncat peste spate vindecă orice boală, iar frigurile ce revin odată la patru zile se vindecă cu o bucată de unghie de la un om spânzurat, înfășurată în lână și purtată la gât.

La fel se procedează și cu o frânghie luată de la spânzurătoare și ascunsă în pământ, unde să nu ajungă soarele.

Gâtul celui care nu poate înghiți sau care are un absces se vindecă dacă este atins cu mâna cuiva care a murit prematur.

Se mai zice de asemenea că durerile unei femei care are o naștere grea sunt reduse dacă i se pune în patul în care naște o piatră sau o săgeată cu care au fost omorâte oricare din aceste animale, fie om, porc sălbatic sau urs.

În același fel ajută și o sulită scoasă din corpul unui bărbat, dacă nu va atinge prima dată pământul; se zice că săgețile scoase din corpul unui bărbat, atâta timp cât nu ating pământul, și sunt puse sub cineva care stă întins, ajută la obținerea dragostei.

Se spune că epilepsia se vindecă dacă se mănâncă din carnea unui animal sălbatic, ucis în același fel în care a fost ucis și omul.

Cine își spală ochii de trei ori cu apa în care și-a spălat picioarele, ei nu vor fi niciodată inflamați sau încrețoși.

Se mai spune de asemenea că unii vindecă bolile de intestin cu ața scoasă din război, legată în nouă sau șapte noduri, și spunând numele unei văduve la fiecare nod.

Splina unei vite așezată peste splina bolnavă o vindecă, dacă cel care o pune spune că este un leac pentru vindecarea splinei. După asta, bolnavul trebuie închis într-un dormitor, ușa trebuie încuiată cu un inel, iar anumite versuri trebuie repetate de nouă ori.

Urina unei șopârle verzi vindecă aceeași boală, dacă este agățată în fața ușii bolnavului într-o oală, în așa fel încât atunci când intră sau iese, să o atingă cu mâna.

Șopârta omorâtă în urina unui vițel înfrânge poftele trupești; însă cel care își pune propria urină în urina unui câine devine indiferent la actele trupești și simte o amorțire în spate.

Dacă dimineața cineva se stropește cu urină pe picior, se zice că acesta este un remediu împotriva tuturor doctorelor rele.

Dacă cineva scuipă în gura unei broaște mici care se cațără într-un copac și apoi o lasă să fugă, se zice că acea persoană scapă de tuse.

Pliniu mai vorbește despre un lucru minunat și ușor de experimentat, și anume, dacă cel căruia îi pare rău că a lovit pe cineva scuipă în mâna cu care a dat lovitura, partea vătămată va scăpa de durere. Așa s-a întâmplat cu un animal sălbatic patruped grav rănit. Unii agravează lovitura chiar înainte să o dea.

Dacă scuipi în mână sau în încălțarea dreaptă înainte de a o pune, te ajută atunci când treci printr-un loc periculos.

Se spune că lupii nu se vor apropia de un câmp, dacă unul din ei este luat, și cu un cuțit se face să-i sângereze labele pentru a stropi împrejurimile, iar mai apoi este îngropat în locul de unde a fost luat.

Cetățenii din Trezenium, *Methanenses*, povestesc despre un remediu pentru protejarea viilor de dăunătoarele aduse de vântul de sud, și anume dacă, în timp ce bate vântul, un cocoș alb este tras în părți de doi bărbați, fiecare ținând de partea lui, și dacă aceștia înconjoară via, întâlnindu-se în locul de unde au plecat, atunci în acel loc trebuie să îngroape rămășițele cocoșului.

Cine ține o viperă deasupra unui vapor cu un băț, acela va putea face profeții, iar bățul cu care a fost bătut un șarpe este bun pentru durerile femeilor care nasc.

Despre asemenea lucruri vorbește și *Pliniu*.

După ce s-a făcut o grămadă din rădăcini și ierburi, trebuie să se tragă niște cercuri în jurul lor, mai întâi cu o sabie, iar apoi se răscolesc, ținând seama în același timp și de vântul care bate din direcția opusă.

Cine măsoară de trei ori un mort cu o frânghie, mai întâi de la cot până la degetul mare, apoi de la umăr până la același deget, și de la cap până la picioare, iar mai târziu altcineva va fi măsurat cu aceeași frânghie în același fel,

nu va avea belșug, ci va fi nefericit și va cădea în sărăcie și tristețe.

Albertus din *Chyrannis* spune că, dacă o femeie a vrăjit pe cineva să se îndrăgostească de ea, vraja poate fi ruptă dacă acea persoană îi ia cămașa de noapte și urinează din ușă prin glugă și prin mâneca dreaptă.

Pliniu spune că o vrajă poate fi făcută pentru cei care stau lângă femeile însărcinate, atunci când li se dă un medicament oricăruia dintre ei, iar degetele lor sunt împreunate precum dinții unui pieptene. Așa s-a întâmplat cu *Alcumena* care îl creștea pe *Hercule*, iar vraja este mai puternică dacă se face cu unul sau ambii genunchi.

Vrăjitorie înseamnă și dacă se stă picior peste picior, de aceea era interzis să se facă acest lucru în consiliile prinților și ale conducătorilor, fiind considerat ca ceva ce împiedica toate actele.

Se spune că cine stă în picioare în fața ușii și-l strigă pe nume pe cel care doarme cu o femeie, și dacă acesta răspunde, iar mai apoi îi leagă de ușă un cuțit sau ac ce se vor rupe cu ascuțișul în jos, atunci cei doi nu vor mai putea fi un cuplu atâta timp cât vor fi acele lucruri acolo.

Despre înfățișare și gest, obiceiul și ținuta corpului și căror stele le corespund - cum au apărut fiziognomia, metoscopia, și chiromanția, artele divinației

Înfățișarea, gestică, mișcarea, poziția și ținuta corpului, fiindu-ne date întâmplător, ne conduc spre primirea darurilor cerești și spre expunerea la corpurile superioare, producând anumite efecte în noi, ca atunci când aduni cutcurig, iar dacă tragi de frunză în sus, se ridică și umoarea, provocând vomă, iar dacă tragi de frunză în jos, coboară și umoarea, ducând la curățare.

Toată lumea știe cât de mult sunt afectate vederea, imaginația și spiritul animalic de către înfățișare și gest; astfel, o înfățișare blândă și veselă a unui prinț în oraș îi face pe oameni veseli, însă o înfățișare fioroasă și tristă îi înspăimântă; gesturile și înfățișarea unei persoane care se vaită, cu ușurință trezește mila, la fel cum forma unei persoane politicoase cu ușurință trezește dragoste.

Gesturile, ținutele și armoniile corpului se expun corpurilor cerești, mirosurilor și spiritului leacurilor, așa cum pasiunile interioare se expun sufletului. Așa cum leacurile și pasiunile minții sunt mai puternice datorită unor dispoziții din ceruri, așa și gesturile și mișcarea corpului au o anumită putere datorită influențelor cerești.

Există gesturi care îi corespund lui Saturn, care sunt melancolice și triste, precum bătaia în piept sau în cap, la fel cum există și gesturi religioase, precum îngenuncherea și privirea fixă în pământ, ca pentru rugăciune sau plâns, pe care le face un om sobru, saturnian, ca cel descris de satirist:

*Cu capul aplecat și ochii în pământ,
Cuvinte mânioase și îngăimate
El spune cu buzele-i strâmbate ...*

O înfățișare voioasă și onestă, un gest plin de venerație, bătaia din palme de bucurie sau pentru rugăciune, îndoirea genunchiului cu capul ridicat ca pentru adorare, toate acestea corespund lui *Jupiter*.

Înfățișarea acră, fioroasă, nemiloasă, nervoasă și dură și gesturile îi sunt desemnate lui *Marte*.

Gesturile și înfățișările onorabile și curajoase sunt *solare*, la fel ca și plimbările, îndoirea genunchiului ca atunci când îngenunchezi în fața regelui.

Lui *Venus* îi revin dansurile, îmbrățișările, râsetele, înfățișările vesele și prietenoase.

Lui *Mercur* îi sunt charactersistice gesturile și înfățișările schimbătoare, rapide și variabile.

Lunii îi corespund gesturile mișcătoare, otrăvitoare și copilărești.

Așa cum am vorbit despre gesturi, la fel de diferite sunt și formele oamenilor.

Lui *Saturn* îi corespunde un bărbat de culoare neagră sau gălbuie, aplecat, cocoșat, cu pielea aspră, vene pronunțate, păros, ochi mici, frunte încrunțată, barbă subțire, buze groase, ochi înfundați, statură impozantă, care își lovește picioarele când merge, îndemânatic, isteț, seducător și criminal.

Jupiter simbolizează un om de o culoare palidă sau roșu închis, cu un corp frumos, de statură medie, chel, cu ochi mari, dar nu negri, pupile mari, nări mici, inegale, dinți proeminenți în față, păr ondulat, vesel și manierat.

Marte reprezintă un om cu părul roșu sau roșcat, cu fața rotundă, ochi gălbui, cu privirea scrutătoare și ascuțită, chel, vesel, mândru și îndemânatic.

Soarelui îi corespunde un om bronzat, între galben și negru, cu un pic de roșu, de statură mică, dar cu un corp frumos, fără mult păr, dar cărlionțat, cu ochi galbeni, înțelept, loial, doritor de laudă.

Venus simbolizează un om cu o culoare mai întunecoasă, dar cu mult alb, cu un amestec de roșu, cu corp frumos, o față rotundă și luminoasă, păr blond, ochi deschiși la culoare, manierat, și sincer în dragoste, bun, răbdător și vesel.

Lui *Mercur* îi corespunde un om nici alb, nici negru, cu fața lungă, frunte înaltă, ochi deschiși la culoare, nu negri, cu nas drept și lung, barbă subțire, degete lungi, ingenios, curios, dar subtil, renegat, și norocos.

Luna simbolizează un om de culoare albă, amestecată cu puțin roșu, de statură potrivită, cu fața rotundă și cu câteva cicatrici, ochi nu foarte negri, frunte încrunțată, blând și sociabil.

Semnele zodiacale și fețele acestora au și ele ținute și forme, care trebuie căutate în cărțile de astrologie. Până la urmă, de aceste ținute și gesturi depind fiziognomia, metoscopia și *artele divinației*, la fel ca și chiromanția sau prezicerea viitorului.

Deși toate aceste forme de divinații par să fie făcute de către semne inferioare și slabe, prezicerile care se fac cu ajutorul lor nu trebuie condamnate sau desconsiderate, și nu din superstiție, ci datorită corespondenței armonioase dintre toate părțile corpului.

De aceea, cine imită cel mai exact corpurile cerești, fie prin natură, fie prin studiu, acțiune, mișcare, gesturi, înfățișare, pasiunile minții, și oportunitatea sezonului, acela se aseamănă cel mai mult cu corpurile cerești, putând primi daruri mai mari de la ele.

Despre Divinație și felurile ei

Există unele feluri de divinații care depind de cauzele naturale și care se află în diverse lucruri, fapt știut din experiență; prin aceste divinații, tămăduitorii, soții, păstorii, marinarii și alții prezic viitorul.

Aristotel face referire la multe divinații în cartea sa intitulată *Despre vremuri*.

Printre acestea, cele mai importante erau *Auguria* și *Auspicia*, foarte mult apreciate de către romani, care nu obișnuiau să facă nimic în viața publică sau privată fără sfatul augurilor (preoți cărora li se atribuia facultatea de a prevesti viitorul sau de a interpreta voința zeilor după zborul și cântecul păsărilor sau după măruntaiele animalelor sacrificate).

Cicero, în cartea sa despre divinații, scrie pe larg despre poporul din *Tuscia*, care nu făcea nimic fără această artă.

Trebuie știut faptul că există diverse feluri de *Auspicia* (prevestire făcută de auguri sub patronajul cuiva; dreptul de a lua auspiciile era rezervat consulilor, pretorilor și cenzorilor, sub cele mai bune auspicii, în împrejurări favorabile): unele se numesc *Pedestria*, a căror nume vine de la animalele sălbatice patrupeze; altele se numesc *Auguria*, și care vin de la păsări; unele sunt cerești, și vin de la tunete și fulgere; altele se cheamă *Caduca*, de la cei care au căzut în templu sau oriunde în altă parte; unele erau sacre, și veneau de la jertfe.

Alte divinații erau numite *Piacula*, și *Auspicia tristă*, atunci când o jertfă scăpa de pe altar.

La acestea se adaugă *Exauguration*, pentru atunci când bagheta cădea din mâna *Augurului*, cu care se putea vedea *Auspicium*.

Michael Scotus menționează douăsprezece feluri de *Auguria*: șase pentru mâna dreaptă, și anume: *Fernova*, *Fervetus*, *Confert*, *Emponenthem*, *Sonnasarnova*, *Sonnasarvetus*; și șase pentru mâna stângă, adică *Confernova*, *Confervetus*, *Viaram*, *Herrenam*, *Scassarnova* și *Scassarvetus*.

Explicând numele lor, el spune că *Fernova* este un *Augurium*; dacă cel care pleacă de acasă cu treburi vede un om mergând sau o pasăre zburând în dreptul mâinii stângi, atunci este semn bun și lucrurile îi vor merge bine.

Fervetus este un *Augurium*; dacă cel care pleacă de acasă cu treburi vede o pasăre sau un om care se odihnește în partea stângă, atunci este semn rău și lucrurile nu vor merge bine.

Viaram este un *Augurium*; dacă un om sau o pasăre, în drumul sau în zborul său, trece prin fața cuiva, venind din partea dreaptă, și apoi se apleacă spre stânga și dispăre din fața ochilor, atunci e un semn bun și lucrurile vor merge bine.

Confervetus este un *Augurium*; cine vede un om sau o pasăre care se apleacă din partea dreaptă este un semn rău.

Scimasarnova este un *Augurium*; dacă un om sau o pasăre vine din spate, trece în față, dar mai întâi se odihnește, și astfel îl poți sau o poți vedea în dreapta ta, atunci este semn bun.

Scimasarvetus este un *Augurium*; dacă vezi un om sau o pasăre în spatele tău, însă înainte să vină la tine se odihnește în acel loc, atunci este semn bun.

Confert este un *Augurium*; dacă un om sau o pasăre trece prin spatele tău, vine din partea stângă, se apleacă înspre dreapta, și dispăre din fața ochilor, atunci este semn rău.

Scassarvetus se referă la faptul că este un semn rău dacă vezi un om sau o pasăre care trece pe lângă tine și care se odihnește într-un loc din stânga ta.

Scassarnova se referă la faptul că este un semn bun, un *Augurium*, dacă vezi un om sau o pasăre care trece pe lângă tine și care se odihnește într-un loc din dreapta ta.

Emponenthem se referă la faptul că este semn bun dacă un om sau o pasăre vine din stânga ta, trece la dreapta și dispăre din fața ochilor fără să se odihnească.

Hartena este un *Augurium*; dacă un om sau o pasăre vine dinspre partea mâinii drepte, trece prin spatele tău spre stânga și se odihnește undeva, atunci este semn rău.

Anticii prevesteau viitorul și cu ajutorul strănuturilor, despre care vorbește și *Homer* în *Odissea*, deoarece aceștia credeau că ele vin dintr-un loc sacru, adică din cap, acolo unde intelectul este puternic și eficace. Tot de acolo, spuneau ei, vine și vorbirea în piept sau mintea unui om care se trezește dimineața inconștient.

Despre diverse animale și alte lucruri care au o semnificație în augurii

Toate auspiciile care apar pentru prima dată la începutul oricărei acțiuni trebuie luate în seamă: dacă la începutul lucrului tău vei observa ca șoarecii ți-au ros hainele, atunci trebuie să încetezi să mai continui acel lucru.

Dacă te împiedici de prag sau dacă în drumul tău te lovești la picior, atunci nu mai trebuie să pleci în călătorie.

Dacă la începutul treburilor tale apar lucruri rău prevestitoare, atunci trebuie să amâni acele treburile, pentru ca intențiile tale să nu fie pe deplin zădărnice sau să nu fie îndeplinite, și să aștepti o oră potrivită pentru desfășurarea lucrurilor sub bune auspicii.

Se știe că multe animale, printr-o putere naturală înăscută în ele, sunt profetice.

Prin cârâitul lui, cocoșul anunță cu sânguință orele din zi și din noapte, iar cu aripile sale alungă lei; muștele, prin înțepătura lor, și alte păsări, prin cântatul și ciripitul lor, prevestesc ploaia, așa cum delfinii, prin săritura lor deasupra apei, alungă furtunile.

Ar fi prea mult de relatat modul în care frigienii, sicilienii, arabii, umbrienii, toscanii și alte popoare se iau după auguriile prevestite de păsări, deoarece în toate oracolele, lucrurile care urmează să se întâmple sunt ascunse, și numai păsările prevestitoare pot prezice viitorul.

De aceea trebuie luate în seamă toate lucrurile precum ceea ce anunță, cheamă sau însemnează stăncuța, observând locul în care stă, felul în care zboară, dacă din partea dreaptă sau stângă a mâinii, dacă scoate sunete sau tace, dacă merge înainte sau înapoi, dacă așteaptă să se apropie cel care trece pe lângă ea, sau dacă dimpotrivă, își ia zborul.

Orus Apollo a scris în *Hieroglificele* sale că stâncuțele gemene înseamnă căsătorie, deoarece această pasăre face două ouă, din care ies un pui și o puicuță, însă dacă ies doi pui sau două puicuțe, lucru care se întâmplă foarte des, masculii nu se vor împerechea cu alte femele, și nici femelele cu alți masculi, ci vor trăi pentru totdeauna solitari, fără pereche.

De aceea cei care întâlnesc numai o stâncuță vor ști că vor trăi singuri.

Același lucru e valabil și în cazul porumbiței care trăiește singură după moartea masculului.

Și ciorile trebuie observate cu atenție, pentru că sunt la fel de importante ca și stâncuțele, și în probleme chiar mai deosebite.

Potrivit spuselor filosofului stoic *Epictetus*, un înțelept autor, dacă o cioară cârâie la cineva, atunci prevestește ceva rău legat fie de corpul acelei persoane, fie de avere, onoare, nevastă sau copii.

Și lebedelor le trebuie acordată atenție, căci ele știu secretele apelor, iar voioșia lor prevestește lucruri bune nu numai marinarilor, ci și tuturor călătorilor, doar dacă nu apare o pasăre mai puternică, precum vulturul, care prin suveranitatea sa, anulează prevestirile tuturor celorlalte păsări, deoarece zboară mai sus decât ele, are vederea cea mai ageră și cunoaște toate secretele lui *Jupiter*.

Vulturul prevestește progres și victorie, însă prin sânge, deoarece nu bea deloc apă, ci numai sânge.

Vulturul care a zburat deasupra lucreșienilor care se luptau cu crotonienii le-a adus victoria.

Vulturul care s-a așezat pe țința lui *Hiero*, cel care mergea la primul său război, a prevestit că va fi rege.

Doi vulturi care au stat toată ziua pe casă la nașterea lui *Alexandru* al *Macedoniei*, i-au prevestit două regate, adică *Asia* și *Europa*.

Vulturul care a luat pălăria de pe capul lui *Lucias Tarquinius Priscus*, fiul lui *Demarathus* *Corintineanul* (și

care a zburat în *Hetraria* și *Roma*) și a zburat sus cu ea, ca mai apoi să i-o așeze înapoi pe cap, i-a prevestit acestuia regatul romanilor.

Vulturii înseamnă dificultate, greutate, voracitate, toate fiind verificate la începutul ridicării orașelor.

Ei prezic de asemenea locurile în care se vor produce măceluri, apărând în acele locuri cu șapte zile înainte; și deoarece respectă foarte mult acel loc, ca și cum ar privi cu uimire la numărul mare de morți, se spune că regii antici trimiteau spioni să vadă pentru care loc aveau vulturii cel mai mare respect.

Pasărea Phoenix prevestea izbânzi, iar *Roma*, văzută în chip nou, a fost construită sub auspicii favorabile.

Deoarece pelicanul se expune la primejdii, acesta simbolizează omul care trebuie să înfrunte multe greutăți din stăruința dragostei lui.

Pasărea pictată a dat numele orașului *Pictavia* și a prevestit mila acelui popor prin culoarea și vocea sa.

Bătlanul este un Augurium al lucrurilor grele.

Barza este o pasăre a disputelor și provoacă dispute.

Cocorii anunță șiretlicurile dușmanilor.

Pasărea *Cacupha* prevestește recunoștință, deoarece chiar ea însăși își exprimă dragostea pentru mama ei.

Dimpotrivă, hipopotamul care își omoară mama prevestește nerecunoștința pentru lucrul bun și nedreptatea.

Pasărea *Origis* este cea mai invidioasă și prevestește invidia.

Dintre păsările mai mici face parte și coțofana vorbărească care prevestește musafiri.

Pasărea *Albanellus*, atunci când zboară de la stânga la dreapta, prevestește bucurie și voie bună, iar dacă zboară în sens invers, prevestește contrariul.

Buful care țipă aduce întotdeauna ghinion, la fel ca și buful cu ciuf, care se duce noaptea pe neașteptate la pui, precum moartea care vine pe neașteptate, și despre

care se zice că prevestește moartea; totuși, câteodată, deoarece nu este oarbă în întunericul nopții, ea simbolizează sânguința și vigilența.

Când *Didona* vede bufnița ce aduce ghinion, îl compătimentește pe *Enea*:

*Bufnița ce stă singură sus pe casă,
Anunță lucruri rele prin glasul-i jeltor.*

Iar în alt loc:

*Leneșă bufniță de muritori este văzută
Ca semn rău ...*

Aceeași pasăre a cântat în Capitoliu atunci când treburile romane mergeau prost la Numantia și când Fregelia a fost înlăturat pentru conspirație împotriva romanilor.

Almanel crede că bufnițele și celelalte păsări care țipă noaptea, atunci când se întorc înspre țări bizare sau case, ele prevestesc moartea oamenilor acelor țări și case; aceste păsări se hrănesc cu hoiturile pe care le observă imediat, iar oamenii care urmează să moară seamănă oarecum cu hoiturile.

Șoimul prevestește și el luptele, așa cum cântă *Ovidiu Naso*:

*Noi urâm șoimul, deoarece din lupte
El scapă întotdeauna ...*

Lelius, ambasadorul orașului *Pompei*, a fost omorât în Spania printre furnizori, a cărui soartă se spune că a fost prezisă de către un șoim ce a trecut pe deasupra capului său.

Așa cum se spune în *Almadel*, șoimii care se bat între ei simbolizează schimbarea unui regat, însă dacă o altă pasăre se bate cu ei, după care nu vor mai fi văzuți

împreună, atunci ei simbolizează o nouă condiție și stare a acelei țări.

De asemenea, păsările mici care vin sau pleacă, prevestesc dacă o familie se va mări sau micșora, iar zborul lor, cu cât este mai lin, cu atât mai mult este de bun augur.

De aceea *Melampus Augurul* a bănuț că moartea grecilor a fost prevestită prin zborul păsărilor mici, atunci când a spus că nici o pasăre nu își ia zborul pe vreme bună.

Deoarece rândunicile lasă puilor un loc sigur după moartea lor, se spune ca ele prevestesc o moștenire sau o avere uriașă după moartea prietenilor.

Liliacul care iese înaintea cuiva care fuge înseamnă evadare, căci deși nu are aripi, el totuși zboară.

Vrăbiuța este semn rău pentru cel care fuge, căci ea fuge de șoim, și se grăbește către bufniță, unde o așteaptă un pericol și mai mare: cu toate acestea, este norocoasă în dragoste, deoarece fiind agitată de dorință, ea se împerechează de șapte ori într-o oră.

Albinile sunt semn bun pentru regi pentru că înseamnă un popor servil.

Muștele simbolizează insistență și nerușinare, pentru că fiind deseori alungate, ele se întorc în mod repetat.

Nici păsările domestice nu sunt lipsite de Auguria, căci cocoșii, cu creasta lor, prevestesc speranță.

Pe când *Livia*, mama lui *Tiberius*, era grea cu el, ea a luat un ou de găină și l-a cuibărit la piept, până când a ieșit un pui de cocoș cu o creastă mare, augurii spunând că cel care se va naște va fi rege.

Și *Cicero* scrie că în *Teba*, cocoșii care au cârăit toată noaptea au prevestit că boețienii îi vor învinge pe lacedemonieni; potrivit interpretărilor augurilor, când această pasăre este bătută, tace, însă atunci când câștigă, cârăie.

În același fel prevestesc și animalele sălbatice.

Întâlnirea cu o nevăstuică este de rău augur, așa cum este și întâlnirea unui călător cu o iapă.

Și catârul prevestește lucruri rele deoarece este sterp.

Porcul sălbatic este fatal pentru că asta este natura lui, și prin urmare simbolizează oameni periculoși.

Calul prevestește certuri și lupte, de aceea, în *Vergiliu*, când *Anchises* vede cai albi începe să plângă:

*În războaie sunt caii foloși,
și pe deasupra ne și amenință cu ele.*

Însă atunci când mai mulți cai trag la aceeași căruță, se spune că va fi pace.

Măgarul este un animal sterp, însă care i-a adus mult bine lui *Marius*, deoarece atunci când a fost considerat un dușman pentru țara lui și a văzut un măgar alergând spre apă, a crezut că i-a fost prezis un mod de a se salva; astfel i-a rugat pe prietenii săi să-l ajute să ajungă la mare.

Plecând cu o corabie mică, a scăpat astfel de amenințările lui *Silla Cuceritorul*.

Cine întâlnește în drumul său mânzul unui măgar înseamnă muncă, răbdare și obstacole.

Cine întâlnește un lup este semn bun, așa cum s-a văzut și în cazul lui *Hiero din Sicilia*, căruia un lup i-a furat o carte pe când era la școală, prevestindu-i astfel succesul regatului; însă cel care vede primul un lup, rămâne fără glas.

Lupii simbolizează și oameni perfizi, în care nu poți să te încrezi, fapt ce s-a văzut în cazul descendenților romani.

Întâlnirea cu un leu, cel mai puternic dintre animale și care le sperie pe toate celelalte, este de bun augur.

Însă dacă o femeie vede o leoaică este semn rău pentru că împiedică procrearea, deoarece leoaica nu fată decât o singură dată.

Dacă cineva vede oi sau capre este semn bun.

Putem citi în *Ostentarian* că dacă acest animal are o culoare neobișnuită, prevestește împăratului averi și fericire.

De aceea *Vergiliu* îi cântă lui *Pollio* așa:

*Pe pajiști berbecii culoare stacojie poartă
și schimbându-se, ei blană aurie îmbracă.*

Este bine atunci când întâlnești boi care zdrobesc porumbul, însă este și mai bine dacă ară, căci, deși taie calea, ei te vor recompensa mai târziu datorită auspiciilor.

Un câine întâlnit în călătorie aduce noroc, deoarece atunci când *Cyrus* a fost alungat în pădure, el a fost hrănit de un câine până când s-a întors în împărăție.

Deoarece castorul își mușcă testiculele lăsându-le vânătorilor, el este semn rău și prevestește că un om se va răni.

Dintre animalele mici, șoarecii înseamnă pericol, căci în ziua în care au ros aurul din Capitoliu, ambii consuli au fost prinși de *Hannibal* într-o ambuscadă lângă Tarentum.

Lăcusta care se oprește în orice loc împiedică împlinirea dorințelor și este un semn rău; dimpotrivă, *cosașii* prevestesc călătorii și anunță lucruri bune.

Păianjenul care țese pânza în jos anunță că vor sosi bani.

Furnicile știu cum să-și facă provizii și să-și construiască locuri sigure și prevestesc siguranță și bogăție și armată numeroasă. Atunci când furnicile au mâncat dragonul îmblânzit al lui *Tiberius Caesar*, el a fost sfătuit să ia seama la răzmerița unei mulțimi.

Dacă întâlnești un șarpe, trebuie să ai grijă la dușmanii cu limbă ascuțită, căci toată puterea acestui animal stă în limbă.

Șarpele care a intrat în palatul lui *Tiberius* i-a prevestit căderea.

Când *Sempronius Gracchus* a găsit în patul său doi șerpi, un ghicitor i-a spus că dacă lasă să scape fie șarpele, fie șerpoaica, atunci el sau soția vor muri în scurt timp; ținând mai mult la viața soției sale, a omorât șarpele și a lăsat să scape șerpoaica, iar în câteva zile a murit.

Vipera înseamnă femeii desfrânate și copii răi, iar țiparul înseamnă un om nemulțumit de corpul său, deoarece țiparul trăiește separat de ceilalți pești și niciodată nu este văzut alături de ei.

Dintre toate auguriile și prevestirile nici una nu este mai puternică și mai efecace ca omul, căci el întruchipează adevărul cel mai clar. De aceea trebuie observată cu atenție condiția omului care iese în cale, adică vârsta lui, profesia, rangul, gestică, mișcarea, manifestarea, înfățișarea, obiceiurile, numele, cuvintele, vorba, și altele.

Și în animale se pot descoperi semne de prevestire, însă fără îndoială că cele mai efecace și mai clare se găsesc în sufletul omului.

Așa crede și *Cicero*, care spune că în sufletele oamenilor există un anume auspiciu care îi ajută să cunoască cursul și cauzele lucrurilor.

Atunci când a fost întemeiată Roma, a fost găsit capul unui bărbat ce a prevestit măreția imperiului și a dat numele muntelui Capitoliului.

Soldatii brutieni care luptau împotriva lui *Octavian* și a lui *Marcus Antonius* au găsit un etiopian la poarta castelului lor, pe care deși l-au omorât, considerându-l semn rău, ei nu au câștigat lupta, iar generalii *Brutus* și *Cassius* au fost omorâți.

Întâlnirea cu călugări e considerată semn rău, mai ales dacă se întâmplă dimineața, căci aceștia trăiesc de pe urma morții oamenilor, așa cum vulturii trăiesc de pe urma măcelurilor.

Despre cum sunt verificate auspiciile prin lumina instinctului natural și câteva reguli de descoperire a acestora

Auspiciile și auguriile care prevestesc cele ce se vor întâmpla cu ajutorul animalelor și păsărilor au fost învățate și arătate prima dată de către *Orfeu cel divin*, fiind apoi foarte mult apreciate de către toate popoarele.

Acum auspiciile sunt verificate prin lumina instinctului natural, ca și cum din acesta ar coborî niște lumini ale divinației în animalele patrupeze, în zburătoare și în alte animale, făcându-le în stare să prevestească cursul lucrurilor.

Vergiliu își dă seama de asta și cântă:

*Nici eu nu cred că cerurile atâta cunoaștere le dă,
Și nici că prorocirea lor e mai presus de soartă.*

William de Paris crede că instinctul natural este mai sublim decât orice cunoaștere omenească și foarte aproape de profeție.

Datorită acestui instinct există o minună lumină a divinației în unele animale, așa cum apare la unii câini, care recunosc hoții, îi găsesc, îi prind, și nu le mai dau drumul.

Tot datorită aceluiași instinct, vulturii prevestesc măcelurile în bătălii și se adună în acele locuri ca și cum ar vedea dinainte carnea celor morți.

Potârnicile, prin instinctul lor natural, își recunosc mama pe care nu o văd niciodată și îi dau voie potârnicii care a furat ouăle să le clocească.

Prin același instinct se pot prezice lucruri îngrozitoare de care sufletul omului nu își dă seama, dacă nu se gândește la ele.

Astfel, un hoț care stă ascuns într-o casă, fără să fie văzut sau știut de nimeni, îi sperie și îi îngrozește pe locuitorii acelei case, însă nu pe toți, ci numai pe câțiva, deoarece strălucirea instinctului nu se află în toți oamenii.

În același fel, dacă o prostituată este ascunsă într-o casă foarte mare, numai cei ignoranți își dau seama de prezența ei acolo.

Se mai menționează în istorii că *Heraiscus*, un egiptean oarecare și un om de natură divină, cunoștea femeile desfrânate nu numai după ochi ci și după voce.

William de Paris vorbește despre o femeie care, prin același instinct, îl cunoștea pe cel iubit de la o depărtare de două mile.

Tot el vorbește despre o barză pe care masculul a mirosit-o că a fost infidelă și fiind judecată și găsită vinovată de către celelalte berze adunate de mascul, a fost sfâșiată în cele din urmă de ele.

William amintește și de un cal care, neștiind că iapa cu care s-a împerecheat este mama lui, în momentul în care a înțeles ce a făcut, și-a mușcat testicule, răzbunându-se în acest fel pentru incest.

Despre astfel de cai vorbesc și *Varro*, *Aristotel* și *Pliniu*.

Acesta din urmă amintește de un șarpe pe nume *Asp* care venea zilnic să mănânce la masa unui om în Egipt. După ce unul din puii ei l-a ucis pe unul din copiii omului, șerpoaica și-a omorât puiul și nu s-a mai întors în acea casă.

Prin aceste exemple vă puteți da seama cum poate coborî lumina prevestirii în unele animale, în gesturi, mișcări, voce, zbor, mers, carne, culoare, etc.

Potrivit doctrinei platonicienilor, există o anumită putere în lucrurile inferioare care, de cele mai multe ori,

este în acord cu puterea din lucrurile superioare; de aceea consimțămintele tacite ale animalelor par să fie în acord cu corpurile divine, iar corpurile și sentimentele lor par să fie afectate de puterile corespunzătoare acelor zeități.

De aceea trebuie să știm care animale îi corespund lui Saturn, Jupiter, Marte și așa mai departe, și potrivit proprietăților lor ce prezic ele: păsările precum bufnița care țipă și altele menționate mai înainte și care se aseamănă lui Saturn și Marte sunt periculoase și fatale.

La fel este și bufnița cu ciuf deoarece este o pasăre solitară saturniană și de asemenea nocturnă, renumită ca fiind pasărea care prevestește cele mai rele lucruri, așa cum spune și poetul:

*Urâta bufniță, pe care nici o pasăre nu o suportă,
Numai necazuri și lucruri triste ea anunță.*

Lebăda este o pasăre ce-i corespunde lui Venus și dedicată lui *Phoebus*, despre care se spune că prevestește numai lucruri bune, în special pentru marinari, deoarece ea nu se înneacă niciodată.

De aceea *Oviudiu* cântă:

*Cele mai frumoase lucruri lebăda voioasă,
cântătoare
Prevestește ...*

Alte păsări prevestesc lucrurile ce vor urma prin ciripit sau croncănit, așa cum fac cioara, coțofana, stâncuța, și despre care *Vergiliu* spune:

*... Așa ceva a prevestit
Adeseori din gorunul scorburos o cioară prin
croncănit.*

Păsările care prevestesc viitorul prin zborul lor încet sau rapid, din partea dreaptă sau stângă, grupat sau nu, sunt ulii șopârlelor, șoimii, vulturii, cocorii, lebedele etc.

Dacă cocorii zboară repede, anunță furtună, iar dacă zboară încet, vreme frumoasă.

Atunci când doi șoimi zboară împreună, se spune că prevestesc ceva rău, deoarece doi e un număr confuz și numai un artist poate observa o asemănare în această conjunctură, așa cum în *Vergiliu*, *Venus* îl învață pe fiul ei *Enea* următoarele versuri:

*... Tot ce te învăț eu nu e lucru neînsemnat,
Altfel în van augurul părinții mei m-au învățat,
Iată! Douăsprezece lebede în companie veselă
Pe care Jupiter le urmărește prin cerul diafan
Să le aducă-n Ceruri: acum de pe pământ pe rând
Ele par să plece sau să-l disprețuiască;
Și cum se-ntorc cu aripi zgomotoase, ele și le arată
Înconjurând Cerurile alături de alte consoarte.
Atât îți spun, prietenii și flota ta portul
Au câștigat, la fel, cu toate pânzele întinse, și golful.*

Cel mai extraordinar augur este al celor care aud sau înțeleg vorbele animalelor, printre care se numără anticii: *Melampus*, *Tiresias*, *Thales*, *Apollonius* din *Tyana*, care înțelegeau foarte bine limba păsărilor.

Philostratus și *Porphyrus* amintesc de *Apollonius* care, pe când stătea între prietenii săi, a văzut o vrăbiuță ce stătea într-un copac și apoi o alta care a venit din altă parte ciripind tare și care a zburat înapoi alături de celelalte vrăbiuțe.

Apollonius le-a spus apoi tovarășilor săi că acea vrăbiuță le-a spus celorlalte că un măgar ce ducea o desagă cu grâu a căzut lângă oraș iar grâul s-a împrăștiat pe jos.

Mulți fiind mișcați de aceste cuvinte au plecat să vadă și, într-adevăr, era așa cum spusese *Apollonius*, lucru de care oamenii s-au mirat foarte tare.

Și *Porphyr*, filosoful platonist, a scris despre vrăbiuțe în cartea a treia a *Jertfelor*, fiind convins că vocea fiecărui animal îi corespunde unei pasiuni a sufletului, precum bucuria, tristețea, mânia.

Însuși *Democritus* vorbește despre sângele amestecat al păsărilor care dă naștere unui șarpe, iar cel care îl mănâncă, înțelege limba păsărilor.

Hermes povestește că cel care prinde păsări la calendele din noiembrie și fierbe prima pasăre prinsă odată cu inima unei vulpi pe care apoi o mănâncă, va înțelege limba păsărilor și a altor animale.

Arabii spun că cel care mănâncă inima și ficatul unui dragon, îl va înțelege.

Proclus, un alt platonist, credea și chiar a scris că inima unei cârtițe poate ajuta la prevestirea lucrurilor.

Mai sunt divinațiile și auspiciile făcute cu intestinele jertfelor, al căror inventator a fost *Tages*, despre care *Lucan* scrie:

*Și dacă intestinele credit nu au câștigat,
Și dacă prin această artă Tages ne-a înșelat.*

Religia romană considera ficatul drept capul intestinelor și de aceea, atunci când ghicitorii preziceau, ei priveau mai întâi în ficat, unde erau două capete, unul pentru oraș și celălalt pentru dușman; atunci când aceste capete erau comparate cu o altă parte, ele prevesteau victorie, așa cum citim în *Lucan*, și anume faptul că intestinele au prezis măcelul oamenilor din *Pompei* și victoria Cezarilor, potrivit versurilor:

În intestine toate imperfecțiunile sunt semne rele

*Pe de o parte, iar ramura măruntaielor se face tot
mai mare,
O altă parte e mai slabă, lipsită de viață, dar totuși
care
Stă, bate, și mișcă cu repeziciune pulsul în artere.*

După ce termină cu intestinele, prezicătorii se îndreaptă către inimă.

Dacă o jertfă era găsită fără inimă sau dacă îi lipsea un cap din ficat, atunci ea prevestea lucruri rele, numite *piacularia*.

Dacă o jertfă scăpa de pe altar sau dacă se întâmpla ca ea să cadă atunci când era lovită, asta însemna tot un lucru rău.

Julius Caesar, în timpul unei procesiuni pe care o făcea în robă purpurie, pe când stătea în fotoliul său auriu, a observat că lipsea o inimă, iar când *Marius Utica* a adus la rândul său jertfe, a remarcat că lipsea un ficat.

De asemenea, pe când prințul *Caius, M. Marcellus, C. Claudius* și *L. Petellius Coss* aduceau ofrande, ficatul a dispărut imediat și la scurt timp unul din ei a murit din cauza unei boli iar un altul a fost omorât de ligurieni.

Începând de atunci, tot ce era neobișnuit în intestine era de mare importanță pentru antici.

Astfel, pe când *Sylla* aducea jertfe la *Laurentum*, pe capul ficatului a apărut simbolul unei coroane, pe care ghicitorul *Posthumius* l-a interpretat ca fiind victoria regatului, și prin urmare l-a sfătuit pe *Sylla* să mănânce acele intestine.

Mai trebuie luată în considerare și culoarea intestinelor.

Despre acest lucru vorbește *Lucan*:

*Uimiți de culoare, profeții s-au înspăimântat,
Căci cu pete murdare măruntaiele erau mânjite.*

*Cu negru și albastru, și stropi de sânge
Erau presărate ...*

Aceste arte erau atât de mult apreciate în trecut încât le foloseau și cei mai influenți oameni, ba mai mult, nici chiar senatul, și nici regele nu făceau nimic fără sfatul augurilor.

În aceste vremuri însă, ele sunt abolite, fie din neglijența oamenilor, fie din cauza autorității străbunilor.

Despre clarviziunile fulgerelor și trăsnetelor și cum sunt interpretate lucrurile monstruoase și prodigioase

Profeții și preoții lui *Hetruscus* sunt cei care cunosc arta clarviziunii fulgerelor, trăsnetelor și ale miracolelor și cum se interpretează lucrurile monstruoase sau prodigioase.

Aceștia au descoperit șaisprezece religii ale cerurilor cărora le corespund câte un zeu, și unsprezece feluri de fulgere și nouă zei, explicând apoi cum pot fi interpretate străfulgerările lor.

De câte ori se întâmplă lucruri importante, monstruoase, prodigioase sau miraculoase, de atâtea ori ei le-au prevestit.

Cei care interpretează astfel de lucruri trebuie să intuiască foarte bine asemănările, să fie un căutător curios și cineva angajat să se ocupe de treburile prinților și ale provinciilor.

Astrele cerești au atât de mult grijă de prinți, oameni și provincii încât, înainte de culcare, ei pot fi prefigurați și certați de către stele, constelații, miracole și minuni.

Trebuie luat în considerare și ceea ce s-a întâmplat în trecut, pentru că același lucru trebuie prezis și în prezent, căci semnele sunt aceleași acum ca și atunci.

Lucrurile prodigioase au apărut înaintea sau după moartea multor oameni eminenți sau regi, așa cum povestește și *Cicero* despre un băiat pe nume *Midas*, căruia o furnică i-a pus în gură, pe când dormea, un bob de grâu, semn de mari bogății.

Și albinele s-au așezat pe gura lui *Platon* pe când dormea în leagăn, prevestind dulceața vorbelor sale.

Pe când *Hecuba* îl năștea pe *Paris*, ea a văzut o torță arzând, cu care mai apoi s-a dat foc *Troiei* și întregii *Asii*.

Și mamei lui *Phalaris* i-a apărut imaginea lui *Mercur* care turna sânge peste pământ și cu care a fost umplută apoi toată casa.

Mama lui *Dionisie Areopagitul* a visat că a născut un satir, iar evenimentele care au urmat acestui vis prodigios au fost fericite.

Când soția lui *Tarquinius Priscus* a văzut o flacără deasupra capului lui *Servius Tullius*, ea a prezis că acesta va fi stăpânul regatului.

După ce *Troia* a fost cucerită, iar *Enea* se certa cu tatăl său *Anchise*, pe coroana lui *Ascanius* a apărut o flacără, ce nu-i făcea însă nici un rău. Văzând că regatul îi este sortit lui *Ascanius*, *Enea* a fost convins să plece, știind că prorocirile monstruoase apar înaintea distrugerilor iminente și mărețe.

Așa citim și în *Pliniu* că, pe când *M. Attilius* și *C. Potius* erau consuli, a plouat cu lapte și sânge, prevestind o ciumă mare ce avea să se abată asupra *Romei* anul următor.

Și peste *Lucania* a plouat cu fier spongios iar cu un an înainte *Marcus Crassus* a fost omorât în *Parthia*, alături de el murind numeroși soldați din *Lucania*.

Pe când *L. Paulus* și *C. Marcellus* erau consuli, a plouat cu lână peste castelul *Corisanum*, în care un an mai târziu *T. Annius* a fost omorât de *Milus*.

Și în timpul războaielor din *Danemarca* s-au auzit sunete de arme și de trompete în aer.

În ceea ce privește războaiele macedonene, *Livy* povestește că, în anul în care a murit *Hannibal*, a plouat cu sânge timp de două zile, iar în anul când *Hannibal* a cucerit *Italia*, din ceruri a căzut apă cu sânge ca și cum ar fi plouat.

Cu puțin timp înainte de distrugerea *Leuctrei*, lacedemonienii au auzit un zgomot de arme în templul lui *Hercule*, și în același timp, ușile din templu, deși ferecate, s-au deschis, iar armele care erau agățate pe pereți au fost găsite pe jos.

Și alte lucruri pot prevesti astfel de evenimente, iar puterea influențelor astrale nu trebuie neglijată; însă despre acest lucru vom vorbi mai pe larg în următoarele capitole.

Despre geomație, hidromanție, aeromanție și piromanție - patru divinații ale Elementelor

Elementele însele ne arată care vor fi evenimentele fatale, de aici venind și numele celor patru feluri de divinații renumite, și anume geomanția, hidromanția, aeromanția și piromanția, și cu care vrăjitoarele din opera lui *Lucan* par să se laude, atunci când spun:

*Pământul, aerul, haosul și cerul,
Mările, câmpiile, rocile și munții cei înalți
Spun adevărul ...*

Prima artă este *geomanția*, care arată lucrurile viitoare prin interpretarea mișcărilor de pământ, a zgomotelor, umflăturilor, tremurăturilor, prăpăstiilor, aburilor și a altor asemenea lucruri, și al cărei întemeietor este *Almadel* arabul.

Mai există însă și un alt fel de *geomanție*, care arată viitorul prin interpretarea semnelor înscrise pe pământ sau

printr-o anumită putere ce vine din înclinarea acestuia; despre toate acestea însă vom vorbi mai târziu.

Hidromanția prevestește lucrurile viitoare prin interpretarea apei, a fluxului și refluxului, prin creșterea și scăderea apei, furtuni, culori, etc, la toate acestea adăugându-se viziunile care se fac în apă.

După cum spune *Varro*, un tip de divinație descoperită de perși, este cea în care un băiat a văzut în apă efigiile lui *Mercur* și a recitat în o sută cincizeci de versuri toate întâmplările lui *Mitridate* din război.

Și *Numa Pompilius* a practicat hidromanția, căci acesta afla viitorul numai după ce chema zeii în apă, artă pe care a practicat-o și *Pitagora* la mult timp după moartea lui *Numa*.

Un alt tip de hidromanție, foarte tare apreciat de către asirieni și denumit *lecanomanție*, se făcea cu ajutorul unei piei plină de apă, peste care se puneau fărfurii din aur, argint și pietre prețioase și pe care erau înscrise anumite imagini, nume și caractere.

Viitorul putea fi prezis și dacă se arunca în apă plumb amestecat cu ceară.

La începutul vremurilor erau de asemenea și fântâni care preziceau viitorul, ca de exemplu *Fântâna Străbunilor* de la *Achaia* și cea care se numea *Apa lui Juno* în *Epidaurus*.

Vom trata pe larg acest subiect în capitolul intitulat *Despre oracole*:

„În acest capitol se pot face referiri și la prezicerile făcute de licieni cu ajutorul peștilor, într-un loc numit *Dina*, lângă mare, într-o pădure dedicată lui *Apollo*, și unde se făcea o groapă în pământ, în care, cel care voia să afle viitorul, punea carne prăjită; imediat acel loc se umplea de apă și de o mulțime de pești cu forme ciudate, necunoscute oamenilor, prin intermediul cărora profetul putea prezice ce se va întâmpla.”

Despre aceste lucruri și despre *Polycharmus*, *Ateneu* vorbește mai pe larg în *Istoria licienilor*.

În același fel și *aeromanția* prezice viitorul, însă prin interpretarea lucrurilor de aer, a vântului, curcubeelor, cercurilor din jurul Lunii și stelelor, ceții, norilor și figurilor din nori, precum și prin viziunile din aer.

Piromanția arată viitorul prin interpretarea lucrurilor în flăcări, a stelelor cu coadă lungă, culorilor incandescente, viziunilor, și imaginilor focului.

Astfel, soția lui *Cicero* a prevestit că acesta va fi consul după un an, deoarece atunci când un om oarecare s-a uitat în cenușa rămasă de la jertfă, a apărut dintr-o dată o flăcără.

Pliniu spune că focurile terestre, slabe și care trosnesc prevestesc furtuni, iar cercurile dimprejurul mucurilor de lumânare prevestesc ploi; dacă flacăra se unduiește, atunci prevestește vânt, la fel ca și torțele, care deși ating focul, nu se aprind.

Vântul mai poate fi prevestit și când un cărbune se lipește de oala luată de pe focul din care ies scânteii și care strălucește, sau când acesta strălucește foarte tare.

La toate acestea se adaugă și *capnomanția*, a cărei denumire vine de la fumul focului în care se ridică sunete, mișcări și culori pale, așa cum citim în versurile lui *Statius*:

*Să ne plecăm cu evlavie, și pe altarul întins
Să-i implorăm pe zei pentru ajutor divin.
Flăcările focului sunt puternice, roșii, și strălucitoare,
Sporite de aer, iar mijlocul e alb;
Flăcările i se supun îndată,
Răsucindu-se înăuntru și afară, și încolăcindu-se
Ca un șarpe ...*

În peșterile din Atena și pe câmpurile nimfelor din *Apollonia*, auguriile erau interpretate cu ajutorul focului și ale flăcărilor, iar dacă primeau ceea ce se arunca în ele, atunci era semn bun; dacă nu primeau, atunci era semn rău.

Despre însuflețirea morților și a celor adormiți sau care hibernează mulți ani

Filosofii arabi cred că unii oameni se pot ridica deasupra puterilor fizice sau spirituale, iar aceia sunt cuprinși de o putere divină prin perfecțiunea cerurilor și a tuturor inteligențelor.

Văzând că toate sufletele oamenilor sunt veșnice, iar toate spiritele ascultă de sufletele perfecte, magicienii cred că oamenii perfecți, prin puterea sufletului lor, își pot tămădui corpurile muribunde cu alte suflete inferioare abia separate, care să-i însuflețească din nou, așa cum nevăstuica este adusă din nou la viață de suflul și plânsul mamei, iar leii își însuflețesc puii morți suflând asupra lor.

Se spune că bolnavul sau lucrul care primește acțiunea oricărui alt agent este însuflețit de natura acelui agent, devenind astfel co-naturali.

Magicienii cred că însuflețirile sau învierile pot fi făcute cu ajutorul unor ierburi sau confecționări magice, precum cenușa păsării Phoenix sau pielea unui șarpe, multora părându-li-se însă fantastice sau chiar imposibile, dacă nu s-ar fi întâmplat de-a lungul istoriei.

În acest fel citim despre oameni care s-au înecat, care au fost aruncați sau puși în foc, alții care au fost omorâți în război sau purificați prin alte mijloace, și care după câteva zile au înviat din nou, așa cum scrie *Pliniu* despre *Aviola*, un consul, sau despre *L. Lamia*, *Caius*, *Tubero*, *Corfidius*, *Gabienus* și mulți alții.

Se spune că și *Esop* povestitorul, *Tindoreus*, *Hercule*, *Palicy*, fiii lui *Jupiter* și *Thalia* au fost readuși la viață, la fel ca și mulți alți vraci și magicieni, așa cum scriu istoricii despre *Esculap*.

Printre aceștia se mai află *Juba*, *Xanthus*, și nu în ultimul rând *Tillo*, un arab oarecare, și *Apollonius din Tyana*, despre care a scris *Philostratus*.

Din istorii mai aflăm și despre *Glaucus*, un om care a fost înviat de iarba dragonului, pe care i-au dat-o vracii. Alții spun că a fost adus la viață deoarece i-a fost pus în corp un leac făcut din miere de albine, de unde vine și zicala: „*Glaucus a fost înviat cu miere de albine*”.

Și *Apuleius* amintește despre astfel de învieri, spunând despre *Zachla*, profetul egiptean, că a reușit să aducă la viață un tânăr, după ce i-a pus pe buze și pe piept niște plante, și întorcându-se spre răsărit, a început să se roage în șoaptă (o mușime de oameni străduindu-se să-l vadă în acest timp); după ce i-a ridicat pieptul, bătându-i ușor venele și umplându-i corpul cu aer, tânărul s-a ridicat și a început să vorbească.

Dacă aceste lucruri s-au întâmplat cu adevărat, atunci sufletele muribunde care stau câteodată ascunse în corp, trebuie eliberate prin transe puternice, încât viața, simțurile, mișcarea se leapădă de corp iar omul nu este încă mort de tot, ci zace într-o stare de năucire, de parcă ar fi mort de ceva vreme. Asemenea fapte s-au petrecut deseori în timpul ciumei, mulți din cei care erau duși la cimitir, însuflețindu-se din nou.

Rabinul *Moise* povestește în cartea sa, *Galen*, tradusă de *Patriarchia*, despre un om, care a stat sufocat timp de șase zile, fără mâncare sau apă, iar arterele i s-au întărit. În aceeași carte se vorbește și despre un om care, înghițind multă apă, și-a pierdut pulsul, inima a încetat să-i bată, rămânând întins ca un mort.

Se mai spune de asemenea că, omul care cade de la mare înălțime sau care stă mult timp sub apă, cade într-o

stare de leșin ce poate dura și două zile, stând în acest timp întins ca și cum ar fi mort, iar culoarea feței sale fiind de un verde închis.

În altă parte se mai povestește despre un om care, dorind să-l îngroape pe altul ce părea mort de șaptezeci și două de ore, a fost omorât de cel din urmă pentru că l-a îngropat de viu.

Există totuși și semne, deși în puține cazuri, prin care se poate ști cine trăiește, deși pare mort, și care va muri cu adevărat dacă nu se găsește vreun leac, precum flebotomia, care să-i vindece.

Acestea sunt mijloacele prin care magicienii și tămăduitorii învie oamenii din morți; astfel cei care au fost mușcați de șarpe, au fost reînsuflețiți de popoarele *Marsi* și *Psili*.

Aceste transe pot continua timp îndelungat, deși omul nu este mort cu adevărat, acesta fiind și cazul unor animale, ca alunarii, crocodilii, șerpilor, care dorm toată iarna, și care se află într-un somn atât de profund, încât abia pot fi treziți cu foc. De multe ori am văzut alunari disecați și care rămăneau nemișcați ca morți până când erau fierți în apă, și chiar și atunci unele membre mai dădeau semne de viață.

Deși pare greu de crezut, se mai poate citi în unele istorii cum că unii oameni care au dormit mulți ani la rând, nu s-au schimbat deloc în acest timp, nici un semn de îmbătrânire neexistând pe corpul lor.

Pliniu scrie astfel despre un băiat care, epuizat fiind de căldură și de drum, a dormit cincizeci și șapte de ani într-o peșteră.

Și *Epimenides Gnosius* a dormit cincizeci și șapte de ani într-o peșteră. De aici a apărut proverbul „*A dormi dus*”.

Epimenides M Damascenus povestește că în vremea sa era un om care a dormit din toamnă și până în vară sub

o căpiță de fân, și care s-a trezit pe jumătate mort și ieșit din minți abia când fânul a început să fie mâncat.

Istoriile eclesiastice confirmă povestea celor șapte adormiți, despre care se zice că au dormit 196 de ani.

Paulus Diaconus și *Methodius* martirul scriu despre o peșteră din Norvegia, aflată pe un țărm înalt, unde dormeau de o bună bucată de vreme fără să putrezească șapte oameni, iar cei care intrau să-i deranjeze erau micșorați sau strânși laolaltă, încât după un timp, oamenii fiind avertizați de pedeapsă, nu mai îndrăzneau să-i deranjeze.

Xenocrates, un om renumit printre filozofi, era de părere că somnul lung era dat de către Dumnezeu ca pedeapsă pentru păcatele făcute.

Marcus Damascenus crede că este posibil, natural, și nicidecum irațional, ca unii oameni să doarmă mai multe luni fără mâncare și băutură și să nu putrezească și nici să slăbească. Aceste lucruri i se pot întâmpla unui om din cauza unei poțiuni otrăvitoare sau a unei encefalite epidemice, în funcție de intenția sau puterea acelei licori.

Tămăduitorii spun că există niște antidoturi care înlătură foamea dacă cei care le iau înghit o cantitate mai mare, așa cum *Elias* a fost hrănit în trecut de către un înger cu o mâncare anume, ce l-a făcut să meargă timp de patruzeci de zile.

John Bocatius amintește despre un om din vremea sa, din Veneția, care, în fiecare an, timp de patru zile, nu mânca deloc carne.

O minune și mai mare este cea despre o femeie din Germania de jos, și care până, la vârsta de treisprezece ani, nu a mâncat nimic, lucru ce pentru mulți pare incredibil, dar care a fost confirmat în cele din urmă.

Bocatius povestește despre un alt miracol al vremurilor noastre și anume că fratele său *Nicolaus Stone*, de origine elvețiană, a trăit în sălbăticie, fără carne, timp douăzeci și doi de ani, până când a murit.

Un alt fapt uimitor despre care vorbește *Theophrastus* este cel al unui om pe nume *Philinus*, care nu mânca deloc carne și nu bea decât lapte.

Alți autori scriu despre o plantă din Sparta, cu ajutorul căreia sciții pot îndura foamea douăsprezece zile, dacă o gustă sau o țin în gură.

Despre Divinație prin interpretarea viselor

Există și un altfel de divinație prin interpretarea viselor care a fost confirmată de tradițiile filosofilor, autoritățile divine, exemplele istoriei și experiența zilnică.

Aici ne referim la vise și nu la fantezii stupide sau imaginații inutile, care sunt zadarnice și nu au nici un fel de divinație în ele, ci se formează din rămășițele privirii și din neliniștea corpului.

Visul se formează cu ajutorul influențelor cerești în spiritul fantastic, minte sau corp, atunci când acestea sunt favorabile.

Regulile interpretării sunt cunoscute de astrologi, însă acest lucru nu este suficient, deoarece aceste tipuri de vise sunt folosite de diverși oameni, în diverse moduri, și potrivit diverselor calități și dispoziții ale spiritului fantastic, neexistând o singură regulă generală pentru toate interpretările viselor.

Văzând că deseori apar aceleași întâmplări pentru aceleași lucruri, *Synesius* considera că acelor lucruri li s-a atribuit respectiva părere, pasiune, noroc, acțiune, eveniment, și așa cum spunea și *Aristotel*, memoria este confirmată de simțuri, iar păstrând în memorie acel lucru prin care se dobândesc cunoștințele și experiențele, încetul cu încetul se obțin și științele și artele.

În acest fel trebuie gândite și visele.

Atunci când *Synesius* spune că fiecare ar trebui să-și analizeze visele, evenimentele corespunzătoare lor, și regulile, adică să țină minte toate lucrurile văzute și întâmplările petrecute, în vis, ca și în realitate, cu o atenție sânguincioasă pentru a vedea care sunt regulile după care pot fi examinate, acesta consideră că numai în acest fel un profet poate interpreta visele, cu condiția ca el să nu uite nimic.

Visele sunt mai fructuoase atunci când Luna depășește al nouălea Semn zodiacal al Horoscopului sau mișcarea de revoluție din acel an, sau al nouălea semn din semnul perfecțiunii.

Divinația este cu atât mai veritabilă cu cât nu vine de la natură sau de la artele omenești, ci din mințile purificate, prin inspirație divină.

Vom discuta și vom vedea acum ce lucruri aparțin de profeții și oracole.

Despre nebunie și divinațiile făcute când oamenii sunt în stare de veghe și despre puterea umorii melancolice, prin care spiritele sunt câteodată induse în corpurile umane

Deseori se întâmplă ca nu numai oamenii care dorm, ci și cei care sunt în stare de veghe, să facă divinații cu ajutorul minții, divinații pe care *Aristotel* le numește fermecare, sau un fel de nebunie, și care apar dintr-un soi de umoare melancolică, scriind astfel în *Tratatul său despre divinație*:

„oamenii melancolici, datorită seriozității lor, fac presupuneri mult mai corecte, concep cu rapiditate un obicei, și primesc imagini astrale cu foarte mare ușurință.”

În opera *Despre probleme*, el scrie că *Sibyls*, *Bacchides*, *Niceratus* din *Siracruza* și *Amon*, erau prin natura lor melancolică profeți și poeți.

Cauza acestei nebunii este umoarea melancolică, și nu furia neagră, care este atât de persistentă și teribilă, încât tămăduitorii și filosofilor naturali spun că, violența ei induce în corp, pe lângă nebunie, și spiritele rele.

Prin umoare melancolică se înțelege furia albă și naturală care, atunci când este stârnită, arde și trezește nebunia ce duce la cunoaștere și divinație, în special dacă este ajutată de un influx ceresc, în special a lui Saturn, care văzând că este o umoare melancolică, rece și uscată, o influențează, o dezvoltă și o păstrează.

În plus, văzând că el este autorul contemplației secrete, separată de toate lucrurile publice și cea mai importantă planetă, îi întoarce omului privirea de la lumea înconjurătoare, făcându-l să urce mai sus și acordându-i cunoașterea și evoluția lucrurilor viitoare.

Despre acest lucru vorbește *Aristotel* în cartea sa *Despre probleme*:

„Prin melancolie, - spune el -, unii oameni parcă sunt divini, prevestind viitorul, iar alții sunt poeți.”

El mai spune că oamenii care sunt foarte buni în orice domeniu al științei, sunt de cele mai multe ori melancolici.

Democritus și *Platon* confirmă acest lucru, spunând că erau într-adevăr anumiți oameni melancolici cu asemenea calități și despre care se credea că ar fi mai mult divini decât umani.

Se spune că mulți oameni melancolici au fost la început nepoliticoși, ignoranți și neatrăgători, așa cum se spune că au fost *Hesios*, *Ion*, *Tynnichus*, *Calcinenses*, *Homer* și *Lucretius* însă care, dintr-o dată, au fost cuprinși de nebunie și au devenit poeți, prezicând lucruri minunate și divine, pe care ei înșisi abia le înțelegeau.

Așa cum scrie *Platon* în *Ion*, după ce violența nebuniei a trecut, mulți profeți nu au înțeles prea bine ce

au scris, cu toate că au tratat cu acuratețe fiecare artă în nebunia lor, după cum consideră artiștii care i-au citit.

Se spune că puterea melancoliei este atât de mare încât prin forța ei, spiritele cerești sunt adeseori atrase în corpurile oamenilor, prin a căror prezență și instinct, antichitatea atestă faptul că, după ce oamenii au fost îmbătați, au început să vorbească despre lucruri extraordinare.

Toate acestea se întâmplă după o diferență tripartită, potrivit unei înțelegeri tripartite a sufletului, adică imaginativă, rațională și mentală.

Prin urmare, se spune că atunci când mintea este cuprinsă de o umoare melancolică, nimic neputând modera puterea corpului și depășind nivelul membrilor, aceasta trece mai departe în imaginație, devenind dintr-o dată un loc al spiritelor inferioare, prin intermediul cărora primește câteodată moduri și forme extraordinare de arte manuale.

Vedem astfel cum cei mai ignoranți oameni devin pictori sau constructori talentați, sau maeștri în asemenea arte.

Când astfel de spirite ne prevestesc lucrurile viitoare, ele arată acele lucruri care aparțin de perturbările elementelor și de schimbările anotimpurilor, precum ploile, furtunile, inundațiile, cutremurele, mortalitatea ridicată, foametea, măcelurile, etc.

Așa citim în *Aulus Gellius* că a făcut părintele *Cornelius Patarus* în vremea sa, pe când *Cezar* și *Pompilius*, care trebuiau să lupte în *Thessalia*, au fost cuprinși de nebunie, prevăzând astfel timpul, ordinea și finalul bătăliei.

Însă atunci când mintea este preschimbată în rațiune, ea devine un loc pentru adunarea spiritelor intermediare.

De aici vine cunoașterea și înțelegerea lucrurilor naturale și umane și de aceea putem vedea uneori cum un om devine dintr-o dată filosof, tămăduitor sau un excelent orator, prevestind schimbările regatelor și înapoierea

timpurilor precum și alte lucruri corespunzătoare lor, așa cum a făcut *Sybill* romanilor.

Atunci când mintea este înălțată până la înțelegere, ea devine un loc pentru adunarea spiritelor sublime, de la care învață secretele lucrurilor divine, precum legea dumnezeiască, ordinele îngerilor, și alte astfel de lucruri care aparțin de cunoașterea lucrurilor eterne și mântuirea sufletelor.

Mintea poate de asemenea să prevadă lucrurile hotărâte de zei, de o predestinare specială, cum ar fi minuni sau miracole viitoare, profetul care trebuie să vină și schimbarea legii.

În acest fel, sibilele au făcut profeții despre Hristos cu mult înainte de venirea lui.

Înțelegând *Vergiliu* că venirea lui Hristos era aproape, și amintindu-și ce a spus *Sybil Cumaea*, i-a cântat așa lui *Pollio*:

*A sosit timpul profeției lui Cumaea,
Și din ceruri un nou miracol va apărea,
Și o nouă ordine măreață se va instala,
Fecioara se întoarce, și influența lui Saturn se întoarce.*

Și apoi după ce lasă să se înțeleagă faptul că păcatul originar nu va avea nici o urmare, spune:

*Dacă a rămas vreo urmă de păcat făcut de demult
Prin tine a dispărut, iar frica nu va mai fi pe pământ;
Cine ia viața unui zeu, alături de zei el va vedea
Eroi amestecați, al căror obiect fi-l va el,
Și care conduc lumea liniștită cu putere părintească
Iar el va ...*

Apoi adaugă faptul că nu vor mai avea nici o valoare căderea șarpelui, otrava copacului morții sau cunoașterea binelui și al răului:

*... Șarpele
Și iarba necinstită a veninului vor cade.*

Cu toate astea, el lasă să se intrevadă faptul că unele urme ale păcatului originar vor rămâne, atunci când spune:

Câteva urme de înșelătorie veche vor fi totuși găsite.

Iar la sfârșit își strigă copilul ca și cum ar fi copilul lui Dumnezeu, folosind cuvinte de adorație hiperbolizate:

*Iubită creatură a lui Dumnezeu, Neam măreț a lui Jupiter,
Iată! Lumea se cutremură pe axa-i grea,
Privește Pământul și cerurile mărețe, oceanul care se întinde
Cum se bucură toate de apropierea bătrâneții!
O! De-ar fi viața mea atât de lungă, și de-aș putea vorbi
Atât cât întreprinderile tale să le pot repovesti.*

Mai există și un altfel de prorocii, care se află însă între divinația naturală și cea supranaturală, ca acelea făcute de către oamenii muribunzi și bătrâni, și care uneori prevăd lucrurile viitoare, pentru că, așa cum spune *Platon*, cu cât oamenii sunt mai puțin împiedicați de simțuri, cu atât înțeleg mai corect, și deoarece sunt mai aproape de locul în care trebuie să plece, iar legăturile sunt mai slabe, ei percep mai ușor lumina revelației divine, văzând că nu mai sunt supuși corpului.

Despre formarea oamenilor, a simțurilor externe și interne și a minții, și despre apetitul întreit al sufletului și pasiunile voinței

După părerea unor teologi, Dumnezeu nu a creat imediat corpul omului, ci cu ajutorul spiritelor cerești, mai întâi l-a compus și l-a potrivit.

De aceeași părere sunt și *Alchinos* și *Platon*, considerând că Dumnezeu este principalul Creator al întregii Lumi, al spiritelor bune și rele deopotrivă, și prin urmare le-a făcut nemuritoare, însă toate animalele muritoare au fost făcute din porunca lui Dumnezeu, căci dacă le-ar fi creat chiar El, atunci ele ar fi trebuit să fie nemuritoare.

Astfel, spiritele care sunt făcute din amestecul Pământului, Focului, Aerului și al Apei, și care sunt puse toate într-un corp ce se află în slujba sufletului, le sunt atribuite anumite locuri în corp, ca de exemplu, spiritelor rele le sunt atribuite locurile rele și joase: mâniei îi corespunde abdomenul, poftelor trupești, vintrele, însă simțurilor mai nobile le corespund capul, sprijinul întregului corp, și apoi numeroasele organe ale vorbirii.

Simțurile se împart în simțuri externe și interne.

Cele externe se împart la rândul lor în cinci simțuri, cunoscute de toată lumea și cărora le sunt atribuite cinci organe sau supuși, ca și cum ei ar fi temelia; fiind astfel ordonate, simțurile care se află în partea superioară a corpului, au un grad mai mare de puritate.

Astfel, ochii care sunt plasați în cel mai înalt loc din corp, sunt cei mai puri, și au o afinitate cu natura focului și a luminii; urechile, ocupă al doilea loc și sunt comparate cu aerul; nările sunt pe locul trei, iar natura lor este între aer și apă; urmează apoi organul gustativ, care este mai mare și asemănător apei, iar pe ultimul loc se află simțul

tactil, dispersat în întreg corpul și comparat cu grosimea pământului.

Cele mai pure simțuri sunt văzul, auzul, mirosul și gustul, deoarece ele percep și cele mai îndepărtate lucruri, nu numai pe cele apropiate, așa cum se întâmplă în cazul gustului.

Simțul tactil în schimb percepe în ambele sensuri, deoarece percepe și lucrurile apropiate, și așa cum văzul discernă prin intermediul aerului, așa simțul tactil percepe corpurile ca fiind tari, moi sau umede prin intermediul unui băț sau prăjine.

Simțul tactil este comun tuturor animalelor.

Omul are și el acest simț, iar împreună cu gustul, depășește celelalte simțuri ale animalelor, însă unele animale îi depășesc pe oameni prin celelalte trei simțuri; astfel, câinele aude, vede și miroase mai bine decât omul, iar linxul și vulturul văd mai clar decât celelalte animale și oameni.

Simțurile interne sunt, potrivit lui *Averroes*, împărțite la rândul lor în patru simțuri, dintre care primul se numește simțul realității, deoarece mai întâi adună și perfecționează reprezentările pe care le atrag simțurile externe.

Al doilea simț se numește puterea imaginativă, al cărei scop este să rețină acele reprezentări care sunt primite de primele simțuri și să le prezinte celei de-a treia facultăți a simțului intern, și anume, fanteziei, sau puterii de judecată, al cărei scop este de asemenea să perceapă și să judece reprezentările primite, să vadă de ce fel sunt ele și să încredințeze memoriei spre păstrare lucrurile astfel distinse și recunoscute.

Virtuțile sunt în general discursul, dispozițiile, persecuțiile, refugiile și trezirea la acțiune, iar în particular, înțelegerea intelectualilor, virtuțile, disciplina, sfatul, alegerea.

Astfel de lucruri ne sunt arătate în vise: de aici vine și *numele imaginației*, care mai este uneori numită și *intelectul fantastic*.

Imaginația este ultima impresie a înțelegerii care, așa cum spune *Iamblicus*, aparține tuturor puterilor minții și care formează toate înfățișările, asemănările speciilor, operațiile și lucrurile văzute, trimițându-le mai departe altor puteri.

Lucrurile care apar prin intermediul simțurilor formează întâi o opinie, însă lucrurile care apar prin intermediul intelectului, formează o opinie în al doilea rând, deoarece intelectul mai întâi primește imagini de peste tot, și în acest fel, atribuie sufletului formele tuturor acțiunilor, în funcție de cât sunt ele de asimilate, potrivit simțurilor externe cu cele interne.

Aceste simțuri își au organele corespunzătoare în cap; simțul realității și imaginația iau primele două celule ale creierului, deși *Aristotel* plasează organul simțului realității în inimă, gândirea în partea de sus și de mijloc a capului, iar memoria în partea din spate.

În schimb, organele vocii și ale vorbirii sunt numeroase, deoarece mușchii interni ai pieptului se împart în coaste, piept, plămâni, artere, trahee, partea înclinată a lămbii, și toate celelalte părți și mușchi care ajută la respirație.

Organul corespunzător vorbirii este gura, în care se formează cuvintele și vorbirea, limba, dinții, buzele, cerul gurii, etc.

Deasupra sufletului sensibil, care își exprimă puterile prin organele corpului, se află mintea imaterială, ce are o dublă natură, prima fiind cea care cercetează cauzele, proprietățile și progresul acelor lucruri care se află în ordinea naturii și în care se găsește contemplarea adevărului, numindu-se prin urmare intelect contemplativ.

A doua natură este puterea minții care, după ce hotărăște ce lucruri trebuie făcute și care trebuie evitate,

consideră și acționează, de aici venind și numele de intelect activ.

Această ordine a puterilor, și prin urmare natura predestinată omului, îl ajută pe acesta să cunoască lucrurile materiale prin intermediul simțurilor externe, iar prin intermediul celor interne, reprezentările corpului, și de asemenea lucrurile abstractizate de minte și intelect, care nu sunt nici corpuri, nici altceva asemănător lor.

Potrivit acestei ordini întreprinse a puterilor sufletului, există trei feluri de apetit în suflet: *primul este natural*, și este o înclinație a naturii spre sfârșit, precum cea a pietrei spre cădere, proprietate caracteristică tuturor pietrelor; *al doilea apetit este animalic*, pe care îl urmează simțul și care se împarte în irascibil și senzual; *al treilea apetit este rațional*, numit și voință, ce diferă de sensibilitate, în sensul că sensibilitatea este caracteristică lucrurilor care sunt prezentate simțurilor ca fiind pline de dorință.

Voința însă, deși caracteristică tuturor lucrurilor posibile, este caracteristică și lucrurilor imposibile datorită faptului că este liberă prin natura ei, așa cum a fost și în cazul diavolului, care a dorit să fie egal cu Dumnezeu, și prin urmare este stricat și depravat de plăcere și chinuri continue, în timp ce ascultă de puterile inferioare.

Din apetitul lui depravat iau naștere patru *pasiuni*, prin care corpul este afectat uneori.

Prima *pasiune* se numește *satisfacția*, care înseamnă o anume liniște sau consimțire a minții sau voinței, deoarece ascultă, și nu este de acord de bună voie cu caracterul plăcut pe care îl oferă simțurile, și care mai poate fi definită ca o înclinare a minții către o plăcere efeminată.

A doua *pasiune* se numește *efuziunea* și reprezintă o remisie sau o disoluție a puterii, adică atunci când trec de satisfacție, întreaga putere a minții și intenția binelui se amestecă și se răspândesc pentru a putea fi plăcute.

A treia *pasiune* cuprinde *îngâmfare* și *mândria*, caracteristice oamenilor care cred că au făcut ceva mareț, și desfătându-se, se laudă și se preamăresc.

A patra și *ultima pasiune* este *invidia*, sau o anume plăcere sau încântare de a te bucura de răul celuilalt, fără a avea vreun câștig. Se spune că nu este nici un câștig, deoarece dacă cineva s-ar bucura de răul altcuiva pentru propriul său câștig, atunci ar fi din dragoste pentru sine și apoi din rea intenție pentru altcineva.

Pe lângă aceste patru pasiuni care iau naștere dintr-un apetit depravat pentru plăcere, durere sau perplexitate, se mai formează alte *pasiuni contradictorii*, precum groaza, tristețea, frica și regretul pentru binele cuiva, fără a fi afectat, care se mai numește și *invidie*, adică tristețe din cauza prosperității altcuiva, așa cum mila este un fel de tristețe din cauza suferinței altcuiva.

Despre pasiunile minții, sursa lor originară, diferențe și genuri

Pasiunile minții nu sunt altceva decât niște impulsuri sau înclinații care provin din înțelegerea tuturor lucrurilor, bune sau rele, convenabile sau nu.

Aceste tipuri de înțelegere sunt de trei feluri, adică *senzoriale*, *raționale* și *intelectuale*, căror le corespund trei feluri de pasiuni în suflet.

Atunci când pasiunile urmează înțelegerea senzorială, respectând binele sau răul temporar, sub denumirea de *profitabil* sau *neprofitabil*, încântător sau neplăcut, ele se numesc *pasiuni animalice*.

Când pasiunile urmează înțelegerea rațională, respectând binele sau răul, sub denumirea de *virtute* sau *viciu*, *laudă* sau *dizgrație*, *profitabil* sau *neprofitabil*, *cinstit* sau *necinstit*, ele se numesc *pasiuni raționale sau voluntare*.

Când pasiunile urmează înțelegerea intelectuală, respectând binele sau răul, sub denumirea de *drept* sau *nedrept*, *adevărat* sau *fals*, ele se numesc *pasiuni intelectuale sau intuitive*.

Subiectul pasiunilor sufletului este puterea senzuală a sufletului, ce se împarte în senzualitate și irascibilitate, ambele respectând binele și răul, însă sub noțiuni diferite.

Atunci când puterea senzuală respectă binele și răul în mod absolut, ea naște dragostea, poftele trupesti sau dimpotrivă, ura.

În schimb, când respectă binele ca fiind absent, puterea senzuală duce la dorință, iar când respectă răul ca fiind absent, sau în apropiere, cauzează oroare, fuga de ceva sau dezgust.

Dacă respectă binele ca fiind prezent, puterea senzuală provoacă încântare, bucurie sau plăcere, dar dacă respectă răul ca fiind prezent, ea cauzează tristețe, angoasă, durere.

Puterea irascibilă în schimb respectă binele și răul cu puțină dificultate; pentru a obține una și a o evita pe cealaltă, se face apel la sentimentul de încredere, apărând astfel speranța sau curajul, însă dacă se face apel la neîncredere, atunci apar disperarea și frica. În momentul în care puterea irascibilă se răzbună din cauza unui rău din trecut, precum jignire sau lezare, atunci apare mânia.

Astfel putem distinge unsprezece pasiuni în minte, și anume: dragostea, ura, dorința, oroarea, bucuria, durerea, speranța, disperarea, curajul, frica și mânia.

Despre cum pasiunile minții își schimbă corpul specific, modificându-i contingențele și mutându-i spiritul

Fantezia sau puterea imaginativă are o inducție dominantă asupra pasiunilor sufletului, atunci când acestea urmează înțelegerea senzorială.

Datorită puterii sale și diversității pasiunilor, fantezia modifică mai întâi corpul respectiv printr-o transformare sensibilă, schimbând contingențele din corp, mutând spiritul sus sau jos, înăuntru sau înafară, și producând diferite calități în membre.

În cazul bucuriei, spiritele sunt conduse în afară, în cazul fricii, înăuntru, iar în cazul rușinii, spiritele sunt trimise către creier.

Prin urmare, în cazul bucuriei, inima se dilată puțin câte puțin, iar în cazul tristeții, se contractă încetul cu încetul.

În același fel se întâmplă și în cazul fricii sau mâniei, însă brusc. Mânia sau dorința de răzbunare produc căldură, roșeață, gust amar și fragilitate. Frica induce răceală, palpitații la inimă, muțenie și paliditate. Tristețea cauzează transpirație și o paloare albăstruie. Mila, care este un fel de tristețe, afectează deseori corpul celui care i se face milă, încât pare să fie corpul altui om afectat.

Este știut faptul că între îndrăgostiți este o legătură de dragoste atât de puternică, încât dacă unul dintre cei doi suferă, atunci suferă și celălalt.

Angoasa induce uscăciune și întunecime. După cât de mari sunt căldurile pe care le stârnește dragostea în ficat și puls, tămăduitorii pot afla numele celei care este iubită într-o pasiune eroică. Astfel, *Naustratus* știa că *Antiohus* era iubit de *Stratonica*.

Se știe că, atunci când aceste pasiuni sunt foarte puternice, ele duc la moarte. Deseori se întâmplă ca oamenii să moară din cauza unei prea mari bucurii, tristeți, iubiri, uri, iar alteori să fie vindecați de o boală datorită lor.

Citim astfel că, *Sofocle* și *Dionisie*, tiranul sicilian, au murit imediat după ce au aflat vestea unei victorii tragice, la fel ca și femeia care și-a văzut fiul reîntorcându-se din lupta de la *Canensia*.

Toată lumea știe ce poate să facă tristețea. Se știe că uneori câinii *mor de tristețe* atunci când le moare stăpânul. Alteori, din cauza acestor pasiuni, urmează boli îndelungate, care totuși se vindecă uneori.

Astfel, unii oameni care privesc dintr-un loc înalt, încep să tremure, să nu mai vadă, să slăbească și să-și piardă mințile *din cauza fricii* foarte mari. Alteori, *din cauza fricii* și a epilepsiei, oamenii încep să plângă cu sughituri.

Cu toate acestea, uneori se văd și efecte miraculoase, ca în cazul fiului lui *Croesus* pe care mama sa îl credea mut, și care datorită unei frici foarte puternice a început să vorbească, lucru pe care nu-l putea face înainte.

Se întâmplă câteodată ca în cazul unui *leșin*, viața, simțurile și mișcarea să părăsească dintr-o dată membrele după care să se întoarcă din nou în ele la scurt timp.

Despre cât de multe poate face *mânia* puternică împreună cu curajul, se poate vedea în cazul lui *Alexandru cel Mare*, despre care se spune că, fiindu-i dejucat planul bătăliei în India, a fost văzut fulgerând și aruncând foc.

Și despre tatăl lui *Theodoricus* se spune că a fost văzut aruncând scânteii din corpul său, care ieșeau cu un zgomot puternic.

Astfel de lucruri apar uneori și la animale, așa cum s-a întâmplat în cazul calului lui *Tiberiu*, despre care se spune că *a fost văzut scoțând foc pe gură*.

FILOSOFIA OCULTĂ

CARTEA I

PARTEA A IV-A

Despre cum pasiunile minții schimbă corpul prin imitare, în urma unei asemănări, despre transformarea și translocarea oamenilor și forța pe care o are puterea imaginației, nu doar asupra corpului, ci și asupra sufletului

Pasiunile mai sus amintite schimbă uneori corpul prin imitare, datorită virtuții pe care asemănarea lucrului trebuie să o schimbe și pe care puterea imaginației o pune în mișcare, ca atunci când ni se strepezesc dinții când vedem sau auzim ceva, sau când vedem sau ne imaginăm pe cineva care mănâncă iute sau acru; astfel, când cineva vede pe altcineva care cascade, începe și el să caște, iar dacă aude vorbindu-se despre lucruri acre, îl înțeapă limba.

De asemenea, la vederea unui lucru murdar, unora li se face rău. Mulți oameni leșină atunci când văd sânge, iar alții când văd carne crudă, simt un gust amar în gură.

William de Paris povestește despre un om care, ori de câte ori vedea o licoare, avea scaune dese deși nici substanța licorii, nici mirosul și nici gustul nu ajungeau la el, ci numai i se părea.

Altora oameni care visează li se pare că ard, că sunt în foc și au chinuri groaznice, de parcă ar arde cu adevărat,

deși nu este nici un foc pe lângă ei, ci numai o asemănare percepută de imaginația lor.

Uneori, când oamenii visează sau sunt treji, corpurile lor sunt transformate, transfigurate și transportate.

Astfel, după ce *Cyprus* a fost ales regele Italiei, s-a mirat și a meditat îndelung la lupta și victoria taurilor, încât adormind el cu acest gând, dimineața a fost găsit cu coarne, făcute prin puterea vegetativă stârnită de imaginația puternică, care i-a produs umori din prima perioadă a erei devoniene, apărându-i astfel coarnele.

Gândirea profundă mișcă speciile cu putere, vede înfățișarea lucrului gândit, pe care îl reprezintă apoi în sângele care este imprimat cu el, și în membre deopotrivă, întocmai precum imaginația unei femei însărcinate îi imprimă copilului semnul lucrului dorit, iar imaginația unui om mușcat de câine îi imprimă urinei imaginea câinilor.

Este posibil ca oamenii să albească dintr-o dată, iar alții, în urma unui vis, din băieți să devină bărbați. Aici se poate face referire și la numeroasele cicatrici pe care le-au avut regele *Dagobertus* și *Mark Franciscus*, primul deoarece îi era frică de pedeapsă, iar celălalt pentru că a făcut meditații extraordinare asupra rănilor lui *Christos*.

Unii oameni sunt transportați dintr-un loc în altul, trecând peste râuri, focuri și locuri de netrecut, care apar atunci când speciile oricărei dorințe puternice, frici sau curaj se imprimă în spirite, și fiind amestecate cu vapori, ele mișcă organul corespunzător simțului tactil alături de fantezie, care este originalul mișcării locale.

În momentul în care se agită membrele, și prin urmare organele de mișcare, oamenii sunt mutați cu siguranță în locul imaginat, nu din ochi, ci din fantezia interioară. Sufletul are o putere atât de mare asupra corpului, încât orice își imaginează și visează, trimite mai departe corpului.

Astfel de exemple sunt date de *Avicena* (Ibn Sina) care vorbește despre un om care putea să-și paralizeze corpul ori de câte ori dorea. Se spune și că *Gallus Vibius* nu a înnebunit dintr-o dată, ci intenționat, deoarece în timp ce-i imita pe nebuni, și-a asimilat nebunia, devenind el însuși nebun.

Și *Augustin* vorbește despre niște oameni care își puteau mișca urechile atunci când voiau, iar alții care își mutau coroana de pe cap pe frunte, trăgând-o înapoi oricând doreau, iar despre un altul care transpira atunci când își impunea el.

Este cunoscut de asemenea faptul că unii oameni pot plânge în hohote atunci când vor ei, iar alții pot vomita intenționat ceea ce au mâncat, așa cum se scoate ceva dintr-o desagă, în mod treptat.

Iar în aceste vremuri putem vedea că sunt mulți oameni care pot imita vocile păsărilor, ale vacilor, câinilor, încât pot fi foarte greu deosebiți de ele.

Și *Pliniu* amintește de niște cazuri în care femeile au fost transformate în bărbați. *Pontanus* atestă faptul că în vremea lui erau două femei pe nume *Caietava* și *Emilia*, care după mulți ani de căsătorie au fost transformate în bărbați.

În consecință, nici un om nu poate ignora puterea pe care o are imaginația asupra sufletului, deoarece ea este mai aproape de substanța sufletului decât simțurile, și prin urmare acționează asupra sufletului mai mult decât o fac simțurile.

Astfel, datorită imaginațiilor puternice, viselor și sugestiilor provocate de anumite arte magice, unele femei se pot îndrăgosti foarte tare de cineva. Se spune că *Medeea* s-a îndrăgostit puternic de *Jason* prin vis.

Se vede astfel că sufletul este despărțit de corp atunci când este vorba de imaginații puternice sau speculații,

Celsus relatând astfel despre un prezbiter oarecare, ce putea să zacă fără simțuri, ca un om mort, încât chiar dacă

cineva îl înțepa sau îl ardea, el nu simțea nici o durere, ci rămânea în continuare nemișcat, fără să respire, deși putea auzi vocile oamenilor din depărtare, dacă aceștia strigau.

Dar despre asemenea abstracțiuni vom discuta mai detaliat în capitolele următoare.

Despre cum pasiunile minții pot acționa asupra altui corp

Atunci când cele mai puternice pasiuni ale sufletului urmează fantezia, ele schimbă nu numai corpul lor, ci pot transcende și acționa asupra altui corp, producându-se impresii minunate în elemente și în lucrurile extrinseci, și pot induce sau vindeca unele boli ale minții sau ale corpului.

Pasiunile corpului sunt principala cauză a temperamentului corpului. Fiind puternic înălțat și cuprins de o puternică imaginație, sufletul emană sănătate sau boală, nu doar în corpul său, ci și în alte corpuri.

De aceea *Avicena* este de părere că o cămilă poate apărea în imaginația oricui, așa cum cel care este mușcat de un câine poate înnebuni iar în urina sa pot apărea formele câinilor.

Și o femeie însărcinată acționează asupra altui corp atunci când pe corpul copilului din pântec este însemnat lucrul dorit. Astfel, multe generații monstruoase se nasc în urma imaginațiilor groaznice ale femeilor însărcinate, așa cum povestește *Marcus Damascenus* că, în *Petra Sancta*, un oraș situat în *Pisa*, i-a fost prezentată regelui Boemie, *Charles*, o țărăncuță cu pielea aspră și păroasă ca animalele sălbatice, mama sa fiind cuprinsă de un fel de spaimă religioasă la vederea imaginii lui *Ioan Botezătorul*, care se afla lângă patul ei în timpul procreării.

Vom vedea că aceste lucruri nu li se întâmplă numai oamenilor, ci și animalelor.

Se spune că *Iacob* Patriarhul a schimbat culoarea oii din *Laban* cu nuiiele pătate puse în locurile cu apă curgătoare, așa cum puterile imaginative ale păunilor și ale altor păsări le imprimă anumite culori pe pene atunci când se împerechează. De aceea ies păuni albi atunci când se agață haine albe deasupra locului în care se împerechează.

Prin aceste exemple se poate observa cum predilecția pentru fantezie nu afectează numai propriul corp, ci și altele.

Avicena, Aristotel, Algazel și Gallen atestă faptul că atunci când vrăjitoarele intenționează să facă rău, oamenii sunt fermecați cel mai puternic prin priviri fixe.

Este știut faptul că un corp poate fi afectat de vaporii unui corp bolnav, așa cum s-a văzut în cazul ciumei și a leprei.

În vaporii ochilor există o putere atât de mare încât ei pot fermeca și infecta pe oricine se află în raza lor, la fel cum se spune că basiliscul poate provoca moartea cu o singură privire.

Despre anumite femei din *Sciția*, provincie din care făceau parte ilirienii și tribalii, se spune că omorau pe oricine dacă îi priveau cu mânie.

De aceea nici un om nu trebuie să se mire de faptul că sufletul și corpul pot fi afectate de mintea altcuiva, deoarece ea este mult mai puternică, mai tare, mai arzătoare și mai dominantă decât vaporii degajați de corpuri; prin urmare, se spune că un om poate acționa asupra altuia numai prin afect și obicei.

De aceea filosofi sfătuiesc ca societatea răului și a oamenilor răi să fie ocolită, căci sufletele lor fiind pline de raze nocive, îi contaminatează pe cei care se află în apropierea lor. Ei sfătuiesc în schimb să fie căutată societatea binelui și a oamenilor norocoși, deoarece apropierea lor face bine.

Așa cum mirosul moscului sau al plantei numite *bălegarul dracului* se imprimă în cei care stau în apropiere, așa se atașează și răul de rău, iar binele de bine.

Dacă pasiunile mai sus menționate au o putere atât de mare în imaginație, atunci au cu siguranță o putere și mai mare în rațiune, deoarece ea este mai puternică decât imaginația.

Nu în ultimul rând, pasiunile au cea mai mare putere în minte, căci atunci când se concentrează asupra lui Dumnezeu pentru a face bine, ea imprimă corpurile celorlalți cu un dar divin. De aceea cele mai multe minuni au fost făcute de oamenii sfinți ai credinței noastre, precum *Apolloniu, Pitagora, Empedocle, Filolaus* și mulți alți profeți.

Toate acestea vor fi detaliate în următoarele capitole unde vom vorbi despre religie.

Despre cum pasiunile minții sunt ajutate de sezonul ceresc și cât de necesară este constanța minții în orice acțiune

Pasiunile minții sunt foarte mult ajutate și sunt de ajutor, devenind foarte puternice prin virtutea cerurilor, atunci când sunt în acord cu ele, fie printr-o înțelegere naturală, fie prin alegere voluntară. Așa cum spune *Ptolemeu*, cel care alege ceea ce este mai bun nu este cu nimic mai diferit față de cel care are așa ceva prin natură.

Primirea ajutorului ceresc în orice acțiune este posibilă numai dacă suntem demni de așa ceva, prin gândurile noastre, prin afect, imaginații, alegeri, deliberări, contemplări, etc, deoarece asemenea pasiuni trezesc spiritul nostru la asemănarea lor, și ne expun brusc la semnificatorii superiori ai acestor pasiuni, care, prin demnitatea lor și apropierea de superiori, țin mai mult de lucrurile cerești decât de cele materiale.

Mintea poate, prin imaginație sau prin rațiune, și printr-un fel de imitație, să fie supusă oricărei stele și să adopte virtuțile acelei stele, ca și cum ar fi un receptacul propice al respectivei influențe.

Mintea contemplativă nu trebuie luată în seamă deoarece se retrage din simțuri, imaginație, natură și deliberare și se adresează lucrurilor separate, dacă nu se expune planetei Saturn.

Mintea poate face multe lucruri prin credință, care reprezintă o adeziune fermă, o intenție fixă, și o solicitare vehementă din partea celui care muncește sau primește către cel cu care cooperează în orice lucru, și dă putere acțiunii pe care dorim să o desfășurăm, ca și cum ar fi în noi imaginea virtuții ce trebuie primită și lucrul ce trebuie făcut.

De aceea, în orice acțiune întreprindem trebuie să ne folosim imaginația, să sperăm și să credem cu tărie, deoarece toate acestea sunt de mare ajutor.

Tămăduitorii au verificat faptul că o credință puternică și o speranță nemărginită, precum și dragostea îndreptată către tămăduitori și leac, vindecă mai mult decât o fac leacurile. Întocmai cum lucrează eficacitatea și puterea leacului, lucrează și imaginația tămăduitorilor, fiind în stare să schimbe calitățile din corpul bolnavului, mai ales dacă acesta are mare încredere în tămăduitor, punându-se astfel la dispoziția puterii tămăduitorului și a leacului.

De aceea cel care lucrează cu magia trebuie să creadă tot timpul, să fie lesne încrezător și să nu se îndoiască deloc de efectul ce trebuie obținut.

Credința puternică și fermă face lucruri minunate, așa cum neîncrederea și îndoiala disipează și distrug virtutea puterii celui care lucrează, și care este mijlocitorul ambelor extreme, deseori întâmplându-se ca acesta să fie frustrat din cauza influenței dorite a superiorilor, care nu a

putut fi alăturată și unită la lucrările noastre fără o virtute fermă și solidă a minții.

Despre cum mintea omului se poate uni cu mintea stelelor și inteligențele corpurilor cerești și, împreună, cum pot imprima anumite virtuți minunate lucrurilor inferioare

Toți filosofii, dar în special cei arabi, cred că mintea omului se poate uni cu mintea stelelor și a inteligențelor prin pasiune și efecte atunci când ea se concentrează asupra unei acțiuni, și fiind astfel unită, ea poate imprima virtuți minunate acțiunilor și lucrurilor noastre; acest lucru este posibil deoarece există în minte o înțelegere și o putere a tuturor lucrurilor, dar și pentru că toate lucrurile i se supun în mod natural și sunt eficiente în special pentru cel care le dorește mai mult.

Ca urmare a acestei afirmații, au fost verificate arta literelor, imaginile, incantațiile, unele vorbe și alte experimente minunate care au legătură cu tot ceea ce afectează mintea. Asta înseamnă că mintea celui care iubește puternic este predispusă spre stârnirea dragostei, în timp ce mintea celui care urăște, rănește și distruge.

La fel se întâmplă și în cazul altor lucruri pe care mintea le afectează în mod puternic, căci acele lucruri asupra cărora mintea acționează și dictează prin litere, cifre, cuvinte, vorbe, gesturi ajută apetitul sufletului să dobândească virtuți minunate.

Acestea la rândul lor urmează anumite operații admirabile prin afecțiuni puternice în acele lucruri pe care le dictează sufletul în acel timp, însă trebuie știut că astfel de lucruri nu conferă nimic sau numai foarte puțin autorului lor sau celui care este predispus la ele, ca și cum el ar fi autorul lor.

În acest fel este descoperită eficacitatea lucrurilor a căror regulă generală este faptul că mintea care este mai puternică în dorință și afecțiune face lucrurile potrivite pentru ea și eficiente pentru cel care le dorește.

Prin urmare, oricine dorește să lucreze cu magia, trebuie să știe virtutea, măsura, statutul și gradul sufletului său în cadrul puterii universale.

Despre cum mintea noastră poate schimba și uni lucrurile inferioare de scopurile pe care le dorim

Există în mintea oamenilor o anumită virtute a schimbării, a atracției, a obstrucției și a unirii de ceea ce dorim, pe care o ascultă toate lucrurile atunci când sunt duse până la starea de exces a pasiunilor și virtuții, încât ele depășesc lucrurile pe care le leagă.

„Lucrurile superioare se leagă de cele inferioare, transformându-se, iar cele inferioare se transformă în lucruri superioare.”

Din această cauză lucrurile care primesc un grad superior al unei stele, leagă, atrag sau împiedică lucrurile care au un grad inferior, în funcție de cum se înțeleg sau nu între ele.

De aceea leului îi este frică de cocoș, pentru că prezența virtuții solare îi este mai potrivită cocoșului decât leului; tot în același mod, magnetul natural atrage fierul, deoarece în ordin are gradul superior al ursului astral.

La rândul său diamantul respinge magnetul natural, deoarece în ordinul lui Marte îi este superior acestuia.

În același fel, orice om care este expus influențelor cerești într-un moment favorabil, devine mai puternic în virtutea solară, unește și atrage lucrurile inferioare în admirație și ascultare; în ordinul Lunii unește și atrage către servitute sau infirmități; în ordinul saturnian către

liniște sau tristețe; în ordinul lui Jupiter către adorare; în ordinul lui Marte către frică și discordie; în ordinul lui Venus către dragoste și bucurie; în ordinul lui Mercur către convingere și servilism, și așa mai departe.

Baza unei astfel de uniuni este cea mai puternică și nemărginită afecțiune a sufletelor cu afluența ordinului ceresc. Disoluțiile și obstrucțiile unor astfel de legături se fac printr-un efect contrar mai puternic, deoarece cu cât excesele pe care le leagă mintea sunt mai mari, cu atât mai grea este și dezlegarea lor, mai ales atunci când Venus se opune lui Saturn.

Atunci când Saturn sau Marte se opun lui Venus sau lui Jupiter, aceste planete fiind opuse și în dușmănie una cu cealaltă, ele cauzează efecte contrare în corpurile inferioare, deoarece în ceruri, acolo unde nu lipsește nimic și toate lucrurile sunt guvernate de dragoste, nu poate exista ură sau dușmănie.

Despre vorbire și virtutea ocultă a cuvintelor

După ce am arătat faptul că există o mare putere în afecțiunile sufletului, trebuie știut și faptul că nici în cuvinte și nici în numele lucrurilor nu există o virtute mai mică, ci dimpotrivă, cea mai mare virtute se află în vorbire și mișcări, prin care ne diferențiem de animale și ne numim ființe raționale. Aici nu ne referim la rațiunea, parte a sufletului care conține afecțiunile, și care, după spusele lui *Galen* este caracteristică și animalelor, deși într-un grad mai mic; noi ne numim ființe raționale datorită rațiunii care se află în cuvinte și vorbire și care se numește rațiunea declarativă, prin care întrecem toate animalele.

Λογος (logos) în greacă înseamnă rațiune, vorbire și cuvânt. Cuvântul la rândul lui este de două feluri, și anume intern și rostit.

Cuvântul intern este o concepție a minții și o mișcare a sufletului, care se produce fără voce. Deseori în vise părem că vorbim și ne certăm, dar când suntem trezi repetăm cuvintele în gând.

Cuvântul rostit are o anumită acțiune în voce și proprietăți de expresie, și este produs de respirația omului, atunci când acesta deschide gura, și cu vorbele limbii, în care natura a cuplat vocea materială și vorbirea din minte, înțelege și devine un declarant și interpret al concepției intelectului nostru către ascultători.

Abia apoi începem să vorbim.

Prin urmare, cuvintele reprezintă legătura cea mai potrivită dintre vorbitor și ascultător, purtând cu ele nu doar concepția minții, ci și virtutea celui care vorbește cu o anumită eficacitate către ascultători, care uneori este atât de mare încât deseori îi schimbă nu numai pe ascultători, ci și alte corpuri și lucruri fără viață. Acele cuvinte au o eficacitate mai mare decât altele, care reprezintă lucruri mărețe, intelectuale, cerești, supranaturale, deoarece sunt mai expresive și mai misterioase.

Puterea cuvintelor este și mai mare dacă sunt rostite de o limbă vrednică sau care aparține unui ordin sfânt, căci ea primește puterea lucrurilor cerești și supracerești, ca și cum ar veni de la virtutea lucrurilor explicate, al căror vehicul sunt cuvintele și cărora li se transmite puterea prin virtutea celui care vorbește.

Despre virtutea numelor proprii

Numele proprii ale lucrurilor sunt foarte necesare în magie, afirmație cu care sunt de acord aproape toți oamenii, deoarece puterea naturală a lucrurilor trece mai întâi de la obiecte către simțuri, și apoi către imaginație, și mai departe către minte, unde este pentru început concepută și apoi este exprimată prin voce și cuvinte.

Platonistii spun prin urmare că în voce, cuvânt sau nume rostit, se află puterea lucrului sub forma semnificației, ca și cum acesta ar fi însoțit.

Numele proprii sunt mai întâi concepute în minte ca niște germeni ai lucrurilor, apoi sunt născute de voce sau cuvinte și în final sunt păstrate în scrieri, de aceea magicienii spun că, numele proprii ale lucrurilor sunt ca niște raze, fiind peste tot și tot timpul prezente, păstrând puterea lucrurilor, deoarece esența lucrului însemnat domină și este răspândită în nume, și făcând cunoscute lucrurile prin ele, precum și prin imagini vii, corespunzătoare.

Dacă Dumnezeu creează diferite specii și anumite lucruri prin puterea cerurilor, a elementelor și virtuților planetelor, atunci potrivit proprietăților acelor puteri, numele proprii le sunt date lucrurilor de către cel care numără multitudinea stelelor, spunându-le tuturor pe nume, despre care Christos vorbește în alt loc: „*Numele voastre sunt scrise în ceruri*”.

Adam, cel care a dat primul nume lucrurilor, știind puterea cerurilor și proprietățile tuturor lucrurilor, le-a dat tuturor nume potrivit naturii lor, așa cum scrie în *Geneză*, că Dumnezeu a adus toate lucrurile pe care le-a creat în fața lui Adam ca să le pună nume, și cum le-a pus nume așa au rămas, conținând în ele puterile minunate ale lucrurilor înseminate.

Fiecare voce care este plină de înțeles are o însemnătate dată în primul rând de puterea armoniei cerești și în al doilea rând de om, deși de cele mai multe ori este dată mai mult de om decât de armonia cerească; însă atunci când ambele însemnătăți se întâlnesc în voce sau în nume, și care sunt puse fie de armonia mai sus menționată, fie de oameni, acel nume are o dublă virtute, naturală și arbitrară, și care este foarte eficace oriunde și oricând numele este rostit cu o intenție îndreptată asupra lucrului bine aranjat și asupra căruia se poate acționa în mod natural.

Astfel citim în *Filostratus* despre o servitoare din Roma care a murit chiar în ziua în care s-a măritat și fiind adusă înaintea lui *Apolloniu*, care i-a aflat numele, a adus-o la viață, rostind niște cuvinte oculte.

Este un lucru cunoscut și faptul că romanii, în ritualurile lor sfinte, pe care le făceau atunci când asediau vreun oraș, investigau cu atenție numele propriu adevărat precum și numele zeilor sub protecția cărora se afla orașul, invocându-i pe aceștia și blestemând locuitorii aceluia oraș, iar când în sfârșit zeii erau absenți, îi cucereau pe locuitori, așa cum spune *Vergiliu* :

... Care au păstrat acest ținut, zeii noștri
Le-au părăsit altarele, blestemându-ne casele.

Versurile prin care zeii erau invocați iar dușmanii blestemați atunci când orașul era asediat pot fi găsite în *Liviu* și *Macrobius*, precum și în cartea despre lucruri secrete a lui *Serenus Samonicus*.

Despre numeroasele cuvinte unite la un loc în propoziții și versuri, și despre virtuțile și atribuțiile farmecelor

Pe lângă virtuțile cuvintelor și ale numelor, mai există o virtute și mai mare ce se află în propoziții, în adevărul din ele, și care are o mare putere de imprimare, schimbare, legare și stabilire, încât dacă este folosită, strălucește și mai tare, iar dacă i se opune rezistență, este și mai tare întărită și consolidată; această virtute nu se găsește în cuvinte simple, ci în propoziții de tipul versurilor, incantațiilor, imprecățiilor, criticilor, discursurilor, invocațiilor, implorărilor, jurămintelor, etc, prin care orice lucru este afirmat sau negat.

De aceea, atunci când se compun versurile și discursurile trebuie să se știe care sunt virtuțile pe care le conțin stelele pentru a putea atrage virtutea respectivei stele sau zeități și pentru a le pune în versuri, prin lăudarea, preamărirea, amplificarea și proclamarea lucrurilor pe care respectiva stea obișnuiește să le producă prin influența sa și prin pângărirea și disprețuirea acelor lucruri pe care obișnuiește să le distrugă și să le obstrucționeze, rugând și implorând pentru ceea ce vrem să primim, condamnând și detestând ceea ce am distrus și ostrucționat.

Mai mult, magicienii spun să-i invocăm și să ne rugăm pentru cei cărora le sunt destinate versurile în numele aceleiași sau acelorași stele, prin lucrurile lor minunate, prin miracole, cursul lor, drumul lor în sferă, prin lumina lor, demnitatea regatului lor, prin frumusețea și strălucirea lor, prin virtuțile lor puternice și alte lucruri asemănătoare, așa cum se roagă *Psyche* lui *Ceres* în opera lui *Apuleius*, spunând:

„Te implor ca prin mâna ta dreaptă rodnică, Te rog stăruitor prin ceremoniile vesele ale recoltei, prin tăcerea liniștită a pieptului tău, prin căruțele înaripate ale dragonilor, servitorii tăi, prin brazdele pământului sicilian, trăsura devoratoare, pământul rece și umed, prin locul în care se coboară în pivnițe la lumina nupțială a Proserpinei și prin care se întoarce la lumina descoperirii fiicei ei și a altor lucruri ascunse în templul său din orașul Eleusis din Attica”.

În plus, datorită numeroaselor feluri de nume ale stelelor, magicienii spun să-i invocăm pe cei cărora le sunt destinate versurile prin numele inteligențelor, care sunt deasupra stelelor, și despre care vom vorbi mai detaliat la locul potrivit.

Cei care mai vor astfel de exemple trebuie să caute în imnurile lui *Orfeu* și apoi să le folosească împreună cu circumstanțele lor, cu atenție, potrivit unei armonii, pe care o cunosc oamenii înțelepți.

Să ne întoarcem însă la lucrurile noastre.

După ce versurile sunt făcute cu competență și așa cum trebuie, potrivit regulii stelelor, pentru a fi pline de semnificații și înțelesuri, dacă sunt rostite într-un moment favorabil cu afecțiune puternică și în funcție de numărul, proporția și forma ce rezultă din obiecte, ele îi dau vrăjitorului o putere mare ce este uneori transferată lucrului descântat pentru a-l lega și direcționa spre același scop pe care îl au afecțiunile și vorbele vrăjitorului.

Instrumentul vrăjitorilor este cel mai pur spirit, armonios, cald, care respiră, trăiește, și aduce cu el mișcare, afecțiune și înțeles, care este compus din părți, înzestrat cu simțuri și care înțelege prin rațiune.

Datorită calității acestui spirit și prin urmare a similitudinii cerești, versurile primesc de sus cele mai extraordinare și sublime virtuți, mult mai eficace decât

spiritele și vaporii degajați de viața vegetală, de ierburi, rădăcini, secreții rășinoase, lucruri aromate, fumuri, etc.

De aceea magicienii care fac incantații obișnuiesc să sufle și să inspire cuvintele versurilor, sau să sufle în virtute, astfel încât întreaga virtute a spiritului să se îndrepte asupra lucrului incantat și pregătit pentru primirea acestuia.

Trebuie notat faptul că fiecare discurs, scriere și cuvânt induce mișcări obișnuite prin numerele, proporțiile și formele lor obișnuite, însă atunci când sunt pronunțate sau scrise invers, ele au efecte din cele mai neobișnuite.

Despre puterea minunată a descântecelor

Se spune că puterea descântecelor și a versurilor este atât de mare încât se crede că ele pot corupe orice natură, așa cum spune *Apuleius* că, printr-o șoaptă magică apele repezi pot fi făcute să se întoarcă, apa mică este strânsă, vânturile suflă într-un singur acord, Soarele este oprit, Luna este luminată, stelele sunt luate de pe cer, ziua este ținută de o parte, noaptea este prelungită, iar despre multe astfel de lucruri cântă și *Lucan*:

*Cursul tuturor lucrurilor a-ncetat, iar noaptea
A fost prelungită, mult întuneric până la lumină;
Surprinsă a fost lumea pripită, căci toate acestea
S-au întâmplat la auzul unui vers ...*

Și puțin mai înainte:

*Versul din Tesalia în inimă a intrat
Încât un foc și mai mare al dragostei a cauzat.*

Iar în altă parte:

*Nici un fel de zațuri de otravă nefiind băute,
Simțurile lui căzut-au descântate ...*

De asemenea și Vergiliu scrie în *Damon*:

*Farmecele pot coborî luna din ceruri,
Farmecele lui Circe i-au schimbat tovarășii lui
Ulise.
Șarpele rece fiind fermecat, plesnește în pajiști.*

Iar în alt loc:

*Prin farmece, grânele nu vor rodi decât la ferma
altcuiva.*

Și Ovidiu spune în cartea sa *Iubirile*:

*De farmece a murit Ceres cel bătrân,
Și toate fântânile sunt secate,
Ghindele din stejari și strugurii descântați
Și merele din copaci cad.*

Dacă aceste lucruri nu ar fi adevărate, atunci nu ar fi un statut penal atât de strict împotriva lor care să desfete roadele.

Și Tibullus vorbește despre o vrăjitoare:

*Farmecele ei trag stelele din ceruri, iar eu
Întorcând cursurile apelor, o spionez,
Desparte pământul, și fantomele din mormânturi
Ies afară, eliberând oasele din focuri,
Și din plăcere împrăștie prin aer nori
Făcând să ningă-n plină vară fără nori.*

În opera lui Ovidiu, vrăjitoarea pare să se laude pe sine atunci când spune:

*... Dacă doresc, pot face curenții repezi să se retragă
La izvoarele lor, în timp ce malurile lor îi admiră;
Marea să se frământă și să se calmeze, înseninez și
deformez nori.
Cu vrăji și farmece pot deschide guri de viperi,
Despic roci solide și trag de stejari,
Păduri întregi urnesc, munții înalți îi zguduiesc,
Pământul geme, iar fantomele din mormânturi se
trezesc.
Și pe tine lună te trag în jos ...*

Poeții și filozofii nu neagă faptul că prin versuri se pot face multe lucruri minunate, spre exemplu, porumbul să fie scos din rădăcini, fulgerele să fie stăpânite, bolile să fie vindecate, etc.

Însuși *Catulus* a folosit unele descânțete în folosul treburilor țării, precum cel împotriva bolilor animalelor, care mai există și azi în scrierile sale.

Iosif spune despre *Solomon* că era priceput la astfel de descânțete.

Celsus Africanus mărturisește că, potrivit doctrinei egiptene, corpul omului, care corespunde celor douăsprezece semne zodiacale, este îngrijit de treizeci și șase de spirite, fiecare inițiind și apărând propria parte, ale căror nume sunt strigate cu o voce aparte, iar atunci când sunt invocate prin descânțete, redau sănătatea părților bolnave ale corpului.

Despre virtutea scrisului și crearea imprecățiilor și a inscripțiilor

Cuvintele și vorbirea sunt folosite pentru a exprima natura interioară a minții, pentru a scoate la lumină secretele gândurilor și pentru a declara voința celui care vorbește.

Scrisul este ultima expresie a minții și numărul vorbirii și a vocii, precum și adunarea, starea, sfârșitul, continuarea, repetarea, obiceiul, care nu se desăvârșește odată cu acțiunea vocii.

Tot ceea ce există în minte, voce, cuvânt, discurs, vorbire există și în scris, iar tot ceea ce este conceput de minte, dar nu este exprimat prin voce, nu este exprimat nici în scris.

De aceea magicienii spun, ca în fiecare acțiune, să se facă imprecății și inscripții prin care, cel care le face să-și exprime sentimentele; spre exemplu, cel care adună o plantă sau o piatră trebuie să spună la ce o folosește, iar dacă o desenează, să spună și să scrie în ce scop a făcut-o, cu imprecății și inscripții.

În cartea sa intitulată *Oglinda*, *Albertus* recunoaște importanța imprecățiilor și a inscripțiilor, fără de care toate acțiunile noastre nu ar avea nici un rezultat, văzând că natura umană nu duce la nici un rezultat, ci numai acțiunea acelei naturi.

Astfel de precepte erau des folosite de antici, așa cum spune *Vergiliu*:

... Mă plimb de acolo până acolo
Mai întâi cu aceste ațe, ce sunt la număr trei,
De trei ori în jurul altarelor purta-voi imaginea ta.

Și puțin mai departe:

*Noduri de Amaryllis legate! De trei culori,
Și spun apoi, pentru Venus sunt acest noduri.*

Și în același loc:

*Așa cum lutul se-ntărește cu un foc,
Iar ceara se topește, la fel și Dafnis cu dragostea
noastră.*

Despre proporție, corespondență și reducerea literelor la semnele cerești și planete, conform diferitelor limbi, și tabelul corespunzător

Dumnezeu i-a dat omului minte și vorbire care, după cum spune *Mercur Trismegitus*, sunt niște daruri de o virtute, putere și nemurire egală.

Dumnezeu Atotputernic prin Providența sa a împărțit vorbirea oamenilor în diverse limbi, care potrivit diversității lor, au primit diverse litere specifice pentru scris, constând într-o anumită ordine, număr, și formă, nefiind aranjate și formate la întâmplare și nici de slaba judecată a omului, ci venind de sus și fiind în acord cu corpurile cerești și divine și cu virtuțile.

Înainte de toate semnelor caracteristice ale limbilor se află literele ebraice, considerate cele mai sacre dintre toate formele caracterelor datorită vocalelor și accentelor și deoarece au materie, formă și spirit.

Stelele se află în scaunul lui Dumnezeu, adică în Ceruri, și după înfățișarea lor, spun conducătorii evrei, au fost făcute literele misterelor cerești, dar și după forma și semnificația lor, după numerele simbolizate de ele, precum și după armonia conjuncturii lor.

De aceea cei mai curioși învățați ai Cabbalei ebraice încearcă să explice toate lucrurile, cum apar ele din Prima Cauză și cum se reduc la aceeași cauză, prin forma

literelor și a caracterelor, prin semnătură, simplitate, compoziție, separare, încovoiere, direcție, imperfecțiune, măreție, micime, încoronare, deschidere, închidere, abundență, ordine, transmutare, alăturare, revoluția literelor, a punctelor, a accentelor grave, prin socoteala numerelor și prin literele lucrurilor însemnate.

Mai mult, ei împart literele alfabetului ebraic în douăsprezece litere simple, șapte duble, și trei mame, despre care spun că simbolizează cele douăsprezece semne zodiacale, șapte planete și trei elemente, adică Focul, Apa și Pământul, deoarece ei nu consideră aerul un element, ci cleiul și spiritul elementelor.

Acestora ei le dau puncte și semne grafice, astfel încât toate lucrurile au fost create prin aspectul planetelor și al Semnelor zodiacale, prin elemente, prin spiritul care lucrează și adevăr, purtând peste tot esența și virtuțile lor, datorită acestor caractere ale literelor și punctelor, care simbolizează toate lucrurile create și numele lor.

Înțelesurile profunde și Semnele zodiacale sunt inerente acelor caractere, la fel ca și formele, numerele, locul, ordinea și revoluția, încât *Origenes* credea că numele care sunt traduse în alte limbi nu-și mai păstrează virtutea proprie, căci numai numele originale, impuse așa cum se cuvine, au o energie naturală, deoarece ele au un sens în mod natural.

Dacă ar fi o limbă originală, a căror cuvinte să aibă o însemnătate naturală, atunci acea limbă ar fi ebraica, iar cel care o analizează foarte atent și care știe cum să descompună literele, va afla regula descoperirii oricărei limbi.

Prin urmare sunt douăzeci și două de litere, care reprezintă temelia lumii și a creaturilor care trăiesc în ea, fiecare dintre ele primind un nume, viață și virtute.

Cel care descoperă literele trebuie să le cerceteze atent prin fiecare alăturare a lor până când se va auzi vocea

lui Dumnezeu, iar contextul celor mai sacre litere se va deschide și va fi aflat.

De aceea vocile și cuvintele sunt eficace în lucrările magice, pentru că prima natură în care s-a văzut eficiența magiei a fost vocea lui Dumnezeu.

Acestea sunt ipoteze mai profunde pentru a fi tratate în această carte, și noi trebuie să revenim la împărțirea literelor.

În alfabetul ebraic există trei litere mame, și anume י א ד, șapte duble, כ ג ה ז ט י כ פ ת, și douăsprezece simple ח ו ה ט ל מ נ ס ע ק ש.

Aceeași regulă o urmează și caldeenii, iar prin imitarea lor, literele altor limbi sunt și ele la rândul lor atribuite semnelor zodiacale, planetelor și elementelor, în funcție de ordinea lor.

Vocalele din limba greacă, și anume Α Ε Η Ι Ο Υ Ω corespund celor șapte planete; Β Γ Δ Ζ Α Μ Ν Π Ψ Ι sunt atribuite celor douăsprezece Semne ale Zodiacului, iar celelalte cinci Θ Ξ Φ Χ Ψ reprezintă cele patru Elemente și Spiritul Lumii.

În limba latină ele au aceeași semnificație.

Cele cinci vocale A E I O V și cele două consoane J și V corespund celor șapte planete, iar consoanele B C D F G L M N P R S T le sunt atribuite celor douăsprezece semne zodiacale.

Restul consoanelor, adică K Q X Z reprezintă cele patru elemente. H aspirat reprezintă Spiritul Lumii, iar Y, deoarece este o literă grecească și nu latină, ce servește numai cuvintelor grecești, urmează în consecință natura limbii grecești.

Nu trebuie ignorat faptul observat de toți înțelepții, și anume că literele grecești sunt cele mai eficace dintre toate, deoarece se aseamănă cel mai mult cu astrele și lumea, ceea ce nu este valabil în cazul literelor altor limbi, pentru că ele sunt mai depărtate de astre și lume.

Dispoziția literelor va fi explicată printr-un tabel.

De asemenea toate literele au numere duble pentru ordinea lor, adică extinse, care explică în mod simplu numărul literelor

Α	Α	Α	Β	Β
Β	Β	Β	Γ	Γ
Γ	Γ	Γ	Δ	Δ
Δ	Δ	Δ	Ζ	Ζ
Ζ	Ζ	Ζ	Κ	Κ
Κ	Κ	Κ	Λ	Λ
Λ	Λ	Λ	Μ	Μ
Μ	Μ	Μ	Ν	Ν
Ν	Ν	Ν	Π	Π
Π	Π	Π	Ρ	Ρ
Ρ	Ρ	Ρ	Σ	Σ
Σ	Σ	Σ	Τ	Τ
Τ	Τ	Τ	Α	Α
Α	Α	Α	Ε	Ε
Ε	Ε	Ε	Η	Η
Η	Η	Η	Ι	Ο
Ο	Ο	Ο	Ο	Υ
Υ	Υ	Υ	Υ	Υ cōfo.
Υ	Υ	Υ	Ω	Υ cōfo.
Ω	Ω	Ω	Θ	Κ
Terra	Τ	Τ	Ξ	Q
Aqua	Α	Α	Φ	X
Aër	Α	Α	Χ	Z
Ignis	Α	Α	Ψ	H
Spiritus	Α	Α		

potrivit ordinii lor, și adunate, care se adaugă la numerele literelor precedente.

Literele mai au și numere compuse care vin de la numele lor, potrivit diverselor moduri de numărare. Cel care va descoperi virtuțile numerelor, va ști cum să afle misterele minunate ale tuturor limbilor prin litere, și va putea de asemenea spune ce s-a întâmplat în trecut și ce va fi în viitor.

Mai există și alte legături misterioase ale literelor cu numerele, dar despre astfel de lucruri vom vorbi mai pe larg în următoarele cărți.

Prin urmare vom încheia aici această primă carte.

FILOSOFIA OCULTĂ

CARTEA A-II-A

MAGIA CEREASCĂ

Dedicație

Către

Prea onorabilul Lord, Prea Ilustru Prinț, Hermannus de Wyda, Prinț Elector, Duce de Westphalia și Augaria, Lord și Arhiprelat de Colonia și Paderbornia, prea binevoitorul său Maestru, Heinrich Cornelius Agrippa de Nettesheim, îi urează sănătate.

Iată acum (prea ilustre Prinț și prea onorabil Prelat!) restul cărților despre *Filosofia ocultă sau magie*, pe care le-am promis Eminenței Voastre în dar, atunci când le-am publicat pentru prima dată; dar moartea aproape neașteptată, care a cuprins-o pe sfânta Prințesă Margareta de Austria, m-a tulburat, împiedicându-mă să vi le trimit la timp.

Apoi răutatea unor preoți sicofanți și a unor învățăcei sofști, care își aruncau fără încetare mânia împotriva mea, din cauza unei declamații pe care am făcut-o, referitor la vanitatea lucrurilor și excelența cuvântului lui Dumnezeu, și se luptau continuu cu mine cu ură amară, invidie, maliție și calomnii, m-a tulburat din nou, împiedicându-mă să mă țin de cuvânt; dintre cei de mai sus, unii foarte mândri, cu gura mare și voce puternică m-au calomniat,

acuzându-mă de impietate în Templu, în mijlocul unei amestecături de oameni.

Alții, cu șușoteli pe la colțuri, din casă în casă, din stradă în stradă, au umplut urechile ignoranților cu infamia mea; alții în adunări publice și private au instigat prelații, Prinții și Cezarul însuși împotriva mea.

De aceea am șovăit dacă să continui sau nu cu tipărirea cărților, deși nu mă îndoiam că astfel mă voi expune unor calomnii și mai mari, ca și cum m-aș fi aruncat singur din lac în puț, și o frică brută m-a cuprins, gândindu-mă că prin legătura dintre cărțile mele și Domnia voastră, vă voi părea mai mult jignitor decât diplomat, și vă voi expune invidiei malițioșilor gâlcevitori și limbilor detractorilor.

În timp ce eram tulburat de aceste lucruri, trecând prin diferite grade de disperare, rapiditatea înțelegerii voastre, discreția precisă, dreptatea judecății voastre, religia lipsită de superstiție și alte virtuți bine cunoscute ale voastre, autoritatea și integritatea fără excepție, care pot fi verificate cu ușurință și pot ține în frâu limbile calomniatorilor, mi-au îndepărtat îndoiala și m-au întărit să pornesc la drum cu mai multă îndrăzneală, pe care aproape că o pierdusem din cauza disperării.

De aceea (prea Ilustru Prinț), ia în bună stăpânire această a doua carte a *Filosofiei oculte*, în care arătăm misterele magiei cerești, toate lucrurile fiind deschise și manifeste, lucruri la care fac referire și experimentații antici; mi-am dat seama că secretele Magiei Cerești (până acum neglijată și prea puțin înțeleasă de oamenii din ultima vreme) pot fi propuse de către mine, sub protecția voastră, după expunerea virtuților naturale, celor studioși și curioși în privința acestor secrete: lăsați-l astfel pe cel care va profita și va beneficia de acestea să vă aducă mulțumiri vouă, care ați reprezentat ocazia acestei a doua ediții și a trimiterii sale în siguranță pentru a fi văzută în străinătate. *Cu bine.*

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE SAU MAGICE

CARTEA A II-A

Despre necesitatea învățaturii matematice și a numeroaselor lucrări minunate realizate doar cu ajutorul artelor matematice

Doctrinile matematicilor sunt atât de necesare și au o afinitate atât de mare cu magia, încât cei care o practică în absența acestora sunt total pe dinafară și muncesc în zadar și nu vor obține rezultatul dorit.

Căci, indiferent de lucrurile care există și sunt efectuate prin aceste virtuți naturale inferioare, toate sunt guvernate de numere, greutate, măsură, armonie, mișcare și lumină.

Și toate lucrurile pe care le vedem în aceste virtuți inferioare au rădăcini și fundamente în cele enumerate mai sus.

Cu toate acestea, fără virtuțile naturale ale doctrinelor matematice pot fi produse doar opere asemănătoare virtuților naturale, după cum spune *Platon*, lucruri care nu țin de adevăr sau divinitate, ci anumite imagini înrudite cu ele, cum sunt corpurile care merg și vorbesc, dar sunt lipsite de facultatea animală, cum sunt acele lucruri care în Antichitate erau numite de *Dedalus*, *Imagini* și *avτοματα*, de care vorbește *Aristotel*, și anume Imaginile cu trei picioare ale lui *Vulcan* și *Dedalus*, care se mișcă singure, despre care *Homer* spune că au luat naștere cu de la sine

putere și au mers la petrecerea lui *Hiarba Practicianul* filosof; cât și acele statui de aur care au realizat oficiile paharnicilor și sculptorilor invitaților.

Mai citim despre *Statuile lui Mercur*, care vorbesc, și despre *Porumbița* de lemn din Arthita, care a zburat, și miracolele din Boethius, despre care menționează *Cassiodorus*, și anume *Diomede* din bronz, care sună din trompetă, un șarpe de alamă care sâsâie și picturi cu păsări care cântă în cel mai dulce grai.

De acest fel sunt acele miracole ale *Imaginilor* care provin din geometrie și optică, și pe care le-am menționat oarecum în prima carte, când am vorbit despre elementul Aer; există oglinzi, unele concave, altele de forma unei coloane, care fac reprezentările lucrurilor din aer să pară umbre de la distanță: despre ale căror creare și întrebuințare ne-au învățat *Aplilonius* și *Vitellius* în cărțile lor, *De Perspectiva* și *Speculis*.

Citim despre *Magnus Pompeius* care a adus la Roma o anumită oglindă odată cu prăzile din est, în care se vedeau armate de oameni înarmați.

Și sunt produse anumite oglinzi transparente care, după ce sunt introduse în anumite sucuri din ierburi și iradiate cu o lumină artificială, umplu tot aerul din preajmă cu viziuni.

Știu să fac oglinzi reciproce, în care strălucește Soarele, și toate lucrurile ilustrate prin razele sale se văd ca și cum ar fi la multe mile distanță.

Astfel, un magician, expert în filosofia naturală și matematici, cunoscând științele intermediare ce constau în aritmetică, muzică, geometrie, optică, astronomie și astfel de științe care se ocupă cu greutatea, măsuri, proporții, puncte și linii, cunoscând de asemenea artele mecanice ce rezultă din acestea, poate fără surprindere, dacă îi întrec pe alții în artă și inteligență, să realizeze lucruri minunate, pe care oamenii cei mai prudenți și mai înțelepți le admiră.

Nu mai există încă niște relicve din lucrările antice, cum sunt *Pilonii lui Hercule* și *Alexandru*, poarta din Caspia făcută din bronz și închisă cu grinzi de fier, care nu pot fi distruse prin inteligență sau artă?

La fel, piramidele lui Iulius Cezar, ridicate la Roma la poalele Vaticanului, și munții construiți prin artă în mijlocul mării, turnurile și grămezile de pietre, așa cum am văzut în Anglia, construite cu ajutorul unei arte incredibile.

Iar în fideliu istorici citim că în vremurile vechi au fost tăiate stânci și făcute văi, au fost transformați munții în câmpii, stâncile au fost săpate de-a curmezișul, s-au deschis promontorii către mare, adâncurile pământului au fost golite, râurile divizate, mările unite sau diguite, fundul mării cercetat, iazuri secate, mlaștini drenate, noi insule făcute și apoi redade continentului, toate acestea, deși par împotriva Naturii, au fost totuși realizate și vedem unele relicve care au rămas din ele până în ziua de astăzi, pe care oamenii vulgari, când le văd, spun că sunt opera diavolului, căci artele și artiștii care au lucrat toate acestea sunt de mult morți și uitați, de aceea oamenii nu au interesul să înțeleagă sau să cerceteze. De aceea, văzând un loc minunat, îl atribuie diavolului, ca fiind opera sa, sau cred că este un miracol, când de fapt este o lucrare a filosofiei naturale sau matematici.

Dacă toți oamenii ar ignora virtutea magnetului, crezând că fierul greu este ridicat sau atârnat în aer (așa cum citim despre *Imaginea de fier a lui Mercur* care a atârnat mult timp la Treveris în mijlocul Templului), cu ajutorul magneților, următorul vers confirmă acest lucru:

Vergeaua albă de fier zboară prin aer.

Acest lucru despre care vorbim s-a realizat în cinstea imaginii Soarelui la Roma, (în templul lui Serrapis), astfel de oameni ignoranți nu ar spune că este opera diavolului?

Dar dacă acei oameni cunosc virtutea magnetului față de fier și o încearcă, încetează să se mai mire și acceptă fără scrupule că este opera Naturii.

Este convenabil să știți că noi colecționăm virtuți naturale prin virtuți naturale, iar prin virtuți abstracte, matematice, cerești, primim virtuți cerești cum sunt mișcarea, viața, simțurile, vorbirea, profeția și divinația, chiar și într-o materie mai puțin dispusă, ca cea care nu este făcută prin natură, ci doar prin artă.

Astfel, se spune că există imagini care vorbesc și prezic lucruri, așa cum povestește *William de Paris* despre un cap de alamă ridicat la răsăritul lui Saturn, care vorbea cu vocea unui om.

Cel care va alege o materie dispusă și gata să fie imprimată, și un agent puternic, va produce fără îndoială mai multe efecte.

Aceasta este părerea generală a pitagoreicilor că lucrurile matematice sunt mai formale decât cele naturale și mai eficiente, și sunt mai puțin dependente în ființa lor, cât și în operații.

Printre lucrurile matematice, numerele, care au mai multă formă, sunt și mai eficiente, și căroră nu numai filosofi păgâni, ci și iudeii și divinatorii creștini le atribuie virtuți și eficacitate, cât și puțința de a realiza binele și răul.

Despre Numere, puterea și virtutea acestora

Severinus Boethius spune că toate lucrurile care au fost create de natura lucrurilor în prima sa eră par să fi fost formate prin proporția numerelor, acesta fiind principalul tipar din mintea Creatorului.

De aici au fost împrumutate numărul elementelor, ciclurile de timp, mișcarea stelelor și revoluția cerului,

starea tuturor lucrurilor subzistând prin uniunea tuturor numerelor.

Prin urmare, numerele sunt înzestrate cu virtuți mari și sublime. Căci nu este de mirare, văzând cât de multe sunt aceste mari virtuți oculte în lucrurile naturale, deși se manifestă deschis, că ar trebui să fie virtuți mult mai mari în numere, mai oculte, mai minunate și eficiente, în măsura în care sunt mai formale, perfecte și naturale în corpurile cerești, și neamestecate cu substanțe separate; și, în final, constituie cel mai minunat și simplu amestec cu Ideea din mintea lui Dumnezeu, de la care primesc virtuțile lor specifice și foarte eficiente: de aceea au și mai multă forță și tind spre obținerea darurilor spirituale și divine, așa cum, în lucrurile naturale, calitățile elementare au putere în transmutarea oricărui lucru elementar.

Toate lucrurile sunt și sunt făcute, subzistă prin și își primesc virtutea de la numere. Căci timpul constă în numere și mișcări, acțiune și toate lucrurile care sunt supuse timpului și mișcării.

Armonia și vocile au, de asemenea, puterea lor, care constă în numere și proporțiile lor, iar aceste proporții care iau naștere din numere realizează prin linii și puncte caracterele și figurile: acestea sunt specifice operațiilor magice, mijlocul lor fiind adecvat prin declinarea extremelor, ca în utilizarea literelor.

În final specificăm că toate speciile lucrurilor naturale și ale celor care sunt mai presus de natură sunt unite la un loc prin anumite numere: lucru pe care *Pitagora* l-a văzut, concluzionând că numărul se află la baza tuturor lucrurilor și distribuie orice virtute către fiecare număr.

Proclus spune că numărul are întotdeauna o ființă: este unul în voce, altul în proporția lor, altul în suflet și rațiune, iar altul în lucrurile divine.

Themistius și *Boethius*, *Averroes* *Babilonianul*, împreună cu *Platon*, preamăresc numerele în asemenea

măsură, încât spun că nici un om nu poate fi un filosof adevărat fără ele.

Ei vorbesc acum de un număr rațional, formal, nu de unul material, sensibil sau sonor, numărul comercianților care cumpără și vând, pe care pitagoreicii, platonicienii și *Augustin* nu îl recunosc, dar îl aplică la proporția ce rezultă din el, iar ei îl numesc natural, rațional și formal, din care decurg marile mistere, în lucrurile naturale cât și cele divine și cerești.

Există un mijloc prin care toate lucrurile care pot fi cunoscute pot fi cercetate și înțelese. Prin acest mijloc este deschis accesul către profețiile naturale; abatele *Joachim* astfel a procedat în legătură cu profețiile sale, prin intermediul numerelor formale.

Despre cât de mari sunt virtuțile Numerelor, atât în lucrurile naturale, cât și în cele supranaturale

Există o minunată eficiență și virtute în numere, atât bună, cât și rea, pe care nu doar cei mai eminenți filosofi o predică în unanimitate, ci și doctorii catolici și în special *Hieronim, Augustin, Origene, Ambrozie, Grigorie din Nazians, Athanasie, Basilus, Hilarius, Rubanus, Bede* și mulți alții o confirmă.

Hilarius, în *Comentariile sale la Psalmi*, mărturisește că cei șaptezeci de străbuni au ordonat psalmii conform eficienței numerelor.

Rabanus, un vestit doctor, a compus o carte excelentă despre virtuțile numerelor: marile virtuți pe care numerele le posedă în natură se manifestă în iarba numită sclipeți, care are cinci frunze; aceasta rezistă otrăvurilor, datorită virtuții numărului cinci; de asemenea, alungă diavolii, conduce la ispășire; o frunză de la aceasta luată de două

ori pe zi cu vin vindecă febra de o zi, trei vindecă febra de trei zile, patru pe cea de patru zile.

În același fel, patru grăunțe din semințele florii soarelui băute cu vin vindecă febra de patru zile, iar trei pe cea de trei zile.

În același fel, verbina se spune că vindecă febra, băută cu vin; pentru febra de trei zile trebuie tăiată de la al treilea nod, iar pentru febra de patru zile de la al patrulea.

Un șarpe moare dacă este lovit o dată cu o sulită, dar dacă este lovit de două ori, își recapătă forțele.

Acestea și multe altele sunt scrise și povestite de diferiți autori.

Trebuie să aflăm acum prin ce modalitate sunt realizate aceste lucruri, căci în mod sigur au o cauză, care este proporția variată a diferitelor numere printre ele.

Mai există un experiment minunat cu numărul șapte, și anume, fiecare al șaptelea bărbat, născut fără intervenția unei femei, are puterea de a vindeca boala regilor doar printr-o simplă atingere sau cuvânt.

Fiecare a șaptea fiică născută se spune că ajută mai departe la nașterea copiilor; nu este considerat aici nici un număr natural, ci doar considerația formală care există în număr.

Și amintiți-vă mereu de cele ce am vorbit mai devreme, adică de faptul că aceste puteri nu se află în vocalele sau numerele comercianților care cumpără și vând, ci în numerele raționale, formale și naturale; acestea sunt misterele distincte ale lui Dumnezeu și ale Naturii.

Cel care știe cum să unească numerele sonore și cele naturale cu cele divine și să le ordoneze în aceeași armonie, va reuși să facă și să cunoască lucruri minunate prin numere; pitagoreicii susțin faptul că pot pronostica multe lucruri prin numerele numerelor, în care, dacă nu ar fi existat cu adevărat un mare mister, Ioan nu ar fi spus în *Revelații*.

Cel care posedă cunoașterea, lăsați-l să socotească numărul fiarei, care este numărul omului, iar acesta este cel mai faimos număr printre iudei și cabaliști, după cum vom vedea mai jos.

Trebuie să știți că numerele simple semnifică: lucrurile divine, multiplu de zece; numerele cerești, multiplu de o sută: numerele terestre, multiplu de o mie; acele lucruri care vor exista într-o eră viitoare.

De altfel, părțile minții sunt corespunzătoare unei mediocrități aritmetice, prin rațiunea identității sau a egalității excesului, cuplate la un loc.

Iar trupul, ale cărui părți diferă în mărime, este corespunzător unei mediocrități geometrice, compuse; un animal constă din ambele, adică sufletul și trupul, conform acelei mediocrități specifice armoniei; de aceea numerele au o influență mare asupra sufletului, figurile asupra trupului și armonia asupra animalului în întregime.

Despre Unitate și ierarhia corespunzătoare

Să tratăm acum numerele în particular! Deoarece numărul nu este altceva decât o repetare a unității, să considerăm mai întâi unitatea însăși.

Căci unitatea există în fiecare număr și este măsura comună, izvorul și originea tuturor numerelor, conține fiecare număr unit cu sine în întregimea sa, începutul fiecărei mulțimi, întotdeauna aceeași și neschimbătoare, fiind multiplicată în sine nu produce altceva decât pe sine: este indivizibilă, golită de părți; dacă pare câteodată divizată, ea nu este împărțită, ci multiplicată în unități; dar nici una dintre aceste unități nu este mai mare sau mai mică decât unitatea întreagă, ca parte este mai mică decât întregul; prin urmare nu este multiplicată în părți, ci în sine; astfel, unii o numesc armonie, alții pietate, iar unii

prietenie, și este atât de strâns legată, încât nu poate fi împărțită.

Martianus, conform opiniei lui *Aristotel*, o numește Amor, deoarece este unică și întotdeauna prin sine însăși, iar dincolo de ea nu este nimic, dar fiind lipsită de orice aroganță sau cuplare, își transformă propriile energii în sine.

De aceea este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor, nu are început sau sfârșit în sine; nimic nu există înaintea unuia, nimic după sau dincolo de unu, și toate lucrurile care există tind spre acel unu, deoarece toate lucrurile provin din el și pentru ca toate lucrurile să fie aceleași este necesar să facă parte din acel unu; așa cum toate lucrurile provin din unu, la fel toate tind să se întoarcă în el, din care au izvorât; este necesar să elimine multitudinea. Unu corespunde prin urmare lui Dumnezeu, care, fiind unul și fără număr, creează astfel din el lucruri nenumărate și le constituie prin sine.

Există prin urmare un singur Dumnezeu, o singură Lume a unui Dumnezeu unic, un singur Soare a unei singure lumi, cum este o singură pasăre Phoenix în lume, o singură regină printre albine, un singur lider în turma de animale, un singur conducător printre turmele de fiare și cocorii sunt conduși de unul singur, și multe alte animale cinstesc unitatea; printre membrele corpului există unul principal prin care sunt ghidate celelalte, fie că acesta este capul sau (după unii) inima.

Există un singur element care depășește și se răspândește în toate lucrurile, și anume focul.

Există un singur lucru creat de Dumnezeu, subiectul tuturor miracolelor, care se află pe pământ sau în ceruri, și este animal, vegetal sau mineral, găsit pretutindeni, cunoscut de puțini, nenumit de nimeni după numele său propriu, ci acoperit de figuri și ghicitori, fără de care nici alchimia, nici magia naturală nu își pot atinge scopul lor final sau perfecțiunea.

Dintr-un singur om, *Adam*, au luat naștere toți oamenii, de la acel om toți au devenit muritori, prin *Iisus Hristos* se regenerează toți, așa cum spune *Pavel*:

„un singur Suveran, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu, Părinte al tuturor, un singur intermediar între Dumnezeu și om, un singur Creator, care este deasupra tuturor, prin toate și în toți. Există un singur Părinte, Dumnezeu, de unde toți ne tragem și toți suntem în El, un singur Domn Iisus Hristos, prin care toți suntem și întru El, un singur Duh Sfânt, care este în toți și noi în el.”

IERARHIA UNITĂȚII

În lumea exemplară.	’ Iod	O singură esență divină, izvorul tuturor virtuților și puterea, al cărei nume este exprimat printr-o singură literă simplă.
În lumea intelectuală.	Sufletul lumii.	O singură inteligență supremă, prima creatură, izvorul vieții.
În lumea cerească.	Soarele.	Un singur rege al stelelor, izvorul vieții.
În lumea elementară.	Piatra filosofală.	Un singur subiect și instrument al tuturor virtuților, naturale și supranaturale.
În lumea inferioară.	Inima.	Unul, primul care a trăit și ultimul care a murit.
În lumea infernului.	Lucifer.	Un singur Prinț al rebeliunii, al îngerilor și întunericului.

Despre Numărul Doi și Ierarhia corespunzătoare

Primul număr este doi, deoarece reprezintă prima mulțime, nu poate fi măsurat prin altceva decât prin unitate, măsura comună a tuturor lucrurilor; nu este compus din numere, ci doar din unitatea însăși; nici nu poate fi numit număr compus, ci mai degrabă necompus; numărul trei este primul număr compus, dar numărul doi este prima ramură a unității și prima procreație, de aceea este numit generație și Lunona, o corporație imaginabilă, dovada primei mișcări, prima formă de paritate, numărul primei egalități, extremități și distanțe dintre bărbat și femeie, și de aceea de o echitate și act specific ciudate, deoarece constă din două lucruri egal poziționate; este numit numărul științei, al memoriei, al luminii, numărul omului, care mai este numit și altfel, și *lumea inferioară*, este de asemenea denumit numărul carității și al iubirii reciproce, al căsătoriei și societății, iar Domnul spune „*Doi vor fi un singur trup*”.

Iar *Solomon* spune:

„este mai bine să fie doi împreună decât unul, căci beneficiază de societatea lor comună: dacă unul cade, va fi sprijinit de celălalt. Cel care este singur suferă, deoarece nu are pe nimeni care să-l ajute; iar când doi dorm împreună, se încălzesc reciproc; cum poate unuia singur să-i fie cald? Iar dacă cineva este atacat, doi îi pot face față. Este denumit numărul căsniciei și al sexului; căci există două sexe, masculin și feminin”.

Doi porumbei vor face două ouă, din primul ou clocit iese masculul, iar din al doilea femela. De asemenea, este denumit mijlocul, capabil, bun, rău, făcând parte și

constituind începutul diviziunii, al multitudinii și distincției și reprezintă materia. Mai este câteodată și numărul discordiei, al confuziei, nenorocului și necurăteniei, de aceea Sfântul Hieronim spunea, contra lui *Jovianus*, că în a doua zi a Creației nu s-a vorbit, iar Domnul a spus: „*este un lucru bun, deoarece numărul doi este rău*”.

Astfel că Dumnezeu a poruncit ca toate animalele necurate să intre în Arcă în cupluri; deoarece, după cum am spus, numărul doi este numărul necurăteniei, și este păcat de acele lucruri, din care se trag profețiile, mai ales dacă sunt saturniene sau marțiale, căci acestea trec printre astrologi drept cele mai nefericite.

Se mai spune că numărul doi cauzează apariția stafiilor și a groaznicilor goblini care aduc mari supărări prin spiritele rele celor ce călătoresc noaptea.

Pitagora (după cum spune Eusebius) povestește că Unitatea este Dumnezeu și un intelect bun; iar dualitatea este diavolul și un intelect rău, în care există o mulțime materială; pe când pitagoreicii spun că doi nu este un număr, ci o confuzie a unităților.

Iar *Plutarh* scrie că pitagoreicii numesc unitatea *Apollo*, iar numărul doi conflict și îndrăzneală; trei justiție, cea mai înaltă perfecțiune, dar care cuprinde multe mistere.

De aceea existau două table ale legii în Sinai, doi heruvimi privind împăciuitor către *Moise*, două măsline din care curgea ulei, în *Zaharia*, două naturi ale lui Hristos, divină și umană; de aceea *Moise* a văzut două apariții ale Domnului, fața și spatele său.

De asemenea există două *Testamente*, două porunci de iubire, două prime demnități, doi oameni originari, două feluri de spirite, rele și bune, două creaturi intelectuale, îngerul și sufletul, două mari Lumi, două solștiții, două echinocții, doi poli, două elemente care dau naștere unui suflet viu, pământul și apa.

Ierarhia Numărului Doi.

În lumea exemplară.	ייִ Iah אֱלֹהִים El		Numele Domnului exprimat prin două litere.
În lumea intelectuală.	Un înger.	Sufletul.	Două substanțe inteligibile.
În lumea cerească.	Soarele.	Luna.	Două lumini mari.
În lumea elementară.	Pământul.	Apa.	Două elemente care produc un suflet viu.
În lumea inferioară.	Inima.	Creierul.	Două locații principale ale sufletului.
În sufletul infernal.	Behemotul plângând.	Leviathan scrâșnind din dinți.	Două căpetenii ale diavolilor. Două lucruri cu care Hristos îi amenință pe cei damnați.

**Despre Numărul Trei
și Ierarhia corespunzătoare**

Numărul trei este un număr necompus, un număr sfânt, un număr al perfecțiunii, un număr foarte puternic.

Deoarece există trei persoane în Dumnezeu, trei virtuți teologice în religie.

De aceea acest număr conduce ceremoniile închinare Domnului și religiei, în solemnitatea cărora rugăciunile și sacrificiile sunt repetate de trei ori.

Astfel *Vergiliu* cântă:

Numerele impare sunt pe placul lui Dumnezeu.

Iar pitagoreicii îl folosesc în sanctificări și purificări, de aceea *Vergiliu* spune:

*Și-a curățat și spălat tovarășii
De trei ori cu apă pură ...*

Și este foarte potrivit în legături, de aceea *Vergiliu* spune:

*... Merg peste tot
În aceste Țoale, trei fiind la număr,
La altar imaginea ta o voi purta de trei ori.*

Și puțin mai apoi:

*Noduri, Amaryllis, leagă, de trei culori,
Apoi fie ca aceste legături pe care le înnod, lui
Venus să fie închinare.*

Iar despre *Medeea* citim:

Rostind trei cuvinte, a cauzat somnul conform voinței sale,

Marea tulburată, valurile turbate au stat locului.

Pliniu spune că, potrivit unui obicei, se scuipa în fiecare medicament în timp ce se spuneau trei proteste pentru a fi vindecător.

Numărul trei este perfectat cu trei sporuri, în lungime, lățime și adâncime, dincolo de care nu există nici o progresie a dimensiunii, de aceea primul număr este numit pătrat.

Se spune de aceea despre un corp că are trei măsuri, iar despre un număr pătrat că nu-i mai poate fi nimic adăugat.

Aristotel, la începutul discursurilor sale despre Cer, se referă la el ca la o Lege, conform căreia toate lucrurile sunt ordonate.

Căci lucrurile corporale și spirituale constau în trei lucruri: începutul, mijlocul și sfârșitul.

Lumea este perfectă prin trei, după cum spune Trismegistus: Hemarmene, necesitatea și ordinea, adică acordul cauzelor, pe care mulți îl numesc destin, și execuția lor în vederea obținerii roadelor sau creșterea și o distribuție corespunzătoare a creșterii.

Întreaga măsură a timpului este cuprinsă în trei: trecut, prezent, viitor; orice magnitudine este cuprinsă în trei: linie, suprafață și corp; fiecare corp constă în trei intervale: lungime, lățime, grosime.

Armonia conține trei acorduri în timp, Diapazon, Hemiolon, Diatessaron.

Există trei tipuri de suflete, vegetative, sensibile și intelectuale.

Așa cum spune Profetul, Dumnezeu poruncește Lumii prin număr, greutate și măsură, iar numărul trei este împuternicit către formele ideale corespunzătoare, așa cum

numărul doi este delegat materiei procreatoare, iar unitatea către Dumnezeu, autorul ei.

Magicienii sunt reprezentați de trei Prinți în lume: Oromasis, Mithris, Araminis (adică Ohrmazd (Av. Ahura Mazda), Mithra și Ahriman (Av. Anghra Mainyu - diavolul)). În teologia zoroastrică, acestea sunt numele lui Dumnezeu, cel mai mare înger, adică: Dumnezeu, Mintea și Spiritul.

Într-un metru cub, sunt distribuite cele trei numere de nouă ale lucrurilor produse, anume ale Lumii supracerești în nouă ordine ale Inteligențelor; ale Lumii cerești în nouă planete; ale Lumii inferioare în nouă tipuri de lucruri generative și coruptibile.

În final, în acest orb etern, sunt incluse toate douăzeci și șapte de proporții muzicale, după cum citim într-un larg discurs al lui Platon și Proclus.

Iar numărul trei trăiește în armonie cu numărul cinci, grația primei voci.

În Inteligențe există trei ierarhii ale spiritelor angelice.

Există trei puteri ale creaturilor intelectuale: memorie, minte și voință.

Există trei ordine ale celor binecuvântați: martirii, confesorii și inocenții.

Există trei cvartale ale zodiilor cerești: a celor fixe, mobile și comune, cât și ale Caselor, anume: centrul, ereditatea și căderea.

Există trei figuri și capete în fiecare Zodie, și trei suverani ai fiecărei triplicități.

Există trei șanse printre planete. Trei grații printre zeițe. Trei doamne ale destinului în gloata infernului. Trei Judecători. Trei furii. Un Cerber cu trei capete. O Hecata cu trei capete. Trei guri ale fecioarei Diana. Trei persoane în divinitatea suprasubstanțială. Trei timpuri: ale Naturii, legii și grației. Trei virtuți teologice: credința, speranța și

caritatea. *Iona* a stat trei zile în burta balenei; atâtea zile a stat și Hristos în mormânt.

Ierarhia Numărului Trei

În lumea originară.	Tatăl	שדי Sadai Fiul.	Sfântul Duh	Numele lui Dumnezeu cu trei litere.
În lumea intelectuală.	Inocenții supreni.	Martirii de mijloc.	Cei mai de jos confesori.	Trei ierarhii ale îngerilor. Trei grade ale celor binecuvântați.
În lumea cerească.	Mobil. Colțuri. Ale zilei.	Fixe. Ereditare. Nocturne.	Comun. Decădere. Împărțășind.	Trei cvartale ale Zodiilor. Trei cvartale ale Caselor. Trei suverani ai triplicității.
În lumea elementară.	Simplu.	Compus.	De trei compus.	Trei grade ale elementelor.
În lumea inferioară.	Capul, în care crește intelectul, răspunde față de lumea intelectuală.	Pieptul, în care se află inima, locul vieții, răspunde față de lumea cerească.	Burta, în care se află facultatea de generare, și membrele genitale, răspund față de lumea elementară.	Trei părți, care răspund față de lumea tripartită.
În lumea infernă.	Alecto. Minos. Rău.	Megera. Acacus. Apostafi.	Tisiphone. Rhadamantus. Infideli.	Trei furii ale infernului. Trei Judecători ai infernului. Trei grade ale păcătoșilor.

Despre Numărul Patru și Ierarhia corespunzătoare

Pitagoreicii numesc numărul patru *Tetractys* și îl preferă tuturor virtuților numerelor, deoarece reprezintă fundamentul și rădăcina tuturor celorlalte numere; de aceea toate fundamentele, atât în lucrurile artificiale, cât și în cele naturale și divine, sunt pătrate, după cum vom vedea mai departe, ceea ce semnifică soliditate, fapt de asemenea demonstrat printr-o figură pătrată.

Căci numărul patru este primul pătrat plan, care constă în două proporții, dintre care prima este de la unu la doi, iar ultima de la doi la patru, și începe cu o dublă procesiune și proporție, de la unu la unu și de la doi la doi, începând cu unitatea și sfârșind cu un cvartet: aceste proporții diferă aici, fiind inegale, conform aritmeticii, dar conform geometriei sunt egale.

De aceea un pătrat este atribuit lui Dumnezeu Tatăl, care conține și misterele întregii Trinități, căci prin unica sa proporție, adică prin prima trecere de la unu la unu, este semnată unitatea substanței paternale, de unde provine Fiul unic, egal Tatălui; prin următoarea procesiune, de asemenea simplă, cea de la doi la doi, este semnată Duhul Sfânt; Fiul este egal Tatălui prin prima procesiune; iar Duhul Sfânt este egal cu ambii prin a doua procesiune.

De aici excelența mărețului nume al divinei Trinități a lui Dumnezeu, care este scris cu patru litere, יה Yod, He și ו Vau He, de unde vine aspirația He, semnifică proveniența spiritului de la ambii: căci ה He este duplicat, termină ambele silabe și numele întreg, dar se pronunță Jova, după unii, de unde acel Jovis al păgânilor, pe care anticii l-au imaginat cu patru urechi, căci numărul patru este fântâna și capul întregii divinități.

Pitagoreicii îl numesc Fântâna perpetuă a Naturii: căci există patru grade în ierarhia Naturii: a fi, a trăi, a fi sensibil, a înțelege.

Există patru mișcări în Natură: ascendentă, descendentă, înainte și circulară.

Există patru colțuri în Ceruri: Răsăritul, Apusul, Mijlocul cerului și Capătul său.

Există patru Elemente sub Cer: Focul, Aerul, Apa și Pământul; conform acestora, există patru triplicități în cer: există patru calități subcerești: rece, cald, uscat și umed, corespunzătoare celor patru umori: sângele, flegma, fierea și melancolia.

Anul este împărțit în patru părți: Primăvara, Vara, Toamna, Iarna; de asemenea, Vântul este de patru feluri: estic, vestic, nordic și sudic.

Există patru râuri în Paradis și tot atâtea în Infern.

Numărul patru prepară întreaga cunoaștere; mai întâi umple fiecare progres simplu al numerelor cu patru termeni: unu, doi, trei și patru, constituind numărul zece.

Umple fiecare diferență a numerelor: primul par și care conține primul impar în sine.

În acordul muzical Diatessaron există grația celei de-a patra voci.

Mai avem apoi instrumentul cu patru corzi și o diagramă pitagoreică, prin care sunt descoperite primele refrene muzicale care au existat și toată armonia muzicii. Căci dublul, triplul, de patru ori dublul, unu și jumătate, unu și o treime, o armonie a tuturor, o armonie dublă a tuturor, de cinci, de patru, și toate acordurile sunt limitate de legăturile numărului patru.

De asemenea, întregul matematicii este cuprins în patru termeni, punct, linie, suprafață și profunzime.

Întreaga Natură este cuprinsă în patru termeni: substanță, calitate, cantitate și mișcare.

Întreaga filosofie naturală, în care se află virtuțile seminale ale Naturii: nașterea naturală, forma care crește și alcătuirea.

Metafizica este cuprinsă în patru limite: ființă, esență, virtute și acțiune.

Filosofia morală este cuprinsă în patru virtuți: prudență, justiție, curaj, cumpătate.

Mai este și puterea justiției, de unde încă o lege în patru părți: a Providenței de la Dumnezeu, fatală, de la Sufletul lumii, a Naturii din cer, a prudenței, de la om.

Există și patru puteri judiciare în ființa tuturor lucrurilor: intelectul, disciplina, opinia și simțirea.

Numărul patru are și o putere mare în toate misterele.

Pitagoreicii au ratificat numărul patru cu un jurământ, ca și cum ar fi temeiul principal pe care este bazată credința lor și prin care poate fi aceasta confirmată.

De aceea este denumit jurământul pitagoreicilor, exprimat în versurile următoare:

*Jur, cu mintea pură, pe numărul patru,
Care este sfânt și reprezintă Fântâna eternă
A Naturii, părinte al minții ...*

De asemenea, există patru râuri în Paradis; patru Evanghelii primite de la cei patru evangheliști în întreaga Biserică.

Iudeii au primit cel mai important nume al lui Dumnezeu scris cu patru litere יהוה.

Egiptenii, arabii, perșii, magicienii, mahomedanii, grecii, toscanii, latinii, scriu numele lui Dumnezeu cu doar patru litere, astfel: Theut, Alla, Sire, Orsi, Abdi, Θεός [Theos], Esar, Deus.

Lacedemonienii au vrut să-l picteze pe Jupiter cu patru aripi.

Și în Orfeu se spune despre divinitate, despre carele lui Neptun că erau trase de patru cai.

Există patru tipuri de furii divine, ce provin de la mai multe zeități: de la Muze, Dionysos, Apollo și Venus.

Profetul *Ezechiel* a văzut patru fiare pe râul Chobar și patru heruvimi în patru roți.

În *Daniel*, patru fiare enorme au coborât din apă și s-au luptat patru vânturi.

În Revelații, patru fiare erau pline de ochi în față și în spate, stând în jurul Tronului Domnului, și patru îngeri, cărora le-a fost dată puterea de a face rău pământului și mării stăteau în cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi, ca să nu bată asupra pământului, nici asupra mării, nici asupra vreunui copac.

Ierarhia Numărului Patru

Numele lui Dumnezeu cu patru litere	יהוה				În lumea originară, unde este Legea Providenței.
Patru triplicități sau ierarhii inteligibile.	Serafim. Heruvim. Tronuri.	Domnii. Puteri. Începători.	Stăpâni. Arhangheli. Îngeri.	Inocenți. Martiri. Confesori.	În lumea intelectuală, unde este legea fatală.
Patru îngeri care conduc cele patru colțuri ale lumii.	מכאל Mihael	רפאל Rafael.	גבריאל Gabriel.	אוריאל Vriel.	
Patru conducători ai elementelor.	שרפ Serafim.	כרוב Heruvim.	תרשיש Tharsis.	אריאל Ariel.	
Patru animale simbolice.	Leul.	Vulturul.	Omul.	Vițelul.	
Patru triplicități ale triburilor lui Israel.	Dan. Aser. Naftali.	Iehuda. Yssachar. Zevulun.	Manasse. Beniamin. Efraim.	Ruben. Simeon. Gad.	
Patru triplicități ale apostolilor.	Matia. Petru. Iacov cel bătrân.	Simon. Bartolomeu. Matei.	Ioan. Filip. Iacov cel tânăr.	Tedeu. Andrei. Toma.	În lumea cerească, unde este legea naturală.
Patru evangheliști.	Marcu.	Ioan.	Matei.	Luca.	
Patru triplicități ale semnelor zodiacale.	Berbec. Leu. Săgetător.	Gemeni. Balanță. Vărsător.	Rac. Scorpion. Pești.	Taur. Fecioară. Capricorn.	
Stelele, planetele, și elementele corespunzătoare.	Marte și Soarele.	Jupiter și Venus.	Saturn și Mercur.	Stelele fixe și Luna.	
Patru calități ale elementelor cerești.	Lumina.	Transparența.	Agilitatea.	Soliditatea.	
Patru elemente.	אש Focul.	רוח Aerul.	מים Apa.	צפר Pământul.	În lumea elementară, unde este legea generării și a corupției.
Patru calități.	Căldura.	Umezeala.	Răceala.	Uscăciunea.	
Patru anotimpuri.	Vara.	Primăvara.	Iarna.	Toamna.	
Patru colțuri ale lumii.	Est.	Vest.	Nord.	Sud.	
Patru feluri perfecte de corpuri amestecate.	Animale.	Plante.	Metale.	Pietre.	
Patru feluri de animale.	Mergătoare.	Zburătoare.	Înnotătoare.	Tărătoare.	

Ce le corespund elementelor în plante.	Semințe.	Flori.	Frunze.	Rădăcini.	În lumea inferioară, adică omul, de la care vine legea prudenței.
În metale.	Aur și fier.	Cupru și cositor.	Mercur.	Plumb și argint.	
În pietre.	Strălucitor și incandescent.	Luminos și transparent.	Clar și congelat.	Greu și întunecos.	
Patru elemente ale omului.	Mintea.	Spiritul.	Sufletul.	Corpul.	
Patru puteri ale sufletului.	Intelectul.	Rățiunea.	Imaginația.	Simțul.	
Patru puteri justifiare.	Credința.	Știința.	Opinia.	Experiența.	
Patru virtuți morale.	Justiția.	Cumpătarea.	Prudența.	Curajul.	
Simțurile corespunzătoare elementelor.	Simțul vizual.	Simțul auditiv.	Simțurile gustativ și olfactiv.	Simțul tactil.	
Patru elemente ale corpului omenesc.	Spiritul.	Carnea.	Temperamentul.	Oasele.	
Un spirit împătrit.	Animalic.	Vital.	Generativ.	Natural.	
Patru umori.	Fierea.	Sângele.	Flegma.	Melancolia.	În lumea infernală, unde este legea mâniei și a pedepsei.
Patru trăsături.	Violența.	Agilitatea.	Tristețea.	Încetineala.	
Patru prinți ai întunericului, ofensivi în elemente.	לממס Samael.	לזרע Azazel.	לזרע Azael.	למזל Mahazel.	
Patru râuri ale Infernului.	Phlegeton.	Cocytus.	Styx.	Acheron.	
Patru prinți ai spiritelor care corespund celor patru îngeri ai lumii.	Oriens.	Paymon.	Egyn.	Amaymon.	

Despre Numărul Cinci și Ierarhia corespunzătoare

Numărul cinci are o putere la fel de mare ca și celelalte numere, deoarece este alcătuit dintr-un număr par și unul impar, ca și cum ar fi alcătuit dintr-o femeie și un bărbat, numărul impar fiind bărbatul, iar numărul par, femeia. De aceea matematicienii numesc numele impar Tatăl, iar numărul par Mama.

Prin urmare, numărul cinci are aceeași perfecțiune și virtute ca și celelalte numere datorită amestecului acestor numere; numărul cinci este de asemenea mijlocul numărului universal, adică zece.

Dacă se scade din numărul zece, va da nouă și unu, opt și doi, șapte și trei, șase și patru, iar fiecare adunare dă numărul zece, mijlocul exact fiind întotdeauna numărul cinci, deoarece este echidistant.

Tot din acest motiv, pitagoreicii îl mai numesc și numărul Cununii și al dreptății, deoarece împarte numărul zece în mod egal.

De asemenea, există cinci simțuri în om, și anume, văzul, auzul, simțul gustativ, olfactiv și tactil; sunt cinci puteri în suflet, și anume, puterea vegetativă, sensibilă, senzuală, irascibilă, rațională; mai sunt cinci degete la mână, cinci planete în univers, potrivit cărora există elemente cvintete pentru fiecare Semn zodiacal.

În elemente sunt cinci feluri de corpuri amestecate, adică pietre, metale, plante, plante-animale, animale, dintre care fac parte omul, animalele sălbatice patrupeze, târâtoarele, înotătoarele și zburătoarele.

Mai sunt și cinci feluri prin care Dumnezeu a făcut toate lucrurile, și anume esența, asemănarea, deosebirea, simțul și mișcarea.

Rândunica face numai cinci pui, pe care îi hrănește în mod egal, începând cu cel mai mare și terminând cu cel mai mic.

Totodată acest număr are mari puteri în ispășirea păcatelor, căci atunci când se află în lucruri sfinte, el alungă diavolii. În lucrurile naturale, elimină otrava.

Numărul cinci se mai numește și numărul norocului și al bunăvoinței, fiind pecetea Sfântului Duh și o legătură care unește toate lucrurile; el este și numărul crucii, ba mai mult, este numărul rănilor lui Hristos, ale căror cicatrici a binevoit să le păstreze pe corpul său glorios.

Filosofii păgâni au dedicat acest număr sacru lui Mercur, dându-și seama că valoarea lui este mult mai mare decât cea a numărului patru, așa cum un lucru viu este mult mai bun decât unul fără viață.

În acest număr, păstrat de potopul apelor, a găsit *Părintele Noe* bunăvoință din partea lui Dumnezeu, și în virtutea acestui număr *Avraam*, în vârstă de o sută de ani, a fost părintele fiului lui *Sarah*: o femeie stearpă de nouăzeci de ani, trecută de vârsta la care mai putea avea copii, devenind astfel un mare neam.

De aceea în timpul rugăciunilor de mulțumire numele Atotputerniciei divine este strigat pe cinci litere.

În lumea originară, numele lui Dumnezeu era strigat pe trei litere, Trigrammaton **שדי** *Sadai*; în vremea Legii, numele inefabil al lui Dumnezeu era exprimat prin patru litere invocabile ale Numelui său, Tatragrammaton **יהוה** pe care iudeii le rosteau **אדני** *Adonai*; în timpul rugăciunilor de mulțumire, numele Domnului era rosit cu cinci litere Pentagrammaton **יהשוה** *Jehoshua*, *Ihesu*, care nu sunt mai puțin misterioase decât cele trei litere **ישו**.

Ierarhia Numărului Cinci

Numele lui Dumnezeu cu cinci litere. Numele lui Hristos cu cinci litere.		אליון אלהים יהוה	Eloim [Elion]. Elohim. Jhesu.			În lumea exemplară.
Cinci substanțe inteligibile.	Spirite ale primei ierarhii numite Dumnezeu sau Fiul lui Dumnezeu.	Spirite ale a celei de-a doua ierarhii numite inteligente.	Spirite ale celei de-a treia ierarhii, numite îngeri trimiși	Sufletele corpurilor cerești.	Eroi sau suflete rănite.	În lumea intelectuală.
Cinci stele rătăcitoare, stăpânele elementelor	Saturn.	Jupiter.	Marte.	Venus.	Mercur.	În lumea cerească.
Cinci feluri de lucruri coruptibile.	Apa.	Aerul.	Focul.	Pământul.	Un corp amestecat.	În lumea elementară.
Cinci feluri de corpuri amestecate.	Animal	Plantă.	Metal.	Piatră.	Plantă-animal.	
Cinci simțuri.	Simțul gustativ.	Simțul auditiv.	Simțul vizual.	Simțul tactil.	Simțul olfactiv.	În lumea inferioară.
Cinci chinuri truști.	Amărăciune mortală.	Urlet înfiorător.	Întuneric groaznic.	Sete de nestins.	Duhoare pătrunzătoare.	În lumea infernală.

Despre Numărul Șase și Ierarhia corespunzătoare

Șase este numărul perfecțiunii, deoarece el este perfect prin natura sa, precum și în întregul șir de numere de la unu la zece, iar el însuși este de asemenea perfect, căci din adunarea părților sale rezultă la fel, nici mai mult, nici mai puțin.

Prin urmare, dacă părțile sale, adică mijlocul, a treia parte și a șasea parte, care sunt trei, doi, unu, se adună, ele alcătuiesc în chip perfect cifra șase, a cărei perfecțiune o doresc toate celelalte numere.

Pitagoreicii spun că acest număr corespunde procreării și căsătoriei, fiind numit și Scara lumii.

Lumea este făcută din numărul șase pentru că a fost terminată de Dumnezeu în ziua a șasea, și prin urmare lumea nu are belșug, dar nu are nici lipsuri.

În a șasea zi a văzut Dumnezeu toate lucrurile pe care le-a făcut, și toate erau frumoase.

Prin urmare, atunci au fost terminate Raiul și Pământul, și toate mulțimile.

Numărul șase se mai numește și numărul omului, pentru că omul a fost creat în a șasea zi; mai este de asemenea și numărul mântuirii noastre, pentru că în a șasea zi a suferit Hristos pentru mântuirea noastră. De aici vine puternica legătură între numărul șase și Cruce, între muncă și înrobire și de aceea stă scris în Vechiul Testament că munca trebuie să se facă în șase zile, mana cerească să se culeagă în șase zile, pământul să se are șase ani, iar sclavul iudeu trebuie să-și slujească stăpânul timp de șase ani:

Timp de șase zile a apărut Dumnezeu pe Muntele Sinai înconjurat de un nor; Heruvimii au șase perechi de aripi, sunt șase cercuri pe firmament, și anume: cercul polar de nord și de sud, două tropice, linia echinocțială și

ecliptică; șase planete rătăcitoare, mai precis: Saturn, Jupiter, Marte, Venus, Mercur și Luna, care străbat latitudinea Zodiacului, de ambele părți aflându-se linia ecliptică.

Există șase calități materiale în elemente, și anume: agerimea, subțirimea, mișcarea, și cele opuse acestora, prostia, grosimea și odihna.

Există șase poziții diferite, mai precis: în sus, în jos, în față, în spate, la dreapta, la stânga.

Sunt șase caracteristici naturale, fără de care nu poate exista nimic, și anume: dimensiunea, culoarea, forma, intervalul, stabilitatea, mișcarea.

Forma oricărui lucru cu patru colțuri are șase suprafețe, iar tonurile armoniei sunt șase la număr, cinci tonuri și două semitonuri, care alcătuiesc un ton, adică pe al șaselea.

Ierarhia Numărului Șase

În lumea exemplară.	אל גברל אלוהים					Numele celor șase litere.
	Heruvimi	Tronuri	Domnii	Puteri.	Începătorii	Șase ordine de îngeri, care nu sunt trimiși inferiorilor.
În lumea cerească.	Saturn	Jupiter	Marte	Venus	Mercur	Luna
În lumea elementelor.	Odiha	Subjirimea	Agerimea	Prostia	Grosimea	Șase planete răătătoare care străbat latitudinea Zodiacului, de la linia ecliptică.
În lumea inferioară.	Intellectul	Memoria	Simțul	Mișcarea	Viața	Șase calități materiale ale elementelor.
În lumea infernală.	Acteus	Megaliesius	Ormenus	Lycus	Nicon	Șase trepte ale oamenilor.
						Șase diavoli, făcători tuturor nenorocirilor.

Despre Numărul Șapte și Ierarhia corespunzătoare

Numărul șapte are puteri variate și numeroase, deoarece este alcătuit din unu și șase, doi și cinci, trei și patru, și deoarece are unitate, ca și cum ar fi cuplarea a doi de trei și jumătate; de aceea, dacă luăm în considerare părțile componente și alăturarea lor, putem spune cu siguranță că, atât datorită lor, cât și deplinătății sale individuale, este numărul cel mai încărcat de măreție.

Pitagoreicii îl numesc vehiculul vieții omului, denumire pe care nu o primește datorită părților componente, ci datorită caracterului său deplin, deoarece este alcătuit din trup și suflet; la rândul său, trupul este alcătuit din patru elemente și este înzestrat cu patru calități.

Numărul trei corespunde sufletului datorită puterii sale întreprinse, rațională, irascibilă și senzuală.

Prin urmare, numărul șapte fiind alcătuit din trei și patru unește sufletul cu trupul, iar puterea numărului este legată de procreare, îngăduindu-i omului să fie primit, creat, născut, și de asemenea să mănânce, să trăiască, și să supraviețuiască.

Dacă sămânța de reproducere este primită în pântecul femeii și dacă rămâne acolo timp de șapte ore, atunci cu siguranță că aceasta va rămâne acolo pentru totdeauna.

În primele zile sămânța se coagulează și este gata să ia forma unui om, pentru ca apoi să producă copii maturi, numiți și copiii lunii a șaptea, deoarece se nasc în a șaptea lună.

După naștere, timp de șapte ore se va vedea dacă vor trăi sau nu; se spune că cei care vor suporta aerul după acele șapte ore vor trăi, iar tot după șapte zile copiii se vor lepăda de toate rămășițele ombilicului.

„După paisprezece zile vederea copilului se mișcă după lumină, iar după alte șapte zile, el își poate roti ochii și fața cu lejeritate. După șapte luni, îi apar dinții, iar după încă alte șapte luni poate sta jos fără să cadă. După alte șapte luni, începe să vorbească, iar după încă șapte luni poate să stea în picioare și să meargă. După alte șapte luni, nu mai este alăptat. La șapte ani încep să-i cadă primii dinți și să-i crească alții, mai potriviți pentru carnea mai tare, iar vorbirea i se îmbunătățește. După alți șapte ani băieții se maturizează, fiind apoi începutul unei noi generații. Peste alți șapte ani ei devin bărbați, păroși, capabili și în putere de a da naștere unei noi generații. După alți șapte ani ei încep să nu mai crească în înălțime, iar după alți șapte sunt în deplinătatea puterilor. Timp de șapte ani își mențin această putere, iar după alți șapte ani ajung la vârsta perfectă a bărbaților, adică la vârsta discreției și a înțelepciunii. După ce trec alți șapte ani, atunci când numărul șapte devine un număr complet, bărbații ajung la perioada obișnuită a vieții, căci așa cum spune profetul, *Vârsta noastră este de șaptezeci de ani.*”

Cea mai mare înălțime a corpului omenesc este de șapte picioare.

Sunt șapte trepte în trup care completează dimensiunea altitudinii sale de jos în sus, adică: de la măduvă, os, nerv, venă, arteră, carne, până la piele.

În trup mai sunt, așa cum le numesc grecii, și șapte părți întunecate, și anume: limba, inima, plămânii, ficatul, splina și doi rinichi.

Mai există și șapte părți principale ale trupului, care sunt: corpul, capul, pieptul, mâinile, picioarele și părțile intime. Este lucru dovedit faptul că, fără inspirarea aerului, viața nu rezistă mai mult de șapte ore, așa cum cei care sunt înfometați nu trăiesc mai mult de șapte zile.

Venele și arterele, după cum spun tămăduitorii, sunt mișcate de numărul șapte, iar judecata în timpul unei boli

este mai limpede în primele șapte zile, pe care tămăduitorii le numesc critice, adică judicioase.

Dumnezeu crează sufletul din șapte porțiuni, așa cum mărturisește înțeleptul *Platon* în *Timeus*. Sufletul la rândul său primește trupul în șapte trepte.

Toate diferențele de voce merg până în treapta a șaptea, după care rămâne aceeași mișcare, iar modulațiile vocii sunt tot în număr de șapte: ditoni, semitoni, diatesaron, diapente cu un ton (lat: semiton), diapente cu o jumătate de măsură (lat: semiton), și diapazon.

În corpurile cerești există o putere și mai mare a numărului șapte, deoarece sunt patru colțuri ale Cerurilor care privesc diametral unul spre celălalt, ceea ce este într-adevăr un aspect desăvârșit și puternic, deoarece este alcătuit din numărul șapte, care este făcut din al șaptelea Semn zodiacal ce formează o cruce, reprezentând cea mai puternică formă dintre toate și despre care vom vorbi la locul potrivit.

Din acest motiv nu trebuie să ignorăm faptul că numărul șapte are o puternică legătură cu crucea.

Prin aceeași radiație și număr, solstițiul de vară se află la distanță de cel de iarnă, iar echinocțiul de iarnă se află la distanță de cel de vară, toate făcându-se prin șapte semne zodiacale.

În ceruri există șapte cercuri, potrivit longitudinilor axei.

La Polul Nord sunt șapte stele, mai mari și mai mici, numite *Ursa mare*, precum și șapte stele, numite *Pleiade*, și șapte planete, ce corespund celor șapte zile care formează o săptămână.

Luna este a șaptea planetă și cea mai aproape de noi și care respectă acest număr mai mult decât celelalte planete deoarece numărul șapte îi răspândește lumina.

Timp de douăzeci și opt de zile Luna înconjoară raza întregului Zodiac, a cărui număr de zile, adică șapte, cu cele șapte cifre, de la unu la șapte, formează și umple, la

fel de mult ca și celelalte numere, prin adăugarea la numerele antecedente, făcând astfel de patru ori șapte zile, timp în care Luna parcurge longitudinea și latitudinea Zodiacului măsurând iar și iar; în cele șapte zile, Luna își răspândește lumina, schimbând-o în continuu; în prima săptămână, lumina care parcă provine dintr-o lume înjumătățită, crește în intensitate, în a doua săptămână, umple întreaga orbită cu lumină, pentru ca în a treia săptămână să scadă din nou și să se micșoreze din nou într-o orbită divizată; în a patra săptămână însă, are loc ultima slăbire a luminii Lunii și tot atunci crește și descrește marea, căci în prima săptămână a creșterii Lunii, marea scade puțin câte puțin; în a doua săptămână crește treptat, în a treia săptămână e la fel ca în prima, iar în a patra, ca în a doua.

Aceste lucruri îi corespund și lui Saturn care, ridicându-se mai de jos, este a șaptea planetă care le vestește pe celelalte, și căruia îi este atribuită a șaptea zi, care înseamnă șapte mii, în care, așa cum mărturisește *Ioan*, balaurul, adică diavolul sau Satana, fiind legați, oamenii vor fi liniștiți și vor duce o viață pașnică.

Pitagoreicii spun că numărul șapte este numărul virginității, deoarece prima parte este cea care nu este nici creată și care nici nu crează, și nici nu poate fi împărțită în două părți egale, astfel încât să fie creată de un alt număr repetat, și nici nu poate fi dublată astfel încât să creeze orice alt număr până la zece; deoarece șapte este prima legătură între numere, pitagoreicii i-l dedică lui *Pallas*.

Și în religie numărul șapte are semne puternice ale considerației sale, fiind numit și *numărul jurământului*.

De aceea la iudei jurământul se numește Septenare, adică a afirma de șapte ori. Astfel, atunci când *Avraam* a făcut legământ cu *Abimelec*, i-a adus acestuia șapte miei drept mărturie.

Numărul șapte este și numărul binecuvântării sau al odihnei, de unde:

De trei, și de patru ori să fii binecuvântat!

adică, în trup și suflet.

În a șaptea zi Creatorul s-a odihnit, de aceea această zi a fost numită de *Moise*, Sabat, adică ziua de odihnă; tot în această zi Hristos s-a odihnit în mormânt.

De asemenea acest număr este puternic legat de Cruce, așa cum am spus mai sus, dar și de Hristos, căci în El se află toată binecuvântarea noastră, odihna și bucuria.

Numărul șapte este folosit în curățarea sufletului după cum zice *Apuleius*:

Am intrat în apele mării ca să mă curăț, și mi-am pus capul de șapte ori sub valuri.

La fel și leprosul care trebuia curățat a fost stropit de șapte ori cu sângele unei vrăbiuțe; iar profetul *Elisua*, așa cum scrie în Cartea a doua a Regilor, i-a spus leprosului:

„Mergi și spală-te de șapte ori în râul Iordan, iar carnea ta va fi întreagă și tu vei fi curățat de păcate.”

Iar puțin mai târziu scrie:

„Și el s-a spălat de șapte ori în Iordan și a fost curățat de păcate.”

Numărul șapte este numărul pocăinței și al iertării de păcate, de aceea sunt meniți șapte ani de căință pentru fiecare păcat, potrivit părerilor celor înțelepți, care spun: *„iar pentru fiecare păcătos înșeptit”*; în al șaptelea an li se acordă iertarea, iar după șapte ani încheiați, li se acordă iertarea absolută, așa cum citim în *Leviticus*.

Și Hristos și-a terminat cuvântarea mântuirii noastre cu șapte rugăminți, de aceea șapte se mai numește și

numărul libertății, pentru că în al șaptelea an, slujitorul iudeu și-a câștigat libertatea.

Numărul șapte este potrivit pentru rugăciunile divine, de aceea profetul spune: „*De șapte ori pe zi Te laud, datorită judecății Tale drepte.*”

Mai mult, el este numit și numărul răzbunării, căci așa scrie în Biblie: „*Iar Cain va fi răzbunat de șapte ori*”.

În *Psalmi* este scris: „*Întoarce ocara aproapelui tău de șapte ori în pieptul său.*”

De aceea *Solomon* spune că sunt șapte răutăți, iar în *Evangelii* citim despre șapte spirite rele.

Numărul șapte înseamnă și timpul actualului cerc, deoarece se termină în decurs de șapte zile.

Acest număr îi corespunde Sfântului Duh, pe care profetul *Isaia* îl descrie ca fiind înșeptit, potrivit darurilor sale adică: spiritul înțelepciunii și al înțelegerii, spiritul sfătuitor și al puterii, spiritul cunoașterii și al sfințeniei, și spiritul fricii de Dumnezeu, despre care citim în *Zaharia* că sunt cei șapte ochi ai lui Dumnezeu.

Mai sunt de asemenea și șapte îngeri, spirite care stau în prezența lui Dumnezeu, așa cum citim în *Tobia* și în *Revelații*.

Șapte lămpi de foc ard înaintea tronului lui Dumnezeu și șapte sfeșnice aurite, prin mijlocul cărora umblă Fiul Omului, ținând în mână dreaptă șapte stele.

Mai sunt șapte spirite înaintea tronului lui Dumnezeu, și șapte îngeri care au stat înaintea lui, cărora le-au fost date șapte trompete.

Și a fost văzut un miel cu șapte coarne și șapte ochi, și a fost văzută o carte legată cu șapte peceti, și când a fost deschis al șaptelea sigiliu, s-a făcut liniște în Ceruri.

Din tot ce s-a spus până acum reiese în mod clar că dintre toate numerele, numărul șapte merită pe deplin denumirea de număr cu cea mai mare eficacitate.

Mai mult, el se potrivește foarte bine cu numărul doisprezece, deoarece trei și cu patru fac șapte, iar trei ori

patru face doisprezece, care este numărul planetelor cerești și al Semnelor zodiacale, ce rezultă din aceeași rădăcină și prin numărul patru al naturii lucrurilor inferioare.

În scrierile sacre există un mare respect pentru acest număr, înaintea altor numere, ale cărui taine sunt multe și foarte mari.

Am hotărât să prezentăm multe dintre ele aici pentru a arăta mai ușor că numărul șapte înseamnă o plenitudine de taine sacre.

Citim astfel în *Geneză* că în ziua a șaptea Dumnezeu s-a odihnit, iar *Enoh*, un om pios și sfânt, a fost al șaptelea om după *Adam*, dar în același timp mai era un al șaptelea om după *Adam*, însă acel om era rău și se numea *Lameh* și avea două soții; păcatul lui *Cain* va fi absolvit după a șaptea generație, iar *Cain*, așa cum stă scris, va fi pedepsit înșeptit, iar cel care îl va omori pe *Cain*, va fi răzbunat de șapte ori, la care Stăpânul Istoriei adaugă faptul că acest *Cain* avea șapte păcate.

Doar șapte animale și șapte păsări neprihănite au fost urcate pe Arca lui Noe.

După șapte zile Dumnezeu a adus ploaia pe Pământ, iar în a șaptea zi apele fântânilor din adâncuri s-au revărsat și au acoperit Pământul.

Avraam i-a dat lui *Abimelec* șapte miei, iar *Iacov* a slujit-o pe *Lia* timp de șapte ani și apoi încă șapte *Rahila*.

Poporul lui Israel a plâns moartea lui *Iacov* timp de șapte zile.

În același loc citim despre șapte vaci și șapte spice de grâu, șapte ani de belșug și șapte ani de foamete.

În *Exod*, Sabatul Sabatelor, sfânta odihnă a Domnului, este în a șaptea zi.

În a șaptea zi *Moise* a încetat să se mai roage.

În a șaptea zi trebuie să fie sărbătorirea Domnului, iar în al șaptelea an servitorul va fi liber.

Vițelul și mielul trebuie lăsați șapte zile cu mama lor, iar pământul care a fost arat timp de șapte ani trebuie lăsat să se odihnească.

În a șaptea zi trebuie să fie o sărbătoare sfântă și zi de odihnă; a șaptea zi se numește sfântă deoarece este Sabatul.

În *Leviticul*, ziua a șaptea va fi mai respectată și mai sfântă, iar prima zi a lunii a șaptea va fi Sabatul pomenirii. Timp de șapte zile i se vor aduce jertfe lui Dumnezeu, timp de șapte zile vor fi sărbătorite zilele sfinte ale Domnului, șapte zile într-un an în continuu, de către generații. În a șaptea lună vor fi zile de sărbătoare și se va sta în locașe de închinăciune.

Cel care și-a înmuiat degetul în sânge, de șapte ori se va stropi în fața lui Dumnezeu, iar cel care vrea să se vindece de lepră, își va înmuia de șapte ori degetul în sângele unei vrăbiuțe.

Timp de șapte zile se va spăla cu apă curgătoare femeia care este la menstruație; de șapte ori trebuie să se înmoaie degetul în sângele unui bou și tot de șapte ori să spună: „Te voi lovi pentru păcatele sale”.

În *Deuteronomul* doar șapte oameni stăpâneau Pământul Făgăduinței. Tot acolo se mai vorbește și despre șapte ani pentru iertarea păcatelor și șapte lumânări aprinse în partea de sud a sfeșnicilor.

În *Numerii* citim că fiii lui Israel au adus drept jertfă șapte miei nepătați, și timp de șapte zile au mâncat pâine neplămădită, iar acel păcat a fost absolvit cu șapte miei și o capră; prima zi a lunii a șaptea a fost respectată și păstrată sfântă; în luna a șaptea a fost sărbătoarea tabernaculelor și șapte viței au fost oferiți drept jertfă în a șaptea zi.

Baalam a înălțat șapte altare; *Maria*, sora lui *Aaron*, a mers înaintea leprosului timp de șapte zile; iar cel care a atins un om mort a fost murdar timp de șapte zile.

În *Iosua*, șapte preoți au purtat Arca Făgăduinței înaintea mulțimilor, și șapte zile au înconjurat orașele, iar șapte trompete au fost purtate de șapte preoți, iar în a șaptea zi aceștia au sunat din ele.

În *Cartea Judecătorilor* este scris că *Abesa* a condus Israelul timp de șapte ani, *Samson* a sărbătorit nunta șapte zile, iar în a șaptea zi i-a zis soției sale o ghicitoare, apoi a fost legat cu șapte nuiiele verzi, i-au fost tăiate șapte suvițe de păr, și șapte ani au fost asupriți copiii lui Israel de către regele *Madianului*.

În *Cărțile Regilor*, *Elia* s-a rugat de șapte ori, iar a șaptea oară, a apărut un norișor.

Șapte zile s-au luptat copiii lui Israel cu sirienii, iar în ziua a șaptea bătălia a luat sfârșit.

Cu șapte ani de foamete a fost amenințat poporul lui *David* pentru murmurele sale, și de șapte ori a strănutat copilul care fost adus la viață de către *Elisua*, iar șapte oameni au fost răstigniți împreună în zilele primei recoltei.

Păcatele lui *Naaman* i-au fost iertate după ce a fost spălat de șapte ori de către *Elisua*, iar *Goliath* a fost omorât în a șaptea lună.

În *Hester* citim că regele Persiei avea trei eunuci, iar în *Tobia* citim că șapte bărbați au fost uniți cu *Sara*, fiica lui *Raguel*.

În *Daniel Nebucadnetar*, stă scris că cuptorul a fost încălzit de șapte ori mai tare decât de obicei, iar șapte lei erau în cușcă, și în a șaptea zi a venit *Nebucadnetar*.

În *Cartea lui Iov*, se face referire la cei șapte fii ai săi, și la prietenii care au stat lângă el pe pământ timp de șapte zile și șapte nopți.

În același loc citim: „De șase ori din nevoi te va scoate (Dumnezeu), iar a șaptea oară răul te va ocoli”.

În *Ezdra* citim despre *Artaxerxe* și cei șapte slujitori, precum și despre trompetele care au sunat, iar tot în acele vremuri, în a șaptea lună copiii lui Israel erau în orașe

pentru a se ruga în locașele de închinăciune. Tot în a șaptea zi, *Ezdra* a citit Legea Domnului la toată mulțimea.

În Psalmi, *David* îi mulțumește lui Dumnezeu de șapte ori pe zi, argintul este încercat de șapte ori, iar ocară este întoarsă înșeptit aproapei noastre.

Și *Solomon* spune: „Și cu înțelepciunea Ta ai rânduit pe om ca să stăpânească peste zidirile cele făcute de Tine”; mai sunt șapte oameni care pot aduce mulțumiri, șapte lucruri de ocară care nu-i sunt dragi lui Dumnezeu, șapte ticăloșii care se află în inima dușmanului, șapte supraveghetori și șapte ochi care privesc.

Isaia numără șapte daruri ale Sfântului Duh, iar șapte femei vor pune stăpânire pe un bărbat.

În *Iezechiel*, profetul a fost trist timp de șapte zile.

În *Zaharia*:

„Iată văd un candelabru cu totul de aur, cu șapte candelă, iar deasupra candelabrului este un vas cu untdelemn din care pornesc șapte țevi către cele șapte candelă, iar aceste șapte (candelă) sunt ochii Domnului care cutreieră tot pământul; iată piatra pe care am pus-o înaintea lui *Iosua*; pe această piatră sunt șapte ochi, iar Postul din ziua a șaptea va fi spre veselie și bucurie.”

În *Miheia*, șapte păstori s-au ridicat împotriva Asiriei.

În *Evangelii* citim despre șapte binecuvântări și șapte virtuți, căroră li se opun șapte vicii; mai sunt șapte cereri ale rugăciunii către Dumnezeu, șapte cuvinte ale lui *Hristos* pe cruce, șapte cuvinte ale *Fecioarei Maria*, șapte iubiri date de Dumnezeu, șapte coșuri cu bucăți de pâine, șapte frați care au o singură soție, șapte discipoli ai lui *Iisus* care au fost pescari, șapte câni cu apă în *Cana Galileii*, șapte nenorociri cu care îi amenință Dumnezeu pe ipocriți, șapte diavoli scoși dintr-o femeie pângărită.

Iisus Hristos a stat în Egipt șapte ani, iar în a șaptea oră, fiul guvernatorului a scăpat de febră.

În *Epistolele Canonice*, *Iacov* vorbește despre șapte trepte ale înțelepciunii, iar *Petru* despre șapte trepte ale virtuților.

În *Faptele apostolilor* se vorbește despre șapte diaconi și șapte discipoli aleși de către apostoli.

În *Revelații* există multe taine legate de acest număr, căci citim despre șapte sfeșnice, șapte stele, șapte coroane, șapte biserici, șapte spirite înaintea tronului, șapte râuri în Egipt, șapte peceti, șapte semne, șapte coarne, șapte ochi, șapte spirite ale lui Dumnezeu, șapte îngeri cu șapte trompete, șapte coarne ale balaurului, șapte capete ale acestuia, cu șapte diademe; mai citim și despre șapte ciume și șapte sticlute, date fiecăruia dintre cei șapte îngeri, șapte capete roșietice ale bestiei, șapte munți, și șapte regi care-i stăpânesc, și din a căror voce ies șapte tunete.

Numărul șapte are o mare putere nu numai în lucrurile naturale, ci și în cele cerești și altele; prin urmare, de acest număr se leagă cele șapte zile, precum și cele șapte planete, cele șapte stele numite *Pleiade*, cele șapte perioade ale *Lunii*, cele șapte schimbări ale omului, cele șapte arte liberale, multe mecaniciste și multe interzise, cele șapte culori, cele șapte metale, cele șapte orificii din capul omului, cele șapte perechi de nervi, cei șapte munți din *Roma*, cei șapte împărați romani, cele șapte războaie civile, cei șapte înțelepți din vremea profetului *Ieremia*, și cei șapte înțelepți din *Grecia*.

Roma a fost arsă timp de șapte zile de către *Nero*, iar zece mii de martiri au fost arși de șapte regi.

Au fost șapte adormiți, șapte biserici pricipale ale *Romei*, iar *Grigorie* a ridicat tot atât de multe mănăstiri, și *Sfânta Felicia* a adus pe lume tot atâția fii; Imperiul născut șapte alegători iar încoronarea împăratului presupunea șapte acte solemne.

Legile lui Dumnezeu scrise în *Testament* necesită șapte martori, pedepsele civile sunt șapte iar cele canonice tot șapte, precum și șapte ore canonice, iar preotul face șapte plecăciuni la liturghie; mai sunt de asemenea șapte sacrameinte și șapte ordine ale clerului, iar un băiat de șapte ani poate fi hirotonisit și obține un beneficiu *sine cura*.

Există șapte Psalmi pentru pocăință și șapte porunci pe a doua Tablă a Legii; doar șapte ore au stat *Adam* și *Eva* în Paradis, iar șapte oameni au fost vestiți de către un înger înainte să se nască, și anume: *Ismael*, *Isaac*, *Samson*, *Ieremia*, *Ioan Botezătorul*, *Iacov*, fratele Domnului și *Iisus Hristos*.

Nu trebuie uitat, în ultimul rând, faptul că acest număr este cele mai puternic dintre toate, atât în bine, cât și în rău.

Despre aceste lucruri povestește *Titus Livius*, primul poet roman:

*A șaptea lumină a venit, iar toate lucrurile
Pe care le iartă Părintele Luminii încep,
Dintre toate lucrurile al șaptelea este original,
Primul șapte, al șaptelea șapte spunem că-i
Perfect, de stele călătoare cerul este împresurat,
Și de foarte multe cercuri el este înconjurat.*

Ierarhia Numărului Șapte

În lumea originară.	Ararita ארריתא Asser Eheie אהייה אשיר Numele lui Dumnezeu cu șapte litere.							
În lumea inteligibilă.	זַפְכִּיאל Zaphkiel.	זַדְכִּיאל Zadkiel.	כַּמְאֵל Samael.	רַפָּאֵל Raphael.	הַאֲנִיאל Haniel.	מִיכָאֵל Mihail.	גַּבְרִיֵּאל Gabriel.	Șapte îngeri care stau în prezența lui Dumnezeu.
În lumea cerească.	שִׁבְתַּאי Saturn.	יוֹדֵק Jupiter.	מָאֲדִים Marte.	שֶׁמֶשׁ Soarele.	נוֹגָה Venus.	בּוֹכַכ Mercur.	לְוֵנָה Luna.	Șapte planete.
În lumea elementară.	Nagăful. Sepia. Cărtița. Plumbul. Onixul.	Vulturul. Depfinul. Cerbul. Cositorul. Safirul.	Vulturul. Știuca. Lupul. Fierul. Diamantul.	Lebăda. Căluțul de mare. Leul. Aurul. Carbunculul.	Porumbelul. Lipanul. Capra. Cuprul. Smaraldul.	Barza. Catărul. Maimuța. Mercurul. Agatele.	Bufnița. Pisica de mare. Pisica. Argintul. Cristalul.	Șapte păsări, șapte pești, șapte animale, șapte metale, șapte pietre prețioase corespunzătoare planetelor.
În lumea minoră	Piciorul drept. Urechea dreaptă	Capul, Urechea stângă.	Mâna dreaptă. Nara dreaptă.	Inima. Ochiul drept	Membrele Solitare. Nara stângă.	Mâna stângă. Gura.	Piciorul stâng. Ochiul stâng.	Șapte membre integrale distribuite Planetelor. Șapte găuri ale capului distribuite Planetelor.
În lumea infernală	Iadul גִּיהֶנֶם	Porțile Morții. וּצְלֹמוֹת	Umbrele Morții. תּוֹמ יִרְצֵשׁ	Groapa distrugerii בְּאֶרְשָׁהּ	Lutul distrugerii. מִשְׁהִיוֹן	Pierzania. אֲבֵרוֹן	Adâncimea Pământului. שְׂאוּל	Șapte locuințe ale infernului. Despre care Rabbi Joseph cabalistul din Castilia, le descrie în Grădina Nucilor.

Despre Numărul Opt și Ierarhia corespunzătoare

Pitagoreicii spun despre numărul opt că este numărul dreptății și al deplinătății, în primul rând pentru că se împarte în numere pare în mod egal, adică în patru, iar această împărțire se face mai departe în același fel, adică în doi, însemnând de două ori doi.

De la această egalitate a împărțirii vine denumirea de *număr al dreptății*, pe când cealaltă denumire, de *număr al deplinătății*, vine de la contextul solidității sale materiale, deoarece primul formează un corp solid.

De aici vine și obiceiul lui *Orfeu* ca, de fiecare dată când implora justiția divină, să-și pună toată încrederea în cele opt divinități, ale căror nume sunt: Focul, Apa, Pământul, Cerul, Luna, Soarele, Phanes și Noaptea.

Nu sunt decât opt sfere vizibile ale cerurilor, iar totodată acest număr simbolizează proprietatea naturii materiale, pe care *Orfeu* o cuprinde în opt din cântecele sale dedicate mării.

Acest număr mai este numit și legământul circumciziei, care a fost poruncit iudeilor să se facă în a opta zi.

În *Vechiul Testament* se vorbește despre opt veșminte ale preoților, și anume: hoșen, efod, brăul efodului, meil, hiton, chidar, cingătoare, și tăbliță de aur.

Acest număr aparține Eternității și nesfârșitului lumii, deoarece îi urmează numărului șapte, cel mai misterios dintre numere.

Numărul opt este și numărul binecuvântării, căci Hristos a predicat tot atâtea trepte ale binecuvântării, așa cum le putem citi în *Evangelia* după Matei.

În același timp numărul opt mai este și numărul siguranței și al păstrării, deoarece *Jesse* a avut mulți fii, dintre care *David* a fost al optulea.

Zaharia, tatăl lui *Ioan*, a primit darul vorbirii în a opta zi.

Se spune că acest număr i-a fost dedicat lui *Dionisius*, deoarece el s-a născut în a opta lună, și în a cărei veșnică pomenire i-a fost dedicată insula *Naxos*, despre care se spune că doar femeile de pe această insulă pot naște în siguranță în luna a opta copii ce vor trăi, în timp ce copiii altor popoare, născuți la opt luni, mor, iar mamele lor sunt în pericol clar.

Ierarhia numărului opt

Numele lui Dumnezeu cu opt litere.	Eloha Vadaath אלה ודעת Tetragrammaton Vedaath ודעת הוה								În lumea originară.
	Moștenirea.	Cinstea.	Puterea.	Victoria.	Vederea lui Dumnezeu.	Harul.	Împărăția.	Bucuria.	În lumea inteligibilă
Opt răsplăte pentru cei binecuvântați.	Cerul	Cerul lui Saturn.	Cerul lui Jupiter.	Cerul lui Marte.	Cerul Soarelui.	Cerul lui Venus.	Cerul lui Mercur.	Cerul Lunii.	În lumea cerească.
Opt ceruri vizibile.	Înstelat.								În lumea elementară
Opt calități specifice.	Uscăciunea pământului.	Răceala apei.	Umezeala aerului.	Căldura focului.	Căldura aerului.	Umezeala apei.	Uscăciunea focului.	Răceala pământului.	
Opt feluri de oameni binecuvântați.	Făcători de pace.	Cei care flămânzesc și însetează după dreptate.	Cei umili.	Cei care sunt prigonii pentru dreptate.	Cei cu inima curată.	Cei milostivi.	Cei săraci cu duhul.	Cei care plâng.	În lumea inferioară.
Opt răsplăte pentru cei damnați.	Închisoarea.	Moartea.	Judecata.	Mânia lui Dumnezeu.	Întinericul.	Revolta.	Durerea.	Chinul.	În lumea infernală.

DESPRE FILOSOFIA OCULTĂ

CARTEA A II-A

PARTEA A II-A

Despre Numărul Nouă și Ierarhia corespunzătoare

Numărul nouă este dedicat muzelor prin ordinul sferelor cerești și ale spiritelor divine; astfel există nouă sfere mobile, iar potrivit acestora nouă muze, și anume:

Calliope, Urania, Polyhymnia, Terpsichore, Clio, Melpomene, Erato, Euterpe, Thalia, care corespund într-adevăr celor nouă sfere, astfel încât prima muză corespunde sferei supreme, numite *Primum mobile*, și se coboară astfel în trepte până la ultimul ordin, care este cel al Lunii.

Prin urmare *Calliope* corespunde lui *Primum mobile*, *Urania*, Cerului înstelat, *Polyhymnia* lui Saturn, *Terpsichore* lui Jupiter, *Clio* lui Marte, *Melpomene* Soarelui, *Erato* lui Venus, *Euterpe* lui Mercur, iar *Thalia* Lunii.

Există nouă ordine ale îngerilor binecuvântați, și anume: *Serafimi, Heruvimi, Tronuri, Domnii, Puteri, Începătorii, Stăpânii, Arhangheli și Îngeri*, pe care Iezechiel îi reprezintă prin nouă pietre prețioase, și anume: safirul, smaraldul, carbunculul, berilul, onixul, crisolitul, jaspul, topazul și sardisul.

Acest număr are și o taină mare și ocultă legată de Cruce, căci în a noua oră și-a dat duhul pe cruce Domnul Iisus Hristos.

Tot în nouă zile anticiei își îngropau morții, și tot în atâția ani se spune despre *Minea* că a primit Legile lui Dumnezeu de la Jupiter, într-o peșteră.

Acest număr a fost cercetat cu foarte mare atenție de către *Homer*.

Astrologii iau în considerare numărul nouă atunci când vine vorba de vârstele omului, nu mai puțin decât în cazul numărului șapte, și pe care le numesc ani climaterici, deoarece corespund unor schimbări remarcabile.

Cu toate acestea, uneori, numărul nouă înseamnă imperfecțiune și nedesăvârșire, deoarece nu atinge perfecțiunea numărului zece, ci este mai mic cu unu, fără de care este insuficient, așa cum îi consideră și *Augustin* pe cei zece leproși.

Nici lungimea de nouă coți a lui *Og*, regele *Vasanului*, care este un fel de diavol, nu este lipsită de mister.

Ierarhia Numărului Nouă

Numele lui Dumnezeu cu nouă litere.	Jehovah Sabaoth יהוה צבאوت Jehovah Zidkenu צדקנו Elohim Gibor גיבור Gibor								În lumea originară
Nouă ordine de îngeri.	Serafimi Metatron	Heruvimi Ophaniel	Tronuri Zaphkiel	Domnii Zadkiel	Puteri Samael	Începătorii Rafael	Slăpării Hamiel	Arhangheli Mihail	Îngeri Gabriel
Nouă sfere mobile.	Primum mobile	Cerul înstelat	Sfera lui Saturn	Sfera lui Jupiter	Sfera lui Marte	Sfera Soarelui	Sfera lui Venus	Sfera lui Mercur	Sfera Lumii
Nouă pietre prețioase ce corespund celor nouă ordine de îngeri.	Safirul	Smaraldul	Carbunculul	Berilul	Onixul	Crisolitul	Iaspul	Topazul	Sardisul
Nouă simțuri interne și totodată externe.	Memoria	Simțul mediativ	Simțul imaginativ	Simțul realității	Simțul auditiv	Simțul vizual	Simțul olfactiv	Simțul gustativ	Simțul tactil
Nouă ordine de diavoli	Spiritele false	Spiritele mincinoase	Ființele nedreptății	Răzburătorii răutăților	Jonglerii	Puterile de aer.	Mămăile care seamănă necazuri	Palavragii sau insistenți	Ispititori sau ademenitori

Despre Numărul Zece
și Ierarhia corespunzătoare

Numărul zece este numit numărul general sau universal, complet și care simbolizează întreg cursul vieții, deoarece mai departe nu putem număra decât prin repetare; totodată acest număr fie include celelalte numere, fie le interpretează prin sine și singur, adunându-le.

Din acest motiv se spune că puterea și cultul numărului zece sunt variate și sunt folosite pentru mântuirea sufletelor.

Anticii numeau ceremoniile denari, deoarece cei care urmau să-și ispășească păcatele și să aducă jertfe, trebuiau să se abțină de la anumite lucruri timp de zece zile. Printre egipteni era obiceiul ca cel care aducea jertfe lui *Io* să postească zece zile, lucru pe care l-a făcut și *Apuleius*, despre care vorbește astfel: „*Mi s-a poruncit ca timp de zece zile să nu mănânc carne și să postesc*”.

În om sunt zece părți sangvinice, și anume: menstruația, sperma, spiritul fantastic, substanța, umorile, corpul organic, partea vegetativă, partea sensibilă, rațiunea și mintea.

Mai sunt și zece părți simple și strâns legate între ele care alcătuiesc omul, mai precis: osul, cartilagiul, nervul, fibra, ligamentul, artera, vena, membrana, carnea și pielea.

Pe lângă acestea mai există și zece părți din care omul este alcătuit intrinsec și care sunt: creierul, plămânii, inima, ficatul, fierea, splina, rinichii, testiculele și uterul.

În Templu erau zece cortine, iar în Psaltire, zece coarde.

Psalmii se cântau cu zece instrumente muzicale, ale căror nume sunt următoarele: neza, la care erau cântate odele, nablum, asemănătoare orgilor, mizmor, la care se cântau psalmii, sir, la care erau cântate imnurile, tehila era folosită pentru discursurile solemne, beracha, pentru

binecuvântări, halel, pentru laude, hodaia, pentru mulțumiri, asre, pentru fericirea fiecăruia, hallelujah, numai pentru laudele aduse Domnului și contemplații.

De asemenea cei care cântau Psalmii erau zece la număr, adică: *Adam, Avraam, Melchisedech, Moise, Asaf, David, Solomon*, și cei trei fii ai lui *Core*.

Sunt zece porunci, iar în a zecea zi după ce Hristos s-a urcat la Ceruri, Sfântul Duh s-a pogorât pe pământ.

În cele din urmă acesta este numărul care arată de câte ori s-a luptat *Jacob* cu îngerul până la răsăritul Soarelui, când l-a biruit, și a fost binecuvântat și fost strigat pe numele lui Israel.

În virtutea acestui număr *Iosua* a biruit treizeci și unu de regi, *David* l-a omorât pe *Goliat*, iar filistenii și *Daniel* au scăpat de pericolul leilor.

Acest număr este circular precum unitatea, deoarece fiind adunat, se întoarce într-o unitate, de unde își are începutul și sfârșitul, perfecțiunea tuturor numerelor și începutul zecilor.

Așa cum numărul zece se întoarce într-o unitate, tot așa orice lucru se întoarce la acel ceva din care își are începutul fluxul său.

Astfel, apa se întoarce în mare, de unde își are începutul, trupul se întoarce în pământ, de unde a fost luat, timpul se întoarce în eternitate, de unde este scurs, spiritul se întoarce la Dumnezeu, cel care l-a dat, și în cele din urmă toate creaturile se întorc în nimicul din care au fost create, și nu sunt alinate decât de Cuvântul lui Dumnezeu, în care toate lucrurile sunt ascunse.

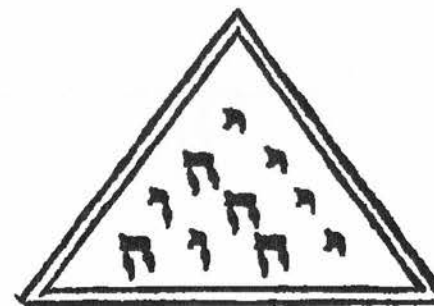
Toate lucrurile cu numărul zece și prin numărul zece se rotunjesc așa cum spune *Proclus*, luându-și începutul de la Dumnezeu și găsimu-și sfârșitul tot în El.

Dumnezeu, această Primă Unitate, sau Unicitate, înainte de a se împărtași lucrurilor inferioare, s-a răspândit în primele numere, adică în trei, și mai apoi în zece, ca de exemplu în cele zece Idei și zece măsuri de a face toate

numerele și toate lucrurile, pe care iudeii le numesc cele zece atribute, dându-le zece nume divine.

Din acest motiv nu poate exista un număr în plus și de aceea toate primele zece numere au ceva divin în ele, iar în Lege sunt pretinse de Dumnezeu ca fiind ale Lui, împreună cu primele fructe, reprezentând originea lucrurilor și începutul numerelor, iar fiecare al zecelea număr are un sfârșit, dar care este totodată și începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor.

Ierarhia Numărului Zece

Solomon; tot atâtea erau în *Helim*, și tot atâtea iscoade trimise pe Tărâmul Făgăduinței, și tot atâția apostoli ai lui Hristos au fost puși peste douăsprezece triburi, iar douăsprezece mii de oameni au fost separați și aleși.

Coroana *Fecioarei Maria* are douăsprezece stele; în *Evangelii* sunt douăsprezece coșuri cu pâini; doisprezece îngeri păzesc cele douăsprezece porți ale orașului și cele douăsprezece pietre ale Ierusalimului ceresc.

În lucrurile inferioare, multe dintre animalele care dau naștere la pui se iau după acest număr; astfel, iepurele de câmp și iepurele de casă fiind cei mai prolifici, nasc de douăsprezece ori pe an, iar cămila este gestantă douăsprezece luni la rând, în timp ce păunul face douăsprezece ouă.

Ierarhia Numărului Doisprezece

Numele lui flamncea cu doisprezece litere	8 Sfânt	7 Binecuvântat	6 El Hipsei	5 Tatăl, Fiii și Sf. Duh	4 În lumea originală
Numele lui Dumnezeu scris în doisprezece litere	7.3	17	7.71	1	1
Doisprezece orănt ale spiritelor binecuvântate	Serafini	Tronari	Încăpători	Îngeri	În lăcaș înțelept
Doisprezece îngeri care păzesc pietre sumele zodiacale	Valchirii	Asmodei	Hamajel	Adinchiel	Berchiel
Doisprezece triburi	Dan	Raven	Simeon	Nahali	Ephraim
Doisprezece profeți	Valeah	Aghet	Osa	Sofonie	Joel
Doisprezece apostoli	Matel	Toset	Andel	Thomae	James cel tînăr
Doisprezece sunete zodiacale	Herbes	Taur	Leu	Capricorn	Pești
Doisprezece luni	Marie	Aprilie	Iulie	Decembrie	Februarie
Doisprezece plante	Ginseng	Vervena iradial	Coadă ecopsalm	Blumet de câmp	Mărul Lupului
Doisprezece pietre	Sardaxul	Topazu	Ametistul	Chrysopraz	Safir
Doisprezece părți principale	Capul	Gâtul	Trunchiul	Genunchii	Labă piciorului
Doisprezece trophe ale corădarilor și alt diavolilor	Dumnezeu fals	Spiniile mincinoase	Păciturile act	Isipitorii sau ademenitorii	În lăcaș înțelept

Ierarhia Orfică

Doisprezece zecești	Fallus	Venus	Rheus	Mercur	Jupiter	Ceres	Vulcan	Marte	Diana	Hecate	Isis	Nephtis	In luna zecești
Doisprezece semne zodiacale	Berbec	Taur	Gemeni	Rac	Leu	Fecioră	Balaur	Scorpion	Biețitor	Capricorn	Vărsător	Pegă	In luna zecești
Doisprezece luni	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie	Ianuarie	Februarie	In luna elemental
Doisprezece păsări simbolice	Bucura	Furcibehd	Cocorul	Bebel	Vulturul	Vrăzător	Găscă	Coțofnea	Flăcău	Bădănuț	Flănuț	Lebăda	
Doisprezece animale simbolice	Capra	Țapul	Taurel	Olănele	Cerbul	Școala	Măgarul	Lupul	Clăpărețul	Leul	Oaia	Cămilă	
Doisprezece copaci simbolici	Mădăral	Mădăral	Lăunul	Alunul	Căminul	Mădăral	Merisord	Mădăral	Palmele	Alunul	Prosoace	Ulmul	
Doisprezece părți ale omului corespunzătoare semnelor zodiacale	Capul	Ochiul	Brațele	Peștele	Înăla	Stomacul	Înăla	Organele genitale	Mănaile	Gemenii	Prosoacele	Labă prosoace	In luna elemental

Despre Numerele mai mari de Doisprezece,
puterile și virtuțile acestora

Celelalte numere care sunt mai mari de doisprezece sunt înzestrate cu multe și variate puteri, ale căror virtuți trebuie înțelese atât prin originalitatea și părțile lor, deoarece ele sunt făcute dintr-o adunare diversă de numere simple, cât și prin modalitatea lor de a se aduna.

Uneori, semnificațiile lor vin dintr-o scădere sau depășire, cu atât mai perfecte, cu cât aceste numere conțin în ele însele semnele unei anumite taine divine.

Astfel cele trei numere peste zece arată tainele lui Hristos care se înfățișează ne-iudeilor, căci în a treisprezecea zi după nașterea sa, o stea le-a fost călăuză înțelepților.

Ziua a paisprezecea îl simbolizează pe Iisus Hristos, care în prima zi din lună s-a jertfit pentru noi, Dumnezeu poruncindu-le copiilor lui Israel să sărbătorească Paștele evreiesc în acea zi.

Matei observă cu atenție acest număr, încât trece peste câteva generații, spunând că acest număr se poate vedea în generațiile lui Hristos.

Numarul cincisprezece este și el încărcat de ascesiuni spirituale, și de aceea cântecul în trepte este folosit în cincisprezece Psalmi.

De asemenea cincisprezece ani i-au fost dați în plus regelui *Iezechia*, iar a cincisprezecea zi din luna a șaptea era respectată și sfântă.

Numărul șaisprezece este numit de către pitagoreici numărul binecuvântării, și îi cuprinde pe toți profeții din *Vechiul Testament*, apostolii și evangheliștii din *Noul Testament*.

Numerele optsprezece și douăzeci sunt interpretate de către teologi ca fiind numere ale nefericirii, deoarece în cazul numărului optsprezece, el semnifică numărul de ani în care Israelul l-a slujit pe *Eglon*, regele *Moabului*, iar în cazul numărului douăzeci, el semnifică numărul de ani în care *Iacob* a slujit și timpul scurs de la vinderea lui Iosif până la strămutarea întregului neam a lui *Iacob* în Egipt.

În cele din urmă, în ceea ce privește creaturile pământului cu multe picioare, trebuie remarcat faptul că nici una nu are mai mult de douăzeci de picioare. Numărul douăzeci și doi semnifică deplinătatea înțelepciunii precum și caracterele literelor ebraice și cărțile *Vechiului Testament*.

Numărul douăzeci și opt se află sub patronajul Lunii pentru că mișcarea ei este diferită de cursul celorlalte

stele, pe care ea o termină singură în douăzeci și opt de zile, atunci când se întoarce în același punct al Zodiacului de unde a plecat. De aici vin și cele douăzeci și opt de Case ale Lunii din ceruri, toate având virtuți și influențe asemănătoare.

Numărul treizeci este reținut ca fiind numărul multor taine, deoarece Domnul nostru Iisus Hristos a fost botezat la treizeci de ani, și tot atunci a început să facă minuni și să predice Împărăția lui Dumnezeu.

Ioan Botezătorul avea treizeci de ani când a început să facă predici în sălbăticie și să pregătească venirea Domnului.

Iezechiel a început să facă profeții tot la vârsta de treizeci de ani, iar *Iosif* a fost scos din închisoare la treizeci de ani, primind conducerea Egiptului de la Faraon.

Numărul treizeci și doi este atribuit de către tămăduitorii iudei înțelepciunii, căci tot atâtea căi ale înțelepciunii i-au fost arătate și lui *Avraam*.

Pitagoreicii în schimb spun că acest număr este cel al justiției, deoarece el se împarte întotdeauna în două părți egale.

Numărul patruzeci era respectat cu mare cinste de către antici, deoarece atâtea zile sărbătoreau ei *Tessarostenul*.

Se mai spune despre acest număr că îi corespunde nașterii, deoarece în atâtea zile se așază și se transformă sămânța în pânțe până când devine un corp perfect organic, cu proporții armonice, putând primi astfel un suflet rațional.

Se mai spune de asemenea că tot atâtea zile durează pentru ca femeia care a născut să se purifice iar toate lucrurile dinăuntru ei să se așeze, și tot atâtea zile copiii nou-născuți nu zâmbesc, sunt plâpânzi și trăiesc cu mari riscuri.

Acest număr mai semnifică în religie ispășirea păcatelor și penitența, și totodată numeroase taine.

În timpul potopului, a plouat pe pământ timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți; copiii lui Israel au trăit partruzeci de ani în deșert, iar distrugerea lui *Nineveh* a fost amânată patruzeci de zile.

Despre același număr se spune că este sfânt în posturile sfinților, căci *Moise*, *Elia* și Hristos au postit patruzeci de zile.

Iisus Hristos a stat patruzeci de săptămâni în pânțele Fecioarei și a fost dus la Templu la patruzeci de zile de la nașterea sa în *Betleem*.

A predicat mulțimilor timp de patruzeci de luni și a dormit patruzeci de ore în mormânt, iar la patruzeci de zile după Înviere s-a urcat la Ceruri, fapte despre care teologii spun că nu s-au făcut fără nici o proprietate ocultă sau mister al acestui număr.

Numărul cincizeci înseamnă dezlegarea de păcate și de robie, și prin urmare simbolizează libertatea.

Potrivit Legii, în al cincizecelea an, datoriile au fost scutite și fiecare s-a întors la averile sale.

Astfel, în anul Jubileului și în Psalmul câinței, acest număr arată indulgența și pocăința.

În același fel sunt declarate Legile și Sfântul Duh, căci Legile i-au fost date lui *Moise* pe *Muntele Sinai* la cincizeci de zile după ce poporul lui Israel a plecat din Egipt, iar la cincizeci de zile după Înviere, Sfântul Duh s-a arătat apostolilor pe *Muntele Sionului*.

Prin urmare, acest număr se mai numește și *numărul harului* ce-i este atribuit Sfântului Duh.

Numărul șaiszeci era sfânt pentru egipteni deoarece îi corespunde crocodilului, căci așa cum femela depune ouăle după șaiszeci de zile și tot atâta timp le clocește, tot așa se spune că femeia va trăi mulți ani și va avea mulți dinți, și tot atâtea zile pe an nu va mânca deloc carne.

Numărul șaptezeci are și el tainele lui, căci atâția ani a stat viu sub apă focul jertfei în captivitatea din *Babilon*, și cu tot atâția ani înainte a prezis *Ieremia* distrugerea Templului și captivitatea din *Babilon*, și tot în atâția ani a fost devastat *Ierusalimul*.

În locul în care copiii lui Israel și-au înălțat corturile erau șaptezeci de palmieri, iar toată familia lui *Iacov* număra șaptezeci de suflete atunci când s-au așezat în Egipt.

Șaptezeci de regi, cu degetele de la mâini și de la picioare tăiate, au adunat carne sub masa lui *Adonibezeck*; *Ioas* a avut șaptezeci de feciori, la fel ca și *Iero*, șaptezeci de sicli de argint i-au fost dați lui *Abimelec*, și tot atâția oameni au fost omorâți de către el pe aceeași piatră; *Abdon* a avut șaptezeci de fii și nepoți, care au călărit pe șaptezeci de mânzi de măgar, iar *Solomon* a avut șaptezeci de mii de oameni care purtau poverile.

În *Samaria* șaptezeci de fii ai regelui *Ahab* au fost decapitați, iar vârsta omului, așa cum se spune în Psalmi, este de șaptezeci de ani.

Lamech va fi răzbunat de șaptezeci și șapte de ori:

„Trebuie să îți ierți fratele de șaptezeci și șapte de ori dacă ți-a greșit cu ceva.”

Și numerele șaptezeci și șapte și șaptezeci și doi sunt vestite în atâtea limbi și atât de importante pentru mai marii sinagogii, interpreți ai Vechiului Testament, și discipoli ai lui Hristos.

Numărul șaptezeci și doi are o puternică legătură cu numărul doisprezece și prin urmare în ceruri fiecare Semn zodiacal este împărțit în șase, rezultând șaptezeci și doi de cinci, peste care domnesc tot atâția îngeri.

Numele Domnului sunt tot atâtea la număr, și fiecare cinci este așezat peste un idiom cu o atât de mare eficacitate încât astrologii și fizionomiștii își dau astfel seama din ce idiom este numele fiecăruia.

Acestora le corespund tot atâtea legături din corpul omenesc, ca de exemplu, în fiecare deget de la mână și de la picior sunt trei, care, împreună cu cele douăsprezece membre ale corpului omenesc, formează șaptezeci și doi.

Numărul o sută este considerat sfânt deoarece este alcătuit din zeci care arată o perfecțiune completă.

Însă complementarul tuturor numerelor este o mie, care înseamnă numărul zece înmulțit de patru ori, simbolizând o perfecțiune completă și absolută.

Mai sunt încă două numere aflate la mare cinste în *Republica* lui *Platon*, dar și în *Politica* lui *Aristotel*, prin care sunt prezise schimbări majore în orașe. Aceste două numere sunt pătratul lui doisprezece, adică o sută patruzeci și patru și o mie șapte sute douăzeci și opt, cel din urmă fiind fatal dacă vreun oraș sau avere îl atinge, căci atunci vor suferi un declin împătrit; dacă numărul este ridicat la pătrat, orașele și averile vor suferi o schimbare, însă în bine, dacă sunt guvernate de o disciplină prudentă, și dacă ele vor cădea, nu va fi din cauza soartei, ci a imprudenței.

Se pot spune încă destule lucruri mai ales despre numere, însă pentru moment acestea sunt suficiente.

Despre Semnele Numerelor, localizate în anumite gesturi

Deseori citeam în cărțile magicienilor despre preocupările și experimentele lor minunate, care mie mi se păreau însă niște gesturi ridicole, pe care le luam drept niște înțelegeri oculte cu diavoli, și pe care tocmai din acest motiv le-am respins, și abia după ce le-am cercetat mai bine am înțeles că nu erau niște acorduri ale diavolilor, ci de fapt în ele stătea rațiunea numerelor, prin care anticii reprezentau numere îndoindu-și mâinile și degetele în față și în spate, și prin ale căror gesturi

magicienii explicau cuvintele în liniște, și nu prin voce, cu ajutorul diverselor numere.

Cuvintele aveau o putere și mai mare dacă degetele erau împreunate iar uneori ele erau schimbate pentru a-l venera pe Dumnezeu Atotputernic într-o liniște sacră.

Marțian scrie și el despre astfel de ritualuri în *Aritmetica*, și anume:

„Fecioara și-a mișcat degetele în toate felurile posibile și l-a invocat pe Jupiter exprimând numărul șapte sute șaptesprezece cu degetele-i îndoite”.

Însă pentru ca aceste lucruri să fie înțelese mai bine, voi reda câteva din vorbele lui *Beda*, care spune:

„Atunci când spui unu, îndoie degetul mic de la mâna stângă și așază-l în mijlocul palmei;

- când spui doi, pune celălalt deget de lângă degetul mic în același loc;
- când spui trei, la fel se face și cu degetul mijlociu;
- pentru patru, trebuie să ridici degetul mic;
- pentru cinci, la fel se face cu cel de lângă degetul mic;
- pentru șase, se procedează la fel cu degetul mijlociu, iar inelarul trebuie să fie fix în mijlocul palmei;
- pentru șapte, se pune numai degetul mic deasupra podului palmei, ridicând între timp și celelalte degete;
- pentru opt, se ridică inelarul;
- pentru nouă, se pune degetul mijlociu în contra celorlalte degete;
- pentru zece, se pune unghia arătătorului sau încheietura din mijlocul degetului mare;

- pentru douăzeci, se pune partea de sus a degetului din mijloc aproape de încheietura degetului mare și a arătătorului;
- pentru treizeci trebuie să alături ușor unghiile de la degetul mare și de la cel arătător;
- pentru patruzeci, trebuie adusă partea din interior a degetului mare peste partea din exterior a arătătorului, ambele degete fiind ridicate;
- pentru cincizeci, trebuie îndoit degetul mare cu încheietura din afară spre palmă, precum literea grecească gamma.
- pentru șaiszeci, degetul mare rămâne îndoit ca înainte iar degetul arătător vine aplecat peste el.
- pentru șaptezeci, arătătorul trebuie îndoit ca înainte, cu degetul mare întins drept și cu unghia ridicată înaintea încheieturii din mijloc a degetului arătător.
- pentru optzeci, arătătorul trebuie îndoit ca înainte, degetul mare întins drept, iar unghia pusă pe încheietura din mijloc a arătătorului.
- pentru nouăzeci, se pune unghia arătătorului îndoită în podul degetului mare care e întins.

Cam atât despre mâna stângă.

Numărul o sută se face cu mâna dreaptă, așa cum s-a făcut numărul zece la mâna stângă, iar numărul două sute, așa cum s-a făcut douăzeci la mâna stângă.

2000 la dreapta se face așa cum s-a făcut doi la stânga, și tot așa mai departe până la 9.000.

Mai mult, la 10.000 se pune mâna stângă pe piept, cu degetele ridicate spre cer.

Pentru 20.000, se procedează în același fel, iar pentru 30.000, se pune degetul mare pe aceeași mână întors în jos, pe cartilajul din mijlocul pieptului.

Pentru 40.000, se pune degetul mare pe aceeași mână întors în sus și se întinde pe buric, iar pentru 50.000, se așază degetul aceleiași mâini întors jos pe buric.

Pentru 60.000, se ține coapsa stângă cu degetul mare întors în jos, iar pentru 70.000, se face la fel, însă cu degetul mare în sus.

Pentru 80.000, degetul mare se pune întors în jos, pe coapsă, iar pentru 90.000 se ține de spate cu degetul mare întors în jos.

Atunci când se spune 100.000 sau 200.000 și tot așa până la 900.000, se procedează în același fel ca la cele de la 10.000 până la 90.000, însă pe partea dreaptă a corpului.

Atunci când se spune 1.000.000, mâinile trebuie să fie unite iar degetele să se bată unele de altele."

Toate aceste lucruri pe care le-a spus *Beda* sunt suficiente pentru moment, iar cine este interesat poate găsi mai multe din acestea în opera *Aritmetica* a fratelui *Luca*.

Despre diferitele Semne ale Numerelor observate la romani

Semnele numerelor se fac în diverse moduri de către diverse popoare, iar romanii le-au reprezentat prin următoarele semne, pe care *Valerius Probus* le atribuie lăferelor vechi, și care se mai folosesc și azi, adică:

Unu I	Cinci V	Zece X	Cincizeci L	O sută C	Două sute CC	Cinci sute D
Cinci sute D				Cinci mii DC. CCC. V.		
Zece mii CCCC. CMC. CMG. LML. X.				Cincizeci de mii XL. CC.		
O sută de mii CCCCC. A. A. CM. C.				Două sute de mii XL. CC.		
Cinci sute de mii LML. XL. D.				Două sute de mii XL. CC.		

Mai sunt și alte feluri de semne ale numerelor pe care le folosesc și azi matematicienii și operatorii informaticieni, și care în funcție de ordinea numerelor se fac în modul următor: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9., la care se adaugă un semn de suprimare cu marca 0, care deși nu înseamnă nici un număr, le face totuși pe celelalte numere să însemne fie zeci, fie sute sau mii, lucru bine cunoscut matematicienilor.

Există unele semne care marchează numărul zece cu o line în jos și cu o alta care o taie numărul cinci cu o linie care o atinge pe cealaltă, dar nu o taie, iar o unitate cu o linie pusă lângă principala linie, așa cum se poate vedea în exemplu, înseamnă zece, înseamnă cincisprezece, înseamnă șaisprezece, înseamnă șaptesprezece; cercul ^o pus lângă semnul lui zece înseamnă o sută, iar dacă este alăturat altor semne, înseamnă atâtea sute potrivit numerelor pe lângă care este pus; prin urmare, ^{oo} sau II° înseamnă două sute, iar ooo sau III° înseamnă trei sute, cinci sute, zece sute sau o mie.

Aceste semne sunt deseori adăugate la caracterele magice.

Despre semnele figurilor grecilor

Grecii folosesc literele alfabetului pentru semnele numerelor în trei feluri: în primul rând, fiecare literă simbolizează locul cifrei potrivit ordinei alfabetului, căci în funcție de ordinea în care numărul își are locul în alfabet, acea literă reprezintă numărul respectiv, așa cum se poate vedea.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

Aceasta este prima ordine a numerelor la greci.

În al doilea rând, grecii împart tot alfabetul în trei clase: prima începe de la Alpha și este clasa unităților; a doua clasă începe de la Iota și este a zecilor, iar a treia începe de la Rho și reprezintă clasa sutelor. Această a doua ordine a fost instituită de către greci care i-au imitat pe evrei.

Deoarece, prin această regulă, lipsesc trei litere din alfabetul grecesc, este necesar să adăugăm trei cifre și să le întrepătrundem cu literele, și prin care să exprime cifrele șase, nouăzeci și nouă sute, așa cum se poate vedea în clasele de mai jos:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
A	B	Γ	Δ	E	Ζ	Z	H	Θ
10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.
I	K	Λ	M	N	Ξ	O	Π	Ϛ
100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.	800.	900.
P	Σ	T	Υ	Φ	X	Ψ	Ω	Ͱ

Dacă oricăreia dintre cele trei litere le-ar corespunde un ton ascuțit, atunci ele ar însemna atâtea mii ca în exemplul de mai jos:

1000.	10000.	100000.
A	I	P

Potrivit celei de-a treia modalități, grecii folosesc doar șase litere pentru a reprezenta numerele, și anume I, pentru o unitate, Π pentru numărul cinci, deoarece este capul cuvântului Πέντε adică cinci. Λ pentru numărul zece, de la Λέχά. H pentru o sută de la ἑκατὸν ἑπατόμ. X pentru o mie de la cuvântul χίλια χίλια, M pentru zece mii de la ἡ Μύρια ἡ Μύρια.

Dacă aceste șase litere se alătură după această modalitate la numărul patru sau la oricare alt număr, ele formează alte numere, în afară de Π Π care nu se înmulțește și nici nu rămâne singur, ci înseamnă întotdeauna numărul cinci din celelalte numere, așa cum apare în exemplul următor:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
I	II	III	III	II	III	III	III	IIII
10	11	12	12	14	15	16	20	21
Δ	ΔI	ΔII	ΔII	ΔIII	ΔΠ	ΔΠ	ΔΔ	ΔΔI
50	60	100	200	500	1000	5000	10000	50000
Ͱ	ͱ	H	HH	Ͳ	X	ͳ	M	ʹ

Despre semnele iudeilor și caldeenilor și alte semne ale magicienilor

Literele ebraice au și ele semne ale numerelor, însă ele sunt cu mult mai minunate față de orice altă limbă, deoarece cele mai mari taine sunt în literele ebraice, așa cum se spune în acea parte a Cabalei numită *Notariacon*.

Principalele litere ebraice sunt în numerele douăzeci și doi, din care cinci litere au diverse alte cifre în terminația unui cuvânt, și care se numesc prin urmare cele cinci litere de final, care dacă se adaugă la cele de mai sus formează douăzeci și șapte, iar dacă se împart în trei trepte, ele

reprezintă unitățile, care se află în prima treaptă, apoi zecile, care se află în a doua treaptă, și în final sutele din a treia treaptă. Dacă fiecare din ele este marcată cu un caracter, atunci ele simbolizează atâtea mii câte sunt în exemplul de din tabel:

3000.	2000.	1000.
ג	ב	א

Clasele numerelor ebraice sunt următoarele:

9.	8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.
ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
90.	80.	70.	60.	50.	40.	30.	20.	10.
צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י
900.	800.	700.	600.	500.	400.	300.	200.	100.
ק	ר	ש	ת	י	ח	ז	ו	ט

Unele numere nu folosesc literele finale, și în loc de ele se scriu astfel:

1000.	900.	800.	700.	600.	500.
א	תתק	תת	תש	תר	תק

Prin alăturarea numărului zece la aceste cifre simple, care sunt numite unități, se descriu numerele compuse, precum unsprezece, doisprezece, o sută zece, o sută unsprezece, și tot așa în continuare după această metodă.

Numărul cincisprezece este totuși descris nu prin zece sau cinci, ci prin nouă și șase, adică âe și âé, care în cinstea numelui divin importă numărul cincisprezece, ca nu cumva numele sacru să fie abuzat de lucruri profane.

Egiptenii, etiopienii, caldeenii și arabii au și ei însemnele lor pentru numere, care se amestecă însă uneori cu caracterele magice. Cel care vrea să le cunoască trebuie să le caute pe cele care sunt de folos literelor.

Caldeenii de exemplu notează numerele cu literele alfabetului după metoda iudeilor.

Alfabetul iudeilor a fost prezentat la sfârșitul primei cărți.

Agăsit în două cărți vechi ale astrologilor și magicienilor niște însemne foarte elegante a numerelor, și am considerat că e bine să le prezint aici.

Iată cum se prezentau ele în cele două volume:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Γ	†	‡	Υ	‡	‡	‡	‡	‡

Dacă aceste însemne sunt întoarse de la stânga la dreapta formează zeci în felul următor:

10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.
7	†	†	Υ	‡	‡	‡	‡	‡

Dacă aceleași însemne sunt întoarse în josul mâinii drepte formează sute, iar dacă sunt întoarse în josul mâinii stângi, mii, astfel:

100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.	800.	900.
L	†	‡	Υ	‡	‡	‡	‡	‡

1000. 2000. 3000. 4000. 5000. 6000. 7000. 8000. 9000.

Din alăturarea și amestecarea acestor însemne iau naștere într-un mod elegant alte numere alăturate și compuse, așa cum vă puteți da seama din cele câteva exemple:

Plecând de la acest exemplu, așa trebuie procedat și cu celelalte numere compuse, însă am vorbit suficient în acest capitol despre însemnele numerelor.

Despre Numerele atribuite Literelor, și la fel prin Divinație

Pitagoreicii, în special *Aristotel* și *Ptolemeu*, care sunt de aceeași părere, cred că elementele însele ale literelor au unele numere divine, care atunci când sunt adunate de la numele proprii ale lucrurilor, se pot stabili niște conjuncturi privind lucrurile oculte viitoare.

Pitagoreicii numesc acest tip de divinație aritmanție, căci ea se face prin numere, așa cum spune și *Terentianus* în aceste versuri:

*Se spune că numele sunt făcute doar din litere,
puține*

Nefericite, iar multe prevestesc

Succes; astfel Hector pe Patroclus l-a omorât

Și astfel Hector pentru Ahile a fost o pradă.

Pliniu spune că la literele inventate de *Pitagora* a fost adăugat un număr impar de vocale ale numelor impuse, care prevestesc ologea, orbire, și alte asemenea nenorociri, dacă ele corespund părților de pe stânga, și lucruri bune, dacă este adăugat un număr par care să corespundă părților de pe dreapta.

Filosoful *Alexandrinus* a învățat cum putem afla prin numărul literelor steaua sub care ne-am născut, cine va muri primul, soțul sau soția, și dacă acțiunile noastre vor urma un curs prosper sau nefericit.

Tradițiile sale care nu au fost respinse de *Ptolemeu* astrologul le vom adăuga aici, însă puțin mai jos. Acele numere care corespund fiecărei litere au fost demonstrate pe literele grecești și ebraice, alfabetul fiind împărțit în trei clase, din care prima este a unităților, a doua a zecilor și a treia a sutelor.

Văzând că în alfabetul roman lipsesc patru litere pentru a forma numărul de douăzeci și șapte de caractere, locurile lor se înlocuiesc cu consoanele simple J și V, ca în numele *John* și *Valentin*, și cu consoanele aspirate hi și hu, ca în *Hieronim* și *Huilmelme*, deși pentru hu aspirat germanii folosesc doi de v; adevărații italieni și francezi folosesc în vorbirea curentă G și U, scriind *Vuilmelmus* și *Guilmelmus*.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.	H.	I.
10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.
K.	L.	M.	N.	O.	P.	Q.	R.	S.
100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.	800.	900.
T.	V.	X.	Y.	Z.	I.	V.	HL.	HV.

Cine vrea să afle steaua sub care s-a născut cineva, trebuie să calculeze numele său și ale ambilor părinți,

literă cu literă, potrivit numărului scris deasupra, și să împartă suma rezultată la nouă, până ce nu se mai poate; dacă rămâne numărul unu sau patru, ambele înseamnă Soarele, dacă este doi sau șapte, înseamnă Luna; trei, Jupiter; cinci, Mercur; Șase, Venus; opt, Saturn; nouă, Marte.

În același fel se poate afla horoscopul unei persoane, adică dacă se adună numele său, al mamei și al tatălui, și apoi se împarte numărul rezultat la doisprezece; dacă rămâne o unitate, înseamnă Leu; doi, Lunona și Vărsător; trei, Vestal și Capricorn; patru, Săgetător; cinci, Rac; șase, Venus și Taur; șapte, Pallas și Berbec; opt, Vulcan și Balanță; nouă, Marte și Scorpion; zece, Fecioară; unsprezece, Pești; doisprezece, Phoebus și Gemeni.

Nici un om să nu se îndoiască de faptul că prin aceste numere ale literelor se pot prezice multe lucruri, deoarece așa cum afirmă filosofii pitagoreici și cabaliștii iudei, în acele numere se află niște taine oculte de foarte puțini oameni înțelese, căci Cel de Sus a creat toate lucrurile prin număr, măsură și greutate, de aici venind și adevărul literelor și originea numelor, care nu au fost date în mod accidental, ci respectând o anumită regulă (deși necunoscută nouă).

Ioan a spus în Revelații:

„Lăsați-l pe cel care are cunoaștere să afle numărul numelui bestiei, care este numărul omului.”

Să nu se creadă însă astfel de lucruri despre numele pe care diferitele popoare și ritualurile potrivit locurilor și educației le-au dat oamenilor; aici este vorba despre acele numere inspirate fiecăruia la naștere de către Cerul aflat în legătură cu stelele, și pe care mai marii Cabalei ebraice și înțelepții Egiptului ne-au învățat demult să le descifrăm din generație în generație.

Despre Numerele consacrate Zeilor, care dintre ele sunt atribuite acestora și care sunt atribuite Elementelor

Pitagoreicii le-au atribuit elementelor și zeităților din ceruri Numere sacre; astfel, Aerului i-au atribuit numărul opt, Focului, cinci, Pământului, șase, Apei, doisprezece. În plus, unitatea îi corespunde Soarelui care este singurul împărat al stelelor în care și-a pus Dumnezeu Tabernaculul.

Această unitate îi este atribuită și lui Jupiter, stăpânul și părintele tuturor zeilor, pe care puterea cauzativă a speței sale ideale și intelectuale o confirmă, deoarece unitatea este începutul și părintele tuturor numerelor.

Numărul doi îi aparține Lunii, a doua mare lumină, ce întruchipează Sufletul lumii și care mai este numită și Lunona, deoarece între ea și unitate există prima legătură și prietenie strânsă.

Numărul doi îi corespunde și lui Saturn și Marte, două planete nenorocoase după părerea astrologilor.

Următorul număr, trei, le este atribuit lui Jupiter, Venus și Soarelui, adică trei planete norocoase, și le corespunde Vestei, Hecatei și Dianei, despre care se spune:

*Hecate este întreită, trei guri Diana
Cea virgină are...*

Prin urmare, numărul trei îi este atribuit acestei Virgine despre care se spune că are puteri atât în Cer, cât și în Infern.

Numărul patru îi corespunde Soarelui, care prin acest număr alcătuiește cele patru colțuri ale Cerurilor și anotimpurile; acest număr îi mai este atribuit și lui

Hermes, deoarece doar el singur este numit zeul celor patru colțuri.

Numărul cinci, deoarece este alcătuit dintr-un număr par și unul impar, ca și cum ar fi alcătuit dintr-o femeie și un bărbat, deci de ambele sexe, îi este atribuit lui Mercur, dar și lumii cerești, care dincolo de cele patru Elemente, se prezintă sub o alta formă, și anume cea de mână.

Numărul șase, alcătuit din doi de trei, ca și cum ar fi o unire a ambelor sexe, este atribuit de către pitagoreici procreării și căsătoriei și le corespunde Lunonei și lui Venus.

Numărul șapte reprezintă odihna și este atribuit lui Saturn; datorită faptului că acest număr răspândește mișcarea și lumina Lunii, el mai este numit și *Tritonia Fecioara*, deoarece nu produce nimic. Acest număr îi este atribuit și *Minervei*, deoarece se naște din nimic, și zeiței *Pallas Athena*, deoarece este alcătuită din numere bărbătești și numere femeiești. *Plutarch* atribuie acest număr lui *Apollo*.

Numărul opt, deoarece conține taina Justiției, îi este atribuit lui Jupiter, dar și lui *Vulcan* care constă în prima mișcare și numărul doi, reprezentând-o pe *Lunona* micșorată de două ori.

Anumăr îi mai este atribuit și zeiței *Cybele*, mama tuturor zeilor, căreia îi corespund pătratele. *Plutarch* mai atribuie acest număr lui *Bachus* sau *Dionisius*, despre care se spune că s-a născut în luna a opta; alții, însă, atribuie acest număr lui Saturn și celor trei doamne ale destinului, pentru că cei născuți în a opta lună nu trăiesc.

Numărul nouă aparține Lunii, cel mai mare receptacol al influențelor cerești și ale virtuților, fiind atribuit celor nouă muze, precum și lui Marte, de unde începe sfârșitul tuturor lucrurilor.

Numărul zece este circular și aparține Soarelui, în același fel ca și unitatea; în plus, mai este atribuit lui Ianus,

deoarece el reprezintă sfârșitul primului ordin, de unde începe a doua unitate.

Numărul zece este atribuit și Lumii.

Numărul doisprezece corespunde și el Lumii, Cerului și Soarelui, pentru că acesta din urmă înconjoară cele douăsprezece Semne zodiacale și împarte anul în douăsprezece luni. Numărul unsprezece, deoarece este semicircular, le este atribuit Lunii și lui Neptun.

Despre tabelele planetelor, virtuțile și formele acestora, și care Nume divine, Inteligențe și Spirite le corespund

Magicienii afirmă faptul că există anumite tabele de numere ce corespund celor șapte planete, care se numesc tabelele sacre ale planetelor, înzestrate cu multe și mari virtuți ale Cerurilor, deoarece ele reprezintă ordinea divină a numerelor cerești, insuflate corpurilor cerești de către Ideea Minții divine, prin Sufletul Lumii și dulcea armonie a razelor cerești, ce simbolizează, potrivit proporțiilor figurilor, Inteligențele supracerești, care nu pot fi exprimate în alt fel decât prin însemnele numerelor și caractere.

Numerele materiale și figurile nu pot pătrunde tainele lucrurilor ascunse doar prin reprezentarea numerelor formale și ale figurilor, deoarece tainele sunt guvernate și făcute cunoscute de către inteligențele și numerotațiile divine, care unesc extremele materiei și spiritul de voința sufletului înălțat, primind cu mare afecțiune, prin puterea cerească a magicianului, o putere de la Dumnezeu care este aplicată, prin Sufletul Universului și observațiile constelațiilor cerești, unei materii ce așteaptă să ia formă, mijlocirea fiind aranjată prin îndemânarea și măiestria magicienilor.

Să ne grăbim însă să explicăm aceste tabele.

Primul tabel îi corespunde lui Saturn și constă din trei ridicat la pătrat, conținând numerele particulare ale lui nouă, și pe fiecare linie câte trei, din fiecare diametru rezultând cincisprezece.

Întreaga sumă a numerelor este patruzeci și cinci.

Lângă aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul lui Saturn și a spiritelor corespunzătoare, așa cum sunt scrise în tabel.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de grafit cu un Saturn favorabil, atunci ajută la nașteri și îl face pe om puternic și sănătos, iar prinții au succes cu cererile lor și putere; dacă se gravează cu un Saturn nefavorabil, atunci tabelul constituie o piedică pentru construcții și plantări, îl dezonorează pe om, îi scade acestuia din demnitate, provoacă discordii și certuri, și dezbină armata.

Al doilea tabel se numește tabelul lui Jupiter și constă dintr-un sfert înmulțit cu sine, adică patru ori patru, care conține șaisprezece numere, iar în fiecare linie, și diametru patru, rezultând treizeci și patru. Suma acestor numere este 136.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul lui Jupiter și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de argint cu Jupiter puternic și stăpân, atunci aduce câștig și bogății, favoruri, dragoste, pace și înțelegere, precum și împlânzirea dușmanilor, onoare, demnitate, sfaturi, și ruperea vrăjilor, dacă tabelul se gravează pe un coral.

Al treilea tabel îi aparține lui Marte și este alcătuit dintr-un cinci la pătrat ce conține douăzeci și cinci de numere, iar în fiecare linie și diametru cinci, rezultând șaiszeci și cinci, iar suma fiind 325.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul lui Marte și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de fier sau sabie cu Marte favorabil, atunci îl face pe om puternic în război, sănătos la minte, cu succes la cererile sale, îngrozitor pentru dușmani și victorios în fața lor.

Dacă tabelul se gravează pe piatra correola, oprește sângerarea și menstruația, însă dacă se gravează cu Marte nefavorabil pe o placă de alamă roșie, devine un obstacol pentru construcții, le scade demnitatea, onoarea, bogățiile celor puternici și provoacă discordie, vrajbă, ura oamenilor și a animalelor, alungă albinele, porumbeii și peștii, oprește morile din măcinat, le ia norocul celor care merg la vânătoare sau la pescuit, îi face pe bărbați și pe femei sterpi, la fel ca pe alte animale, induce frica în dușmani și-i fac să se supună.

Al patrulea tabel este al Soarelui și este format din șase la pătrat care conține treizeci și șase de numere, din care șase în fiecare parte și diametru fac 111, iar suma 666.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul Soarelui și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de aur cu Soare favorabil, îl face pe cel care o poartă să fie recunoscut, politicos, acceptat, puternic în tot ceea ce face, și egal regilor și prinților, aducându-i bogății și îngăduindu-i să facă tot ceea ce dorește; dacă Soarele nu este favorabil, îl face pe om tiran, mândru, ambițios, nesatisfăcut, și cu un sfârșit rău.

Al cincilea tabel este a lui Venus și constă din șapte la pătrat, adică patruzeci și nouă de numere, din care șapte pe fiecare parte și diametru care alcătuiesc 175, iar suma totală 1225.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul lui Venus și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de argint, cu Venus favorabilă, duce la înțelegere, pune capăt vrajbei, ajută la dobândirea dragostei femeilor, ajută la conceperea de noi generații, este bun împotriva sterilității, rupe vrăjile, duce la înțelegere între bărbat și femeie, și face ca toate animalele și fructele să fie rodnice.

Dacă tabla se pune în cuibul porumbeilor, aceștia se vor înmulți.

Vindecă de asemenea indispozițiile melancolice, schimbându-le în bucurii, iar călătorii care le poartă au noroc.

Dacă tabelul se gravează pe alamă cu Venus nenorocoasă, atunci provoacă toate lucrurile contrare la ce s-a spus mai sus.

Al șaselea tabel este a lui Mercur și constă în opt la pătrat din care rezultă șaiszeci și patru de numere, din care opt pe fiecare parte iar ambele diametre fac 260, iar suma totală 2080.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul lui Mercur și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de argint, cositor sau alamă galbenă sau dacă se scrie pe pergament gol, îl face pe om plăcut și norocos să facă ceea ce dorește: aduce prosperitate, previne sărăcia, ajută memoria,

înțelegerea și divinația, precum și înțelegerea lucrurilor oculte prin interpretarea viselor.

Dacă se gravează cu Mercur nefavorabil, se vor întâmpla toate lucrurile contrare acestora.

Al șaptelea tabel este al Lunii și constă din nouă ridicat la pătrat, adică optzeci și unu de numere, din care nouă pe fiecare parte și diametru, rezultând 369, iar suma totală 3321.

Peste aceste cifre se află numele divine care completează numerele cu o inteligență pentru ce este bun și cu un spirit pentru ce este rău, iar din aceleași numere se deduce pecetea sau caracterul Lunii și ale spiritelor corespunzătoare.

Dacă acest tabel se gravează pe o placă de argint, îl face pe om plăcut, politicos, vesel, prietenos, cinstit, înlăturând toată răutatea și rea voință. Face călătoriile sigure, sporește averea și sănătatea corpului, alungă dușmanii și alte lucruri rele din orice loc dorit.

Dacă se gravează pe o placă de granit cu Luna nefavorabilă, atunci, indiferent de locul în care ca fi îngropată, va face acel loc și pe locuitorii săi nenorociți, la fel cum va face cu toate navele, râurile, fântânile, și morile.

Omul va fi nefericit și va pleca din țara sa și din locul în care va urma să fie îngropat, tăblița o piedică și pentru tămăduitori, oratori și alți oameni care sunt împiedicați în rezolvarea îndatoririlor lor.

Numele divine ce corespund lui Saturn

3.	Ab.		אב
9.	Hod.		הד
15.	Iah.		יה

15.	Hod.		הוד
45.	Jehovah Preamărit		ואו הא יוד הא
45.	Agiel	Inteligența lui <i>Saturn</i>	אגיאל
45.	Zazel	Spiritul lui <i>Saturn</i>	זאזל

Numele divine
ce corespund lui Jupiter

4	Abab [Abba].		אבא
16			הוה
16			אהי
34	El Ab		אל אב
136	Johphiel	Inteligența lui <i>Jupiter</i>	יהפיאל
136	Hismael	Spiritul lui <i>Jupiter</i>	הסמהל

Numele divine
ce corespund lui Marte

5	He	Litera Numelui Sfânt	ה
25			יהי
65	Adonay		ינדא
325	Graphiel	Inteligența lui <i>Marte</i>	גראפיאל
325	Barzabel	Spiritul lui <i>Marte</i>	ברצאבאל

Numele divine
ce corespund Soarelui

6	Vau	Litera numelui sfânt	ו
6	El extins		הא
36	Eloh		אלה
111	Nachiel	Inteligența <i>Soarelui</i>	נכיאל
666	Sorath	Spiritul <i>Soarelui</i>	סורת

Numele divine
ce corespund lui Venus

7			אהא
49	Hagiel	Inteligența lui <i>Venus</i>	הגיאל
157	Kedemel	Spiritul lui <i>Venus</i>	קדמאל
1252	Bne Seraphim	Inteligențele lui <i>Venus</i>	בני שרפים

Numele divine
ce corespund lui Mercur

8	Asboga, opt extins		אובגה
64	Din		דין
64	Doni		דני
260	Tiriel	Inteligența lui <i>Mercur</i>	טיריאל
2080	Taphthartharath	Spiritul lui <i>Mercur</i>	תפתרתרת

Numele divine
ce corespund Lunii

9	Hod		דה
81	Elim		אלים
369	Hasmodai	Spiritul <i>Lunii</i>	
3321	Schedbarschemoth Scharthathan	Spiritul spiritelor <i>Lunii</i>	
		שרבדשתמועתשרתתן	
3321	Malcha betharsisim hed beruah shehalim [shehakim]	Inteligența inteligenței <i>Lunii</i>	
ברוה שהקים מלכא בחרשיתיםעד			

Tabelul
în semnele lui Saturn

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ת	א	ו

Cuprinsul tabelului lui Saturn
în semne ebraice

Peceți sau Caractere		
Ale lui Saturn	Ale inteligenței lui Saturn	Ale spiritului lui Saturn
		

Tabelul
în semnele lui Jupiter

4	14	15	1
9	7	6	12
5	11	10	3
16	2	13	8

7	17	18	4
20	19	1	11
14	15	10	12
16	2	13	8

Tabelul lui Jupiter
în semne ebraice.

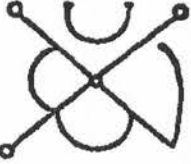

Peceti sau Caractere		
Ale lui Jupiter	Ale inteligenței lui Jupiter	Ale spiritului lui Jupiter
		

Tabelul
În semnele lui Marte

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

א	ס	ז	כ	ג
ד	פ	סח	ח	ץ
ץ	ח	ק	סח	ט
•	ץ	א	יד	כב
כג	ו	ש	ב	ק

Tabelul lui Marte
în semne ebraice

Peceti sau Caractere		
Ale lui Marte	Ale inteligenței lui Marte	Ale spiritului lui Marte
		

Tabelul
în semnele Soarelui

6	32	5	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	5	33	4	2	31

ו	ז	ח	ט	י	כ
י	כ	ל	מ	נ	ס
פ	צ	ק	ר	ש	ת
ת	י	כ	ל	מ	נ
ס	פ	צ	ק	ר	ש
ת	י	כ	ל	מ	נ

Tabelul Soarelui
în semne ebraice.

Peceti sau Caractere		
Ale Soarelui	Ale inteligenței Soarelui	Ale spiritului Soarelui
		

Tabelul
în semnul lui Venus

25	47	16	43	10	35	4
5	23	42	17	42	11	29
30	6	24	49	12	36	12
13	31	7	25	41	19	37
28	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	22

כב	סז	יז	סא	י	לה	ד
ח	כג	סח	יח	כז	יא	כט
ו	י	ס	סט	יה	לז	יג
ז	לז	ו	כח	כז	יח	לז
לז	ד	לז	א	ז	מז	כ
סז	לז	ח	לז	ב	כז	סז
סז	יה	ס	ט	לז	ג	כח

Tabelul lui Venus
în semne ebraice

Peceti sau Caractere		
Ale lui Venus	Ale inteligenței lui Venus	Ale spiritului lui Venus
		

Tabelul
în semnul lui Mercur

2	38	39	5	4	63	63	1
49	15	14	53	51	11	10	56
41	23	22	44	45	19	18	48
32	34	35	29	28	38	39	25
40	26	27	37	36	30	31	33
17	47	46	20	21	43	42	24
9	35	34	12	13	55	56	16
64	2	3	61	60	6	7	57

ח	בז	גש	ה	ד	טב	זכ	א
סמ	ית	יר	בב	גג	יא	י	זכ
סא	כג	כב	סר	מח	יש	ית	סח
לכ	לד	לה	כש	כח	לח	לש	כח
מ	כו	כז	לו	לו	ל	לא	לג
יז	סז	סז	כ	כא	מג	מב	כז
ס	מח	מז	יכ	יג	כא	כ	יז
סר	ב	ג	סא	ס	ו	ז	זכ

Tabelul lui Mercur
în semne ebraice

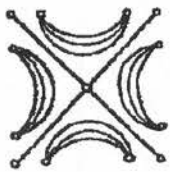

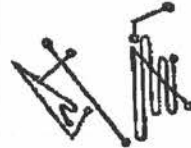
Peceți sau Caractere		
Ale lui Mercur	Ale inteligenței lui Mercur	Ale spiritului lui Mercur

Tabelul
în semnele Lunii

37	78	29	70	21	62	13	45	5
6	38	79	30	71	22	63	34	46
47	7	39	80	31	72	23	55	35
16	48	8	40	81	32	64	24	56
17	17	49	9	41	73	33	48	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	36
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	47

ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ	ל
מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש
ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ
ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ	ל
מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

Tabelul Lunii
în semne ebraice

Peceți sau Caractere		
Ale Lunii	Ale inteligenței Lunii	Ale spiritului Lunii
		

Despre figurile și corpurile geometrice, prin care virtute sunt acestea puternice în magie și care sunt corespunzătoare fiecărui element și cerului

Figurile geometrice care se formează din numere nu au o putere mai mică decât literele. Dintre acestea, cercul corespunde unității și numărului zece, căci unitatea este centrul și circumferința tuturor lucrurilor, iar numărul zece fiind închis se întoarce în unitatea de unde își are începutul și sfârșitul totodată, precum și complementele tuturor numerelor.

Cercul este definit ca o linie infinită în care nu există un *Terminus a quo*, și nici *Terminus ad quem*, al cărui început și sfârșit se află în orice punct, de unde și mișcarea circulară este numită infinită, și nu datorită timpului, ci locului.

Corpul circular, fiind cel mai larg și perfect dintre toate figurile, este considerat a fi cel mai potrivit pentru legături și incantații; de aceea cei care invocă spiritele rele obișnuiesc să se înconjoare cu un cerc.

Același lucru este valabil și în cazul unui pentagon, deoarece puterea numărului cinci are o mare stăpânire asupra spiritelor rele, atât prin liniatură, cât și prin cele cinci unghiuri obtuze și cinci ascuțite, cinci triunghiuri duble de care este înconjurat.

Pentagonul interior conține multe taine mărețe, pe care le vom cerceta și înțelege mai târziu.

Prin celelalte figuri geometrice, precum triunghiul, patrulaterul, hexagonul, septagonul, octagonul, și restul care se fac prin multe și diverse intersecții ale liniilor, se obțin diverse semnificații și virtuți potrivit diferitelor metode de desenare, proporții ale liniilor și numere.

Egiptenii și arabii au confirmat faptul că semnul crucii are o mare putere și că este cel mai ferm receptacul al puterilor cerești și al inteligențelor, deoarece este cel mai perfect dintre toate figurile, fiind alcătuită din patru colțuri drepte.

Totodată, semnul crucii reprezintă prima descriere a suprafețelor, cu lățime și lungime.

Se spune că acest semn a fost inspirat prin forța corpurilor cerești, deoarece forța lor rezultă din precizia unghiurilor și a razelor.

La rândul lor, stelele au cea mai mare putere atunci când domină patru colțuri în figura cerului și formează o cruce prin proiectarea razelor în același timp.

Crucea are o puternică legătură cu numerele 5, 7, 9, care sunt cele mai puternice numere.

Un alt lucru recunoscut de către preoții egipteni a fost faptul că de la începutul religiei, literele care reprezintă aceste cifre se află printre literele sacre, ce simbolizează în mod alegoric viața viitoarei mântuiri.

Același lucru a fost desenat pe tabloul ce-l întruchiează pe *Serapis*, divinitate adorată foarte tare de greci.

Dar ceea, ce aparține de religie vom discuta însă în altă parte.

Trebuie de remarcat ce lucruri minunate pot face figurile pe care le desenăm pe foi, table, sau imagini, nu doar datorită virtuții dobândite de la figurile sublime, ci printr-o anumită afecțiune pe care o are capacitatea naturală sau asemănarea, întocmai cum le-au fost prescrise, tot așa cum se aude ecoul printr-un perete opus sau așa cum se adună razele Soarelui într-un pahar gol și care atunci când se reflectă asupra unui corp opus, fie din lemn, sau orice alt material combustibil, îl arde; sau așa cum o harpă scoate un sunet răsunător într-o altă harpă, care nu se aude decât pentru că o altă figură este pusă deasupra ei; sau așa cum două coarde ale unei harpe se

ating la o distanță egală de timp, și sunt modulate cu aceeași intensitate, încât atunci când una e atinsă, se mișcă și cealaltă.

Figurile despre care am vorbit deja, precum și caracterele corespunzătoare virtuților figurilor corpurilor cerești, se răspândesc la momentul potrivit asupra lucrurilor dominante și se potrivesc atât de bine încât două figuri care au legătură una cu cealaltă se influențează reciproc.

Astfel de lucruri sunt valabile și în cazul corpurilor geometrice, precum sfera, tetraedrul, hexaedrul, octaedrul, icosaedrul, dodecaedrul, etc.

Nu trebuie să trecem peste figurile pe care *Pitagora* și urmașii săi, *Timeus*, *Locrus* și *Platon* le-au atribuit elementelor și cerurilor.

Pământului i-au atribuit Pământului patru colțuri și un pătrat cu opt unghiuri solide și douăzeci și patru de unghiuri plane, precum și șase baze în formă de zar.

Focului i-au atribuit o piramidă patrulateră regulată cu tot atâtea unghiuri solide și douăsprezece plane.

Aerului îi corespunde octaedrul, cu opt baze triunghiulare, șase unghiuri solide și treizeci și patru plane.

Apei i-au atribuit icosaedrul cu douăzeci de baze și doisprezece unghiuri solide.

Cerului îi corespunde dodecaedrul cu șaptesprezece baze cu unghiuri, dintre care douăzeci de unghiuri solide și șaizeci plane.

Cel care cunoaște puterile, relațiile și proprietățile acestor figuri și corpuri geometrice va putea face multe lucruri minunate cu ajutorul magiei matematice și celei naturale, *dar mai ales prin cristale*.

Eu am știut cum să fac aceste lucruri minunate prin care oricine poate vedea ceea ce dorește de la mare distanță.

Despre armonia muzicală, forța și puterea acesteia

Armonia muzicală nu este lipsită de darurile stelelor, deoarece este cea mai puternică închipuire a tuturor lucrurilor, care în timp ce urmărește corpurile cerești în mod oportun, ea atrage în mod extraordinar influența cerească, schimbând afecțiunile, intențiile, gesturile, mișcărilor, acțiunile și dispozițiile tuturor ascultătorilor, și ademenindu-i înspre proprietățile ei, și anume bucuria, lamentarea, curajul, odihna și așa mai departe.

La auzul acordurilor plăcute ale armoniei muzicale, ea le atrage chiar și animalele, precum șerpilor, păsările, sau delfinii.

Păsările și cerbii sunt atrași de fluier, iar peștii din lacul din Alexandria se delectează cu zgomot.

Muzica a fost cea care a legat prietenia între oameni și delfini.

Sunetul harpei le face pe lebedele arctice să se plimbe în josul și în susul apei.

Vocile melodioase împlânzesc elefanții indieni.

Nu numai animalele se delectează cu muzică, ci și elementele.

Fântâna din *Hulesia*, care de obicei este calmă și liniștită, se umflă de bucurie și se revărsă la auzul sunetului de trompetă.

Se spune că în *Lidia* există ceea ce oamenii numesc nimfele insulei, care la sunetul trompetei vin în mijlocul mării, se învârt în ritm de dans, după care revin la mal.

M. *Varro* afirmă că a văzut așa ceva.

Pe lângă acestea mai sunt însă și alte multe lucruri și mai minunate.

De exemplu, la malul insulei *Attica* marea se aude ca o harpă, iar o anume piatră din *Megar* scoate un sunet

asemănător harpei de câte ori este atinsă coarda unei harpe.

Atât de mare este puterea muzicii încât liniștește mintea, ridică spiritul, impulsionează soldații să lupte, îmbospătează pe cei osteniți, recheamă la viață pe cei disperați, întărește pe călători.

Arabii spun despre cămilele ce duc poveri că se învigoarează atunci când conducătorii lor le cântă.

Tot în același fel, cei care duc multe greutăți cântă, deoarece în acest mod ei își fac putere și se reîmbospătează.

Cântecul crează o stare de plăcere și dă putere, îi liniștește pe cei nervoși, îi bucură pe cei care sunt supărați și pe cei care au probleme, îi calmează pe dușmani, temperează mânia oamenilor nervoși, alungă fanteziile zadarnice.

Democrit și *Teofrastus* afirmă faptul că unele boli ale corpului și ale minții pot fi astfel vindecate sau provocate. Citim astfel despre cum *Periander* și *Arion* din Lesbos i-au vindecat prin muzică pe locuitorii insulei Lesbos și pe ionieni. *Ismenia* din Teba i-a vindecat și ea pe mulți cu ajutorul muzicii.

Sspune că *Orfeu*, *Amfion*, *David*, *Pitagora*, *Empedocle*, *Asclepiades*, *Timoteus* făceau lucruri minunate prin sunete. Uneori, stârneau spiritele obosite prin sunete obișnuite, alteori înfrânau spiritele gălăgioase, furioase sau nervoase prin tonuri mai grave.

Astfel *David* l-a liniștit pe *Saul* cel furios cu o harpă, iar *Pitagora* l-a întors pe un tânăr risipitor din dorințele sale nestăpânite.

Timoteus la rândul său l-a infuriat pe regele *Alexadru*, după care l-a liniștit.

Saxo Gramaticus, în opera sa *Istoria danezilor*, povestește despre un oarecare magician, care se lăuda că prin muzica sa putea face pe oricine o auzea să înnebunească, iar atunci când a fost constrâns de regi să

mai facă acel lucru, s-a străduit să lucreze de câteva ori și asupra afectivității. La început, printr-un ton muzical grav a umplut urechile ascultătorilor cu un fel de supărare și insensibilitate, apoi printr-un sunet mai viu, i-a făcut să fie veseli și să danseze, iar în cele din urmă printr-o muzică mai grăbită, i-a adus la furie și nebunie.

Se spune că cei din *Apuleia*, care erau atinși cu un păianjen periculos, rămăneau într-o stare de uimire până când auzeau un anume sunet, la auzul căruia fiecare se scula și începea să danseze.

Se crede (*Gallius* fiind martor) că cei care au probleme cu sciatica se vindecă la auzul sunetului unui fluier, iar *Teofrastus* povestește că sunetul flautului vindecă mușcăturile de păianjen.

Însuși *Democrit* mărturisește că fluierile sunt un leac pentru multe boli.

Despre sunet și armonie, și acțiunile minunate care decurg din ele

Nu trebuie să ne îndoim de faptul că în sunete există o virtute care este gata să primească darurile cerești.

Pitagora și *Platon* considerau că cerurile au o compoziție armonioasă iar toate lucrurile sunt conduse și cauzate prin tonuri și mișcări armonice, cântecul poate face mult mai mult decât sunetul unui instrument, deoarece vine dintr-un acord armonios, precum și din ideea minții și dintr-o afecțiune imperioasă a imaginației și inimii, ușor pătrunse de mișcare, cu aerul refractat și bine temperat, cu spiritul aerat al ascultătorului, care reprezintă legătura dintre suflet și trup, transformând afecțiunea și mintea celui care cântă.

Cântecul mișcă afectivitatea celui care cântă prin afectivitatea sa, imaginația celui care ascultă prin imaginația sa, și mintea prin minte, atingând mintea și

inima, ajungând până în străfundul sufletului, și încetul cu încetul induce dispoziții, ba mai mult, mișcă și oprește membrele și umorile corpului.

De aici și până la mișcarea afectivității, armonia oferă atât de multe încât nu doar armonia naturală, ci și cea artificială și vocală, dă o anumită putere atât sufletelor cât și trupurilor; pentru ca toate suntele să se armonizeze este necesar ca ele să pornească de pe un fundament potrivit, atât din instrumentele cu coardă sau fluier, cât și din cântecele din voce, căci nici un om nu poate face ca urletul leului, mugetul boilor, nechezatul cailor, răgetul măgarilor, grohăitul porcilor sălbatici să fie armonioase; însă nici coardele făcute din intestinalele oilor și a lupilor nu pot scoate sunete armonioase, deoarece baza lor este disonantă.

Vocile oamenilor, deși multe și variate, se înțeleg unele cu altele, deoarece au același fundament, și anume specia sau felul; și păsările se înțeleg deoarece au genurile apropiate și o asemănare dată de sus; instrumentele artificiale se potrivesc cu vocile naturale, deoarece asemănarea dintre ele este genuină și vădită și au o anumită analogie.

Orice armonie este alcătuită fie din sunete, fie din voce.

Sunetul este o răsuflare, vocea este un sunet și răsuflare însuflețită.

Vorbirea este o răsuflare făcută cu sunet și cu o voce care simbolizează ceva, și anume spiritul care iese prin gură cu sunet și voce.

Chalcidus spune că vocea care este trimisă în afară vine dinăuntrul cavității pieptului și a inimii cu ajutorul spiritului care, împreună cu limba, lovesc pasajele înguste ale gurii și, prin intermediul celorlalte organe vocale, fiind aduse astfel în afară sunete articulate.

Elementele vorbirii, prin care sunt interpretate mișcările secrete ale minții, sunt și ele scoase la suprafață,

însă *Lactantius* spune că natura vocii este foarte obscură și nu poate fi înțeleasă cum se formează sau ce este.

Pentru a concluziona, spunem că toată muzica este alcătuită din voce, sunet și auz; sunetul fără aer nu poate fi audibil, care este necesar pentru auz, deși totuși aerul nu este în sine audibil, și nici nu poate fi perceput de vreun alt simț, decât întâmplător, așa cum nici vederea nu vede ceea ce nu e colorat, urechile, ceea nu are sunet, mirosul ceea ce nu miroase, gustul ceea ce nu are gust, atingerea dacă nu e cald sau rece și așa mai departe.

Prin urmare, deși sunetul nu se poate produce fără aer, totuși sunetul nu este natura eterului și nici aerul natura sunetului, ci aerul reprezintă corpul plin de viață al spiritului nostru sensibil, și nu al oricărui obiect sensibil, ci al unuia de o virtute mai simplă și mai mare, sufletul sensibil însuflețind aerul care i se alătură.

În acel aer însuflețit, care este unit cu spiritul, se pot distinge felurile lucrurilor care se află în acțiune, în aerul subtil și diafan se pot observa speciile simțului vizual, în aerul obișnuit, speciile simțului auditiv, iar într-un aer mai ordinar se percep speciile celorlalte simțuri.

Privitor la acordul acestora cu corpurile cerești și care armonie și sunet corespunde fiecărei stele

Trebuie să înțelegem că din cele șapte planete, doar lui Saturn, Marte și Lunii le corespunde mai mult vocea decât armonia.

„Lui Saturn îi corespund cuvintele și sunetele triste, răgușite, greoaie și încete, ca și cum ar fi presate la centru; lui Marte în schimb îi sunt atribuite cuvintele dure, ascuțite, amenințătoare, mărețe și pline de mânie, iar Lunii

îi corespunde un amestec între cuvintele celor două planete.

Lui Jupiter, Soarelui, lui Venus și Mercur le sunt atribuite armoniile, cu toate că lui Jupiter îi corespund sunetele grave, statornice, fixe, dulci, vesele și plăcute. Soarelui îi corespund sunetele respectabile, așezate, pure și dulci, și cu o oarecare grație; lui Venus însă îi sunt atribuite sunetele lascive, luxuriante, delicate, voluptuoase, desfrânate și fluente.

Mercur are armonii mai molcome și variate, vesele și plăcute, cu o oarecare îndrăzneală. Celor nouă muze însă le sunt atribuite sunetele bine proporționate.

Jupiter are grația octavei, dar și a cvintetului, adică a diapazonului cu diapenta; Soarele are melodicitatea vocii a opta, adică a diapazonului; Venus păstrează grația cvintetului sau a diapentei.

Lui Mercur îi revine diatesaronul, adică grația cvartetului.”

Anticii fiind mulțumiți de instrumentele cu patru coarde, deoarece numărul lor era egal cu numărul elementelor, l-au desemnat pe Mercur creatorul lor, așa cum povestește *Nicomachus*, că prin baza lor coardele ar simboliza pământul; prin parhypas, apa; prin nota lor *Diezeugmenon* sau hiperboleon, focul; prin paranete sau *synemmenon* sau falset, aerul.

După ce Periander, locuitor al insulei Lesbos, a descoperit a șaptea coardă, le-a egalat cu numărul planetelor.

În plus, cei care se luau după numărul elementelor atribuiău numărul coardelor celor patru caractere și atribuiău muzica doriană apei și caracterului flegmatic; muzica frigiană, focului și caracterului coleric; muzica lidiană, caracterului sangvinic și aerului; muzica mixolidiană, caracterului melancolic și pământului.

Cei care respectă numărul și virtutea cerurilor au atribuit muzica doriană Soarelui, muzica frigiană lui Marte, cea lidiană lui Jupiter, cea mixolidiană lui Saturn, cea hipofrigiană lui Mercur, cea hipolidiană lui Venus, cea hipodoriană, Lunii, cea hipomixolidiană, stelelor amestecate.

Ei atribuie aceste feluri de muzică și muzelor, iar coardele cerurilor, dar nu în ordinea în care am prezentat cele nouă muze, printre numerele nostre și sufletele cerești.

Se spune că *Thalia* nu are armonie, și prin urmare i se atribuie liniștea și pământul; *Clio* și *Luna* însă se mișcă după felul hipodorian, corespunzându-le coarda proslambanomenos sau aerul.

Calliope și *Mercur* se mișcă după muzica hipofrigiană, fiindu-le atribuite coarda hipate-hipaton sau B. Mi.

Terpsichore și *Venus* se mișcă după modul hipolidian, și le corespund coardele parahypote și hipaton.

Melpomene se mișcă după muzica doriană; coarda hipaton sau D. Sol. Re îi corespunde Soarelui.

Erato și *Marte* se mișcă după muzica frigiană și au coardele hypatemise sau E. La. Mi.

Euterpe și muzica lidiană precum și coarda pachzparemeson corespund lui *Jupiter*; *Polyhymnia* și *Saturn* se mișcă după muzica mixolidiană, cu coarda lichanos meson D. Sol. Re.

Uraniei și stelelor fixe le corespunde muzica hipomixolidiană și coarda Mi, Si, sau La, Mi, Re, așa cum citim în versurile de mai jos:

*Pe tăcuta Thalia noi cu Pământul o comparăm,
Căci ea prin muzică niciodată nu ademenește,
După muzica hipodoriană Clio cântă,
Persefona la fel atinge coardele de bază;
Calliope atinge de asemenea a doua coardă,*

Cu muzica frigiană, la fel și Mercur:

Terpsichore o atinge pe a treia, și acea rară

Muzică lidiană o face pe Venus frumoasă.

Melpomene și Titan cu grație

Folosesc muzica doriană cu a patra coardă.

A cincea este a lui Marte, zeul

Războiului, și Erato după muzica cea rară

A frigienilor, Euterpe iubește muzica

Lidiană, și a șasea coardă; la fel și Iunona.

Saturn pe-a șaptea o folosește cu Polyhymnia,

Și crează melodia mixolidiană.

Și Urania cu a opta coardă ea crează,

Și ridică muzica hipolidiană.

Sunt unii care consideră că armonia cerurilor constă în distanța unul față de celălalt, căci spațiul care se află între Pământ și Lună, adică o sută douăzeci și șase de mii de mile italiene, formează intervalul de un ton; deoarece de la Lună până la Mercur este doar jumătate de spațiu, se formează un semiton, iar de acolo până la Soare este un ton întrit și jumătate, formând diapenta.

De la Lună până la Soare înseamnă un diatesaron dublu cu o jumătate, iar de la Soare până la Marte este același spațiu ca de la Pământ la Lună, formând prin urmare un ton.

De acolo până la Jupiter este jumătate de distanță, formând un semiton.

De la Jupiter până la Saturn este aceeași distanță și prin urmare formează un semiton, iar de acolo până la cerul înstelat este de asemenea spațiul unui semiton.

Prin urmare, de la Soare până la stelele fixe este o distanță de un diatesaron, adică două tonuri și jumătate, iar de la Pământ până la stelele fixe, un diapazon perfect de șase tonuri perfecte.

Cea mai dulce armonie dintre toate rezultă din proporția mișcărilor planetelor între ele cu cele opt sfere.

De exemplu, proporția mișcărilor lui Saturn spre mișcarea lui Jupiter este de două ori și jumătate; proporția lui Jupiter spre Marte este de șase ori, a lui Marte către Soare și a lui Venus către Mercur este tot dublă, deoarece își termină cursul în același timp.

Proporția lui Saturn către sfera înstelată este de o mie două sute, dacă e adevărat ce zice Ptolemeu, și anume că, într-un an, cerul se mișcă contrar *primum-ului mobile* cu un grad.

De aceea mișcarea caracteristică a Lunii fiind mai rapidă, produce un sunet mai acut decât cerul înstelat, care este cel mai încet, și prin urmare scoate sunetul cel mai comun; mișcarea violentă a *primum-ului mobile* este cel mai rapid și mai acut sunet dintre toate, iar mișcarea violentă a Lunii este cea mai înceată și mai grea, a cărei proporție și reciprocitate a mișcărilor conduce către cea mai plăcută armonie.”

De aici încolo nu mai sunt cântece, sunete sau instrumente muzicale mai puternice în mișcarea afectivităților sau a introducerii impresiilor magice decât cele care sunt compuse din numere, măsuri și proporții, după exemplul cerurilor.

Armonia elementelor rezultă și din bazele și unghiurile lor, despre care am vorbit mai devreme, căci între foc și aer, există o dublă proporție în baze, și una și jumătate în unghiurile solide; o proporție dublă există de asemenea și în unghiurile plane; de aici vine armonia diapazonului dublu și a diapentei. Între aer și apă, proporția bazelor lor este dublă, și una și jumătate, de aici rezultând diapazonul și diapenta; în unghiuri în schimb, proporția lor este dublă, rezultând din nou diapazonul. Între apă și pământ proporția bazelor este întreită și încă un sfert în plus, din care reiese diapazonul, diapenta, diatesaronul. În unghiuri, proporția este de unu și jumătate, formând din nou o diapentă. Ca să încheiem, între pământ și foc, proporția este de unu și jumătate, formând o

diapentă, iar în unghiuri este dublă, rezultând diapazonul. Între foc și apă, aer și pământ, nu există aproape nici o consonanță, deoarece calitățile lor sunt perfect contrare, însă ele sunt totuși unite prin elementele intermediare.

Despre proporție, măsură și armonia corpului omenesc

Omul este cea mai frumoasă și perfectă creație a lui Dumnezeu, făcută după chipul său, la fel ca și lumea inferioară; datorită compoziției perfecte, armoniei dulci și demnității sublime, omul conține și păstrează în sine toate numerele, măsurile, greutatea, mișcările, elementele și toate celelalte lucruri care fac parte din compoziția lui.

În el, ca de altfel în orice operă supremă, toate lucrurile dobândesc o condiție înaltă, dincolo de armonia obișnuită pe care o au în alți compuși.

De aceea toți anticii numărau în trecut pe degete, și arătau toate numerele prin degete, părând să demonstreze astfel cum din simplele încheieturi ale corpului omenesc s-au inventat toate numerele, măsurile, proporțiile și armoniile.

Astfel ei au început să-și întocmească și să-și construiască temple, palate, case, teatre, nave, motoare, părți de edificii și de clădiri, precum coloane, stâlpi, temelii, proptele, suporturi pentru stâlpi și altele, în concordanță cu măsura corpului lor.

Însuși Dumnezeu l-a învățat pe Noe să-și construiască Arca potrivit măsurii corpului omenesc, și a făcut întreaga lume proporțional cu corpul omului; de aici vine denumirea de macrocosmos pentru întreaga lume și microcosmos pentru corpul omenesc.

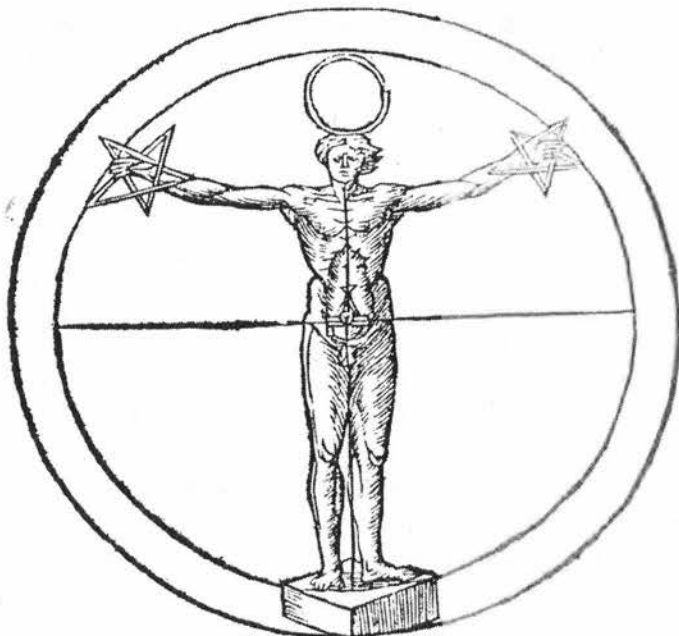
Cei care au scris despre microcosmos sau despre om, măsoară corpul prin șase picioare, un picior prin zece grade, fiecare grad prin cinci minute, de aici rezultând

șaizeci de grade, care fac trei sute de minute, cu care sunt comparate atâtea figuri geometrice și prin care Moise descrie Arca.

Corpul omenesc măsoară în lungime trei sute de minute, în lățime cincizeci, în înălțime, treizeci, și din acest motiv Arca avea trei sute de coți, lățime de cincizeci și înălțime de treizeci, Astfel încât proporția lungimii cu lățimea să fie înșesită, cu înălțimea înzecită, iar proporția lățimii cu înălțimea să fie de două treimi.

După acest model măsurile tuturor membrilor sunt proporționale și armonioase atât cu părțile lumii, cât și cu măsurile Arhetipului și, fiind astfel în acord, nu mai rămâne nici un membru în om care să nu aibă corespondent vreun semn zodiacal, stea, inteligență, nume divin, și uneori chiar în Dumnezeu Arhetipul.

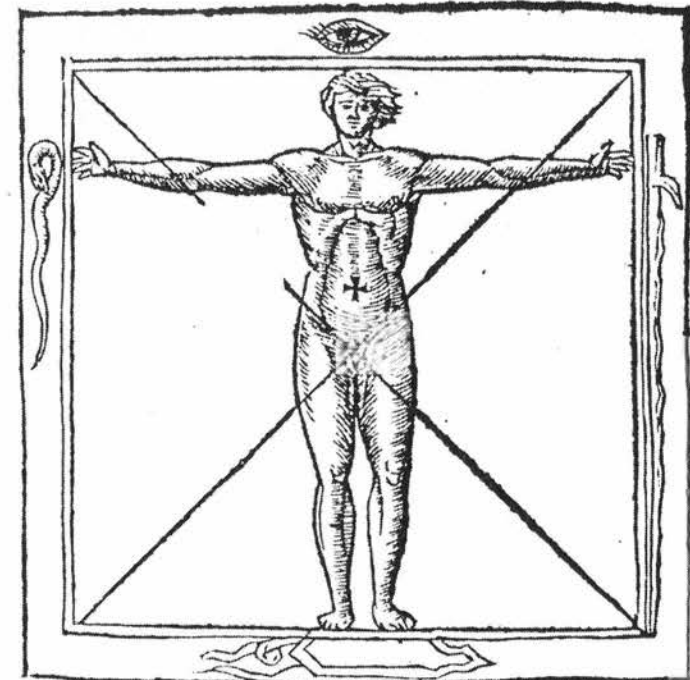
Însă întreaga măsură a corpului poate fi întoarsă și tinde să se întoarcă iar la rotunjimea din care este făcută.

Măsura de patru pătrate reprezintă corpul cel mai bine proporționat, căci dacă un om stă în picioare cu brațele drept întinse formează o cvadratură echilaterală, al cărei centru este partea de jos a stomacului.

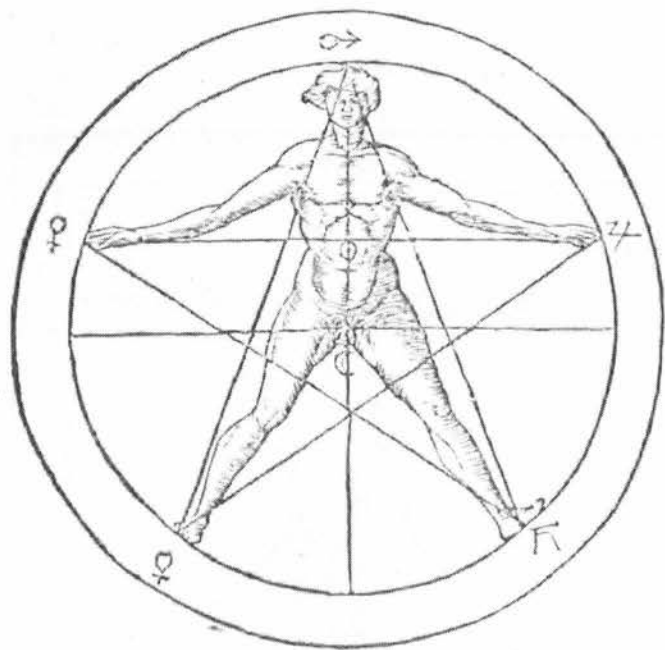
Dacă din același centru se formează un cerc din creștetul capului, apoi din brațele lăsate să cadă lejer până când buricele degetelor ating circumferința aceluiași cerc iar picioarele sunt depărtate în circumferința aceluiași cerc, așa cum buricele degetelor se află la distanță de creștetul capului, atunci cercul care a fost tras din centrul părții de jos a stomacului se împarte în cinci părți egale, formând un pentagon perfect.

Deoarece călcâiele au legătură cu buricul, ele formează un triunghi cu laturi egale.

În cazul în care călcăiele nu se mișcă, picioarele sunt întinse în ambele părți, adică în dreapta și în stânga, iar mâinile sunt ridicate pe lângă linia capului, atunci buricele degetelor de la mâini și de la picioare formează un pătrat cu laturi egale, al cărui centru este buricul din mijlocul corpului.

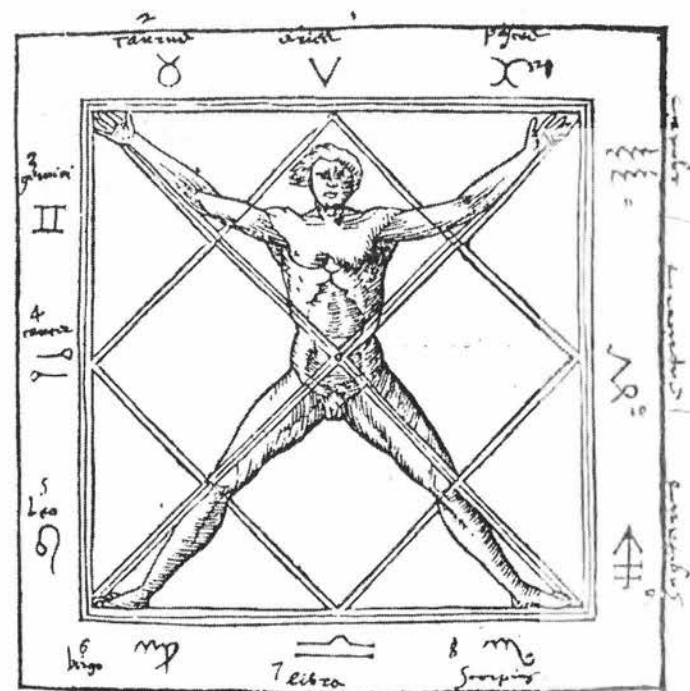
Dacă mâinile sunt ridicate iar picioarele și coapsele sunt întinse astfel încât omul devine mai scund cu a paisprezecea parte a staturii sale verticale, atunci distanța picioarelor sale, care sunt în legătură cu partea de jos a stomacului, vor forma un triunghi echilateral.

Centrul este plasat în mijlocul buricului iar cercul astfel format va atinge buricele degetelor de la mâini și de la picioare.

Dacă mâinile sunt ridicate cât se poate de mult deasupra capului, atunci cotul va fi egal cu creștetul capului, iar dacă omul stă cu picioarele alăturate, el poate forma un pătrat echilateral prin extremitățile mâinilor și ale picioarelor. Centrul pătratului este buricul care reprezintă mijlocul dintre creștetul capului și genunchi.

Să trecem acum la măsuri concrete. Raza de sub brațe reprezintă jumătate din lungimea omului, al cărei mijloc este partea de jos a pieptului, și de acolo în sus până la mijlocul pieptului între ambii sâni, și de la mijlocul pieptului înspre creștetul capului, fiecare parte fiind a patra parte.

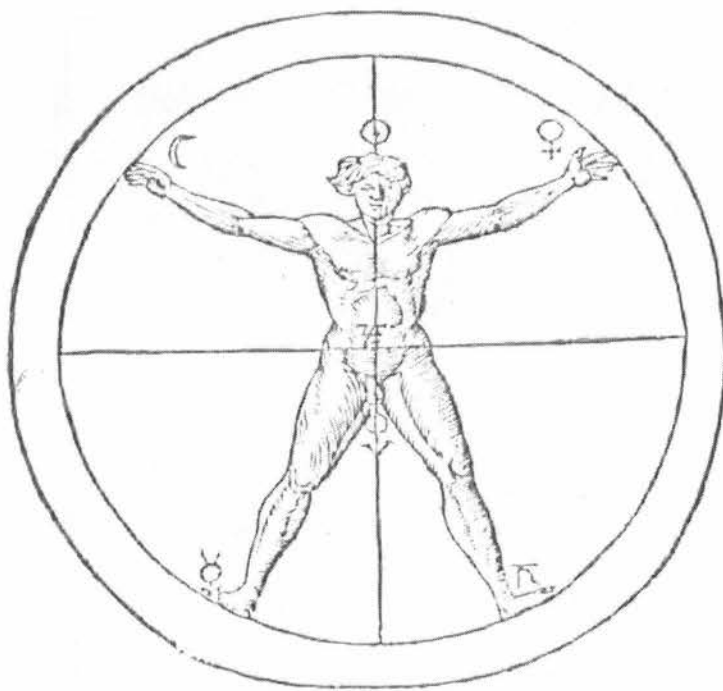

De asemenea de la partea de jos a pieptului până la partea de jos a genunchilor și de acolo până la partea de jos a calcâielor este a patra parte a lungimii omului.

Aceeași lungime este valabilă și în cazul lungimii omoplaților, de la un capăt la altul.

Aceeași este și lungimea de la cot până în vârful buricului celui mai lung deget, care din acest motiv se numește cot.

Prin urmare patru coți formează lungimea omului, iar un cot reprezintă lățimea omoplaților, și un picior lățimea de sub brațe, așa că șase lățimi de palmă formează un cot, patru lățimi de palmă un picior, patru lățimi de degete formează lățimea unei palme, iar întreaga lungime a unui om este lățimea de douăzeci și patru de palme, sau șase picioare, sau nouăzeci și șase de degete.

Din josul pieptului până în partea de sus a acestuia reprezintă a șasea parte a lungimii sale, din partea de sus a

pieptului până la partea de sus a frunții, adică până la rădăcina părului, este a șaptea parte a lungimii sale.

Piciorul unui corp puternic și bine proporționat reprezintă a șasea parte a lungimii sale, iar piciorul unui corp înalt formează a șaptea parte.

Așa cum afirmă *Varro* și *Gellius*, înălțimea unui om nu poate depăși șapte picioare.

În cele din urmă, diametrul razei sale este aceeași măsură precum cea care pleacă de la mână și este închisă spre îndoirea din interior a cotului, sau precum cea care pleacă de la piept spre ambii sâni, în sus spre buza de sus, sau în jos spre buric, ori precum cea care pleacă de la capetele oaselor părții de sus a pieptului, care cuprinde esofagul, sau nu în ultimul rând precum cea care pleacă de la talpa piciorului spre capătul gambei piciorului, și de acolo spre mijlocul rotulei de la genunchi.

Toate aceste măsuri sunt egale unele cu altele și formează a șaptea parte din întreaga înălțime.

Partea de jos a bărbiei până în creștetul capului reprezintă a opta parte a lungimii omului, la fel ca de la cot până la omoplați, Atât de mare este diametrul razei unui om înalt.

Raza capului care începe de la partea de sus a frunții și se termină la partea posterioară capului formează a cincea parte din întreaga lungime a omului, la fel ca și lățimea pieptului.

Lățimea de nouă fețe formează un om pătrat, pe când lățimea de zece fețe, un om înalt.

Deoarece lungimea unui om se împarte în nouă, prima fiind de la partea de sus a frunții până în josul bărbiei, apoi din partea de jos a gâtului, a doua, de la partea de sus a pieptului până la partea superioară a stomacului, a treia, de acolo până la buric, a patra, de acolo până la partea inferioară a coapsei, a cincea și a șasea, de acolo până la partea de sus a gambei piciorului, a șaptea și a opta, de acolo până la încheietura piciorului.

Și de la partea superioară a frunții până la creștetul capului, apoi cea de la bărbie până la partea superioară a pieptului, și cea de la încheietura piciorului până la talpa piciorului, formează împreună a noua parte.

În lățime, pieptul are două părți, iar ambele brațe, șapte părți. Însă cel mai bine proporționat corp este cel care are lățimea de zece fețe.

Prin urmare, prima parte este de la creștetul capului până la partea de jos a nasului, de acolo până la partea superioară a pieptului, a doua, de acolo până la partea superioară a stomacului, a treia, de acolo până la buric, a patra, de acolo până la organele genitale, a cincea, care este de altfel și mijlocul lungimii unui om, de acolo până la tălpile picioarelor, celelalte cinci părți, care atunci când se alătură celorlalte, formează un zece întreg, prin care fiecare corp care este măsurat, are măsura cea mai bine proporționată, căci fața unui om de la partea de jos a bărbiei până la partea superioară a frunții, adică partea de jos a părului formează a zecea parte.

Mâna omului de la închidere până la extremitatea celui mai lung deget este altă parte, așa cum între mijlocul ambilor sâni mai este o parte, iar de acolo până la partea superioară a esofagului se formează un triunghi echilateral.

Lungimea părții de jos a frunții de la o ureche la alta este o altă parte, iar lungimea întregului piept, adică de la partea superioară a pieptului până la încheieturile omoplaților sunt alte două părți.

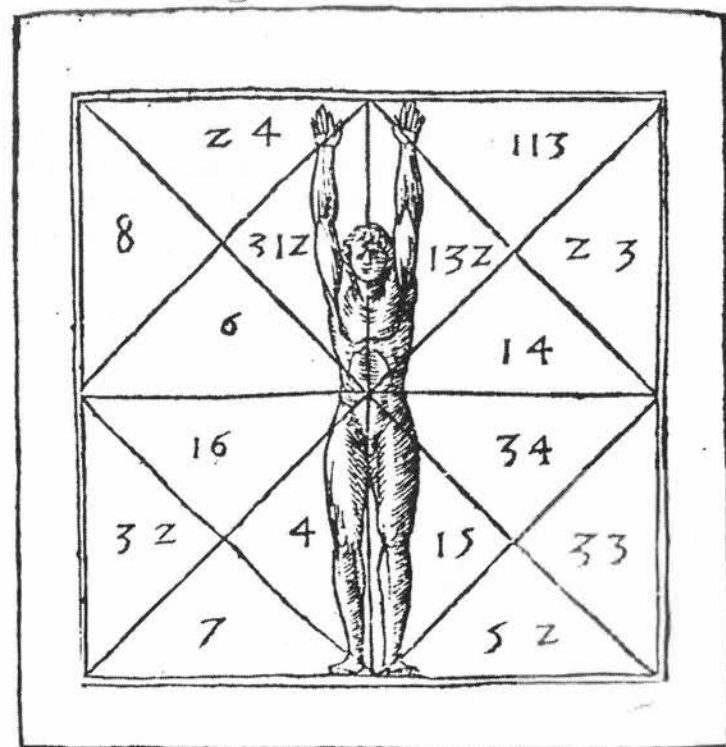
Raza diagonală a capului care începe cu distanța de la sprâncene, trece pe la partea superioară a frunții până la capătul părții din spate a capului, unde se termină părul, are de asemenea două părți; în exterior, de la umeri până la alăturarea încheieturilor mâinii, și în interior de la subsuori până la începutul palmei și a degetelor, mai sunt trei părți.

Raza capului care trece prin mijlocul frunții are trei părți, iar raza centurii are patru părți într-un om bine făcut, însă într-un corp plăpând, trei părți și jumătate, sau tot atât cât este de la partea superioară a pieptului până la buric.

Raza pieptului care trece prin subsuori spre spate are cinci părți, adică jumătate din întreaga lungime.

Din creștetul capului până la nodurile esofagului este a treisprezecea parte din întraga înălțime.

Atunci când brațele sunt ridicate, cotul este la egalitate cu creștetul capului.

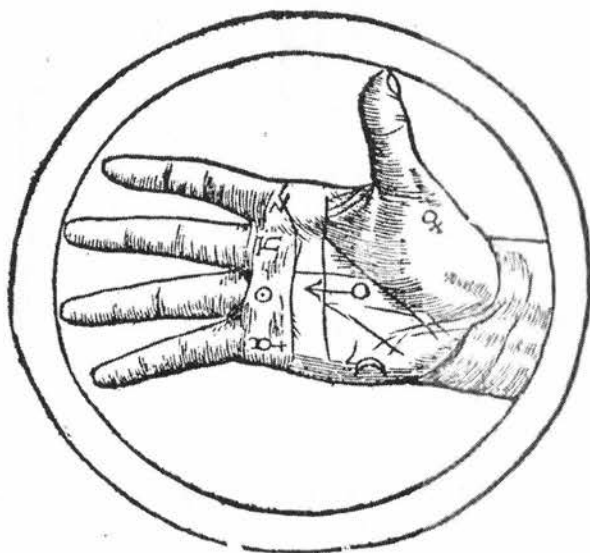

Haideți să vedem acum cât sunt de egale una cu cealaltă celelalte proporții!

Atât cât este distanța de la bărbie la partea superioară a pieptului, tot atât de mare este și lungimea gurii; atât cât este distanța între partea superioară a pieptului și buric, tot atât de mare este și raza gurii; atât cât este distanța de la bărbie până la creștetul capului, tot atât de mare este și lungimea centurii; atât cât este distanța de la partea de sus a nasului până la partea de jos a acestuia, tot atât de mare este și distanța dintre bărbie și gât.

La fel de egale sunt între ele și distanțele dintre sprâncene până la colțurile din interior ale ochilor, apoi în ceea ce privește nasul, de la capătul acestuia până la partea de sus a buzei superioare, precum și distanța de la partea superioară a unghiei arătătorului până la partea cea mai de jos a încheieturii.

Iar începând din locul în care mâna se unește cu brațul pe exterior, iar pe interior de la partea de sus a unghiei degetului mijlociu până la încheietura cea mai de jos, iar de acolo până la închiderea mâinii, toate aceste părți sunt egale unele cu altele.

Încheietura cea mai mare a degetului arătător este egală cu înălțimea frunții; celelalte două, până la partea de sus a unghiei, sunt egale cu nasul, de sus până jos; prima și cea mai mare încheietură a degetului mijlociu este egală cu spațiul dintre vârful nasului până la capătul bărbiei; a doua încheietură a degetului mijlociu este egală cu distanța de la partea de jos a bărbiei până la partea superioară a buzei de jos; a treia încheietură este cât distanța de la gură la vârful nasului, iar toată mâna este cât toată fața.

Cea mai mare încheietură a degetului mare este egală cu lățimea gurii, sau cu distanța dintre partea de jos a bărbiei până la partea superioară a buzei de jos; cea mai mică încheietură este egală cu distanța dintre partea superioară a buzei de jos și vârful nasului; unghiile sunt pe jumătate cât sunt acele încheieturi care se numesc încheieturile unghiilor.

Distanța dintre mijlocul sprâncenelor spre colțurile din exterior ale ochilor este egală cu distanța dintre acele colțuri și urechi.

Înălțimea frunții, lungimea nasului și lățimea gurii sunt egale.

La fel de egale sunt și lățimea mâinii și a piciorului.

Distanța dintre partea de jos a gleznei până la partea de sus a piciorului este egală cu cea dintre partea de sus a piciorului și vârful unghiilor.

Distanțele de la partea de sus a frunții până la acel loc dintre ochi, și de acolo până la vârful nasului, și de acolo până la vârful bărbiei sunt egale.

Sprâncenele alăturate au aceeași distanță ca și cercul ochilor, iar jumătatea de cerc a urechilor este egală cu lățimea gurii, și de aceea cercul ochilor, al urechilor și al gurii deschise sunt egale.

Lățimea nasului este tot atâta cât lungimea ochiului, și de aceea ochii au două părți din acel spațiu care este între ambele extremități ale ochilor, iar partea a treia o reprezintă nasul care se află între ei.

Din creștetul capului și până la genunchi, buricul este mijlocul; de la partea superioară a pieptului până la vârful nasului, centrul este nodul din gât; din creștetul capului și până la bărbie, ochii sunt mijlocul; din locul dintre ochi și până la partea de jos a bărbiei, vârful nasului este mijlocul; din vârful nasului până la partea de jos a bărbiei, partea de jos a buzei inferioare reprezintă centrul; a treia parte a aceleiași distanțe este buza superioară.

Toate aceste măsuri concordă una cu cealaltă prin numeroase proporții și conținuturi armonioase, căci degetul mare este pentru încheietura mâinii în măsură circulară într-o dublă proporție și jumătate, deoarece constă din doi și jumătate așa cum numărul cinci este format din doi de doi și jumătate.

În schimb proporția aceleiași deget cu mușchiul brațului de lângă umăr este triplă.

Proporția piciorului pentru braț este ca proporția lui trei pentru doi, iar aceeași proporție este cea a gâtului pentru picior, așa cum este piciorul pentru braț.

Proporția coapsei este triplă pentru braț, iar proporția întregului corp pentru trunchi este de opt ori și jumătate; de la trunchi sau piept până la picioare, și de acolo până la tălpile picioarelor, proporția este de o treime și jumătate; de la gât până la buric și sfârșitul trunchiului, este dublă.

Lungimea capului este de trei ori lungimea gâtului, iar lungimea frunții dintre tâmpile este de patru ori înălțimea ei.

Aceste măsuri se găsesc peste tot și prin ele membrele corpului omenesc sunt în acord unele cu celelalte precum și cu corpurile cerești, în funcție de lungime, lățime, înălțime și circumferință, toate măsurile divizându-se prin numeroase proporții fie asupra celor care se divid, fie sunt amestecate, de unde rezultă o armonie variată.

O proporție dublă face de trei ori un diapazon, o proporție de patru ori dublă, de două ori un diapazon; de două ori un diapazon, o diapentă.

Tot după același model sunt proporționate și elementele, calitățile, trăsăturile și umorile.

Cantitățile umorilor și ale trăsăturilor le sunt atribuite unui sunet și unui om bine compus, adică opt cantități de sânge, patru de flegmă, două de fiere, una de melancolie, formează o dublă proporție, însă prima pentru a treia, a doua pentru a patra, formează de patru ori o dublă proporție, iar prima pentru ultima, de opt ori o proporție.

Dioscoride spune că inima unui om are în primul an de viață greutatea a două dramuri, în al doilea an, patru, și tot așa în mod proporțional până când îl al cincisprezecelea an de viață ajunge la greutatea a o sută de dramuri, de unde începe să descrească până când ajunge la un echilibru care, atunci când se termină cursul, revine la aceeași limită și nu depășește timpul vieții prin îmbătrânirea acelu membru, restrângând viața omului la o sută de ani.

Și aceasta spune *Pliniu*, a fost erezia egiptenilor.

Mișcările corpului omenesc corespund mișcărilor corpurilor cerești, și fiecare om are în el mișcarea inimii sale, ce corespunde mișcării Soarelui, și fiind răspândită prin artere în corp, ne arată cu precizie anii, zilele, orele și minutele.

Mai mult, anumiștii au descoperit un anumit nerv în nodul gâtului încât atunci când este atins mișcă toate membrele corpului, și fiecare membru se mișcă în funcție de propria mișcare. *Aristotel* crede că prin această atingere părțile lumii sunt mișcate de Dumnezeu.

Mai sunt de asemenea în gât alte două vene care atunci când sunt apăsate foarte tare, puterile oamenilor scad, iar simțurile lor nu mai există până când venele nu sunt slăbite din strânsoare.

Atunci când Creatorul Etern al Lumii urma să pună suflet în corp ca și cum l-ar fi pus într-o așezare, mai întâi a făcut o găzduire potrivită și demnă de a-l primi, înzestrând cel mai minunat suflet cu cel mai frumos corp, iar sufletul știindu-și divinitatea, se adaptează și se înfrumusețează pentru așezarea sa.

De aceea poporul etiopian care era conduși de înțelepciunea gimnosofiștilor, așa cum mărturisește *Aristotel*, i-a făcut regi nu pe cei care erau cei mai puternici și avuți, ci pe cei care erau cei mai curați și mai frumoși, deoarece ei considerau că galanteria minții depinde de perfecțiunea corpului.

Acest lucru a fost cercetat de mulți filosofi moderni și antici deopotrivă, care au căutat să descifreze secretele cauzelor ascunse în măreția Naturii, și care au avut curajul să afirme faptul că nu există nici o greșeală și nici o disproporție în corp pe care să n-o urmeze viciul și intemperența minții, deoarece este sigur că ele cresc, prosperă și acționează ajutându-se reciproc.

Despre alcătuirea și armonia Sufletului omenesc

Așa cum armonia trupului constă dintr-o măsură și proporție corespunzătoare, tot așa armonia minții constă dintr-un temperament potrivit și dintr-o proporție a virtuților și operațiilor, și anume cele senzuale, irascibile și raționale, care sunt proporționale unele cu altele.

Astfel, de la rațiune până la senzualitate este atribuită proporția diapazonului, mâniei îi corespunde diatesaronul, iar de la irascibilitate până la senzualitate este proporția diapentei.

Prin urmare, atunci când sufletul cel mai bine proporționat este unit cu corpul cel mai bine proporționat, este clar că un astfel de om a primit cel mai fericit destin la

împărțirea darurilor, deși oricât de bine se înțelege sufletul cu trupul după înclinația naturală, înțelegerea ne este într-adevăr de cele mai multe ori ascunsă de către înțelepți.

Pentru a grăbi armonia sufletului, trebuie să să o cercetăm cu atenție prin acele medii prin care trece în noi, adică prin corpuri cerești și sfere.

Știind astfel care sunt puterile sufletului cărora le corespund planetele, vom ști mai simplu cum se înțeleg între ele prin acele lucruri despre care am vorbit mai înainte.

Luna guvernează puterile de creștere și descreștere; fantezia și inteligența depind de Mercur; puterea senzuală depind de Venus, iar puterea vitală de Soare.

Puterea irascibilă depinde de Marte, puterea naturală, de Jupiter, iar cea receptivă, de Saturn.

Atunci când voința ca *primum mobile* și ghidul tuturor acestor puteri se unesc cu intelectul superior tinde întotdeauna să fie bună.

Într-adevăr, intelectul arată întotdeauna voinței calea, așa cum și ochiul îi arată lumânării calea, însă ea nu se mișcă singură, ci este stăpâna acțiunilor sale, de unde vine și denumirea de liberul arbitru.

Deși voința tinde întotdeauna să fie bună precum un obiect își este potrivit sieși, uneori nu vede greșeala și fiind constrânsă de puterea animalică, alege răul, crezând că este binele.

De aceea voința este definită ca o facultate a minții, însă trebuie de remarcat faptul că buna voință este aleasă cu ajutorul grației, iar răul, nefiind în preajma grației, pe care teologii o numesc milă, dragostea însoțită se găsește în grație, ca *prim motor*, care atunci când lipsește, întreaga armonie cade în dezacord.

Sufletul îi corespunde pământului prin simț, apei prin imaginație, aerului prin rațiune, și cerului prin intelect, intrând în armonie cu ele, în funcție de cum sunt dispuse în corpul muritor.

Știind că dispozițiile armonioase ale sufletului și trupului sunt variate, potrivit diversității trăsăturilor oamenilor, anticii înțelepți nu au folosit în zadar sunetele muzicale și cântatul pentru a confirma sănătatea corpului și pentru a o îmbunătăți, dacă aceasta nu e bună, și pentru a aduce mintea într-o stare plină de viață, făcând omul să fie în acord cu armonia cerească, sau chiar el însuși să devină ceresc.

În plus, nimic nu este mai eficace pentru a alunga spiritele rele decât armonia muzicală (deoarece spiritele rele sunt căzute din armonia cerească, ele nu pot suporta un acord adevărat, căci acesta este ca un dușman pentru ele), așa cum *David* l-a liniștit cu harpa sa pe *Saul*, care era tulburat din cauza unui spirit rău.

De aceea cântecele și sunetele muzicale erau folosite în slujbele sacre de către vechii profeți și părinți care cunoșteau misterele armoniei.

Despre observarea corpurilor cerești, necesară în fiecare lucrare de magie

Orice virtute naturală face lucruri mult mai minunate atunci când nu este compusă doar dintr-o proporție naturală, ci este înștiințată printr-o observație atentă despre corpurile cerești care sunt favorabile, ca de exemplu atunci când puterea corpurilor cerești, ajutată de alte corpuri cerești, este cea mai puternică pentru a obține efectul dorit, supunând corpurile inferioare celor superioare, așa cum femeile sunt rodnice datorită bărbaților.

În fiecare lucrare trebuie observată situația, mișcarea și aspectul stelelor, planetelor, semnele zodiacale și gradele, și cum toate acestea au legătură cu lungimea și lățimea climatului.

În acest fel se diferențiază unghiurile, care sunt arătate prin razele corpurilor cerești reflectate asupra formei lucrului, prin care sunt insuflate virtuțile cerești.

Prin urmare, atunci când lucrezi la un lucru care aparține unei planete oarecare, trebuie să îl plasezi în demnitățile acesteia, fericite și puternice, și care domină în ziua și ora respectivă pe cer.

Nu trebuie să te aștepti ca semnificația lucrării să fie puternică, însă trebuie să observi Luna la momentul potrivit, căci nu se face nimic fără ajutorul ei, iar dacă ai mai multe modele ale lucrului tău, observă-le atunci când au cea mai mare putere și uită-te la ele cu o înfățișare prietenoasă.

Dacă nu le poți privi prietenos, ar fi bine ca măcar să le iei unghiular.

Luna trebuie luată în considerație totuși, fie atunci când privește de sus lucrurile, fie atunci când se unește cu ele, sau atunci când trece de conjunctura sau aspectul unui lucru la conjunctura sau aspectul altuia, fapt ce nu trebuie omis cu nici un preț.

Și Mercur trebuie observat în fiecare lucrare, deoarece el este mesagerul între zeii de sus și cei din infern; atunci când se duce la zeii buni, el le sporește bunătatea, iar atunci când merge la cei răi, le influențează răutatea.

Se numește semn zodiacal sau *planetă nefavorabilă* atunci când se află sub aspectul lui Saturn sau Marte, care sunt opuse sau cvadrante, deoarece ele sunt aspectele dușmăniei; în schimb aspectele de conjuncție, trigon sau sextil sunt prietenoase, între ele fiind o conjuncție și mai mare, însă dacă se arată prin trigon iar planeta este primită, atunci aspectele sunt deja unite.

Trebuie remarcat faptul că tuturor planetelor le este frică de conjuncția cu Soarele, bucurându-se de aspectul trigon și sextil al acestuia.

Când au planetele cea mai mare influență

Planetele au cea mai mare influență atunci când sunt într-o casă astrologică, în exaltație sau triplicitate, sau când înfruntă fără freamăt ceea ce se arată în ceruri, adică atunci când sunt în unghiuri, mai ales în cele ale corpurilor înălțătoare, sau în zeci, sau în casele care urmează imediat, sau în plăcerile lor. Trebuie însă să luăm aminte să nu fie în limitele sau sub dominația lui Saturn sau a lui Marte, ca să nu fie în grade întunecate, în prăpăstii sau locuri vide.

Se poate remarca faptul că unghiurile ascendentului, al zecelea și al șaptelea sunt favorabile, la fel ca și Stăpânul Ascendentului și locul Soarelui și al Lunii, și locul unei părți favorabile și al Stăpânului corespunzător, Stăpânul conjuncției anterioare.

Unghiurile care aparțin planetelor rele devin favorabile doar dacă nu sunt din întâmplare unghiurile care simbolizează lucrarea ta, fiind în avantajul tău în vreun fel, sau dacă în mișcarea de revoluție sau la naștere, predominau, căci atunci nu sunt deloc micșorate.

Luna are o mare influență dacă se află în Casa ei, în exaltație sau în triplicitate și în gradul potrivit pentru lucrarea dorită, și dacă are douăzeci și opt de case potrivite pentru ea și lucrare.

Să nu fie Luna în drumul ei nici arșă și nici în eclipsă, nici arșă de Soare, doar dacă este unită cu acesta, să nu coboare la latitudinea sudică, când nu este arșă, și nici să fie în opoziție cu Soarele, și nici lipsită de lumină, nici împiedicată de Marte sau Saturn.

Nu voi mai spune multe despre aceste lucruri, căci ele sunt suficient explicate în cărțile astrologilor.

Despre observarea stelelor fixe și a naturilor acestora

Aceleași considerații sunt valabile pentru toate lucrurile privind stelele fixe.

Trebuie știut faptul că toate stelele fixe reprezintă semnificația și natura tuturor celor șapte planete, însă mai există unele care reprezintă natura unei planete, iar altele, natura a două planete, și, prin urmare, de câte ori o planetă este unită cu oricare din stelele fixe de natura ei, semnificația acelei stele este de cinci ori mai puternică, iar natura planetei crește, însă dacă este o stea cu două naturi, natura celei care este mai puternică va învinge în semnificație; de exemplu, dacă steaua este de natura lui Marte și Venus, și dacă Marte va fi mai puternic, atunci va învinge natura lui Marte, iar dacă Venus va fi mai puternică, atunci va învinge natura lui Venus.

Naturile stelelor fixe sunt descoperite prin culori, care sunt în concordanță cu anumite planete și cărora le sunt atribuite.

Culorile planetelor sunt următoarele: lui Saturn îi corespunde culoarea albastră și plumburie și strălucitoare; lui Jupiter îi corespunde culoarea lămâii spre palid și clară; lui Marte, roșul și culorile aprinse; Soarelui, galbenul, și când răsare, roșul, și apoi roșul strălucitor; lui Venus, albul strălucitor, alb dimineața și roșietic seara; lui Mercur, culorile strălucitoare, iar Lunii, culorile galbene.

Cu cât stelele fixe sunt mai mari, mai strălucitoare și mai vizibile, cu atât mai mare și mai puternică este semnificația lor. Astrologii le numesc stele de mărime primă și secundă.

Vă voi spune acum care sunt *stelele cu cea mai mare influență*, și anume *Buricul Andromedei* în douăzeci și două de grade Berbec, de natura lui Venus și Mercur, sau

Jupiter și Saturn, după părerea unora; *Capul lui Algol* în optsprezece grade Taur, de natura lui Saturn și Jupiter.

Și *Pleiadele* se află la douăzeci și două de grade, stele lunare prin natură, iar prin înfățișare marțiene.

În trei grade Gemeni se află steaua Aldebaran, de natura lui Marte și înfățișarea lui Venus; *Hermes* însă a plasat această stea în douăzeci și cinci de grade Berbec.

Steaua Caprei se află în treisprezece grade Gemeni și este de natura lui Jupiter și a lui Saturn; *Steaua Câinelui Mare* este în șaptesprezece grade Rac și este venerică, pe când *Steaua Câinelui Mic* ce se află tot în șaptesprezece grade este de natura lui Mercur și înfățișarea lui Marte.

Steaua Regilor, numită și *Inimă de Leu*, este în douăzeci și unu de grade Leu, și este de natura lui Jupiter și Marte; *Coadă Stelei Ursului Uriaș* este în nouăsprezece grade Fecioară, și este venerică și lunară.

Steaua numită *Aripa dreaptă a ciorii* este în șaptesprezece grade Balanță, iar în treisprezece grade se află *Aripa dreaptă a ciorii*, ambele fiind de natura lui Saturn și Marte.

Steaua Spica se află în șaisprezece grade Balanță și este venerică și mercurială.

În șaptesprezece grade Balanță se află și *Alcameth*, de natura lui Marte și Jupiter, însă pentru primul doar când aspectul Soarelui este în totalitate spre el, iar pentru ultimul, în sens contrar.

Steaua Elepheia este în gradul patru Scorpion, de natura lui Venus și Marte; *Inima Scorpionului* este în gradul trei Săgetător, de natura lui Marte și Jupiter; *Vulturul* în cădere este în gradul șaptesprezece Capricorn, temperat, mercurial și venerian.

Coadă Capricornului este în gradul șaisprezece Vărsător, de natura lui Saturn și Mercur.

Steaua numită *Umărul Calului* este în gradul trei Pești, de natura lui Jupiter și Marte.

Ca regulă generală trebuie să aștepti darurile corespunzătoare stelelor atunci când ele guvernează, dar și să te ferești de ele atunci când prevestesc nenoroc și sunt opuse, așa cum se arată mai sus.

Pe cât de mult sunt corpurile cerești afectate în mod fericit sau nefericit, tot atât de mult ne afectează și pe noi, lucrările noastre și lucrurile pe care le folosim, în mod fericit sau nefericit.

Cu toate că multe efecte se obțin de la stelele fixe, ele sunt atribuite planetelor, deoarece fiind mai aproape de noi, mai distincte și mai cunoscute, ele execută ceea ce le comunică stelele superioare.

Despre Soare și Lună, și considerațiile magice ale acestora

Soarele și Luna au obținut conducerea Cerului și a tuturor corpurilor de sub el.

Soarele este stăpânul virtuților elementare, iar Luna, prin puterea Soarelui, este stăpâna generării, creșterii și descreșterii.

Albumasar spune că Soarele și Luna insuflă viață în toate lucrurile, *Orfeu* numindu-i „ochii însuflețitori ai cerului”.

Soarele dă lumină tuturor lucrurilor sale și o dă din plin nu doar lucrurilor din cer și aer, ci și celor de pe Pământ și din adâncuri; orice bun pe care îl avem, spune *Iamblicus*, îl avem numai de la Soare, sau de la el prin alte lucruri. *Heraclit* numește Soarele „fânâna luminii cerești”, și mulți dintre platonicieni au așezat sufletul lumii îndeosebi în Soare, care umple întreg Pământul cu razele sale trimise în toate părțile ca și cum ar fi un spirit prin toate lucrurile, împărțind viață, simț și mișcare universului însuși.

De aceea naturalistii au spus despre Soare că este chiar *inima cerului*, iar caldeenii l-au plasat în mijlocul planetelor.

Și egiptenii l-au așezat în *mijlocul lumii*, adică între cei doi de cinci ai lumii, care sunt cele cinci planete deasupra Soarelui, și Luna și cele patru elemente, sub Soare.

Între celelalte stele, Soarele este imaginea și statuia Marelui Prinț al ambelor lumi, adică a celei terestre și a celei cerești, Adevărata Lumină, și cea mai exactă imagine a lui Dumnezeu însuși.

Esența Soarelui îi seamănă Tatălui; Lumina, Fiului; căldura, Sfântului Spirit, încât platonicienii nu au cum să explice mai bine de atât esența divină.

Atât de mare este acordul Soarelui cu Dumnezeu încât *Platon* îl numește remarcabilul Fiu al lui Dumnezeu, *Iamblicus* îl denumește „imaginea divină a Inteligenței divine”, iar *Dionysius* îl numește „*limpedea Statuie a lui Dumnezeu*”.

Soarele este precum un rege în mijlocul celorlalte planete, depășindu-le pe toate în lumină, măreție, și frumusețe, luminându-le pe toate, împărțindu-le virtute pentru a folosi corpurile inferioare, potrivindu-le și fiind stăpân pe mișcările lor, astfel încât acestea se numesc diurne sau nocturne, sudice sau nordice, orientale sau occidentale, directe sau retrograde.

Prin lumina sa, Soarele alungă întunericul nopții, precum și toate forțele întunericului, despre care citim în *Iov*: „*Iar când vine dimineața, parcă ar fi pentru ei umbra morții*”, iar psalmistul continuă vorbind despre puii de leu care îl roagă pe Dumnezeu să le dea voie să mănânce, spune: „*Soarele a răsărit, și ei sunt adunați și vor fi puși în vizuinile lor, iar dacă sunt puși pe fugă, îl urmează, și omul va merge la lucrul său*”.

Prin urmare, Soarele posedă *regiunea de mijloc a lumii*, și așa cum inima animalelor este pentru corp, tot așa

și Soarele este pentru cer și lume, guvernând tot universul și lucrurile din el, fiind stăpânul anotimpurilor, și implicit al zilei și anului, al căldurii și răcelii, și al tuturor celorlalte calități ale anotimpurilor.

Ptolemeu mărturisește: când Soarele ajunge la locul unei stele, îi crește puterea pe care aceasta o are în aer, așa cum lui Marte îi crește căldura, lui Saturn, răceala, fiind stăpân chiar și pe spiritul și mintea omului; de aceea *Homer* spune, iar *Aristotel* este de acord că în mintea noastră există mișcările pe care Soarele, împăratul și moderatorul planetelor, ni le aduce zilnic.

Luna în schimb, fiind cea mai aproape de Pământ, receptaculul tuturor influențelor cerești, prin rezeziuni cursului ei, se unește cu Soarele, dar și cu celelalte planete și stele în fiecare lună, ca și cum ar fi soția tuturor stelelor, și este cea mai rodnică dintre toate stelele, primind razele și influențele celorlalte planete și stele ca o concepere, dându-le mai departe lumii inferioare care îi este cea mai aproape.

Toate stelele influențează Luna, deoarece ea primește ultima lumina Soarelui, și care mai apoi distribuie influențele lucrurilor superioare către cele inferioare, trimițându-le mai departe pe Pământ.

Luna dispune în mod clar mai mult de lucrurile inferioare decât de celelalte, iar mișcarea ei este mai sensibilă prin familiaritatea și apropierea față de noi, și ca un mediu între lucrurile inferioare și cele superioare, ea comunică tot tuturor.

În consecință, mișcarea Lunii trebuie observată înaintea altora, ca părinte al tuturor concepțiilor, pe care le distribuie în corpurile inferioare, în planete și alte stele, potrivit diferitelor înfățișări, mișcări, situații și aspecte.

Deși este influențată de celelalte stele, mai ales de către Soare, atâta timp cât este în conjuncție cu el, Luna se umple de putere însuflețitoare, în funcție de aspectul de la care împrumută înfățișarea, căci în primul sfert, - așa cum

spun peripateticienii -, este fierbinte și umedă; în al doilea sfert, fierbinte și uscată; în al treilea sfert, rece și uscată; în al patrulea sfert, rece și umedă.

Deși este cea mai joasă dintre stele, ea trimite mai departe toate concepțiile corpurilor superioare, căci de la ea în corpurile cerești începe seria lucrurilor pe care *Platon* o numește *Lanțul de aur*, și prin care fiecare lucru și cauză, fiind legate una de alta, depind de corpurile superioare, până când se ajunge la Cauza Supremă de care depind toate lucrurile.

Prin urmare, fără intermedierea Lunii, nu putem atrage puterea corpurilor superioare.

De aceea, pentru a putea dobândi puterea unei stele, *Thebit* ne sfătuiește să luăm piatra și iarba corespunzătoare acelei stele și să le folosim atunci când Luna fie se află în mod fericit sub acea stea, fie are un aspect bun cu acea stea.

Despre cele douăzeci și opt de Case ale Lunii și virtuțile acestora

Luna străbate întreg Zodiaceul în douăzeci și opt de zile și prin urmare înțelepții indieni și astrologii din antichitate i-au atribuit Lunii douăzeci și opt de Case, care fiind plasate în a opta sferă, le corespund, așa cum spune *Alpharus*, diverse nume și proprietăți de la diversele Semne zodiacale și stele care sunt incluse în ele, și de la care Luna dobândește alte și alte puteri și virtuți atunci când trece printre ele.

Fiecare din aceste Case, potrivit părerii lui *Avraam*, conține douăsprezece grade, cincizeci și unu de minute, și aproximativ douăzeci și șase de secunde, ale căror nume și începuturi în zodiacul sferei a opta sunt următoarele:

Prima Casă se numește *Alnath*, adică Coarnele Berbecului, iar începutul ei este Capul Berbecului sferei a opta; ea provoacă discordie și prevestește călătorii.

A doua Casă se numește *Allothaim* sau *Albochan*, adică Stomacul Berbecului, iar începutul este la douăsprezece grade tot Berbec, cincizeci și unu de minute și douăzeci și două de secunde, ducând la descoperirea comorilor și reținerea captivilor.

A treia Casă se numește *Achaomazon* sau *Athoraz*, adică Pleiadele; începutul ei este la douăzeci și cinci de grade Berbec, patruzeci și două de minute și cincizeci și unu de secunde; această Casă este favorabilă marinarilor, vânătorilor și alchimistilor.

A patra Casă se numește *Aldebaram* sau *Aldelamen*, adică ochii sau capul Taurului, iar începutul este la opt grade Taur, treizeci și patru de minute și șaptesprezece secunde tot Taur; Casa provoacă distrugerea și obstrucția clădirilor, fântânilor, izvoarelor, minelor de aur, a zborului animalelor târătoare, și cauzează discordie.

A cincea Casă se numește *Alchatay* sau *Albachay*.

Începutul ei este după douăzeci și unu de grade Taur, douăzeci și cinci de minute, patruzeci de secunde. Ea favorizează întoarcerea cu bine dintr-o călătorie, învățătura școlarilor, ajută la construirea edificiilor, dă sănătate și bună voință.

A șasea Casă se numește *Alhanna* sau *Alchaya*, adică mica stea a mării lumini; începutul ei este după patru grade Gemeni, șaptesprezece minute și nouă secunde. Casa favorizează vânătoria și asediarea orașelor, răzburarea prinților, distruge recoltele și fructele și împiedică acțiunile tămăduitorilor.

A șaptea Casă se numește *Aldiminach* sau *Alarzach*, adică Brațul Gemenilor și începe la șaptesprezece grade Gemeni, opt minute și treizeci și patru de secunde și durează până la sfârșitul semnului zodiacal. Casa

favorizează victoriile și prietenia, aduce noroc îndrăgostiților, alungă muștele și distruge magisteriile.

În acest fel Luna completează un sfert de cer prin aceste șapte case, și tot în această ordine și număr de grade, minute și secunde.

Casele rămase din fiecare sfert își au începuturile lor, încât în primul semn al acestui sfert își au începutul trei Case, iar în celelalte două semne, câte o Casă în fiecare semn.

Prin urmare, următoarele șaptea Case încep de la Rac, numele Casei a opta fiind *Alnaza* sau *Anatrachza*, adică cețos sau noros.

Această Casă favorizează dragostea, prietenia, și compania tovarășilor de drum, alungă șoarecii și chinuie captivii, confirmându-le închiderea.

După această Casă urmează *Casa a noua*, numită *Archaam* sau *Arcaph*, adică *Ochiul Leului*, fiind un obstacol pentru facerea recoltei și pentru cei care pleacă în călătorie și semănând neînțelegere între oameni.

A zecea Casă se numește *Algelioche* sau *Albgebh*, adică *Gâtul sau Fruntea Leului*, fortificând construcțiile și favorizând dragostea, bunăvoința și ajutorul împotriva dușmanilor.

A unsprezecea Casă este numită *Azobra* sau *Ardaf*, adică *Coama Leului*, favorizând călătoriile, câștigul prin comerț și eliberarea captivilor.

A douăsprezecea Casă se numește *Alzarpha* sau *Azarpa*, mai precis *Coada Leului*, favorizând recoltele și plantațiile și fiind un obstacol pentru marinari, însă este bună pentru îndreptarea servitorilor, captivilor și tovarășilor.

A treisprezecea Casă se numește *Alhaire*, adică *Steaua Câinelui* sau *Aripile Fecioarei*. Această casă favorizează bunăvoința, câștigurile, călătoriile, recoltele și eliberarea captivilor.

A paisprezecea Casă este denumită de unii *Achureth* sau *Arimet*, iar de către alții, *Azimet*, *Ahumech* sau *Alcheymech*, adică *Țepușa Fecioarei*, sau „țepușa iute”, aducând dragostea oamenilor martirizați, vindecând bolnavii, favorizând marinarii și împiedicând călătoriile pe uscat.

Cu aceste Case se termină și al doilea sfert din cer.

Acum urmează celelalte șapte, prima începând cu *Capul Balanței*, adică a cincisprezecea Casă, al cărei nume este *Agrapha* sau *Algarpha*, adică acoperită sau acoperită în timpul zborului, fiind favorabilă pentru extragerea comorilor, săparea puțurilor, continuă divorțul și discordia, distrugerea caselor și a dușmanilor, și este un obstacol pentru cei care călătoresc.

A șaisprezecea Casă se numește *Azubene* sau *Ahubene*, mai exact *Coarnele Scorpionului*, împiedicând călătoriile și cununiile, recoltele și comerțul, dar favorizând eliberarea captivilor.

A șaptesprezecea Casă nu numește *Alchil*, adică *Coroana Scorpionului*, schimbând ghinionul, făcând dragostea durabilă, fortificând construcțiile și ajutând marinarii.

A optsprezecea Casă se numește *Alchas* sau *Altob*, adică *Inima Scorpionului*, care provoacă discordia, răzvrătirea, conspirația împotriva prinților și a celor puternici, răzbunarea dușmanilor, dar favorizând eliberarea captivilor și ridicarea edificiilor.

A nouăsprezecea Casă este denumită de unii *Allatha* sau *Achala*, iar de către alții *Hycula* sau *Axala*, care înseamnă *Coada Scorpionului*. Ea ajută la împresurarea și asediarea orașelor, la alungarea oamenilor de pe locurile lor și la înecarea marinarii și pierzania captivilor.

A douăzecea Casă se numește *Abnahaya*, adică *rază* și ajută la îmblânzirea animalelor sălbatice, la fortificarea închisorilor, la distrugerea bogățiilor din orașe, și la constrângerea unui om să ajungă într-un anumit loc.

A douăzeci și una Casă se numește *Abeda* sau *Albeldach*, care înseamnă *deșert* și este bună pentru recolte, pentru câștigarea construcțiilor și pentru călători, dar provoacă în schimb divorțul.

Astfel *Cel de-al treilea Sfert al Cerului* este completat, rămânând numai ultimele șapte Case care să completeze ultimul Sfert al Cerului.

Prima dintre ele, iar la număr *a douăzeci și doua Casă*, începe de la *Capul Capricornului*, numit *Sadahacha*, *Zodeboluch* sau *Zandeldena*, adică *păstor*. Ea favorizează fuga servitorilor și captivilor încât aceștia pot să scape, și ajută la vindecarea bolilor.

A douăzeci și treia Casă se numește *Zabadola* sau *Zobrach*, adică *înghițitură*, ajutând la divorț, la eliberarea captivilor și sănătatea bolnavilor.

A douăzeci și patra Casă se numește *Sadabath* sau *Chadezoad*, adică *Steaua Norocului*, favorizând bunăvoința oamenilor martirizați, victoria soldaților, și reprezentând un obstacol pentru îndeplinirea sarcinilor puterii, făcând ca acestea să nu fie deloc îndeplinite.

A douăzeci și cincea Casă se numește *Sadalabra* sau *Sadalachia*, adică *fluture*, și ajută la asedieri și răzbunări, distruge dușmanii, provoacă divorțuri, confirmă închisorile și construcțiile, grăbește mesagerii, favorizează vrăjile împotriva împreunării și leagă toate membrele omului încât să nu poată să-și facă lucrul său.

A douăzeci și șasea Casă se numește *Alpharg* sau *Phragal Mocaden*, adică *primul desen*. Ea ajută la unirea și dragostea oamenilor, la însănătoșirea captivilor, distruge închisorile și construcțiile.

A douăzeci și șaptea Casă se numește *Alcharya* sau *Alhagalmoad*, adică *al doilea desen*, sporind recolte, veniturile, câștigurile și vindecându-i pe cei infirmi. Totodată ea împiedică construcțiile, prelungește perioadele pentru cei care stau în închisoare, îi pune în pericol pe

marinari și ajută la aruncarea necazului asupra unui om ales.

A douăzeci și opta Casă și ultima este denumită *Albotham* sau *Alchalcy*, adică *Pești*, sporind recolte și comerțul, având grijă de cei care călătoresc prin locuri periculoase, și contribuind la bucuria tinerilor căsătoriți. În același timp, ea fortifică închisorile și provoacă pierderea comorilor.

În toate cele *douăzeci și opt de Case* sunt ascunse multe dintre secretele înțelepciunii anticilor, cu care ei puteau face lucruri minunate asupra tuturor lucrurilor aflate sub cerul Lunii, atribuindu-i fiecărei Case asemănările, imaginile, peceteile și inteligențele prezidențiale, lucrând datorită virtuții lor în diverse feluri.

Despre mișcarea reală a corpurilor cerești, care se observă în a opta Sferă, și despre temeiul orelor planetare

Cine lucrează după momentele favorabile ale corpurilor cerești ar trebui să observe atât mișcarea stelelor cât și perioadele lor.

Când vorbesc despre mișcare mă refer la momentul când stelele se află în demnități sau detrimente, fie esențiale, fie accidentale.

Atunci când vorbesc despre perioade, mă refer la zilele și orele distribuite guvernărilor lor.

Despre toate aceste lucruri s-au scris multe în cărțile de astrologie, dar aici trebuie să luăm în considerare și să analizăm două lucruri în mod special.

În primul rând trebuie să observăm mișcările, ascensiunile și unduirile stelelor, atunci când se află cu adevărat în a opta sferă, deoarece dacă sunt neglijate, se poate întâmpla ca mulți să greșescă în producerea imaginilor cerești, iar stelele sunt lipsite de efectul dorit.

Celălalt lucru pe care trebuie să-l observăm este timpul de alegere a orelor planetare, căci aproape toți astrologii împart spațiul de timp de la răsăritul Soarelui până la apusul lui în douăsprezece părți egale, numindu-le *cele douăsprezece ore ale zilei*, iar timpul care urmează după apusul Soarelui până la răsărit este de asemenea împărțit în douăsprezece părți egale, numite *cele douăsprezece ore ale nopții*.

Apoi astrologii distribuie toate aceste ore tuturor planetelor în funcție de ordinea succesiunii lor, atribuind întotdeauna prima oră din zi Stăpânului acelei zile, și tot așa în continuare în ordine, până la sfârșitul celor douăzeci și patru de ore.

Magicienii sunt de acord cu această împărțire, însă în distribuția orelor unii împart în mod diferit, spunând că, timpul dintre răsărit și apus nu trebuie împărțit în mod egal, și că acele ore nu se numesc prin urmare inegale din cauză că orele diurne nu sunt egale cu cele nocturne, ci pentru că atât orele diurne cât și cele nocturne sunt între ele inegale. Astfel, împărțirea orelor inegale sau planetare este făcută în alt mod de către magicieni.

Așa cum în orele artificiale, care sunt întotdeauna egale între ele, ascensiunea cu cincisprezece grade în echinocțiu constituie o oră artificială, la fel în orele planetare, ascensiunea cu cincisprezece grade în ecliptică constituie o oră inegală sau planetară, a cărei măsură ar trebui să fie cercetată și aflată prin tabelele ascensiunilor oblice ale fiecărei regiuni.

Despre cum unele lucruri artificiale, cum sunt imaginile, peceteile și altele asemănătoare, pot obține unele virtuți de la corpurile cerești

Proporția, puterea și eficacitatea corpurilor cerești sunt atât de mari încât nu doar lucrurile naturale, ci și cele artificiale, atunci când sunt expuse în mod corespunzător la cele de sus, pot suferi o schimbare datorită celui mai puternic agent și pot avea o viață minunată, care uneori le dă o admirabilă virtute cerească.

Aceste lucruri sunt confirmate de Sf. *Tomas d'Aquino*, sfântul tămăduitor, în cartea sa *Despre ființă și esență*, în care afirmă faptul că hainele, construcțiile și oricare alte lucruri artificiale primesc o anumită calificare din partea stelelor.

Astfel, magicienii spun că nu doar prin amestecarea și aplicarea lucrurilor naturale, ci și în imagini, peceti, inele, cristale, și alte instrumente, atunci când se află la momentul potrivit sub o anumită constelație, pot lua o înfățișare celestă și pot primi niște lucruri minunate, deoarece atunci când razele corpurilor cerești sunt animate, vii și senzuale, ele aduc cu ele daruri admirabile, iar atunci când au o putere violentă, ele pot insufla într-un moment, și chiar de la prima atingere, niște puteri minunate în imagini, deși materia lor este mai puțin capabilă de așa ceva.

Cu toate acestea, ele acordă virtuți mai puternice imaginilor, dacă ele sunt alcătuite nu dintr-o oarecare, ci dintr-o anumită materie, a cărei virtute naturală, dar și specifică, se potrivește cu lucrarea, iar figura imaginii seamănă cu cea cerească.

O astfel de imagine, atât în înfățișarea materiei care se potrivește în mod natural cu operația și influența

cerească, cât și în înfățișarea asemănătoare cerului, este cea mai bine pregătită să primească acțiunile și puterile corpurilor și figurilor cerești, precum și să primească în mod instantaneu darul ceresc în ea, decât oricare alte lucruri, care nu fac decât să i se supună.

De aceea *Ptolemeu* în *Centiloquio* scrie că lucrurile inferioare ascultă de lucrurile cerești, și nu doar de ele, ci și de imaginile lor, așa cum scorpionii de pe pământ i se supun nu doar Scorpionului ceresc, ci și imaginii acestuia, dacă este așezat la timpul favorabil sub ascendentul și guvernarea sa.

Despre imaginile Zodiacului și care virtuți pe care le posedă sunt primite de la stele

Imaginile cerești sunt numeroase, însă depind de asemănările prin care astfel de imagini au fost create: unele sunt vizibile și senzuale, altele pot fi doar imaginate, concepute și însemnate de către egipteni, indieni și caldeeni.

Părțile imaginilor sunt astfel ordonate încât figurile lor să poată fi deosebite între ele și, din acest motiv, în cercul Zodiacului sunt așezate douăsprezece imagini generale corespunzătoare numărului de semne zodiacale.

Se spune că imaginile care înfățișează Berbecul, Leul și Săgetătorul, triplicitatea de foc și orientală, sunt bune împotriva febrei, paraliziei, hidropiziei și gutei, dar și împotriva tuturor răcelilor și infirmităților flegmatice, iar cel care poartă această imagine îl face acceptat, elocvent, ingenios și onorabil, deoarece sunt Casele lui Marte, Jupiter și ale Soarelui.

Imaginea Leului este folosită împotriva fanteziilor melancolice, hidropiziei, ciumei, febrei și pentru a alunga bolile la ora Soarelui, primul grad al Semnului Leului în ascensiune, care este figura și decanul lui Jupiter.

Împotriva pietrelor și bolilor de rinichi, dar și împotriva mușcăturilor de animale se folosește aceeași imagine atunci când Soarele este în inima Leului, obținută la mijlocul cerului.

Și imaginile care înfățișează Gemenii, Balanța și Vărsătorul alungă bolile, deoarece ele constituie triplicitatea de aer și occidentală, și sunt Casele lui Mercur, Venus și Saturn. Aceste imagini favorizează de asemenea prietenia și înțelegerile, alungă melancolia și însănătoșesc.

Deoarece Racul, Scorpionul și Peștii alcătuiesc triplicitatea de apă și de nord, ei alungă febrele uscate și fierbinți, roșțiile și toate pasiunile colerice.

Dintre toate părțile corpului, Scorpionul le respectă pe cele intime și de aceea se spune că generează dorințe trupesti, atunci când a treia figură care aparține lui Venus este în ascensiune.

Aceste imagini sunt folosite împotriva șerpilor și scorpionilor, otrăvurilor și spiritelor rele.

Atunci când a doua figură a Soarelui și decanul lui Jupiter se află în ascensiune, imaginile lor îl fac pe acela care le poartă să fie înțelept și să aibă o culoare bună.

Se spune că imaginea Racului este cea mai eficace împotriva șerpilor și otrăvurilor, atunci când Soarele și Luna sunt în conjuncție cu el, și sunt în ascensiune în prima și a treia figură, căci prima este figura lui Venus și decanul Lunii, iar a doua este figura Lunii și decanul lui Jupiter.

Se mai spune de asemenea că Taurul, Fecioara și Capricornul, deoarece alcătuiesc triplicitatea de pământ și de sud, vindecă infirmitățile și febrele, iar cei care poartă aceste imagini sunt recunoscători, acceptați, elocvenți, evlavioși și credincioși, deoarece sunt casele lui Venus, Marte și Saturn. Și despre Capricorn se spune că are grijă ca oamenii și locurile să fie în siguranță, deoarece este în exaltația lui Marte.

Despre iconografia decanilor și acele imagini care sunt în afara Zodiacului

În afara Zodiacului mai sunt treizeci și șase de imagini, potrivit numărului de figuri despre care au scris cu mult timp în urmă *Porhyry Teucer* babilonianul, un foarte vechi matematician, după care și arabii au scris despre astfel de lucruri.

Prin urmare, se spune că primul decan în Berbec este un bărbat negru, înveșmântat în alb, care stă în picioare și este încins cu un brâu, cu corp bine făcut, cu ochii roșii, impetuos și nervos. Această imagine simbolizează și generează curaj, noroc, mândrie și neobrăzare.

Al doilea decan este forma unei femei, îmbrăcată în veșminte roșii, și pe dedesubt în alb, care îi acoperă picioarele. Această imagine simbolizează noblețe, măreția regatului și a puterii.

Al treilea decan este figura unui bărbat alb, palid, cu părul roșcat, înveșmântat în roșu, care ține într-o mână o brățară de aur iar în cealaltă un baston ridicat, și care este neliniștit și mândru deoarece nu poate face binele pe care îl dorește. Această imagine simbolizează înțelepciune, umilință, bucurie și frumusețe.

Primul decan în Taur este un bărbat gol, un arcaș, muncitor sau soț, care seamănă, ară, construiește, populează și împarte pământul potrivit regulilor geometriei.

Al doilea decan este un bărbat gol care ține în mână o cheie, simbolizând putere, aristocrație și stăpânire asupra oamenilor.

Al treilea decan este un bărbat ale cărui mâini sunt un șarpe și o săgeată, iar imaginea înseamnă necesitate și profit, dar și nefericire și sclavie.

Primul decan în Gemeni este un bărbat a cărui mână este o nuia și arată ca și cum ar sluji pe cineva. Imaginea

simbolizează înțelepciune și cunoașterea numerelor și a artelor, din care nu iese nici un câștig.

Al doilea decan este un bărbat care ține în mână un fluier iar cu cealaltă stă aplecat pentru a săpa pământul. Imaginea simbolizează agilitate necinstită și infamă, precum cea a bufonilor și jonglerilor, dar și muncă și căutări obositoare.

Al treilea decan este un om care caută arme și un nebun care ține în mână dreaptă o pasăre, iar în stânga, un fluier, simbolizând uitare, mândrie, curaj, vorbe, limbaj injurios și cuvinte zadarnice.

Primul decan în Rac este o tânără fecioară, îmbrăcată în veșminte frumoase, cu o coroană pe cap, simbolizând agerimea simțurilor, subtilitatea înțelepciunii și dragostea bărbaților.

Al doilea decan este un bărbat în veșminte frumoase, sau un bărbat și o femeie care stau la masă și joacă. Imaginea simbolizează bogăție, mirt, bucurie, și dragostea femeilor.

Al treilea decan este un vânător cu suliță și corn, cu câni de vânătoare, simbolizând întrecerea oamenilor, urmărirea celor care fug, vânărea și posedarea lucrurilor prin luptă și încăierare.

Primul decan în Leu este un om care călărește un leu, semnificând curaj, violență, cruzime, răutate, dorință și eforturi susținute.

Al doilea decan este o imagine cu mâinile ridicate, și un bărbat cu o coroană pe cap, având înfașșurarea unui om nervos și amenințător, deoarece în mână dreaptă are o sabie scoasă din teacă, iar în stânga un scut, semnificând luptele ascunse și victoriile neștiute între oamenii josnici cu ocazia certurilor și a bătăliilor.

Al treilea decan este un bărbat tânăr care ține în mână un bici și un om foarte trist, care arată rău, simbolizând dragostea și societatea, și pierderea drepturilor pentru evitarea conflictelor.

Primul decan în Fecioară este figura unei bune servitoare și a unui om care aruncă semințe. Aceste imagini simbolizează bogăție, dietă, aratul, semănatul și popularea.

Al doilea decan este un bărbat negru îmbrăcat în piele și un bărbat cu păr mult, care ține în mână o desagă. Aceste imagini înseamnă câștig, agonisirea averilor și zgârcenie.

Al treilea decan este o femeie albă surdă sau un bărbat care se sprijină într-un toiag, simbolizând slăbiciunea, infirmitatea, pierderea membrilor, distrugerea copacilor și depopularea pământurilor.

Primul decan în Balanță este un om nervos care ține în mână un fluier sau un om care citește o carte, care simbolizează justificarea și ajutorarea oamenilor nefericiți și slabi împotriva celor puternici și răi.

Al doilea decan sunt doi oameni furioși și mânioși înveșmântați frumos care stau pe un scaun. Aceste imagini simbolizează indignarea împotriva răului, dar și liniștea și siguranța unei vieți pline de lucruri bune.

Al treilea decan este un om violent care ține un arc, iar înaintea lui stă un om gol, și un altul care ține într-o mână o pâine iar în alta o cupă cu vin, simbolizând poftele trupesti, cântatul, sportul și lăcomia.

Primul decan în Scorpion este o femeie cu fața frumoasă și îmbrăcată frumos și doi bărbați care o lovesc, simbolizând grație, frumusețe, dar și certuri, înșelăciuni, dezamăgiri, și pierzaniei.

Al doilea decan sunt un bărbat și o femeie goi, și un bărbat care stă pe pământ, iar înaintea lui doi câini care se mușcă. Aceste imagini simbolizează nerușinarea, dezamăgirea, înțelegerile false, dar și necazurile și cearta între oameni.

Al treilea decan este un om care stă în genunchi și o femeie care îl bate cu un băț, simbolizând beția, păcatul trupesc, mânia, violența și cearta.

Primul decan în Săgetător este un bărbat înveșmântat în zale și care ține o sabie în mână, simbolizând curajul, răutatea și libertatea.

Al doilea decan este o femeie care plânge și care este acoperită cu haine, simbolizând tristețe și frica de propriul corp.

Al treilea decan este un bărbat de culoarea aurului sau un om care se joacă cu un toiag, simbolizând urmarea voinței și încăpățănare, zel pentru lucrurile rele, lupte și lucruri groaznice.

Primul decan în Capricorn este o femeie și un bărbat care duc multe bagaje, simbolizând călătoriile și bucuriile, câștigul și pierderea prin slăbiciune și înjosire.

Al doilea decan sunt două femei și un bărbat care privește o pasăre ce zboară, semînificând cererea acelor lucruri care nu pot fi îndeplinite și descoperirea acelor lucruri care nu sunt știute.

Al treilea decan este o femeie castă și înțeleaptă, și un bancher care își strânge banii pe masă, simbolizând conducerea cu prudență, lăcomia și avariția.

Primul decan în Vărsător este un bărbat prudent și o femeie care se învârte, simbolizând gândul și munca pentru bani, sărăcia și josnicia.

Al doilea decan este un bărbat cu barbă lungă simbolizând înțelegerea, umilința, modestia, libertatea și bunele maniere.

Al treilea decan este un bărbat negru și mânios simbolizând insolența și neobrăzarea.

Primul decan în Pești este un bărbat bine îmbrăcat ce duce pe umeri poveri, simbolizând călătoriile, schimbarea locului și grija pentru avere și haine.

Al doilea decan este o femeie cu o înfățișare plăcută și cu multe podoabe, simbolizând dorința de a fi deasupra lucrurilor mărețe.

Al treilea decan este un bărbat sau un tânăr gol, iar lângă el o frumoasă tânără cu flori pe cap, simbolizând

odihna, trândăvia, plăcerea, păcatul trupesc și îmbrățișările femeilor.

Cam acestea au fost lucrurile care s-au putut spune despre iconografia decanilor.

În afară de acestea, mai sunt alte trei sute șaiszeci de imagini în Zodiac corespunzătoare numărului de grade, ale căror decani *Petrus de Abano* le-a descris în felul următor:

„În afara Zodiacului mai sunt figurile generale, care sunt descrise pentru noi de către *Hyginus* și *Aratus*, dar și cele particulare corespunzătoare numărului de decani și grade, care ar lua foarte mult dacă ar fi să vorbim despre fiecare.

Vom vorbi însă despre cele mai importante, și anume *Pegas*, imagine folosită împotriva bolilor și care îi apără pe călăreți în luptă; *Andromaca*, ce dă naștere la dragostea dintre soț și soție, încât se spune că îi împacă pe soții adulteri; *Cassiopeia* însănătoșește corpurile slăbite și întărește membrele; *Serpentarius* alungă otrăvurile și vindecă mușcăturile animalelor veninoase; *Hercule* aduce victorie în război; *Dragonul* împreună cu *Ursul* îl fac pe om îndemânat, ingenios, curajos, acceptat de către zei și oameni; *Hydra* oferă înțelepciune și bogății și putere împotriva otrăvurilor; *Centaurul* acordă sănătate și vârstă îndelungată; *Ara* păstrează caritatea și-l face pe om să fie acceptat de către zei; *Cetus* îl face pe om politicos, prudent, fericit pe mare și pe uscat, și-l ajută să-și recupereze bunurile pierdute; *Ship* oferă siguranță pe mare; *Hare* este folosită împotriva înșelăciunilor și nebuniei; *Câinele* vindecă hidropizia, ciurma și apără omul de animalele sălbatice și creaturile fioroase; *Orion* aduce victorie; *Vulturul* aduce noi onoruri și le păstrează pe cele vechi; *Lebăda* vindecă paralizia și febrele care revin odată la patru zile; *Perseu* eliberează de invidie și vrăjitorii și apără de fulgerele și furtuni, iar *Cerbul* apără de oamenii frenetici și nebuni.

Acestea fiind spuse, sunt suficiente lucrurile pe care le-am scris până aici.”

Despre imaginile lui Saturn

Deși nu mai este nevoie să amintesc ce imagini au fost atribuite planetelor, întrucât vechii înțelepți au scris multe despre ele, eu voi încerca totuși să vorbesc despre câteva dintre ele.

Din acțiunile lui Saturn, care are ascendentul în piatra numită magnetit, este formată imaginea unui bărbat cu înfățișare de cerb care stă pe un dragon ținând în mână dreaptă o coasă iar în cea stângă o săgeată, simbolizând viață lungă.

Albumasar, în cartea sa *Sadar*, arată că Saturn generează prelungirea vieții, menționând de asemenea unele regiuni din India, supuse lui Saturn, unde oamenii trăiesc o viață lungă și nu mor decât la vârste înaintate.

Imaginea lui Saturn, ce simbolizează mulțimea zilelor, se reflectă de asemenea și în safir, la ora lui Saturn, a cărui figură este un bărbat care stă pe un scaun înalt cu mâinile ridicate deasupra capului și ținând în ele un pește sau o seceră, iar sub picioare un ciorchine de struguri, capul său fiind acoperit cu un material negru sau închis la culoare, iar toate veșmintele fiind negre sau închise la culoare.

Această imagine este folosită împotriva pietrelor sau bolilor de rinichi, adică în ora lui Saturn, cu Saturn ascendent în decanul al treilea în Pești.

Tot imaginea lui Saturn sporește puterea, atunci când are ascendentul în Capricorn, iar forma este a unui bărbat în veșminte negre care se sprijină într-un toiag și ține în mână o seceră încovoiată.

Lui Saturn îi mai corespunde și imaginea cuprului topit, atunci când are ascendentul în răsăritul său, adică în

primul grad Berbec, sau mai adevărat în primul grad Capricorn, despre a cărui imagine se spune că are vocea unui om.

Din acțiunile lui Saturn și Mercur s-a făcut imaginea metalului aruncat, ca un bărbat frumos, despre care se spunea că prevestește lucrurile viitoare; imaginea a fost făcută în ziua lui Mercur, la a treia oră a lui Saturn, cu ascendentul în Gemeni, Casa lui Mercur, simbolizând profetul, Saturn și Mercur fiind în conjuncție cu Vărsătorul în al nouălea loc pe cer, numit și Dumnezeu.

Saturn are un aspect de trigon în ascendent, la fel ca și Luna, iar Soarele are un aspect la locul conjuncției.

Dacă Venus obține vreun unghi, atunci poate deveni puternică și occidentală.

Marte este ars de Soare, dar nu are aspect cu Saturn și Mercur, căci se spune că splendoarea puterilor acestor stele a fost răspândită asupra acestei imagini, vorbind cu oamenii și spunându-le care lucruri le sunt folositoare.

Despre imaginile lui Jupiter

Din acțiunile lui Jupiter s-a făcut imaginea pentru prelungirea vieții, în ora lui Jupiter, Jupiter fiind în exaltație în ascensiune favorabilă, într-o piatră limpede și albă, a cărei figură era un bărbat încoronat, îmbrăcat în veșminte de culoarea șofranului, călărind un vultur sau un dragon și ținând în mâna dreaptă o săgeată ca și cum ar fi gata să o înfingă în capul vulturului sau dragonului.

S-a mai făcut o altă imagine a lui Jupiter tot într-o piatră albă și limpede, și anume în cristal, a cărei figură era un bărbat gol încoronat, cu ambele mâini alăturate și ridicate ca și cum ar critica aspru ceva, stând într-un scaun cu patru picioare dus de patru băieți înaripați.

Se spune că această imagine sporește fericirea, bogățiile, onoarea și aduce binevoință și prosperitate și eliberează dușmanii.

O altă imagine a lui Jupiter a fost făcută și pentru viața religioasă și glorioasă și sporirea averii, a cărei figură era un om cu cap de leu sau de berbec, cu picioare de vultur, îmbrăcat în veșminte de culoarea șofranului și care a fost numit fiul lui Jupiter.

Despre imaginile lui Marte

Din acțiunile lui Marte s-a făcut imaginea în ora lui Marte, Marte fiind în al doilea decan în Berbec, într-o piatră marțiană, mai precis în diamant, a cărei formă era un bărbat înarmat, călărind un leu, având în mâna dreaptă o sabie ridicată, și ducând în mâna stângă capul unui om.

Se spune că o asemenea imagine îl face pe om puternic atât în bine cât și în rău, încât este temut de toți, iar cel care poartă această piatră va avea puterea descântecelelor, încât va îngrozi oamenii doar cu privire atunci când e nervos, năucindu-i imediat.

O altă imagine a lui Marte a fost făcută pentru dobândirea curajului, îndrăzelii, norocului în războaie și dispute, a cărei formă era un soldat armat și încoronat, încins cu o sabie, ce duce în mâna dreaptă o lance lungă.

Această imagine a fost făcută la ora lui Marte, primul decan al Scorpionului fiind în ascendent cu el.

Despre imaginile Soarelui

Din acțiunile Soarelui s-a făcut o imagine la ora Soarelui, primul decan al Leului fiind în ascendent cu Soarele, a cărei formă era un rege încoronat stând într-un

scaun, cu un corb pe piept și un glob sub picioare, îmbrăcat în haine de culoarea sofranului.

Se spune că această imagine îi face pe oameni invincibili și onorabili, îi ajută să-și ducă afacerile la bun sfârșit și alungă visele deșarte.

Imaginea este folosită și împotriva frigurilor și a ciumei și a fost făcută în scoică balanoidă sau rubin, la ora Soarelui, atunci când este ascendent în exaltația sa.

O altă imagine a Soarelui a fost făcută în diamant, la ora Soarelui, atunci când are ascendentul favorabil în exaltație, a cărei figură era o femeie încoronată părând să danseze și să râdă, stând într-o trăsură trasă de patru cai, ținând în mâna dreaptă o oglindă sau scut iar în mâna stângă un toiag, sprijinindu-se cu pieptul și purtând o flacăra pe cap.

Se spune despre această imagine care a fost făcută pe o agată la ora Soarelui cu ascendent în primul decan al Leului, că îl face pe om norocos, bogat și iubit de toți, fiind folosită împotriva pasiunilor nebune ce se nasc din combustia Lunii.

Despre imaginile lui Venus

Din acțiunile lui Venus s-a făcut o imagine care favorizează trecerea și bunăvoința, la ora în care are ascendent în Pești, a cărei formă era imaginea unei femei cu cap de pasăre și picioare de vultur ce ține o săgeată în mână.

O altă imagine a lui Venus pentru dobândirea dragostei femeilor a fost făcută în lazulit, la ora lui Venus cu ascendent în Taur, a cărei figură era aceea a unei tinere goale cu părul despletit, cu o oglindă în mână și un lanț la gât, iar lângă ea un tânăr chipeș ținând-o de lanț cu mâna stângă, iar cu dreapta aranjându-i părul, amândoi uitându-

se cu drag unul la celălalt, între ei fiind un băiețel înaripat cu o sabie sau săgeată.

Mai există o altă imagine a lui Venus, cu primul decan în Taur, Balanță sau Pești cu ascendent în Venus, a cărei figură era cea a unei tinere cu părul despletit, îmbrăcată în veșminte lungi și albe, ținând în mână un măr de laur sau flori în mâna dreaptă, iar în stânga un pieptene.

Se spune că această imagine îi face pe oameni plăcuți, veseli, puternici, voioși și frumoși.

Despre imaginile lui Mercur

Din acțiunile lui Mercur s-a făcut o imagine la ora lui Mercur cu ascendent în Gemeni, a cărei formă era cea a unui tânăr chipeș, cu barbă, ținând în mâna stângă o nuia pe care era încolăcit un șarpe, iar în mâna dreaptă având o săgeată, și cu picioarele înaripate.

Se spune că această imagine simbolizează cunoașterea, elocvența, măiestria în comerț și câștigul; mai mult, ea generează pace și înțelegere și vindecă febrele.

Cealaltă imagine a lui Mercur, cu Mercur ascendent în Fecioară, este folosită pentru buna voință, înțelepciune și memorie.

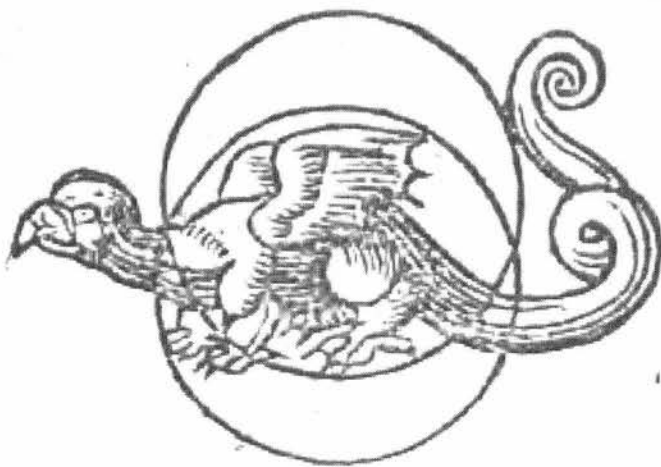
Forma este cea a unui bărbat care stă pe un scaun, călărind un păun, având picioare de vultur, iar pe cap o creastă, și care ține în mâna stângă un cocoș sau foc.

Despre imaginile Lunii

Din acțiunile Lunii s-a făcut la ora Lunii, cu Luna ascendent în exaltație, o imagine pentru a ajuta călătorii împotriva oboselii, a cărei figură era cea a unui om sprijinit în toiag, cu o pasăre pe cap și un copac în floare în spatele lui.

O altă imagine a Lunii a fost făcută la ora Lunii, cu ascendent în primul decan al Racului, pentru a spori roadele pământului și a ajuta împotriva otrăvurilor și infirmităților copiilor. Figura era cea a unei femei încornurate, călărind un taur sau dragon cu șapte capete sau un crab, ținând în mâna dreaptă o săgeată, iar în stânga o oglindă, îmbrăcată în veșminte albe sau verzi, și având pe cap doi șerpi cu coarnele încrucișate, și pe fiecare braț și picior câte un șarpe încolăcit. Acestea fiind spuse, sunt suficiente lucrurile pe care le-am scris până aici despre figurile planetelor.

Despre imaginile Capului și Cozii Dragonului Lunii

S-a făcut de asemenea și o imagine din capul și coada Dragonului Lunii, care au fost puse între două cercuri, unul de aer și unul de foc, asemenea unui șarpe, cu cap de șoim legat de cercuri ca după modelul măreței litere theta;

imaginea a fost făcută atunci când Jupiter a obținut partea de mijloc a cerului.

Această imagine despre care se zice că ajută la rezolvarea cererilor, mai simbolizează, de asemenea, și un geniu bun și norocos, care ar fi reprezentat de imaginea șarpelui.

Egiptenii și fenicienii așază această creatură deasupra tuturor celorlalte, spunând că este o creatură divină cu o natură divină, deoarece există în ea un spirit ascuțit și un foc mai mare decât în celelalte animale, care se vede prin mișcarea rapidă fără picioare, mâini sau alte membre ajutătoare, și prin faptul că își reînnoiește vârsta prin piele, întinerind din nou.

S-a mai făcut de asemenea și o altă imagine din coadă la eclipsa Lunii sau atunci când Luna a fost sub influența lui Saturn sau Marte, pentru a provoca anxietate, infirmitate și nenorocire, numind această imagine geniul rău.

O astfel de imagine a fost pusă de către un evreu într-o curea de aur plină de bijuterii, pe care Blanch, fiica regelui de Bourbon (fie cu voie, fie fără voie) i-a dat-o soțului ei, regele Petru al Spaniei, primul cu acest nume, care atunci când era încins cu acea curea, i se părea că un șarpe era încolăcit de el.

Despre imaginile Caselor Lunii

S-au făcut și *imagini pentru fiecare Casă a Lunii*; din *prima Casă* s-au făcut un inel de fier pentru distrugerea oricui, iar imaginea reprezenta un bărbat negru îmbrăcat în veșminte de păr, încins la brâu, și aruncând o mică suliță cu mâna dreaptă. Această imagine a fost pecetluită în ceară neagră și parfumată cu rășină de styrax, așteptându-se să se întâmple ceva rău.

Din *a doua Casă* s-a făcut o imagine împotriva mâinii prinților și pentru împăcarea cu ei pecetluită în ceară albă și mastic, parfumată cu lemn de aloe și care reprezenta un rege încoronat.

Din *a treia Casă* s-a făcut imaginea într-un inel de argint, a cărui suprafață era pătrată și înfățișa o femeie bine îmbrăcată stând într-un scaun, cu mâna dreaptă ridicată deasupra capului. Imaginea a fost pecetluită și parfumată cu mosc, camfor și obligeana. Se spune despre ea că aduce noroc și numai lucruri bune.

Pentru răzbunare, separare, dușmănie și rea voință a fost pecetluită în ceară roșie, parfumată cu mirt roșu și rășină de styrax, imaginea unui soldat pe un cal, care ține în mâna dreaptă un șarpe.

Pentru a obține trecerea la regi și la ofițeri s-a făcut din *a șasea Casă* imaginea unui cap de om care a fost pecetluită în argint și parfumată cu lemn de santal.

Pentru a face doi oameni să se îndrăgostească, din *Casa a șasea* s-au făcut două imagini îmbrățișându-se una pe cealaltă, pecetluite în ceară albă și parfumate cu lemn de aloe și ambră.

Din *Casa a șaptea* s-a făcut, pentru obținerea tuturor lucrurilor bune, imaginea unui bărbat bine îmbrăcat, cu mâinile ridicate spre cer ca pentru rugăciune sau implorare, pecetluită în Silom și parfumată cu miresme plăcute.

Din *a opta Casă* s-a făcut, pentru izbândă în războaie, o pecete din cositor, cu imaginea unui vultur cu față de om și parfumată cu pucioasă.

Din *a noua Casă* s-a făcut, pentru provocarea infirmităților, o pecete din plumb cu imaginea parfumată cu rășină de pin a unui bărbat, căruia îi lipsesc părțile intime și care își acoperă ochii cu mâinile.

Din *a zecea Casă*, pentru a ușura aducerea pe lume a copiilor și pentru a-i vindeca pe cei bolnavi, s-a făcut o

pecete din aur cu imaginea unui cap de leu, parfumată cu ambră.

Din *a unsprezecea Casă*, pentru frică, respect și venerație, s-a făcut o pecete dintr-o tablă de aur, cu imaginea unui bărbat care călărește un leu, ținând urechea leului în mâna stângă, iar în dreapta o brățară de aur. Imaginea este parfumată cu miresme plăcute și șofran.

Din *a douăsprezecea Casă*, pentru despărțirea îndrăgostiților, s-a făcut un sigiliu din plumb negru, cu imaginea parfumată cu păr de leu și planta „*bălegarul dracului*” a unui dragon ce se luptă cu un om.

Din *a treisprezecea Casă*, pentru înțelegerea celor căsătoriți și pentru ruperea farmecelor împotriva împreunării, s-a făcut o pecete cu imaginea parfumată cu lemn de aloe și ambră a unui bărbat, din ceară roșie, și a unei femei, din ceară albă, îmbrățișați.

Din *a paisprezecea Casă*, pentru divorț și despărțirea bărbatului de femeie, s-a făcut o pecete din cupru roșu cu imaginea unui câine care își mușcă coada, parfumată cu păr de câine negru și de pisică neagră.

Din *a cincisprezecea Casă*, pentru dobândirea prieteniei și a bunei voințe, s-a făcut imaginea unui bărbat șezând și scriind litere, parfumată cu tămâie și nucșoară.

Din *a șaisprezecea Casă*, pentru comerț bun, s-a făcut o pecete din argint cu imaginea parfumată cu condimente a unui bărbat care stă pe un scaun și ține în mână un talger.

Din *a șaptesprezecea Casă*, pentru alungarea hoților și jefuitorilor, s-a făcut o pecete din fier cu imaginea unei maimuțe care a fost parfumată cu păr de maimuță.

Din *a optsprezecea Casă*, pentru vindecarea febrei și a durerilor de stomac, s-a făcut o pecete din cupru, cu imaginea unui șarpe cu coada deasupra capului, care a fost parfumată cu coarne de cerb. Tot despre această imagine se mai spune că alungă șerpii și toate creaturile veninoase din locul în care este îngropată pecetea.

Din *a nouăsprezecea Casă*, pentru ușurarea durerilor de naștere și pentru provocarea menstruației, s-a făcut o pecete din cupru parfumată cu rășină de styrax a unei femei care își acoperă fața cu mâinile.

Din *a douăzecea Casă*, pentru vânatoare, s-a făcut o pecete din cositor cu imaginea Semnului zodiacal al Săgetătorului, jumătate om, jumătate cal, ce a fost parfumată cu capul unui lup.

Din *a douăzeci și una Casă*, pentru distrugerea cuiva, s-a făcut imaginea unui bărbat cu dublă înfățișare, în față și în spate, care a fost parfumată cu pucioasă și lignit și pusă într-o cutie de alamă, peste care s-a pus pucioasă, lignit și părul celui care urmează să fie lovit.

Din *a douăzeci și doua Casă*, pentru siguranța fugarilor, s-a făcut o pecete din fier, cu imaginea unui om cu aripi la picioare și cu coif pe cap, ce a fost parfumată apoi cu mercur.

Din *a douăzeci și treia Casă*, pentru distrugere și risipă, s-a făcut o pecete din fier, cu imaginea unei pisici cu cap de câine, parfumată cu păr de pe capul câinelui și îngropată în locul care urmează să fie distrus.

Din *a douăzeci și patra Casă*, pentru înmulțirea cirezilor și turmelor, s-a luat cornul unui berbec, taur, țap, sau al oricărui alt animal care trebuie înmulțit, și s-a făcut o pecete din fier cu imaginea unei femei care își alăptează copilul, care a fost apoi agățată la gâtul animalului care conducea turma sau în cornul acestuia.

Din *a douăzeci și cincea Casă*, pentru ocrotirea copacilor și a recoltelor, s-a făcut o pecete din lemnul unui smochin cu imaginea unui bărbat care plantează și care a fost apoi parfumată cu florile smochinului și agățată în acel copac.

Din *a douăzeci și șasea Casă*, pentru dragoste și favor, s-a făcut o pecete din ceară albă și mastic cu imaginea unei femei ce-și spală și piaptănă părul, care a fost parfumată cu lucruri frumos mirositoare.

Din *a douăzeci și șaptea Casă*, pentru distrugerea fântânilor, puțurilor, a apelor și băilor medicinale, s-a făcut din pământ roșu imaginea unui bărbat înaripat, care ține în mână un vas gol și găurit; după ce imaginea a fost arsă, vasul s-a umplut ochi cu planta „*bălegarul dracului*” și rășină de styrix, fiind apoi îngropat în iazul sau fântâna care urmează să fie distrusă.

Din *a douăzeci și opta Casă*, pentru adunarea peștilor, s-a făcut o pecete din cupru cu imaginea unui pește, parfumată cu pielea unui pește de mare și aruncată apoi în apa în care se dorește să se adune peștii.

Pimaginele mai sus menționate se scriau și numele și caracterele spiritelor pe care oamenii le invocau și le rugau să-i ajute să dobândească lucrurile pe care și le doreau.

Despre imaginile stelelor Behenian fixe

Din acțiunile stelelor fixe, potrivit părerii lui *Hermes*, sub *Capul lui Algol*, s-a făcut o imagine a cărei figură era capul unui bărbat cu gâtul însângerat.

Se spune despre această imagine că aduce succes cererilor, iar cel care o poartă devine curajos și mărinimos, iar membrele corpului sunt ocrotite; ea apără de asemenea împotriva vrăjitoriilor, reflectând strădaniile rele și incantațiile răutăcioase asupra adversarilor.

Sub *Constelația Pleiadelor*, s-a făcut imaginea unei fecioare mici sau a unei lămpi, despre care se spune că sporește lumina ochilor, adună spiritele, stârnește vânturile, descoperă secretele și lucrurile ascunse.

Sub *Constelația Aldebora*, s-a făcut o imagine după asemănarea lui Dumnezeu sau un om zburător, despre care se spune că aduce bogății și onoruri.

Sub *Constelația Capricornului*, s-a făcut o imagine ce întruchipa un bărbat ce se veselea cu niște instrumente

muzicale, făcându-l pe cel care o purta acceptat, onorat și ridicat înaintea regilor și prinților, ajutând și vindecarea durerilor de dinți.

Sub *Steaua Câinelui Mare*, s-a făcut imaginea unui câine de vânătoare și a unei mici fecioare, simbolizând onoarea și buna voință, favoarea oamenilor și a spiritelor de aer, puterea de a împăca regi, prinți și alți oameni.

Sub *Steaua Câinelui Mic* s-a făcut imaginea unui cocoș sau trei fecioare, simbolizând favoarea zeilor, ale spiritelor și oamenilor, dând putere împotriva vrăjitoriilor și protejând sănătatea.

Sub *Inima Leului*, s-a făcut imaginea unui leu sau a unei pisici, sau figura unei persoane onorabile stând pe un scaun, ceea ce înseamnă că îl face pe om cumpătat, calmează mânia, oferă favoruri.

Sub *Coadă Ursei Mari* s-a făcut imaginea unui om gânditor sau a unui taur, sau chipul unui vițel. Se spune că această imagine este de folos împotriva incantațiilor, iar cel care o poartă este în siguranță atunci când pleacă în călătorii.

Sub *Aripa Corbului*, s-a făcut imaginea unui corb ori șarpe sau a unui bărbat înveșmântat în negru, făcându-l pe cel care poartă această imagine să devină coleric, îndrăzneț, curajos, gânditor, calomniator, și să aibă coșmaruri. Imaginea are puterea de a alunga spiritele rele și de a le aduna la un loc, fiind de folos și împotriva răutății oamenilor, diavolilor și vânturilor.

Sub *Spică* s-a făcut imaginea unei păsări sau a unui bărbat încărcat cu mărfuri, simbolizând bogății, făcându-l pe cel care o poartă să câștige în lupte, alungând sărăcia și necazurile.

Sub *Alchameth*, s-a făcut imaginea unui cal sau lup, ori figura unui om care dansează. Imaginea este de ajutor împotriva febrei; strânge și oprește sângele.

Sub *Elphyra*, s-a făcut imaginea unei găini sau a unui om încoronat și puternic, despre care se spune că aduce bună voință și dragostea oamenilor, dar și modestia.

Sub *Inima Scorpionului*, s-a făcut imaginea unui bărbat înarmat, înveșmântat în zale, sau a unui scorpion, despre care se spune că ajută înțelegerea și memoria, apără de spiritele rele, alungându-le și legându-le.

Sub *Vultur*, s-a făcut imaginea unui vultur sau a unei găini, sau a unui călător, făcându-l pe om mărinimos și mândru și dându-i puterea de a stăpâni diavolii și alte animale.

Sub *Coadă Capricornului*, s-a făcut imaginea unui cerb sau a unui țap, ori a unui om nervos, despre care se spune că aduce prosperitate și sporește mânia.

Acestea sunt imaginile unor stele fixe care trebuie gravate pe pietrele corespunzătoare acestor stele.

Despre figurile geomantice, care se află la mijloc, între imagini și caractere

În afara figurilor mai sus enumerate mai există un altfel de figuri, care sunt formate prin numărul și situația stelelor, și care corespund atât elementelor cât și planetelor și Semnelor zodiacale.

Aceste figuri sunt numite geomantice, deoarece teologii geomanti reduc punctele proiecțiilor lor prin surplusul de paritate și imparitate în figurile de mai jos.

Deoarece acestea sunt gravate și imprimare sub dominația planetelor și Semnelor zodiacale corespunzătoare, figurile preiau virtutea și puterea imaginilor, căci ele se află la mijloc, între imagini și caractere.

Cine dorește cu adevărat să afle naturile, calitățile, proprietățile, condițiile, semnificațiile și originile acestor figuri este invitat să citească volumele de geomantie.

Figurile Geomantice

Sunt șaisprezece la număr și sunt următoarele:

Figura	Nume	Element	Planetă	Semn
	Cale Călătorie	Apă		
	Oameni Întrunire	Apă		
	Conjunție Adunare	Aer		
	Închisoare Hotar	Pământ		
	Avere mare Ajutor mai mare Pază la intrare	Pământ		
	Avere mai mică Ajutor mai mic Pază la ieșire	Foc		
	Dobândire Inclus înăuntru	Aer		
	Achiziție Inclus în afară	Foc		

	Bucurie Răs Sănătate Barbă	Aer		
	Tristețe Damnare Cruce	Pământ		
	Cingătoare Frumusețe	Apă		
	Băiat Galben Fără barbă	Foc		
	Alb Blond	Apă		
	Roșiatic Roșu	Foc		
	Capul Prag la intrare Pragul de sus	Pământ		
	Coadă Pragul la ieșire Pragul de jos	Foc		

Despre imagini, a căror figură nu se aseamănă cu nici o figură cerească, ci cu aceea pe care o dorește mintea magicianului

În ciuda a tot ceea ce s-a spus până acum, mai există un altfel de imagini care nu se aseamănă cu nici o figură cerească, ci cu aceea pe care o dorește mintea magicianului, fiind chipul și reprezentarea acesteia.

Astfel, pentru dragoste, se fac imagini care se îmbrățișează; pentru discordie, se fac imagini care se lovesc; pentru nefericire sau distrugere care să provoace pagube unui om, case, oraș sau orice altceva, se fac imagini distorsionate, cu membrele și alte părți rupte după asemănarea sau figura lucrului pe care dorim să-l distrugem sau să-l blestemăm.

Magicienii sfătuiesc ca, atunci când se dorește răul, precum distrugerea, să se graveze pe spatele imagini numele efectului, iar atunci când se dorește ceva bun, precum dragostea, să se graveze numele efectului pe față.

În fruntea imaginii trebuie să se scrie numele speciei sau al individului reprezentat în imagine, sau pentru cine sau împotriva cui se face imaginea.

Ppiept trebuie să se scrie numele semnului zodiacal sau decanul ascendent, precum și numele și caracterele unghiurilor.

În plus, magicienii sfătuiesc ca atunci când se face imaginea să se spună și rugăciunea pentru care efect este făcută imaginea.

Toate aceste lucruri sunt afirmate și de *Albertus Magnus* în opera sa *Despre specii*.

Aceste imagini care sunt făcute în diferite feluri potrivit virtuților lor, sunt folosite în variate moduri: uneori sunt agățate sau legate de corp, alteori sunt îngropate în pământ sau în râu, sau sunt agățate într-un

horn deasupra focului sau într-un copac pentru a putea fi mișcate de vânt.

Uneori imaginile sunt întoarse în sus, alteori în jos, sau sunt aruncate fie în apă fierbinte, fie în foc.

Se spune că așa cum magicienii lucrează asupra imaginii, tot în acest fel sunt insuflăte pasiunile asupra celor pentru care sunt făcute imaginile, așa cum dictează mintea magicianului.

Citim astfel despre magicianul *Nectanabus* care făcea imaginile navelor din ceară cu așa o măiestrie încât atunci când scufunda acele imagini în apă, tot așa se scufundau navele dușmanilor în mare, fiind puse în primejdie.

Partea de Astrologie care se ocupă cu alegerile, ne învață că și constelațiile trebuie luate în considerare în facerea imaginilor și a altor lucruri asemănătoare.

Despre anumite observații cerești și practica unor imagini

Vă voi arăta acum observarea corpurilor cerești, care sunt necesare pentru practica acestor feluri de imagini.

Astfel, pentru a-i aduce noroc cuiva, se face o imagine când semnificatorul vieții, dăătorii de viață, semnele zodiacale și planetele sunt favorabile.

Trebuie ca și ascendentul, mijlocul cerului și stăpânii să fie favorabili, dar nu numai ei, ci și locul Soarelui și al Lunii.

Pentru a aduce o parte din noroc trebuie ca Stăpânul conjuncției sau ocrotirii să fie făcut înaintea nașterii, prin coborârea plantelor maligne.

Dacă se face o imagine pentru provocarea nenorocirilor, se procedează în mod contrar, iar corpurile cerești favorabile, trebuie să fie nefavorabile, prin ridicarea stelelor maligne.

În același fel se va face pentru a face favorabil orice loc, regiune, oraș sau casă, dar și pentru a distruge sau prejudicia toate cele menționate mai înainte.

Dacă se va face o imagine sub ascendentul aceluia om care trebuie distrus și vătămat, el va fi nefericit, Stăpânul din casa vieții, Stăpânul ascendent, și Luna, Stăpânul din casa Lunii, și Stăpânul din casa Stăpânului ascendent, și a zecea casă, cu stăpânul corespunzător.

Pentru un loc bun, se plasează stelele favorabile în ascendentul corespunzător, iar în prima, a zecea, a doua și a opta casă se face favorabil Stăpânul ascendentului și Stăpânul din casa Lunii.

Pentru alungarea anumitor animale din anumite locuri și pentru ca ele să nu se mai înmulțească și nici să nu mai trăiască acolo, se face o imagine sub ascendentul aceluia animal care trebuie alungat după asemănarea sa.

De exemplu, dacă se alungă dintr-un loc scorpionii, se face o imagine reprezentând Scorpionul, iar semnul zodiacal corespunzător trebuie să aibă ascendent în Lună; ascendentul și stăpânul se fac nefavorabili, la fel ca și Stăpânul casei lui Marte.

Tot nefavorabil se face și Stăpânul ascendentului casei a opta, care trebuie să se unească cu celălalt sub un aspect malign, opus sau cvadrant, iar pe imagine trebuie să se scrie numele ascendentului, al Stăpânului corespunzător, al Lunii, al stăpânului zilei și al stăpânului orei.

În mijlocul locului din care vor fi alungați scorpionii se construiește un puț în care se va pune pământ luat din cele patru colțuri al aceluia loc și se va îngropa imaginea întoarsă cu capul în jos, spunând: *„Asta este pentru îngroparea scorpionilor, ca să nu se mai întoarcă în acest loc, și tot așa în continuare ...”*

Pentru câștig, se face o imagine sub ascendentul nașterii omului ori sub ascendentul aceluia loc în care trebuie adus câștigul; apoi Stăpânul Casei a doua, care este

în Casa substanței, trebuie alăturat Stăpânului ascendentului în trigon sau sextil, astfel încât să se întâlnească unul cu altul.

Casele a opta și a unsprezecea și Stăpânii lor trebuie să fie favorabili, iar dacă nu sunt, se pune o parte din aspectul favorabil în ascendent sau în Casa a doua, iar apoi imaginea se îngroapă în acel loc sau este dusă din acel loc în locul în care trebuie să apară câștigul.

Și pentru înțelegere și dragoste se face o imagine în ziua lui Jupiter, sub ascendentul nașterii celui care trebuie îndrăgostit, făcând favorabili ascendentul și a zecea Casă și ascunzând răul de ascendent.

De asemenea Stăpânul Casei a zecea și planetele Casei a unsprezecea trebuie să fie favorabile și unite cu stăpânul ascendentului în trigon sau sextil.

Apoi se face o altă imagine pentru cel care trebuie îndrăgostit, luându-se în considerare dacă este un prieten sau tovarăș al celui ce trebuie îndrăgostit.

Dacă este așa, atunci se face o imagine sub ascendentul Casei a unsprezecea din ascendentul pimei imagini, însă dacă cealaltă parte este o soție sau soț, se face o imagine sub ascendentul Casei a șaptea; dacă este frate, soră sau văr, atunci se face o imagine sub ascendentul Casei a treia, și tot așa mai departe.

Semnificatorul ascendentului din a doua imagine se unește cu semnificatorul ascendentului din prima imagine și astfel se întâlnesc, restul fiind favorabil, ca în prima imagine, după care ambele imagini se unesc într-o îmbrățișare reciprocă, sau se pune decanul imaginii a doua pe spatele primei imagini, se înfășoară în mătase, și se aruncă sau se strică.

Pentru succesul cererilor și obținerea unui lucru refuzat, luat, sau aflat în posesia altcuiva, se face o imagine sub ascendentul celui care cere acel lucru și se face astfel încât stăpânul Casei a doua să fie unit cu Stăpânul ascendentului în trigon sau sextil, care se

întâlnesc astfel, și dacă se poate, stăpânul Casei a doua trebuie așezat în semnele supuse, iar Stăpânul ascendentului în cele conducătoare, ascendentul și stăpânul trebuie să fie favorabili, și trebuie luat seama ca stăpânul ascendentului să nu fie retrograd sau combust, sau în cădere, sau în Casa opoziției, adică în a șaptea, și nici împiedicat de către planele malefice, ci să fie puternic și într-un unghi.

Ascendentul și Stăpânul Casei a doua și a Lunii trebuie să fie favorabili și trebuie să se mai facă o imagine pentru cel căruia îi este adresată cererea ce se începe sub ascendentul care îi corespunde; de exemplu, dacă este vorba de un rege sau prinț, imaginea trebuie începută sub ascendentul Casei a zecea de la ascendentul primei imagini; dacă este un tată, se face o imagine sub ascendentul Casei a patra, iar dacă este fiu, sub a cincea.

Semnificatorul imaginii a doua trebuie să se unească cu Stăpânul ascendentului primei imagini în trigon sau sextil și să fie primit de acesta, după care amândoi trebuie să fie puternici și favorabili fără nici o piedică, alungând de la ei orice rău.

Totodată și Casele a zecea și a patra trebuie să fie favorabile, iar când a doua imagine este desăvârșită, se va uni cu prima, față în față, după care se va înfășura în lenjerie curată și se va îngropa în mijlocul casei petiționarului, sub un semnificator favorabil, întorcând fața primei imagini spre nord, sau mai curând spre locul unde se află lucrul cerut; dacă se întâmplă ca petiționarul să meargă înaintea celui care are lucrul cerut, trebuie lăsat ca pe parcurs ce merge să aducă imaginile cu el.

Trebuie să se facă și o imagine a viselor care, atunci când este pusă sub capul celui care doarme, să-l facă să aibă vise adevărate despre lucrul la care se gândește mai înainte.

Această figură trebuie să fie cea a unui om care doarme la pieptul unui înger și care trebuie făcută cu

ascendentul în Leu și cu Soarele, care are a noua Casă în Berbec.

Pe pieptul omului trebuie să se scrie numele efectului dorit, iar în palma îngerului numele Inteligenței Soarelui.

Aceeași imagine se poate face cu Fecioara în ascendent, Mercur favorabil în Berbec în a noua Casă, sau Gemeni cu ascendent în Mercur favorabil și a noua Casă în Vărsător și poate fi primită de Saturn cu aspect favorabil, iar numele spiritului lui Mercur să fie scris pe ea.

Tot aceeași imagine poate fi făcută cu Balanța în ascendent, cu Venus primită de Mercur în Gemeni în a noua Casă, scriind pe imagine îngerul lui Venus.

În afară de acestea, aceeași imagine se poate face în Vărsător ascendent, cu Saturn care conduce în mod favorabil Casa a noua în exaltația sa, care este în Balanță, scriindu-se pe imagine îngerul lui Saturn.

Mai mult, această imagine se face cu Racul ascendent în Lună, fiind apoi primită de Jupiter și Venus în Pești și plasată în Casa a noua, scriindu-se pe imagine spiritul Lunii.

Se pot face și inele ale viselor cu o eficacitate minunată, iar aceste inele sunt ale Soarelui și ale lui Saturn, și ale constelațiilor lor atunci când Soarele sau Saturn sunt în ascendent în exaltațiile lor în Casa a noua și când Luna se unește cu Saturn în Casa a noua, și în acel semn care era în a noua casă a nașterii.

Peste inele trebuie să se scrie numele spiritelor Soarelui sau al lui Saturn.

Toate aceste lucruri care au fost spuse despre imagini sunt suficiente, iar de acum puteți afla singuri mai multe despre ele.

Trebuie să rețineți că toate aceste imagini nu au nici o putere dacă nu sunt însuflețite astfel încât să aibă în ele o virtute naturală sau cerească, eroică sau animalică,

demonică sau angelică, sau măcar altele care să le sprijine pe acestea.

Însă cine poate însufleși o imagine, sau cine poate face vie pietrele, metalele, lemnul sau ceara? Și cine poate face din pietre copiii lui *Avraam*? Cu siguranță că *Arcanum* nu va putea fi considerat un artist încăpățânat și nici nu poate da acele lucruri pe care nu le are.

Nimeni nu poate, în afară de cel care (elementele fiind restrânse, natura copleșită, cerurile supra-puternice) transcende îngerii și ajunge la însuși Arhetipul, devenind colaboratorul acestuia și putând realiza toate lucrurile despre care vom vorbi în continuare.

Despre caracterele care sunt făcute după regula și asemănarea figurilor cerești, și cum sunt deduse din figurile geomantice, cu ajutorul tabelului corespunzător

Și caracterele au comunitatea lor alcătuită din razele corpurilor cerești trimise potrivit unui anumit număr printr-o proprietate specială, prin care corpurile cerești, datorită diverselor bătaii de raze ce cad printre ele, produc diferite virtuți.

Caracterele care sunt prelungite în diverse moduri potrivit numeroaselor aglomerări ale acelor raze, obțin cu rapiditate diverse operații care, de cele mai multe ori, sunt mult mai eficace decât proprietățile amestecurilor naturale.

Adevăratele caractere ale cerurilor sunt sintetizate în scrisul îngerilor, care la evrei se numește *scrisul malachim*, prin care toate lucrurile sunt descrise și însemnate în cer, încât orice om cunoscător să le poată citi.

Dar despre aceste lucruri vom vorbi mai târziu.

Evreii fac caracterele din figuri geomantice legând punctele în diferite moduri pe care le atribuie apoi

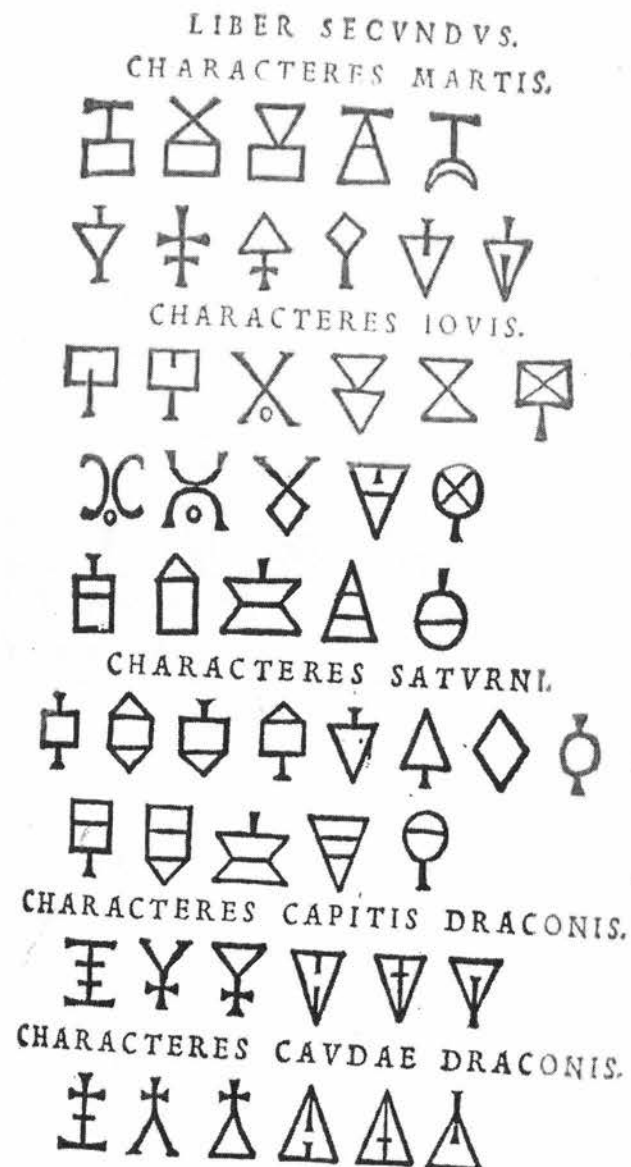
planetelor și semnelor din care au fost făcute, în funcție de felul figurinelor.

Toate acestea sunt prezentate în tabelul următor:

	Caracterele Lunii
Din drum	
Din oameni	
	Caracterele lui Mercur
Din conjuncție	
Din alb	
	Caracterele lui Venus
Din slăbit	
Din cingătoare	
	Caracterele Soarelui
Din avere mare	
Din avere mică	
	Caracterele lui Marte
Din roșu	

Din băiat	
	Caracterele lui Jupiter
Din dobândire	
Din bucurie	[figura 2-81]
	Caracterele lui Saturn
Din închisoare	[figura 2-82]
Din tristețe	[figura 2-83]
	Caracterele din capul Dragonului
	[figura 2-84]
	Caracterele din coada Dragonului
	[figura 2-85]

	CHARACTERES LVNAE.
Ab uia	
A populo	
	CHARACTERES MERCVRII.
A cōiūctiōe	
Ab albo	
	CHARACTERES VENERIS.
Ab amisiōe	
A puella	
	CHARACTERES SOLIS.
A fortuna maiore	
A fortuna minore	

325

A rubeo

A puero

Ab acquisitione

A letitia

A carcere

A tristitia

Despre caracterele extrase chiar din lucruri, după o anumită asemănare

Am vorbit mai sus despre un anumit fel de imagini care nu au fost făcute după asemănarea imaginilor cerești, ci potrivit emulației pe care o dorea mintea magicianului.

Același lucru este valabil și în cazul caracterelor, căci astfel de caractere nu sunt decât niște imagini nearticulate, și care totuși au o oarecare asemănare posibilă cu imaginile cerești sau cu cele pe care le dorește mintea magicianului, fie că sunt din imagini întregi, fie din anumite semne care reprezintă întreaga imagine, așa cum caracterele Berbecului și ale Taurului se fac din două coarne gemene , Gemenii din îmbrățișare , Racul, dintr-un progres și regres , Leul, Scorpionul și Capricornul, din cozile lor , , Fecioara, din țeapă , Balanța dintr-o balanță , Săgetătorul dintr-o săgeată , Vărsătorul din apă și Peștii din pești .

În aceleași moduri sunt făcute și caracterele lui Saturn, dintr-o secure , Jupiter, dintr-un sceptru , Marte din bolta Soarelui, simbolizând rotunjime , și dintr-o strălucire de aur , Venus, dintr-o oglindă , Mercur, dintr-o baghetă , Luna, din coarnele ei de creștere și descreștere .

În plus, în funcție de amestecul semnelor, stelelor și naturilor, și caracterele sunt amestecate, precum triplicitatea de foc sau de pământ , de aer și de apă .

Potrivit celor o sută douăzeci de conjuncții ale planetelor rezultă tot atâtea caractere compuse ale diverselor figuri, precum cele ale lui Saturn și Jupiter

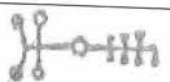
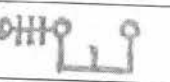

, sau astfel, , sau cele ale lui Saturn și Marte , , sau Jupiter și Marte , sau cele ale lui Saturn, Jupiter și Marte, , .

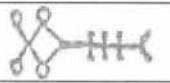

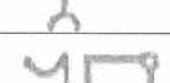

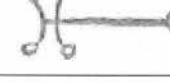

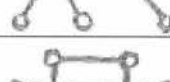
Așa cum aceste planete au fost exemplificate prin două și trei caractere, tot așa va fi și în cazul celorlalte planete, putând fi alcătuite chiar și mai multe.

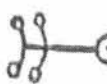
După această metodă, caracterele altor imagini cerești cu ascendent în orice decan sau grad al semnelor pot fi extrase după asemănarea imaginilor, precum acestea care sunt făcute după cum dorește mintea magicianului; astfel, pentru dragoste, se fac imagini care se îmbrățișează și care se supun una alteia; însă pentru ură, se fac imagini care se întorc spate în spate, în timp ce pentru ceartă, se fac imagini inegale și distante.

Vom prezenta acum caracterele pe care *Hermes* le-a atribuit stelelor fixe, care sunt următoarele:

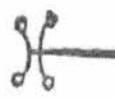
Caracterele Stelelor fixe

	Capul lui Algol
	Pleiadele
	Aldaboran
	Steaua Caprei

	Steaua Câinele Mare
	Steaua Câinele Mic
	Inima Leului
	Coada Ursului
	Aripa Ciorii
	Spica
	Alcameth
	Elpheia
	Inima Scorpionului
	Vultur în cădere (Lyra)
	Coada Capricornului

Caracterele Stelelor fixe
 Caput Algol.
  Ala Corui.

 Pleiades.

 Spica.

 Aldebaran.

 Alchameth.

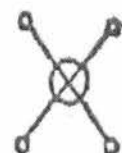
 Hircus.

 Elpheia.

 Canis maior.

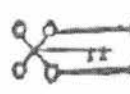
 Cor Scorpii.

 Canis minor.

 Vultur cadens.

 Cor Leonis.

 Cauda Vrsae.

 Cauda Capricorni.
Despre faptul că nici o divinație nu este perfectă fără astrologie

În capitolele precedente am vorbit despre diversele feluri de divinații, însă trebuie de reținut faptul că toate presupun folosirea regulilor astrologiei, ca o cheie necesară pentru cunoașterea tuturor secretelor.

Toate divinațiile își au rădăcinile în astrologie, încât fără aceasta ele sunt de mic sau inexistent folos; cu toate acestea, așa cum corpurile cerești sunt cauzele și semnele pentru toate lucrurile inferioare care există, tot așa și divinația astrologică poate fi demonstrată prin situația și mișcarea corpurilor cerești sau a acelor lucruri care sunt oculte sau viitoare, despre care nu vom vorbi însă aici, deoarece s-au scris multe cărți de către antici și care există și până în zilele noastre.

Prin urmare, chiar și atunci când fiziognomiștii cercetează corpul, înfățișarea, fruntea sau mâna, ori când profeții văd dacă judecata lor a fost corectă prin vise sau auspicii, imaginea cerului tot este luată în considerare, căci din judecata acestei imagini, împreună cu asemănările și semnele zodiacale, iau naștere adevăratele păreri ale semnificatorilor.

Atunci când se întâmplă o minune, imaginea cerului trebuie să fie și ea cercetată, la fel ca toate celelalte lucruri care s-au întâmplat de-a lungul anilor din cauza conjuncțiilor și a eclipselor.

Atunci când este vorba de origini, începuturi, fundații, revoluții, înzestrări, direcții ale prinților, popoare, regate, orașe, trebuie să se cerceteze sub care loc al figurilor cerești cad acestea, încât să se poată stabili o semnificație rațională și probabilă a acestor lucruri.

În același mod trebuie să se facă interpretarea viselor, însă cu mai puțină strădanie.

Cei bolnavi fac previziuni după cum sunt influențați de stele sau instrumentele lor inferioare, și de aceea predicțiile lor trebuie în mare atribuite corpurilor cerești, așa cum citim în *Lucan* despre bătrânul profet *Tuscus*:

*Mișcarea fulgerelor și venele
Fibroase și calde, dar și mișcarea unei frumoase
Pene ce zboară prin aer, sunt învățate ...*

După ce orașul a fost privit iar jertfa omorâtă, părerea cu privire la măruntaie era făcută în funcție de dispozițiile corpurilor cerești.

Chiar și geomanția, cea mai exactă dintre divinații, prin care se fac previziuni prin intermediul locurilor de pe pământ sau a oricăror alte suprafețe, printr-o cascadă sau orice altă putere atribuită pământului, sunt reduse mai întâi la figurile cerești, adică la acele șaisprezece deja menționate, previziunile făcându-se din punct de vedere astrologic, prin proprietățile și observațiile corespunzătoare.

Aici ne referim la toate divinațiile naturale a căror putere nu poate veni decât din ceruri și din mintea celor care lucrează cu ele, căci orice se mișcă, este cauzat sau produs în lucrurile inferioare, cu siguranță trebuie că imită mișcările și influențele lucrurilor superioare, la care se reduc toate cauzele și semnele, a căror semnificație se arată prin regulile astrologice.

Prin urmare, zarurile, tetraedrul, hexaedrul, octaedrul, dodecaedrul și icosaedrul, fiind făcute prin anumite numere, semne și stele la momente favorabile, sub influențele corpurilor cerești, obțin virtutea minunată a divinației și a prevestirilor prin formele lor, așa cum a fost în cazul acelor zaruri ale lui *Preneste*, în care putea fi citit destinul romanilor.

Despre întâmplare, când și prin ce virtute a divinației se întâlnesc acestea

Orice fel de divinații sau predicții s-ar face prin întâmplare, ele trebuie că au neapărat, în afară de destin, o cauză ocultă, care nu este însă o cauză întâmplătoare, așa cum spune Aristotel că ar fi norocul.

Potrivit platonicienilor, cauza întâmplătoare nu poate fi niciodată primă și suficientă în seria cauzelor, ci trebuie să căutăm mai sus și să găsim o cauză care poate ști și plănuie efectul.

Această cauză nu trebuie căutată în natura materială, ci în substanțele imateriale și fără formă care guvernează cu adevărat destinul și care distribuie semnificația adevărului atât în sufletele oamenilor și a spiritelor separate, cât și în inteligențele cerești sau chiar în Dumnezeu însuși.

În sufletele oamenilor există o putere suficientă și o virtute care controlează destinul, care devine astfel clar, tocmai datorită acestei virtuți divine din suflet, dar și a asemănării, a înțelegerii și a puterii tuturor lucrurilor.

Așa cum am spus în *Cartea întâi*, toate lucrurile se supun sufletului în mod natural, și din necesitate ele au mișcarea și eficacitatea pe care sufletul le dorește cu atâta patimă.

Toate virtuțile și acțiunile lucrurilor naturale și artificiale se supun sufletului atunci când acesta se află într-o stare de dorință maximă, iar atunci toți sorții încurajează apetitul unei astfel de minți, dobândind virtuți minunate ale desfășurării evenimentelor atât de la minte, cât și de la momentul cersesc favorabil în ora în care excesul apetitului este cel mai ridicat.

Aceasta este baza și fundamentul tuturor întrebărilor astrologice, și mintea fiind astfel ridicată până la excesul oricărei dorințe, își atribuie cele mai convenabile și eficace

ore și momente favorabile, prin care astrologii pot ști ceea ce-și dorește cineva, după ce s-a făcut imaginea cerului.

Așa cum destinul nu este întotdeauna controlat de mintea omenească, ci, cum am mai spus înainte, și cu ajutorul spiritelor, nici mintea profetului nu ajunge până la excesul pasiunii despre care am vorbit; prin urmare, anticii obișnuiau să facă niște ritualuri sacre înainte de a prezenta destinul, în care invocau inteligențele divine și spiritele pentru a arăta destinul corect.

Orice fel de prevestire ar face aceste destine, ele nu trebuie să se facă accidental sau întâmplător, ci să aibă o cauză spirituală, prin a cărei virtute, fantezia sau mâna celui care arată destinul sunt mișcate, fie prin puterea din sufletul magicianului prin excesul pasiunii sale, fie printr-o influență celestă, prilej favorabil sau anumită zeităate sau spirit ajutător.

Destinul poate fi de asemenea prevăzut prin forma pulpelor de oaie, prin aruncarea zarurilor sau prin versuri, așa cum le-a fost prevestită soarta lui *Homer* și *Virgil*, despre care citim în *Eleus din Sparta*, pe când în opera lui *Hadrianus* citim că așa a pățit împăratul *Traian*, care nu și-a făcut în van speranțe de stăpânire a imperiului, așa cum citim în versurile de mai jos:

Cine este cel din depărtare cinstit cu crengi de măslini

Și care aduce jertfe? Și cât de albă e bărbia!

Un împărat roman, prin ale căruia legi Roma s-a întemeiat,

Și care din țărână neroditoare va veni

Să conducă ...

Evreii și chiar creștinii, deși unii teologi dezaprobă, spun că destinul poate fi prevăzut prin versurile Psalmilor.

Mai sunt și alte feluri de destine, precum cele umane, cărora anticii nu le-au găsit nici o divinație în ele, și care

sunt cercetate prin alegerea judecătorilor pentru a preveni invidia, și despre care vorbește și *Cicero* împotriva lui *Verres*. Însă aceste destine nu fac scopul nostru aici, ci numai cele care sunt divine și sacre, respectând oracolele și religia, despre care vom aminti în următoarea carte.

Nu trebuie să uitați faptul că, oricât de multe preziceri, divinații sau prevestiri ar avea destinele, ele nu le au pentru că sunt destine, ci datorită unei virtuți din partea unei acțiuni superioare care li este alătură acestora.

Despre Sufletul Lumii și al corpurilor cerești, conform tradițiilor poeților și filosofilor

Deoarece corpurile cerești și cerul au putere, influență și o acțiune clară asupra corpurilor inferioare, este necesar ca ele să fie animate, deoarece nici o acțiune nu poate fi făcută de un simplu corp.

Prin urmare, toți poeții și filosofi afirmă că lumea și corpurile cerești au un suflet inteligent.

Marcus Mavillius îi spune lui Augustus, în opera sa *Astronomia* așa:

*Marea lume materială, care se înfățișează
Sub diverse forme, ale aerului, pământului, apei și
focului,
De un suflet divin este condusă, o zeitate
O guvernează cu înțelepciune ...*

Și Lucan:

*Pământul care este împovărat de aer, este susținut
De mărețul Jupiter ...*

Și Boetius:

*Lumea se unește cu un suflet, care mișcă
Toate lucrurile Naturii întreite,
Și pe care-l răspândește
Printre elementele Naturii, iar el
În două sfere în mișcare
Este împărțit; și când se întoarce
În el, atunci el se grăbește ...*

Și Vergiliu filosoful cântă astfel:

*La început Cerul, Pământul și câmpia udă,
Luna strălucitoare a Globului, și stelele titanice
Se hrănesc cu un spirit ce se revarsă peste tot
Și, în marea mulțime amestecată, el a fost insuflat;
De acolo își trag originea omul, animalele și
păsările,
Și monștrii care plutesc în oceanul ca de marmură;
Acele semințe au putere aprinse, și o naștere
De neam ceresc, dar împovărată cu pământ greoi.*

Ce vor să spună aceste versuri, că lumea nu are doar un suflet sau spirit, ci și o minte divină, iar toate originea, virtutea și vigoarea lucrurilor inferioare depind de sufletul lumii?

Asta este ceea ce toți platonicienii, pitagoreicii, Orfeu, Trismegistus, Aristotel, Teofrastus, Avicena, Algazeles și toți peripateticienii mărturisesc și afirmă.

Același lucru este confirmat și prin rațiune

Lumea, cerul, stelele și elementele au un suflet pe care îl insuflă corpurilor inferioare și amestecate.

Așa cum am spus și în cartea precedentă, ele au și spirit, care prin intermediul sufletului este unit cu corpul, căci așa cum Lumea este un anumit corp întreg, ale cărei părți sunt corpurile tuturor creaturilor vii, și cum întregul este mult mai perfect și mai nobil decât părțile, tot atât de perfect și de nobil este corpul Lumii față de corpurile fiecărui lucru viu.

Ar fi absurd ca toate corpurile imperfecte și toate părțile lumii, și fiecare animal, sau muscă, ori vierme să

fie demni de viață, și să aibă viață și suflet, iar întreaga lume, un corp perfect, întreg și nobil, să nu aibă nici viață și nici suflet.

Nu este mai puțin absurd ca cerurile, stelele și elementele care dau viață și suflet tuturor lucrurilor, să fie chiar ele lipsite de viață și suflet, iar plantele și copacii să aibă o condiție mai nobilă decât cerurile, stelele și elementele care sunt cauza lor naturală.

Și care om reneagă pământul și apa care generează, însuflețesc hrănesc și sporesc copacii, plantele și toate creaturile, așa cum apare cel mai clar în lucrurile care cresc de bună voie, și în lucrurile care nu au nici o sămânță materială?

Nici elementele nu ar putea genera și hrăni creaturile vii dacă ele însele nu ar avea viață sau suflet. Însă din păcate s-ar putea zice că aceste creaturi vii nu sunt generate de către sufletul pământului sau apă, ci de către influențele sufletelor cerești.

Platonicienii răspund la această afirmație că întâmplarea nu poate da naștere unei substanțe, decât dacă din întâmplare un instrument este pus alături de substanță, deoarece un instrument înlăturat de lângă un meșteșugar nu este mutat de efectul artei; astfel, influențele cerești, observând că sunt anumite accidente înlăturate de lângă substanțele vitale sau chiar de lângă viață, ele nu pot genera o substanță vitală în lucrurile inferioare.

În opera *De communi*, *Mercurius* spune:

„Tot ceea ce există în lume se mișcă fie prin creștere, fie prin descreștere.”

Tot ceea ce mișcă are nevoie de viață, și văzând că toate lucrurile se mișcă, chiar și pământul, în special cu o mișcare generativă și alternativă, atunci chiar lucrurile însele trebuie să trăiască.

Cine se îndoiește de faptul că cerul trăiește, spune *Teofrastus*, nu se numește filosof, iar cel care nu recunoaște că cerul este însuflețit, a cărui sursă nu este forma acestuia, distruge temelia pe care s-a întemeiat filosofia.

Prin urmare, lumea trăiește, are suflet și sens, deoarece ea dă viață plantelor, care nu apar din semințe, și dă simț animalelor care nu se nasc din împerechere.

Despre faptul că Sufletul Lumii și Sufletele Cerești sunt raționale și fac parte din Înțelegerea Divină

Este clar că sufletele mai sus menționate au rațiune, deoarece atâta timp cât acțiunile universale ale sufletelor de mai sus conspiră între ele într-o anumită ordine continuă, este necesar ca ele să fie guvernate nu de întâmplare ci de rațiune, prin care ele pot controla și aduce toate acțiunile la un fapt cert.

Pământul trebuie să aibă rațiunea lucrurilor terestre, iar apa pe cea a lucrurilor de apă, și tot așa mai departe, prin care fiecare la timpul, locul și ordinea lor, sunt generate și îndreptate dacă sunt stricate.

În consecință, filosofii nu consideră Sufletul Pământului ca și cum ar fi sufletul unui corp vrednic de dispreț, ci ca fiind rațional și inteligent, ba mai mult, ca fiind o Zeitate. În plus, ar fi absurd, văzând că avem motive pentru acțiunile noastre, ca Sufletele cerești și Sufletul Universului să nu aibă motivele lor.

Dar dacă, așa cum spune *Platon*, lumea a fost făcută prin însăși virtutea ei cât de bine s-a putut, cu siguranță că ea a fost înzestrată nu doar cu viață, simț și rațiune, ci și cu înțelegere, căci perfecțiunea unui corp este sufletul său, iar acel corp este cu atât mai perfect cu cât are un suflet mai perfect.

Prin urmare, cu cât corpurile cerești sunt mai perfecte, cu atât trebuie că ele au minți mai perfecte.

Astfel, corpurile cerești au un intelect și minte, care sunt demonstrate și de către platonicieni prin perseverența ordinii și a direcției, deoarece mișcarea este liberă, se poate depărta cu ușurință și poate să călătorească dintr-un loc în altul, dacă nu este condusă de un intelect și minte, care trebuie să fie însă perfectă pentru a prevedea de la început calea cea bună și sfârșitul sigur.

Mintea perfectă are cel mai puternic suflet, așa cum sunt sufletele corpurilor cerești și ale elementelor, care fără îndoială guvernează în cel mai ordonat și perfect mod acțiunea care le este atribuită, deoarece corpurile nu rezistă unui suflet puternic, iar mintea perfectă nu își schimbă cursul.

Sufletul Lumii este astfel un lucru unic care umple toate lucrurile, le așază pe toate și le leagă, încât alcătuiește Corpul Lumii, ca și cum ar fi un singur instrument cu mai multe coarde, dar cu un singur sunet, răsunând din interiorul a trei feluri de creaturi, inteligente, cerești și incorruptibile, cu o singură răsuflare și o singură viață.

Despre Numele corpurilor cerești și cum guvernează acestea lumea inferioară, adică omul

Numele sufletelor cerești sunt numeroase și diverse potrivit felurilor puteri și virtuți pe care le au asupra lucrurilor inferioare de unde și-au primit variatele nume, pe care anticii le foloseau în imnurile și rugăciunile lor.

Potrivit divinității lui *Orfeu*, se spune că fiecare dintre aceste suflete are o virtute dublă care guvernează corpul, una plasată în cunoaștere, cealaltă în însuflăre.

Pe baza acestui lucru, în Sferele cerești, *Orfeu* numește prima virtute *Bacchus*, iar pe cealaltă *Muză*, și nu poate fi impresionat de nici un *Bacchus* dacă nu a fost unit de la început cu *Muza*.

Prin urmare, celor nouă *Bacchus* le corespund nouă *Muze*.

De aceea, în a noua sferă *Orfeu* îl pune pe *Bacchus Cribonius*, iar pe muză, *Calliope*.

Cerul înstelat este numit *Picionius* și *Urania*, iar Sfera lui Saturn, *Amphietus* și *Polyhymnia*; în Sfera lui Jupiter, *Sabanius* și *Terpsichore*; în Sfera lui Marte, *Bassarius* și *Clio*; în Sfera Soarelui lui Venus, *Lysius* și *Erato*; în Sfera lui Mercur, *Silenius* și *Euterpe*; în Sfera Lunii, *Bacchus*, *Lycus* și muză, pe *Thalia*.

Și în Sferele Elementelor, sufletele sunt numite după aceeași manieră. Focului îi atribuie planeta și dimineța; Aerului, fulgerul, Jupiter și Junona; Apei, oceanul și Thetys; Pământului, planeta Pluton și Proserpina; Sufletul Lumii sau al Universului este numit de magicieni *Jupiterul Lumii*; Apollo corespunde *Minții Lumii*, și Minerva, *Naturii Lumii*. În plus Focului îi este atribuită planeta Vulcan și Apei, Neptun, fiindu-le date nume diverse.

Chiar și stelelor Zodiacului pitagoreicii le-au atribuit doisprezece zei, sau suflete așezate în inimile acelor stele, și care prin urmare guvernează acea stea, mai precis, în inima Berbecului este plasată Pallas; în inima Taurului, o anumită Venus; în Gemeni, o anumită Phebus; în Rac, Mercur; în Leu, Jupiter; în Fecioară, Ceres; în Balanță, Vulcan; în Scorpion, Marte; în Săgetător, Diana; în Capricorn, Vesta; în Vărsător, o anume Junona; în inima Peștilor, un anume Neptun.

Despre aceste lucruri cântă Manilius în aceste versuri:

*Pallas guvernează Berbecul, Venus Taurul,
Phebus, Gemenii, iar Mercur guvernează*

*Racul, iar Leul este guvernat de Jupiter,
Ceres, Fecioara, Vulcanul, Balanța.
Marte, Scorpionul, iar frumoasa Diana
Săgetătorul; Vesta are grijă de Capricorn
Iar Junona ocrotește Vărsătorul,
Iar Neptunul Peștii ...*

În scrisoarea lui Orfeu către Muscus, el recunoaște mai multe zeități ale cerurilor, scriind despre numele lor, raporturile și îndatoririle lor, despre care vorbește în cântece corespunzătoare.

Să nu creadă nimeni că este vorba de numele unor spirite rele și înșelătoare, ci de virtuți naturale și divine, împărtășite lumii de către Dumnezeu adevărat care știa cum să le folosească în folosul și avantajul omului.

Antichitatea atribuie fiecărei din aceste zeități câteva părți ale corpului omenesc, astfel, urechii îi corespunde memoria, și este dedicată de către Vergiliu lui Phebus, spunând: „Cynthius mă trage de ureche și mă ceartă”.

Mâna dreaptă este simbolul norocului și prin care se fac jurămintele, iar Livius spune că: „Numa Pompilius a atribuit această mână credinței”.

Degetele sunt sub guvernarea Minervei, iar genunchii, îndurării, de aceea cei care cer iertare îi îndoie.

Unii atribuie buricul lui Venus, considerându-l drept locul abundenței, în timp ce alții care reduc toate părțile corpului la el, deoarece este centrul, spun că este atribuit lui Jupiter.

De aceea în Templul lui Jupiter Hammon se sărbătorea buricul.

Multe alte lucruri au fost observate de către antici care au atribuit fiecare mică parte și încheietură zeităților, care dacă sunt bine înțelese, iar zeitățile care le guvernează sunt cunoscute, atunci ele nu s-ar abate deloc de la îndatoririle lor, văzând și scrierile sacre care atestă faptul

că toate membrele sunt guvernate de virtuțile superioare, despre care vom vorbi mai pe larg în următoarea carte.

Nu doar părțile corpului sunt atribuite zeităților, ci chiar și acțiunile oamenilor.

Astfel, vânătoarea îi corespunde Diane, războaiele lui Pallas, agricultura lui Ceres, toate fiind amintite de Apollo în oracolele sale în sistemul filosofului Porphyre:

*Pallas iubește războaiele, iar Diane cea frumoasă
Îi corespund pădurile, Junonei, aerul umed,
Lui Ceres, porumbul și fructele, iar lui Osiris
Apa, dar și umorile apoase.*

Despre cei șapte Guverneri ai Lumii, planetele, și despre diferitele lor nume care servesc discursurilor magice

Anticii le-au atribuit și Guvernerilor Lumii, - așa cum îi numește Hermes -, Saturn, Jupiter, Marte, Soarele, Venus, Mercur, și Luna, diferite nume și epitete.

Saturn este numit *Coelius*, cel care ține coasa, tatăl zeilor, mătăpănușul timpului, marele stăpân, mătăpănușul, înțeleptul, inteligentul, revoluționistul ingenios al marelui spațiu, un bătrân profund, autorul contemplației secrete, imprimând sau presând gânduri mărețe în inimile oamenilor, distrugând sau păstrând toate lucrurile, distrugând și construind forțe și puteri, păstrătorul și expozantul lucrurilor secrete, cel care provoacă pierderea dar și descoperirea, autorul vieții și a morții.

Jupiter este denumit Tatăl ajutător, *Regele Cerului*, mărinimosul, amenințătorul, fulgerătorul, neînvinsul, înalt și măreț, mare și puternic, bun, norocos, dulce, blând, binevoitor, cinstit, pur, care merge drept și cu onoare, stăpânul bucuriei și al judecății, înțelept, adevărat,

expozantul adevărului, judecătorul tuturor lucrurilor, excelând prin bunătate, stăpânul bogățiilor și al înțelepciunii.

Marte este numit *Mavors*, puternic în război, sângeros, puternic în arme, purtătorul de sabie, mărinimosul, curajosul, neîmblânzitul, generosul, fulgerătorul, de o mare putere și grabă exagerată, în fața căruia nimeni nu se poate apăra și nici nu-i poate rezista, cel care îi distruge pe cei puternici și tari, cel care detronează regii, stăpânul căldurii și al puterii, stăpânul căldurii aprinse și al sângelui, cel care înflăcărează inimile luptătorilor și le insufflă curaj.

Soarele este numit Phoebus, Diespiter, Apollo, Titan, Pean Phanes, Horus, Osiris, așa cum apare în acest oracol :

*Soarele, Osiris, veselul Dionysius,
Apollo, Horus, regele ce guvernează ziua
Care schimbă timpul, aduce ploi și vânturi,
Regele stelelor și al flăcării nemuritoare.*

Soarele mai este numit și *Arciteneus*, cel care arde în flăcări, cel cu flăcări aurite, cel care radiază, cu părul ca de foc, cu părul auriu, ochiul lumii, *Lucifer*, cel care vede toate lucrurile și care le conduce pe toate, creatorul luminii, regele stelelor, marele stăpân, bun, norocos, cinstit, pur, prudent, inteligent, înțelept, cel care strălucește peste întreaga lume, cel care conduce și însuflă toate corpurile care au suflet, prințul lumii care are toate stelele sub el, lumina tuturor stelelor întuncate, arzătoare, copleșindu-le virtuțile prin felul său, și cu toate astea dând lumină și splendoare prin lumina și splendoarea sa.

Noaptea este numit *Dionysius*, iar ziua, *Apollo*, ca și cum ar alunga lucrurile rele.

De aceea atenienii l-au numit *Alexicacon*, iar Homer, *Vlion*, adică cel care alungă lucrurile rele.

Soarele mai este de asemenea numit și *Phoebus* datorită frumuseții și strălucirii sale, dar și *Vulcan* datorită violenței sale înflăcărate, a cărei forță stă în foc.

Soarele mai are și denumirea de stea, deoarece el conține lumina tuturor stelelor. Astfel, asirienii îl numesc **𐤠𐤏𐤔𐤏** *Adad*, care înseamnă unic, iar evreii îl numesc **שמש** *Schemesch*, care înseamnă real.

Venus este numită *Doamna*, cea care hrănește, *Frumoasa*, cea albă, blondă, plăcută, puternică, *Prolifică* *Doamnă a dragostei și frumuseții*, vlăstarul epocilor, primul părinte al oamenilor, care la începutul lucrurilor a unit diversitatea sexelor cu o dragoste crescândă, și care, cu un copil etern, înmulțește diferite feluri de oameni și animale, *Regina tuturor plăcerilor*, *Doamna bucuriei*, prietenoasă, sociabilă, miloasă, luând partea bună a lucrurilor, întotdeauna mărinimoasă cu muritorii, trimițându-le afecțiunea blândă a unei mame în condițiile lor nefericite, *Paznicul umanității*, nelăsând să treacă nici un moment fără să nu facă bine, învingând toate lucrurile prin puterea ei, fiind umilă atât în fața celor mari, cât și în fața celor mici, a celor puternici și a celor slabi, a celor nobili, cât și a celor josnici, rectificând și egalând toate lucrurile.

Venus mai este denumită și *Afrodita*, deoarece indiferent de sex, ea se regăsește în mintea tuturor; mai are și numele de *Lucifera*, adică cea care aduce lumină și anii Soarelui spre lumină; și i se mai zice *Hesperus*, atunci când urmează Soarele, iar *Phosperus*, deoarece trece prin toate lucrurile, deși niciodată cu putere.

Mercur este numit fiul lui Jupiter, *vestitorul zeilor*, interpretul zeilor, Stilbone, cel care ține șerpi și sceptrul, cel care aripi la picioare, elocvent, aducător de câștig, înțelept, rațional, robust, brav, puternic în rău și bine,

notarul Soarelui, mesagerul lui Jupiter, mesagerul între zii supranaturali și infernali, bărbați cu bărbați, femei cu femei, prolific în ambele sexe.

Lucan îl numește pe Mercur arbitrul zeilor.

Un alt nume este *Hermes*, adică interpretul, cel care aduce la lumină orice lucru ascuns și care arată lucrurile secrete.

Luna este denumită și *Phebe*, *Diana*, *Lucina*, *Proserpina*, *Hecate*, *Mensuala*, cu jumătate de formă, care luminează noaptea, călătorește în liniște, are două coarne, ocrotește, se plimbă noaptea, poartă coarne, *Regina cerului* și a zeităților, prima dintre zii și zeițele cerului, *Regina spiritelor*, *Stăpâna tuturor Elementelor*, căreia toate stelele i se supun, anotimpurile se întorc, iar elementele o slujesc, și la a cărei plecaciune fulgerele răsuflă cu putere, semințele încolțesc, iar plantele cresc.

Luna este primul părinte al fructelor, sora lui Phoebus, luminoasă și strălucitoare, purtând lumina dintr-un loc în altul, luminând toate puterile cu lumina ei, împiedicând trecerile stelelor și răspândind diferite lumini prin circuitul Soarelui, *Doamna marilor frumuseți*, stăpâna ploilor și a apelor, dătătoarea de bogății, îngrijitoarea umanității, guvernatoarea tuturor stărilor, bună, miloasă, ocrotind oamenii pe mare și pe pământ, domolind furtunile, neavând nevoie de soartă, hrănind toate lucrurile care cresc pe pământ, cutreierând pădurile, potolind furia drăcușorilor, închizând deschiderile pământului, răspândind prin plecaciunea ei lumina cerului, râurile mării și liniștea deplânsă a infernului.

Luna guvernează lumea, calcă iadul sub picioare, de a cărei măreție păsările ce zboară prin aer se tem iar animalele sălbatice se împrăstie prin pădure, șerpii se ascund în pământ, peștii înnoată în mare.

Dar despre acestea și numele stelelor și planetelor, epitetele și denumirile lor, se pot afla mai multe în

îmnurile lui *Orfeu*, iar cel care le înțelege cu adevărat, dobândește o minunată înțelegere a magiei naturale.

Despre faptul că imprecățiile umane își lasă amprenta în mod natural asupra lucrurilor externe; și despre cum mintea oamenilor ascende prin fiecare grad de dependență la lumea inteligibilă și devine asemenea spiritelor mai sublime și inteligențelor

Sufletele cerești își trimit virtuțile corpurilor cerești, pe care acestea le transmit la rândul lor lumii sensibile, căci virtuțile lumii terestre nu au o altă cauză, decât cea cerească.

De aceea magicianul care lucrează prin ele, folosește o iscusită invocație a corpurilor superioare, cu cuvinte misterioase, și cu un anume discurs ingenios, atrăgând lucrurile din lume, iar alteori prin forța naturală, printr-o anume înțelegere reciprocă, prin care lucrurile urmează de bună voie, iar alteori sunt atrase fără voia lor.

De aceea *Aristotel* spune în cartea a șasea a *Filozofiei Mistice*, că atunci când cineva prin legare sau vrăjitorie invocă Soarele și alte stele, rugându-le să-i ajute în acțiunea dorită, Soarele și celelalte stele nu-i aud cuvintele, ci se mișcă după un anume fel, printr-o anumită conjuncție și serii reciproce, prin care părțile lumii se subordonează una alteia și au un acord reciproc, datorită mării lor legături.

Așa cum în corpul omenesc o parte se mișcă dacă este mișcată de alta, iar coarda unei harpe se mișcă atunci când e mișcată de alta, tot așa când cineva mișcă o parte a lumii, celelalte părți sunt mișcate de percepția acelei mișcări.

Așadar, cunoașterea dependenței mișcărilor care se urmează una pe cealaltă reprezintă fundația tuturor acțiunilor minunate, care trebuie neapărat pentru a putea exercita puterea de atracție a virtuților superioare.

Cuvintele oamenilor reprezintă niște lucruri naturale, și deoarece părțile lumii se atrag reciproc, iar magicianul face invocații prin cuvinte, el lucrează cu puteri care sunt în acord cu natura, conducând pe unii prin dragostea unuia pentru celălalt, sau atrăgându-i pe alții datorită urmăririi unuia de către celălalt, sau respingându-i pe alții din cauza dușmăniei unuia pentru celălalt, din motive de contrarietate, diferențe ale lucrurilor și multitudinii virtuților, care deși sunt contrare și diferite, perfecționează o parte.

Uneori, magicianul obligă lucrurile datorită autorității sale și a virtuții cerești, deoarece nu este un străin pentru cer.

Prin urmare, dacă omul primește amprenta unui litigiu sau a unei fascinații, el nu o primește datorită sufletului rațional, ci al celui sensibil, și dacă suferă în vreo parte, el suferă potrivit părții animalice, deoarece omul cunoscător și inteligent nu poate fi atras prin rațiune, ci prin primirea acelei amprente și forțe prin simț, așa cum o mare parte din spiritul animalic al omului este sub influența corpurilor cerești și a cooperării între lucrurile lumii, afectate dincolo de dispoziția inițială și naturală.

Așa cum fiul își împinge tatăl la muncă, fără voia sa, pentru a-l putea păstra și menține, deși el poate fi obosit, tot așa și dorința de a conduce este mișcată de mânie și alte acțiuni pentru a obține stăpânirea.

Și mizeria naturii și frica de sărăcie îl împing pe om să-și dorească bogății, iar podoabele și frumusețea femeilor reprezintă un stimulent al senzualității.

Armonia unui muzician înțelept îi mișcă pe ascultători cu diferite pasiuni, unii urmând voluntar consonanța artei, iar alții fiind în acord prin gesturi, deși

neintenționat, deoarece simțul lor este captiv, iar rațiunea nu este atentă la astfel de lucruri.

Însă aceste feluri de fascinații și litigații nu sunt admirate și nici detestate de omul de rând datorită caracterului lor obișnuit; aceștia admiră totuși alte lucruri naturale, deoarece le ignoră și nu sunt obișnuite cu ele.

Așadar, ei greșesc, considerând acele lucruri ca fiind deasupra Naturii, sau contrare Naturii, și care sunt totuși prin Natură și potrivit cu Natura.

Trebuie să știm prin urmare că fiecare superior îl mișcă pe cel inferior, în grad și ordine, nu doar în corpuri, ci și în spirite.

Astfel, Sufletul universal îl mișcă pe cel particular, iar rațiunea acționează asupra simțului, iar acesta la rândul lui, asupra vegetalului, și fiecare parte a lumii acționează asupra alteia, și fiecare parte poate fi mișcată de alta; fiecare parte a Lumii inferioare suferind din cauza Lumii cerești, în funcție de natura și capacitatea lor, așa cum o parte a corpului animalic suferă din cauza alteia.

Lumea intelectuală superioară mișcă toate lucrurile de sub ea, și, după un anume fel, ea conține toate ființele de la prima până la ultima, care se află în Lumea inferioară.

Corpurile cerești le mișcă pe cele ale Lumii elementare, compuse, generatoare, sensibile, de la circumferință spre centru, prin esențe superioare, continue și spirituale, care depind de intelectul primar, și anume intelectul activ.

Prin virtutea cuvântului lui Dumnezeu, pe care înțelepții caldeeni din Babilon îl numesc *Cauza Cauzelor*, deoarece din El se nasc toate ființele, intelectul activ este al doilea, supunându-i-se prin urmare Cuvântului originar. Și asta datorită uniunii acestei Lumi cu primul ei Creator, din care ies cu adevărat toate cu lucrurile vii.

În consecință, Lumea este imaginea lui Dumnezeu; intelectul activ este imaginea lumii; sufletul, imaginea

intelectului; iar cuvântul, imaginea sufletului nostru, care acționează asupra tuturor lucrurilor naturale în mod natural, deoarece Natura este lucrarea ei corespunzătoare, și fiecare dintre acestea le desăvârșește pe următoarele, așa cum Tatăl își desăvârșește Fiul, și nici un lucru nu poate exista fără un altul precedent, deoarece depind unul de celălalt, printr-un fel de dependență ordonată, astfel încât, dacă unul este corupt, se întoarce în cel care era înaintea lui, până ajunge în cer, și de acolo în sufletul universal, și în cele din urmă în intelectul activ, prin care există toate celelalte creaturi, și care se află în principalul autor, care este Cuvântul creator al lui Dumnezeu, în care se întorc toate lucrurile.

Astfel, atâta timp cât sufletul nostru transmite lucruri minunate corpurilor inferioare, el trebuie să respecte originile lor, pentru a putea fi întărit și arătat prin ele, și pentru a putea primi puterea de acțiune la fiecare treaptă, chiar de la primul Creator.

De aceea trebuie să fim mai atenți în contemplarea sufletelor stelelor decât a corpurilor acestora, și a Lumii Supracerești și Inteligente, decât a Lumii materiale, deoarece prima este mai nobilă, iar fără mediul ei, nu se poate ajunge la influența lucrurilor superioare.

De exemplu, Soarele este regele stelelor, cel mai plin de lumină, dar pe care o primește de la Lumea inteligentă de deasupra stelelor, deoarece sufletul său poate primi cel mai bine splendoarea inteligentă.

Prin urmare, cel care dorește să atragă influența Soarelui, trebuie să-l contemple, nu doar prin speculația luminii exterioare, ci și a celei interioare.

Acest lucru nu-l poate face nici un om decât doar dacă își întoarce sufletul spre Soare și devine ca el, înțelegându-i lumina inteligentă cu o privire intelectuală, așa cum ochiul material percepe lumina sensibilă.

Omul va fi cuprins de lumina Soarelui primită de la Sfera Divină, înzestrându-l pe cel din urmă cu puterea

intelectului. Fiind ajutat de acesta, el atinge astfel strălucirea supremă, din care iau naștere toate formele.

Atunci când omul primește gradul suprem de lumină, sufletul acestuia atinge perfecțiunea și devine asemenea spiritelor Soarelui, atingând virtuțile și ilustrațiile virtuților supranaturale și bucurându-se de puterea lor, doar dacă va avea încredere în Primul Creator.

De aceea, în primul rând trebuie să cerem ajutor de la Primul Creator și să ne rugăm nu doar cu gura, ci și cu o gestică religioasă și un suflet rugător, în continuu și sincer, ca să ne lumineze mintea și să ne alunge din suflete întunericul care devine din ce în ce mai mare din cauza corpurilor noastre.

Sfârșit

CUPRINS

PARTEA I	3
MAGIA NATURALĂ	3
DESPRE FILOSOFIA OCULTĂ	3
Viața lui Henrich Cornelius Agrippa	7
Introducere	
Agrippa către Robert Childe	9
Agrippa către cititor	11
Agrippa către Trithemius	14
Johannes Trithemius către Agrippa	17
Agrippa către Contele de Wyda	19
CARTEA ÎNTÂI	24
FILOSOFIA OCULTĂ SAU MAGIA	24
PARTEA I	24
Despre cum colecționează magicienii virtuțile din lumea tripartită, se prezintă în aceste trei cărți	24
Despre magie, părțile ei componente și despre cum trebuie să fie calificați profesorii care o predau	25
Cele patru Elemente, calitățile lor și amestecurile reciproce	29
Oconsiderație tripartită a elementelor	31
Despre natura minunată a Focului și a Pământului	33
Despre natura minunată a Apei, Aerului și Vântului ...	36
Despre tipurile de componente, relația lor cu Elementele și relația dintre Elementele însele cu sufletul, simțurile și dispozițiile oamenilor	44
Despre cum Elementele se află în ceruri stele, diavoli, îngeri și, în final, în însuși Dumnezeu	46
Despre virtuțile lucrurilor naturale, ce depind în mod nemijlocit de elemente	48
Despre virtuțile oculte ale lucrurilor	50

Despre cum virtuțile oculte sunt induse diferitelor tipuri de lucruri prin idei, cu ajutorul Sufletului Lumii și a razelor stelelor și despre care lucruri posedă mai mult această virtute	52
Despre cum se face că virtuțile particulare sunt induse în indivizi particulari, chiar din aceeași specie	54
De unde provin virtuțile oculte ale lucrurilor	56
Despre Spiritul Lumii, ce este și cum unește virtuțile oculte cu subiecții corespunzători prin intermediul mediului	60
Despre cum trebuie să descoperim și să examinăm virtuțile lucrurilor prin metoda asemănării	62
Despre cum acțiunea mai multor virtuți trece dintr-un lucru într-altul și este comunicată la fel	65
Despre cum sunt testate și descoperite virtuțile lucrurilor prin dușmănie și prietenie	66
Despre cum sunt testate și descoperite virtuțile lucrurilor prin dușmănie și prietenie	
DESPRE FILOSOFIA OCULTĂ	70
CARTEA I	70
PARTEA A II-A	70
Despre înclinațiile dușmăniilor	70
Despre cum sunt testate și descoperite virtuțile lucrurilor, aflate în ele în mod specific sau în orice individ, prin intermediul darului special	73
Virtuțile naturale se află în unele lucruri în întreaga lor substanță, iar în alte lucruri numai în anumite părți și membre	74
Despre virtuțile lucrurilor care se află în acestea doar pe timpul vieții lor și rămân astfel în ele chiar și după moartea lor	76

Despre cum lucrurile inferioare sunt supuse corpurilor superioare și cum corpurile, acțiunile și dispozițiile oamenilor sunt atribuite stelelor și Semnelor zodiacale	78
Despre cum putem ști care lucruri naturale se află sub stele și care lucruri se află sub Soare, și sunt numite solare	81
Despre care lucruri sunt lunare sau se află sub influența Lunii	85
Despre care lucruri sunt saturniene sau se află sub influența lui Saturn	87
Despre care lucruri se află sub influența lui Jupiter și sunt numite jupiteriene	88
Despre care lucruri se află sub influența lui Marte și sunt numite marțiene	89
Despre care lucruri se află sub influența lui Venus și sunt numite veneriene	90
Lucruri care se află sub influența lui Mercur și sunt numite mercuriene	91
Despre faptul că întreaga lume sublunară și acele lucruri care se află în ea sunt repartizate planetelor	92
Despre cum provinciile și regatele sunt repartizate planetelor	93
Despre care lucruri se află sub influența Semnelor zodiacale, a Stelelor fixe și a imaginilor acestora	94
Despre pecetea și caracterul lucrurilor naturale	97
Figurile Literelor Divine	99
Despre cum putem atrage influențele și virtuțile corpurilor cerești cu ajutorul lucrurilor naturale și a virtuților acestora	101
Despre amestecul reciproc al lucrurilor naturale și beneficiile acestora	102
Despre unirea lucrurilor amestecate și introducerea unei forme mai nobile	

și a simțurilor vieții	104
Despre cum putem atrage anumite daruri cerești și vitale prin pregătiri naturale și artificiale specifice	105
Despre cum putem atrage nu numai darurile cerești și vitale, ci și anumite daruri intelectuale și divine	108
Despre cum putem stârni zeii lumii și spiritele lor aservite prin anumite probleme ale Lumii	110
Despre legături, felul lor și despre cum se fac ele de obicei	111
Despre vrăjitorii și puterea lor	112
Despre virtuțile minunate ale anumitor tipuri de vrăjitorii	114
Despre modul de acțiune și puterea parfumurilor și substanțelor gazoase	119
Compoziția anumitor vapori specifici planetelor	122
Despre substanțe de curățire, unguente, poțiuni de dragoste și virtuțile acestora	124
FILOSOFIA OCULTĂ	127
CARTEA I	127
PARTEA A III-A	127
Despre legături și suspensii naturale	127
Despre inele magice și compoziția acestora	129
Despre puterea locurilor și locurile corespunzătoare fiecărei stele	130
Despre lumină, culori, lumânări și lămpi și căror stele, zodii și elemente le sunt atribuite mai multe culori	132
Despre fascinație și arta fascinației	136
Despre anumite observații care au puteri extraordinare	138
Despre înfățișare și gest, obiceiul și ținuta corpului și căror stele le corespund - cum	

au apărut fiziognomia, metoscopia și chiromanția, artele divinației	141
Despre Divinație și felurile ei	144
Despre diverse animale și alte lucruri care au o semnificație în augurii	147
Despre cum sunt verificate auspiciile prin lumina instinctului natural și câteva reguli de descoperire a acestora	155
Despre clarviziunile fulgerelor și trăsnetelor și cum sunt interpretate lucrurile monstruoase și prodigioase	161
Despre geomație, hidromanție, aeromanție și piromanție, patru divinații ale elementelor	163
Despre însuflețirea morților și a celor adormiți sau care hibernează mulți ani	166
Despre divinație prin interpretarea viselor	170
Despre nebunie și divinațiile făcute când oamenii sunt în stare de veghe și despre puterea umorii melancolice prin care spiritele sunt câteodată induse în corpurile umane	171
Despre formarea oamenilor, a simțurilor externe, cât și a celor interne, și a minții, și despre apetitul întreit al sufletului și pasiunile voinței	176
Despre pasiunile minții, sursa lor originară, diferențe și genuri	180
Despre cum pasiunile minții își schimbă corpul specific, modificându-i contingențele și mutându-i spiritul	182
DESPRE FILOSOFIA OCULTĂ	184
CARTEA I	184
PARTEA A IV-A	184
Despre cum pasiunile minții schimbă corpul prin imitare, în urma unei asemănări, despre transformarea și translocarea oamenilor și forța pe care o posedă puterea imaginației,	

nu doar asupra corpului, ci și asupra sufletului	184
Despre cum pasiunile minții pot acționa asupra altui corp	187
Despre cum pasiunile minții sunt ajutate de sezonul ceresc și cât de necesară este constanța minții în orice acțiune	189
Despre cum mintea omului se poate uni cu mintea stelelor și inteligențele corpurilor cerești și, împreună, pot imprima anumite virtuți minunate lucrurilor inferioare	191
Despre cum mintea noastră poate schimba și uni lucrurile inferioare de scopurile pe care le dorim	192
Despre vorbire și virtutea ocultă a cuvintelor	193
Despre virtutea numelor proprii	195
Despre numeroasele cuvinte unite la un loc în propoziții și versuri, și despre virtuțile și atribuțiile farmecelor	197
Despre puterea minunată a descântecelor	199
Despre virtutea scrisului și crearea imprecațiilor și a inscripțiilor	202
Despre proporție, corespondență și reducerea literelor la semnele cerești și planete, conform diferitelor limbi, și tabelul corespunzător	203
FILOSOFIA OCULTĂ	211
CARTEA A II-A	211
MAGIA CEREASCĂ	211
Dedicație	211
Despre necesitatea învățaturii matematice și a numeroaselor lucrări minunate realizate doar cu ajutorul artelor matematice	211
Despre numere, puterea și virtutea lor	214
Despre cât de mari sunt virtuțile Numerelor, atât în lucrurile naturale, cât și în cele supranaturale	216

Despre Unitate și Ierarhia corespunzătoare	218
Despre Numărul Doi și Ierarhia corespunzătoare	222
Despre Numărul Trei și Ierarhia corespunzătoare	225
Despre Numărul Patru și Ierarhia corespunzătoare	229
Despre Numărul Cinci și Ierarhia corespunzătoare	235
Despre Numărul Șase și Ierarhia corespunzătoare	238
Despre Numărul Șapte și Ierarhia corespunzătoare	241
Despre Numărul Opt și Ierarhia corespunzătoare	253
FILOSOFIA OCULTĂ	256
CARTEA A II-A	256
PARTEA A II-A	256
Despre Numărul Nouă și Ierarhia corespunzătoare	256
Despre Numărul Zece și Ierarhia corespunzătoare	259
Despre Numărul Unsprezece și numărul doisprezece; cu o ierarhie dublă a Numărului Doisprezece - cabalistică și orfică	263
Despre Numerele mai mari de Doisprezece, puterile și virtuțile acestora	266
Despre semnele Numerelor, localizate în anumite gesturi	271
Despre diferitele Semne ale Numerelor observate la romani	274
Despre semnele figurilor grecilor	275
Despre semnele iudeilor și caldeenilor și alte semne ale magicienilor	277
Despre Numerele atribuite Literelor și la fel prin divinație	280
Despre Numerele consacrate zeilor și care dintre ele sunt atribuite acestora și care sunt atribuite elementelor	283
Despre tabelele planetelor, virtuțile și formele acestora, și care Nume Divine, Inteligențe și Spirite, le corespund lor	285
Numele divine ce corespund lui Saturn	289
Numele divine ce corespund lui Jupiter	290

Heinrich Cornelius Agrippa	Cartea Filosofiei Oculte 1
Numele divine ce corespund lui Marte	290
Numele divine ce corespund Soarelui	291
Numele divine ce corespund lui Venus	291
Numele divine ce corespund lui Mercur	291
Numele divine ce corespund Lunii	292
Tabelul în semnele lui Saturn	293
Tabelul lui Saturn în semne ebraice	294
Tabelul în semnele lui Jupiter	295
Tabelul lui Jupiter în semne ebraice	296
Tabelul în semnele lui Marte	297
Tabelul lui Marte în semne ebraice	298
Tabelul în semnele Soarelui	299
Tabelul Soarelui în semne ebraice	300
Tabelul în semnele lui Venus	301
Tabelul lui Venus în semne ebraice	302
Tabelul în semnele lui Mercur	303
Tabelul lui Mercur în semne ebraice	304
Tabelul în semnele Lunii	305
Tabelul Lunii în semne ebraice	306
Despre figurile și corpurile geometrice, prin care virtute sunt acestea puternice în magie și care sunt corespunzătoare fiecărui Element și cerului	307
Despre armonia muzicală, forța și puterea acesteia	310
Despre sunet și armonie, și acțiunile minunate care decurg din ele	312
Privitor la acordul acestora cu corpurile cerești și care armonie și sunet corespunde fiecărei stele	314
Despre proporție, măsură și armonia corpului omenesc	319
Despre alcătuirea și armonia sufletului omenesc	332
Despre observarea corpurilor cerești, necesară în fiecare lucrare de magie	334
Când au planetele cea mai mare influență	336
Despre observarea stelelor fixe	

și a naturilor acestora	337
Despre Soare și Lună, și considerațiile magice ale acestora	339
Despre cele douăzeci și opt de Case ale Lunii și virtuțile acestora	342
Despre mișcarea reală a corpurilor cerești, care se observă în a opta Sferă, și despre temeiul orelor planetare	347
Despre cum unele lucruri artificiale cum sunt imaginile, peceteile și altele asemănătoare, pot obține unele virtuți de la corpurile cerești	349
Despre imaginile Zodiacului și care virtuți pe car	350
Despre iconografia decanilor și acele imagini care sunt în afara Zodiacului	352
Despre imaginile lui Saturn	357
Despre imaginile lui Jupiter	358
Despre imaginile lui Marte	359
Despre imaginile Soarelui	359
Despre imaginile lui Venus	360
Despre imaginile lui Mercur	361
Despre imaginile Lunii	361
Despre imaginile Capului și Cozii Dragonului Lunii	362
Despre imaginile Caselor Lunii	363
Despre imaginile stelelor Behenian fixe	367
Despre figurile geomantice, care se află la mijloc, între imagini și caractere	369
Despre imagini, a căror figură nu se aseamănă cu nici o figură cerească, ci cu aceea pe care o dorește mintea magicianului	372
Despre anumite observații cerești și practica unor imagini	373
Despre caracterele care sunt făcute după regula și asemănarea figurilor cerești și cum sunt deduse din figurile geomantice	378

cu ajutorul tabelului corespunzător	
Despre caracterele extrase chiar din lucruri, după o anumită asemănare	383
Caracterele stelelor fixe	384
Despre faptul că nici o divinație nu este perfectă fără astrologie	387
Despre întâmplare, când și prin ce virtute a divinației se întâlnesc acestea	389
Despre Sufletul Lumii și al corpurilor cerești, conform tradițiilor poeților și filosofilor	392
Același lucru este confirmat și prin rațiune	393
Despre faptul că Sufletul Lumii și sufletele cerești sunt raționale și fac parte din înțelegerea divină	395
Despre Numele corpurilor cerești și cum guvernează acestea lumea inferioară, adică omul	396
Despre cei șapte Guvernatori ai Lumii, planetele, și despre diferitele lor nume care servesc discursurilor magice	399
Despre faptul că imprecățiile umane își lasă amprenta în mod natural asupra lucrurilor externe; și despre cum mintea oamenilor ascende prin fiecare grad de dependență la lumea inteligibilă și devine asemenea spiritelor sublime și inteligențelor	403
CUPRINS	408

Editura Esoteris face cunoscut cititorilor săi!

Anunț important!

Începând din acest moment toate comenzile de carte făcute direct la Editura Esoteris vor beneficia de reduceri de preț de 10% în funcție de valoarea comenzilor făcute, îndeosebi pentru membrii Clubului Esoteris (vezi mai multe detalii la rubrica *Club Esoteris* accesând adresa web site-ului Editurii Esoteris, www.esoteris.ro).

Membrii Clubului Esoteris, care vor face comenzi direct la Editură, vor beneficia de următoarele facilități:

Obținerea unui discount de 10% pentru comenzile mai mari de 100 lei pentru membrii Clubului Esoteris.

Numai Editura Esoteris poate face aceste reduceri substanțiale de prețuri pentru toți cumpărătorii și cititorii ce vor face comenzi direct la depozitul nostru (tel/fax 0232.266.169 și mob. 0721.182.620; 0720.537.972). Numai la Editura Esoteris găsiți toate cărțile scrise de Christian & Miriam Dikol.

Taxele poștale sunt suportate integral de Editura Esoteris pentru comenzile ce depășesc suma de 100 lei pentru membrii Clubului Esoteris.

Pentru comenzile sub această valoare, destinatarul va plăti taxe poștale în valoare de 5-10 lei în funcție de cuantumul comenzii și adresa la care se livrează comanda.

Comenzile vor fi livrate prin poștă în termen de 3-4 zile lucrătoare din momentul efectuării lor, iar plata se va face ramburs - la ridicarea coletului poștal.

Dacă nu ați primit avizul de înștiințare după acest termen, va trebui să vă informați la oficiul poștal de care aparțineți.

La ridicarea coletului și efectuarea plății vă rugăm să solicitați chitanță pentru suma plătită.

MAGAZIN VIRTUAL ESOTERIC

www.occultshop.biomagikstar.ro

Faci Comandă Online

și primești produsele prin poștă, făcând plata
ramburs

- Cărți Esoterice	- Talismane din Argint
- Books of Shadows	- Pantacle și Talismane
- Cărți de Tarot	- Talismane Alchemy Gothic
- Galeria de Cristale	- Inele Alchemy Gothic
- Pandantive din Cristale	- Bijuterii din Cristale
- Bijuterii Exotice	- Pandantive Exotice
- Penduluri	- Bijuterii din Argint
- Instrumente Radiesteze	- Feng Shui
- Instrumente Magice	- Accesorii

ȘCOALA DE ÎNȚIERE HERMETICĂ „CHRISTIAN & MIRIAM DIKOL”

CURSURI de Magia Ritualurilor (pregătirea, organizarea și desfășurarea **ritualurilor magice** cu ajutor astral pentru: exorcisme, purificări și protecție magică antimalefică, protecția bunurilor personale, sănătate, iubire, căsătorie, câștiguri financiare, refacerea sporului casei, comunicări astrale, etc.)

CURSURI de Vindecare cu ajutorul cristalelor, a medicilor din astral, câmpului energetic și a canalului de lumină și energii astrale.

CURSURI de Radiestezie Infoenergetică.

CURSURI de Channeling.

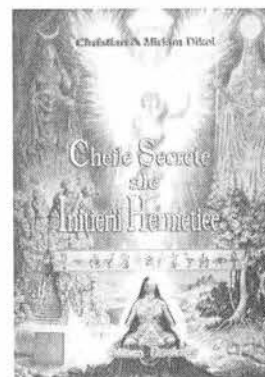
CĂRȚI ȘI MANUALE EZOTERICE

CHEILE SECRETE ALE ÎNȚIERII HERMETICE *Christian & Miriam Dikol*

Operațiile magice sunt exercițiul unei puteri naturale, dar superioară forțelor obișnuite ale NATURII. Ele sunt rezultatul unei științe și ale unei îndeletniciri care exaltă voința umană deasupra limitelor comune. Vrei să stăpânești peste tine și peste ceilalți, învață să vrei!

Învață să vrei, să afli și să poți! Și atunci când vei afla, învață să taci, căci tăcerea este cea mai mare putere a magului.

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

CHEILE SECRETE HERMETICE *Christian & Miriam Dikol*

Inițierea în templul Lui Osiris era un antrenament treptat al întregii ființe omenești către culmile amețitoare ale Spiritului, de unde poate fi dominată viața. Ca să ajungi la o asemenea desăvârșire, spuneau vechii înțelepți de atunci, omul are nevoie de o schimbare esențială a ființei sale fizice, morale și intelectuale. Ori această prefacere nu este cu puțință decât printr-un exercițiu simultan al voinței, al intuiției și al raționamentului.

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

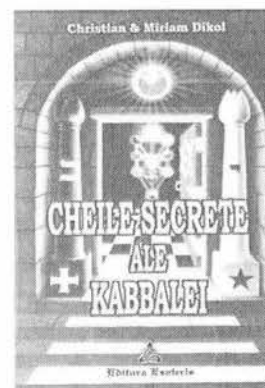

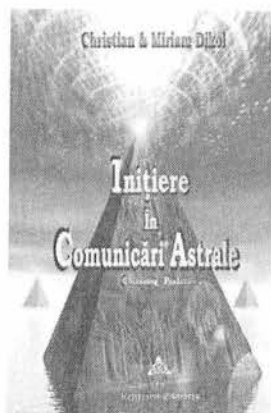
CHEILE SECRETE ALE KABBALEI *Christian & Miriam Dikol*

Trecând prin această carte în mod conștiincios, kabbalistul va avea deodată impresia unui miracol, a unei comori imense așezată în inima sa de Providență Divină, când, drept răsplată pentru eforturile sale, Adevăratul Nume al Lui Dumnezeu îi va fi revelat în mod spontan.

Și această răsplată extrem de înaltă este acordată tuturor cercetătorilor Adevărului.

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

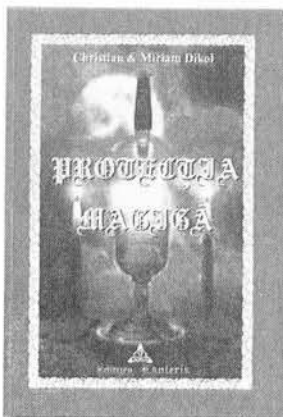

INIȚIERE ÎN COMUNICĂRI ASTRALE *Christian & Miriam Dikol*

Această carte este o achiziție valoroasă pentru cititorul interesat și îi va da satisfacții nebănuite. Deschiderea canalului propriu de energii și lumină cu Astralul Superior este un lucru deosebit în viața spiritului întrupat, conferindu-i posibilități nebănuite de a comunica cu confrății săi, spiritele oamenilor liberi din Astral, de a cunoaște mai bine Lumea Spirituală și Universul, introducându-l în lumea Inițiaților Magiei Albe.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

În **PROTECȚIA MAGICĂ** găsiți toate ceremoniile și ritualurile magice de care aveți nevoie pentru exorcisme și purificări, protecție antimalefică, refacerea stării de sănătate și a sporului casei, influențarea benefică a viitorului, karmei, soartei și destinului, iubirii, căsătoriei, afacerilor.

Am adunat într-o singură carte ritualurile benefice de Magie Albă și tehnicile ascunse până acum publicului, pe care vi le oferim ca să învățați singuri cum să vă protejați împotriva răului malefic.

TETRAGRAMMATON יהוה este Stăpânul

Elementelor: י Foc; ה Apă; ו Aer; ה Pământ.

Prețul cărții : 43,6 lei cu TVA inclus.

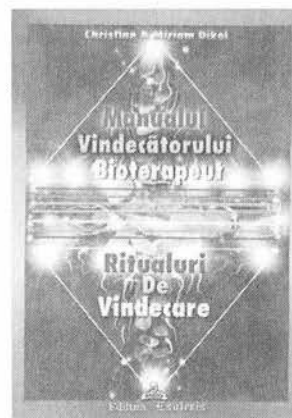
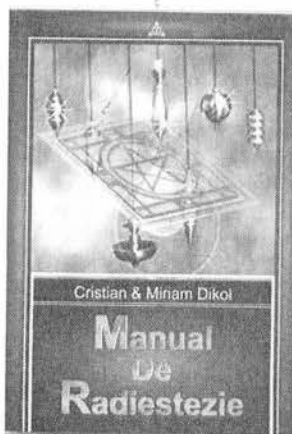
MANUAL DE RADIESTEZIE

Christian & Miriam Dikol

Radiestezia este arta de a utiliza indicatoarele radiesteze (nuiaua, bagheta, pendulul, ansa și raportorul) făcând să intervină puterea și voința Spiritului pentru a descoperi tot ceea ce este ascuns facultăților raționale.

Manualul le este necesar tuturor celor care vor să se inițieze corect în acest domeniu, este practic și eficient pentru întreprinzătorii care vor să acceseze necunoscutul și întâmplările Lumii materiale și pe cele ale entităților și duhurilor Lumii Spirituale.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

MANUALUL VINDECĂTORULUI BIOTERAPEUT *Christian & Miriam Dikol*

Este o lucrare profesionistă din care puteți să învățați cum anume să procedați și ce instrumente să folosiți ca să deschideți canalele de energii și lumină cu Astralul Superior, atât de necesare vindecărilor, cum anume să faceți purificarea și curățarea rețelilor energetice ale pacienților folosind energia vitală, să le deschideți centrii și porțile de vibrație, optimizându-i, ca mai apoi să-i echilibrați cu fluidele necesare și să le asigurați protecții energetice sigure și calificate.

Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus.

MISTERELE PRACTICILOR DIVINATORI

Christian & Miriam Dikol

Dezvăluite într-o carte specială despre divinații: Astrologie, Tarot, pendulism, ghicit, vise, chiromantie, numerologie, meditație, psihometrie, superstiții, spiritism, practicile divinatorii au la origine mesaje spirituale, demonstrând că orice eveniment din planul material are o semnificație.

Descifrarea viselor, metoscopia și chiromanția, hidromanția și ghicitul, geomanția și cartomanția impun o atitudine specială pentru fiecare operator.

Dintre toate oracolele, Tarotul este cel mai surprinzător în răspunsurile sale.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

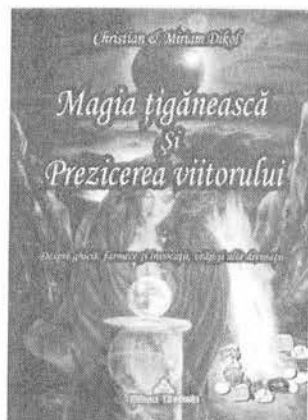
CEREMONIALURI ȘI RITUALURI MAGICE *Christian & Miriam Dikol*

Majoritatea ritualurilor magice cunoscute sunt mistificări sau enigme, dar noi vom ridica, pentru prima oară, vâlul sanctuarului ocult.

Autorii vă oferă această lucrare înțelesebi pentru studiu și analiză și pentru a vă învăța cum să vă apărați de tot răul din Lume.

Cartea a fost scrisă în scopul de a vă îndemna să nu folosiți Magia pentru a vă răzbuna.

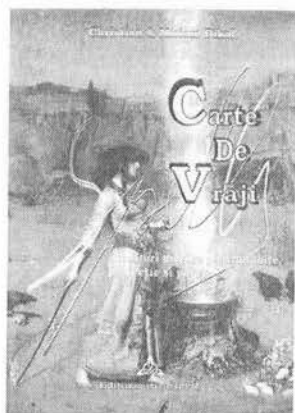
Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus.

MAGIA ȚIGĂNEASCĂ ȘI PREZICEREA VIITORULUI *Christian & Miriam Dikol*

Pe vremuri, vrăjitoarele se adunau la răscruce de drumuri sau pe câmpii, unde-și fierbeau poțiuni magice, căci leacurile, filtrele de dragoste și descântecele, făcute mai ales de sărbători, pe lună plină, precum și apele magice făceau parte din puterea unei vrăjitoare adevărate. Există ceva miraculos în ghicitul țigănesc. Dacă pot vrăjitoarele țigănci să prevadă viitorul celor care le solicită ajutorul, veți afla răspunsul citind această carte.

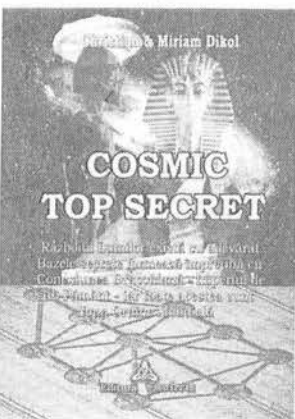
Prețul cărții : 28,5 lei, cu TVA inclus.

CARTE DE VRĂJI 1 *Christian & Miriam Dikol*

Ghicitorii și ghicitoarele acreditate au întotdeauna o poliție secretă care-i informează despre viața intimă și obiceiurile clienților. Ghicirea unor evenimente viitoare nu este posibilă decât pentru cei care lucrează în lumina astrală. Ghicitorul poate îmbrățișa, printr-o singură intuiție, tot ce un om a stărnit (*ură sau iubire*) în jurul lui; el poate să-i citească intențiile din gând, poate să prevadă obstacolele ce le va întâlni în cale și moartea violentă care-l așteaptă.

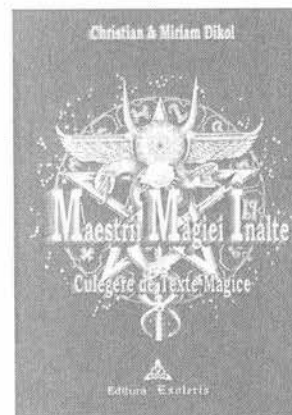
Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus.

COSMIC TOP SECRET *Christian & Miriam Dikol*

De mai mulți ani, cercetătorii fenomenelor paranormale s-au devotat specializării la limita investigațiilor științifice. Câteva dintre aceste variate cercetări din domeniile ultimei frontiere, în funcție de interesul și de aria ce o cuprind sunt: fenomenele UFO, investigațiile psihotronice, mutilările de animale, vampirismul, oameni în negru, conspirațiile, asasinatele, societățile secrete, anomaliile subpământene; legende; clonarea, răpirile, controlul minții.

Prețul cărții: 43,6 lei cu TVA inclus.

MAESTRII MAGIEI ÎNALTE *Christian & Miriam Dikol*

Neofitele, care ai început lectura acestei cărți, dacă vrei s-o urmezi până la capăt, ea va face din tine un monarh sau un smintit. Deci poți să faci cu acest volum ce dorești, dar nu vei putea nici să-l disprețuiești, nici să-l uiți. Dacă ești curat, el îți va fi lumina; dacă ești puternic, el îți va fi armura; dacă ești sfânt, el îți va fi religia; dacă ești înțelept, el îți va conduce pașii spre înțelepciunea înaltă și spre lumină.

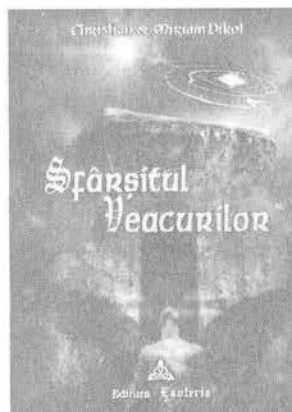
Prețul : 43,6 lei cu TVA inclus.

SFÂRȘITUL VEACURILOR vol. 1 *Christian & Miriam Dikol*

Următoarea fază a inițierii voastre personale tocmai a început. Pergamentul care se va desfășura în fața voastră va rezona profund, declanșând amintiri vechi dinaintea timpului nașterii voastre, dar setate în memoria ancestrală a spiritului vostru, oferindu-vă cheia recăstigării proprii libertăți într-o lume care devine din ce în ce mai mult o închisoare perceptuală a fricii și anxietății.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

SFÂRȘITUL VEACURILOR vol. 2 *Christian & Miriam Dikol*

Marea Piramidă este construită deasupra celui mai puternic vârtej de pe întreaga Planetă, unde liniile tetraedului, cubului, octaedrului, dodecaedrului și icosaedrului se intersectează. Motivul pentru care acesta este punctul de echilibru gravitațional al continentelor Lumii este faptul că structura cristalină armonică a vibrațiilor Pământului le-a aranjat astfel, în aceeași manieră în care a curbat Pământul în jurul Deltei Nilului.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

RITUALURI MAGICE CU LUMÂNĂRI *Christian & Miriam Dikol*

Farmecele cu lumânări sunt ușor de practicat, nu este nevoie de experiență pentru a dobândi rezultate bune, concentrarea este ușor de realizat iar obiectele necesare magiei cu lumânări sunt ușor de găsit. Dacă ați ales vraja pe care o veți practica trebuie să faceți rost de numărul necesar de lumânări și de suporturi pentru lumânări.

Lumânările trebuie să aibă culoarea adecvată ritualului. În vrajă trebuie să fie specificată ziua în care veți începe ritualul.

Prețul cărții: 55 lei cu TVA inclus.

CRISTALE VINDECĂTOARE *Christian & Miriam Dikol*

Daruri ale Divinității, create de Inteligența Supremă, cristalele nu sunt doar simple minerale, căci ele au o vibrație deosebită, fiind parcă însușite de spiritele care sălășluiesc în fiecare din ele.

Purtând un cristal la nivelul inimii acesta va înlătura blocajele emoționale stimulând timusul și centrul corpului mental, asigurându-vă concomitent protecția împotriva atacurilor spiritiste - malefice și a gândurilor negative îndreptate împotriva dvs.

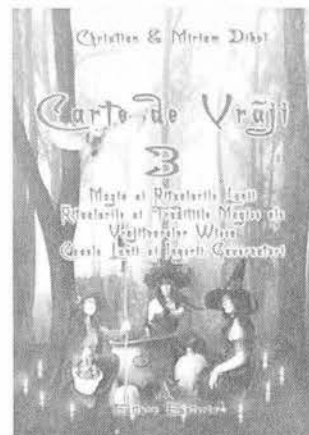
Prețul cărții: 65 lei cu TVA inclus.

CARTE DE VRĂJI 2 *Christian & Miriam Dikol*

Magicianul stăpânește forțele naturale, ca și pe cele supranaturale, în momentele practicării riturilor magice, care acționează direct, fără mijlocirea vreunui agent spiritual.

Farmecele, vrăjile și blestemele sunt formule magice foarte asemănătoare descânteceilor, de care le deosebește scopul pentru care sunt invocate. Ele se bazează, ca și descântecele, pe puterea magică a cuvântului. **Prețul cărții: 55 lei cu TVA inclus.**

Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus.

CARTE DE VRĂJI 3 *Christian & Miriam Dikol*

Acumularea și direcționarea forțelor subtile ale Lunii este una dintre artele Vrajitoriei. Magia lunară este o artă personală, chiar dacă există mari linii de urmat. În timpurile străvechi, vrăjitoarele și vrăjitorii luau poziții de preotese și preoți ai Lunii. În anumite regiuni litorale, și pe insule, aceștia erau preoți și preotese ale mării ...

- Magia Lunii
- Ritualurile Vrajitoarelor Wicca
- Tradițiile Magice ale Vrajitoarelor Wicca
- Casele Lunii și Îngerii Guvernator
- Vraji, descântece, farmece

Prețul cărții: 70 lei cu TVA inclus.

AUTORI CELEBRI

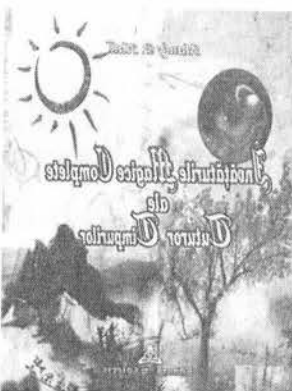
ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURIOR vol. 1

Manly P. Hall

S-au scris numeroase volume și comentarii cu privire la sistemele secrete ale filozofiei existente în lumea antică, însă adevărurile fără vârstă despre viață, precum și mulți dintre cei mai mari gânditori ai Pământului, au fost îndeobște îmbrăcate în veșminte ponosite.

Lucrarea actuală le redă strălucirea de odinioară.

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURIOR vol. 2

Manly P. Hall

Cartea aceasta constituie introducerea dedicată afirmației că „ceea ce este ascuns în imagini emblematice, alegorii și ritualuri ale anticilor, este o doctrină secretă privitoare la misterele lăuntrice ale vieții, doctrină care a fost conservată în totalitate într-o mică fâșie a minților inițiate de la începutul Lumii”.

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

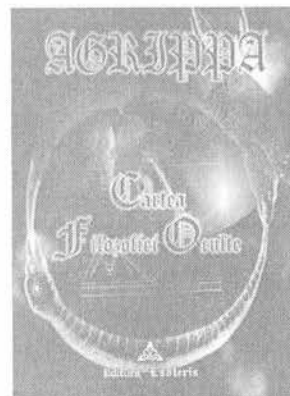

ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURIOR vol. 3

Manly P. Hall

Există un munte situat în mijlocul Pământului sau în Centrul Lumii, care este deopotrivă mare și mic. Este deopotrivă moale, aspru și pietros. Este departe și totuși foarte aproape, însă invizibil, căci aceasta a fost porunca lui Dumnezeu. Aici sunt ascunse cele mai importante comori pe care Lumea nu știe să le prețuiască. Acest Munte este bântuit de bestii feroce și de păsări lacome care fac ca drumul să fie dificil și periculos.

Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

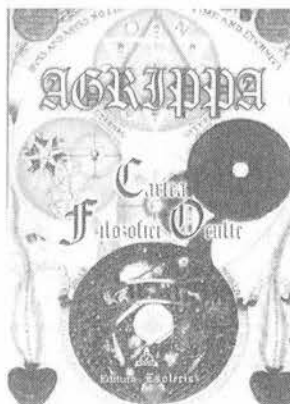

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE vol. 1 *Heinrich Cornelius Agrippa*

„Numai pentru voi fii ai doctrinei și ai învățăturii am scris această operă. Cercetați atent cartea, concentrați-vă asupra acelei intenții pe care am presărat-o și am strecurat-o în mai multe locuri; ceea ce am lăsat să rămână ascuns într-un loc, am arătat în alt loc, ca să poată fi înțeles de înțelepciunea voastră.”

(Cornelius Agrippa)

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

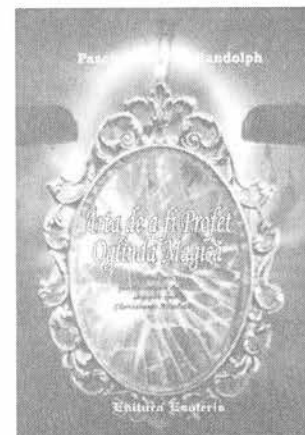

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE vol. 2 *Heinrich Cornelius Agrippa*

„A apăra regate, a descoperi adunărilor secrete ale oamenilor, a învinge dușmanii, a elibera captivii, a mări bogățiile, a procura favorurile oamenilor, a distruge bolile, a conserva sănătatea, a prelungi viața, a reinnoi tinerețea, a prezice evenimentele viitoare, a vedea și a cunoaște lucruri îndeplinite la mare distanță, și altele la fel, toate prin virtutea influențelor superioare, pot părea drept lucruri incredibile.”

(Cornelius Agrippa)

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

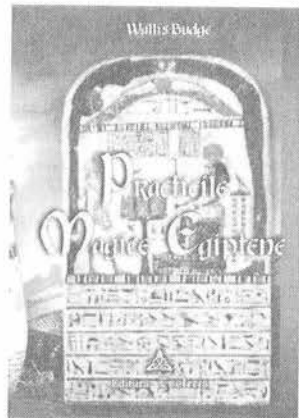

ARTA DE A FI PROFET OGLINDA MAGICĂ *Paschal Beverly Randolph*

Există numeroase rețete pentru prepararea oglinzilor magice; dar cea mai bună oglindă magică este inutilă pentru cel care nu are capacitatea clarviziunii.

Cea mai bună oglindă magică este sufletul, care trebuie menținut mereu pur și protejat împotriva prafului, igrasiei și ruginii, pentru a nu se păta și a rămâne perfect clar, capabil de a reflecta lumina spiritului divin în puritatea sa originală.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus

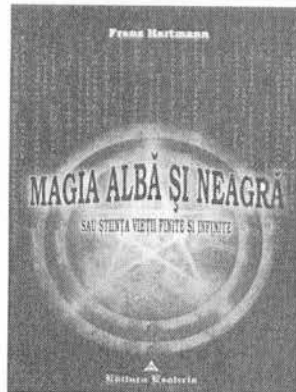

PRACTICILE MAGICE EGIPTENE *Wallis Budge*

Magia egipteană datează din timpul în care locuitorii predinsatici și preistorici ai Egiptului credeau că Pământul, subsolul, aerul și cerul erau populate de nenumărate ființe, vizibile și invizibile, care puteau fi prietenoase sau neprietenoase față de om.

- Ceremonii magice; Cei patru copii ai lui Horus; Formule și vrăji magice; Vechimea practicilor magice în Egipt.

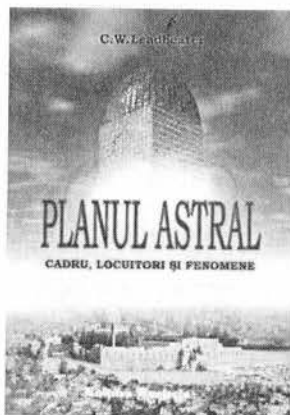
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

MAGIA ALBĂ ȘI NEGRĂ ȘTIINȚA VIETII FINITE ȘI INFINITE *Franz Hartmann*

Tot ce există pe pământ posedă replica sa eterică deasupra pământului, și nu există nimic, oricât de nesemnificativ ar părea în lume, care să nu depindă de ceva superior; astfel încât, dacă părțile inferioare acționează, părțile superioare, care le conduc, reacționează la rândul lor. (*Sohar Wajecae*)

Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus

PLANUL ASTRAL *C.W. Leadbeater*

Deși nu este foarte conștient de aceasta, omul își petrece o bună parte din viață în mijlocul unei lumi nevăzute, vaste și foarte populate.

Atunci când doarme sau este în transă, când simțurile fizice îi sunt temporar suspendate, această altă lume îi este într-o anumită măsură deschisă și lui. Uneori el își va aminti anumite lucruri vagi despre ceea ce a văzut sau a auzit acolo.

Prețul cărții: 21,8 lei cu TVA inclus.

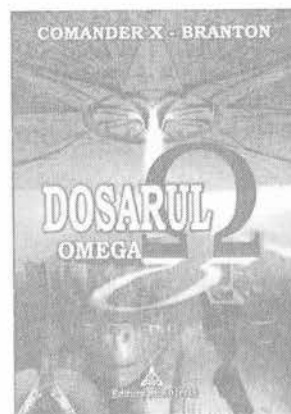

VIETILE NECROMANȚILOR *William Godwin*

- o descriere a celor mai distinse persoane din epocile succesive, care au pretins pentru ei înșiși sau cărora li s-a imputat de către alții, exercitarea puterii magice -

Magie și vrăjire; Vrăjitorie; Magii sau Înțelepții din Răsărit; Divinație; Prevestiri; Chiromanție; Fiziognomie; Interpretarea viselor; Aruncarea sorților; Astrologie; Oracolul de la Delphi.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

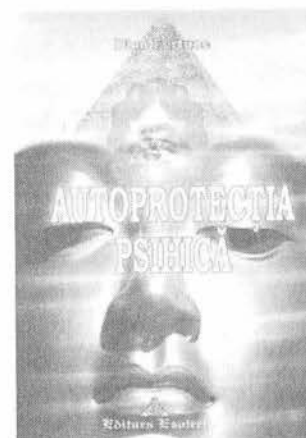

DOSARUL OMEGA *Commander -X- Brandon*

Reptiloizii de pe Alpha Draconis și Rigel Orion pretind că sunt originari din vremurile preistorice și au făcut parte din rasa reptiliană sau sauriană bipedă. Acum ei se află aici pentru a lua înapoi "planeta lor" de la rasa umană. (Branton)

- Bazele Naziste din Antarctica, Războiul tainic, Originea grupului, Discurile zburătoare germane, Războiul extraterestru.

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

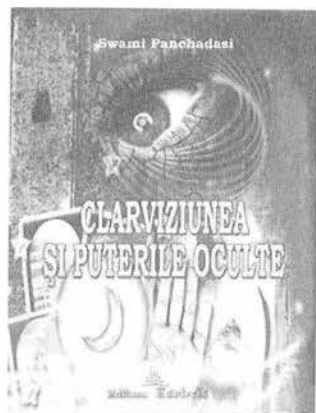
AUTOPROTECȚIA PSIHICĂ *Dion Fortune*

Cea mai comună formă de atac psihic este cea care provine din mintea ignorantă și malignă a oamenilor.

Chiar și persecutorul nostru poate fi o victimă. Atunci când vom da mâna cu acest om noi vom simți un șoc puternic. Persoana de la care emană răul poate să nu fie cea de la care provine acesta.

Pentru apărare noi trebuie să ne bazăm pe metodele umane care sunt destul de eficiente și mai puțin periculoase. (*Dion Fortune*)

Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CLARVIZIUNEA SI PUTERILE OCULTE *Swami Panchadasi*

Sufletul sau mintea este adevăratul cunoscător care devine conștient de lumea exterioară cu ajutorul mesajelor simțurilor.

Dacă mintea nu ar primi aceste mesaje, ea ar fi goală în ceea ce privește obiectele exterioare.

Eliminarea fiecăruia dintre simțuri ar însemna diminuarea părții sufletului. Fiecare simț care este adăugat sporește lumea sufletului.

Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

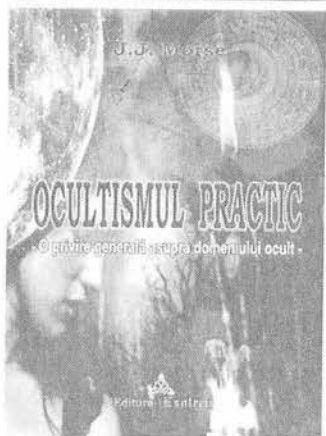

MALLEUS MALEFICARUM *Heinrich Kramer & James Sprenger*

Încă din Antichitate, din timpul primelor grupări sociale, vrăjitoria era considerată un lucru rău, un dușman al Luminii, un aliat al puterilor Întinericului, era asociată cu decăderea și corupția.

Vrăjitoarele au fost vânat, torturate, judecate și arse pe rug sau spânzurate, pe baza unor plângeri datorate geloziei, invidiei sau răzbunării, și rareori datorită unor fapte reale dovedite.

Prețul cărții cu TVA inclus : 43,6 lei.

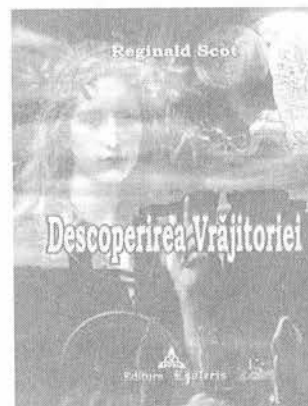
OCULTISMUL PRACTIC *o privire generală asupra domeniului ocult* *J.J. Morse*

Așa cum indică titlul acestei cărți, volumul de față va fi de mare ajutor, deoarece conține multe instrucțiuni legate de aspecte cu mare importanță pentru întreaga omenire.

Învățăturile despre transă și mediumi sunt pline de valoare și de sfaturi chibzuite.

Adevăratul caracter al magiei și vrăjitoriei, este prezentat succint și pe înțelesul tuturor.

Prețul cărții : 16,5 lei cu TVA inclus.

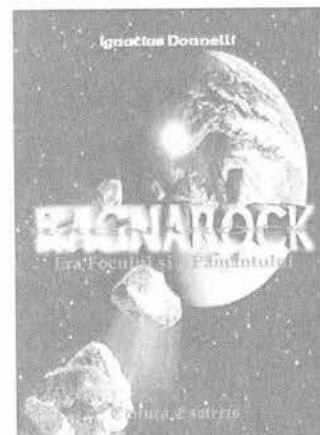

DESCOPERIREA VRĂJITORIEI *Reginald Scot*

Iar în ceea ce privește vrăjile, invocațiile și farmecele, dacă oamenii ar crede mai mult în ceea ce văd, iar nu în poveștile și minciunile bătrânilor, sunt sigur că ei ar înțelege mult mai repede despre ce este vorba de fapt.

Nu este de mirare că vrăjitoarele și invocatorii au succes. Asta este părerea mea și cred că cel mai bine este ca fiecare să ajungă la propriile concluzii în privința acestui domeniu. (Carolus Gallus)

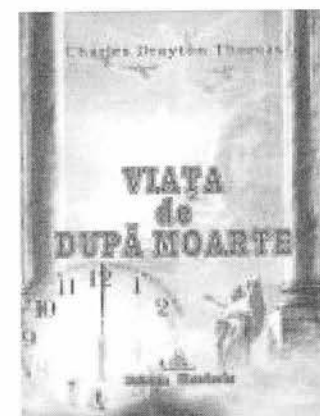
Prețul cărții : 20 lei cu TVA inclus.

RAGNAROK ERA FOCULUI SI A PĂMÂNTULUI *Ignatius Donnelly*

O cometă a izbit Pământul acum mai multe zeci de mii de ani. Acest eveniment a distrus o civilizație care poseda o tehnologie avansată; dezastrul a fost însoțit de catastrofe, urmate de acoperirea norilor și un frig extrem. Omenirea a supraviețuit doar ascunzându-se în peșteri adânci; când a ieșit la suprafață, a trebuit să pornească civilizația de la zero. (J. B. Hare)

Prețul cărții: 43,6 lei cu TVA inclus.

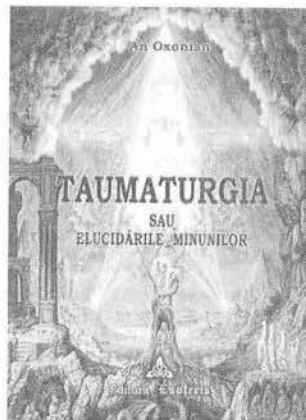
VIAȚA DE DUPĂ MOARTE *Charles Drayton Thomas*

Această carte va fi folositoare dacă va fi citită de către cine trebuie. Există mulți oameni pe care această carte îi va alina, există mulți oameni care caută un semn de la „prieteni lor care au murit”.

Această carte explică cum de am devenit sigur de faptul că vorbesc cu prieteni care au părăsit pământul.

Ea subliniază și descrierea vieții acestora pe tărâmurile de după moarte.

Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

TAUMATURGIA SAU ELUCIDĂRILE MINUNILOR *An Oxonian*

Pot afirma cu încredere că Arta Magiei există în mod sigur. Istoria sacră și profană, autoritatea umană și divină, experimentele cele mai neîndoielnice și excepționale, toate concurează pentru a-i demonstra realitatea.

Pentru a demonstra aceasta, apelăm la agenția ființelor invizibile, de care, în opinia noastră, întreaga Natură este plină. (An Oxonian)

Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CARTEA MAGIEI CEREMONIALE *Arthur Edward Waite*

Arta numită Goetică, cea a incantației, vrăjitoriei, fascinației, iluziilor și imposturilor a ajuns într-un mod oarecum arbitrar să semnifice ultima scăpare în diabolism a Artei mai catolice și generale, care este numită Magia Practică.

Așa cum este o ușă în suflet care se deschide către Dumnezeu, la fel există o altă ușă care se deschide asupra adâncurilor, și nu este nici o îndoială că Sinele intră în adâncuri când ușa este deschisă în mod efectiv.

Prețul: 32,7 lei cu TVA inclus.

CARTEA MEDIUMILOR *Allan Kardec*

Spiritul este Ființa principală, deoarece acesta este cel care gândește și care supraviețuiește trupului, ultimul fiind doar un înveliș, un veșmânt de materie grosieră, pe care spiritul îl aruncă când este vechi.

Dar, în afară de acest înveliș material, spiritul mai are și un al doilea, semi-material, pe care-l unește cu primul la moarte, spiritul aruncând primul înveliș și reținându-l pe al doilea, căruia îi dăm numele de perispirit.

Prețul cărții: 43,6 lei cu TVA inclus.

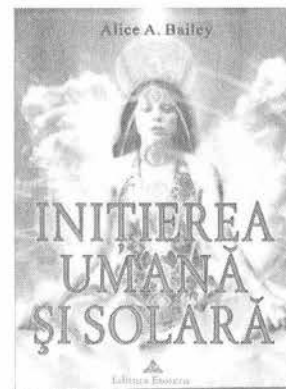
TAROTUL *Arthur Edward Waite*

Cărțile de Tarot sunt astăzi larg răspândite, dar simbolurile lor sunt uneori greșit înțelese. Ele conțin semnificații profunde, care trebuie să fie interpretate adecvat, cu ajutorul cunoscătorilor Artei Divinației.

Acest mic tratat are menirea de a vă ajuta să cunoașteți mai bine tainele adânci ale cărților de Tarot. Tarotul este istoria omului în imagini.

Într-o manieră simplă și pe înțelesul tuturor, sunt abordate trei aspecte: vechimea utilizării acestor metode, simbolismul profund și funcția de divinație a cărților de Tarot.

Prețul cărții cu TVA inclus: 32,7 lei

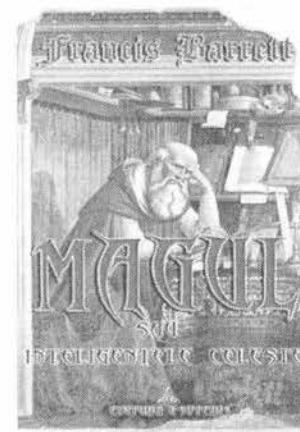
INIȚIEREA UMANĂ ȘI SOLARĂ

Din Punctul de Lumină din Mintea lui Dumnezeu, Lumina să se reverse în mințile oamenilor! Lumina să pogoare pe Pământ.

Din Punctul de Iubire din inima lui Dumnezeu, iubirea să se reverse în inima oamenilor! Hristos să revină pe Pământ.

Fie ca Lumina, Iubirea și Puterea să restabilească Planul Divin pe Pământ!

Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus

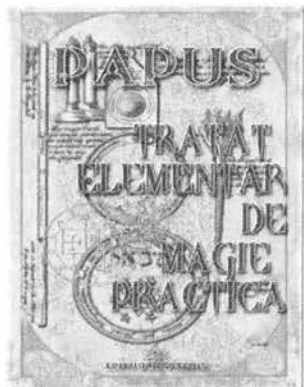

MAGUL CEREMONIALUL MAGIC *Francis Barrett*

MAGUL este una dintre sursele principale pentru studiul ceremoniilor magice fiind, pentru mult timp, una dintre cele mai rare și cele mai căutate cărți de magie din secolele XIX și XX.

Măreța operă a lui Francis Barrett conține cunoștințe profunde de alchimie, astrologie și Kabbală, fiind citată de Zorii Aurii (Golden Dawn) și de alte mișcări oculte și esoterice drept o importantă sursă de inspirație. Scrisă în 1801, în mijlocul Erei Rațiunii, aflată undeva între Newton și Darwin, se poate ca acesta să fie un ultim moment în care o astfel de operă ar fi putut fi compusă.

Prețul cărții : 70 lei cu TVA inclus.

TRATAT ELEMENTAR DE MAGIE PRACTICĂ

Papus

Nu voi face nicio aluzie la numeroasele imperfecțiuni ale acestei lucrări mult mai complete și de mai mare întindere pe care o voi publica sub numele de Tratat Elementar de Magie Practică. Acest tratat va fi, dacă dorința mi se va împlini, o enciclopedie privind această problemă și va conține reproducerea în extenso a cărților, manuscriselor și a cărților de vrăjitorie cele mai rare.

Dr. Gerard (Anaclel Vincent) Encausse

Prețul cărții : 67 lei cu TVA inclus

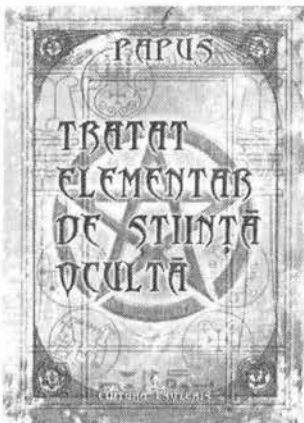
ISTORIA MAGIEI

Éliphas Lévi

Cu o expunere clară și precisă
a procedeeelor, ritualurilor și misterelor sale.

Éliphas Lévi este autorul cărților: Dogma și Ritualul Înaltei Magii. Dogma; Dogma și Ritualul Înaltei Magii. Ritualul; Misterele Kabbalei; Înalta Magie; Cheia Marilor Mistere; Chei Majore și Pantaclul lui Solomon; The Magic Ritual of the Sanctum Regnum; Marele Arcan sau Ocultismul Revelat; Ritualuri; Cartea Splendorilor.

Prețul cărții: 55 lei cu TVA inclus.

TRATAT ELEMENTAR DE ȘTIINȚĂ OCULTĂ

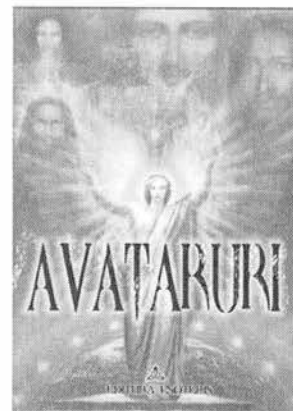
Papus

Ocultismul este un sistem filosofic care dă o soluție la întrebările pe care și le pune cel mai adesea spiritul nostru.

Ceea ce ne interesează în cartea aceasta nu este partea materială, fizică, ci ceea ce autorul a vrut să exprime prin semne, ceea ce este ascuns sub formelor, partea metafizică, ca să spunem așa.

Societățile de inițiere au drept scop principal să facă natura umană să evolueze și să o facă aptă să primească influențele directe ale planurilor superioare.

Prețul cărții: 55 lei cu TVA inclus

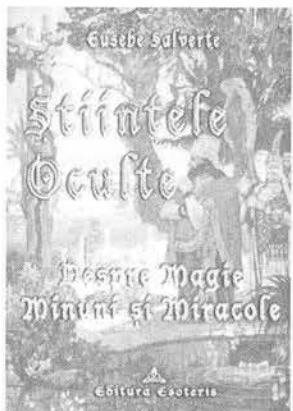
AVATARURI

Un Maestru este o ființă umană care, după ce a parcurs drumul evoluției și a atins etapa finală a acestui drum - Drumul Inițierii - a primit primele cinci inițieri și a intrat în *Regatul Spiritual*.

Cuvântul *Avatar* ne trimite cu gândul la ceva ce coboară de sus, de la Ishvara la om.

Două sunt caracteristicile omului care va deveni manifestarea specială a lui Dumnezeu: bhakti, iubirea pentru cel în care va apărea, și dragoste pentru cei a căror viață este chiar viața lui Dumnezeu. Numai când aceste caracteristici apar în om, el va putea deveni - în Universuri viitoare - un avatar, care va apare ca Dumnezeu pentru om.

Prețul cărții: 20 lei cu TVA inclus.

ȘTIINȚELE OCULTE DESPRE MAGIE, MINUNI ȘI MIRACOLE

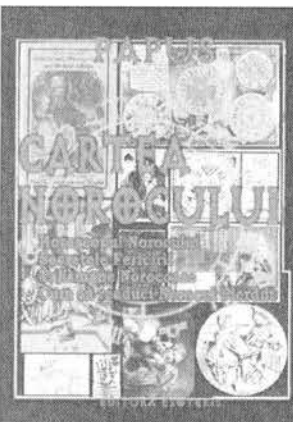
Eusebe Salverte

Omul este credul pentru că este veridic în mod natural. Acționând asupra pasiunilor sale, prin credulitatea sa, oameni superiori l-au silit la o supunere religioasă. Poveștile despre minunile care îi conduceau în acest scop nu sunt toate inventate.

Este util și interesant în același timp să studiem faptele pe care le conțin aceste povestiri și cauzele din care derivă faptele.

*Misterele din temple

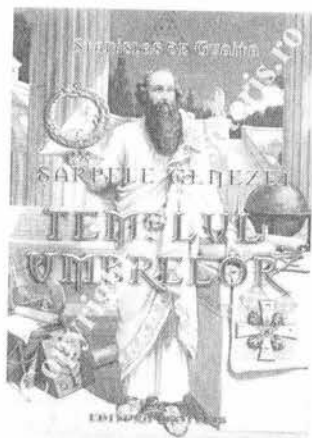
Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus

CARTEA NOROCULUI *Dr. Gerard Encausse - Papus*

Aveți noroc? Dacă nu aveți, este acesta un fapt real sau este doar credința că nu aveți, chiar dacă el există? Dacă aveți Noroc, atunci nimic nu este mai simplu, de vreme ce nu trebuie decât să-l păstrați. Se întâmplă adesea să ne comparăm cu un prieten sau cu o prietenă, crezând astfel că nu avem noroc, deoarece aspirăm la un ideal aproape imposibil de atins. Voința umană nu este decât unul dintre cei trei factori care veghează asupra stabilirii sau revenirii Norocului.

Prețul cărții: 29,5 lei cu TVA inclus.

ȘARPELE GENEZEI I - TEMPLUL UMBRELOR -

Stanislas de Guaita

Trilogia monumentală intitulată Șarpele Genezei, scrisă de Stanislas de Guaita, este un adevărat manual destinat inițiaților în Științele Oculte. Autorul folosește cunoașterea Maestrilor Magiei Înalte - Eliphas Levi, Cornelius Agrippa -, arcanele Tarotului și secretele Kabbalei pentru a dezvălui misterele oculte demonstrate și exemplificate cu clarviziune prin experiențele maestrilor tuturor timpurilor. Ținem să precizăm că ȘARPELE GENEZEI nu este nicidecum o trilogie de magie neagră, ci dimpotrivă, așa că să nu vă fie teamă să citiți cărțile. Prețul cărții: 57 lei cu TVA

ARCANELE MAGIEI

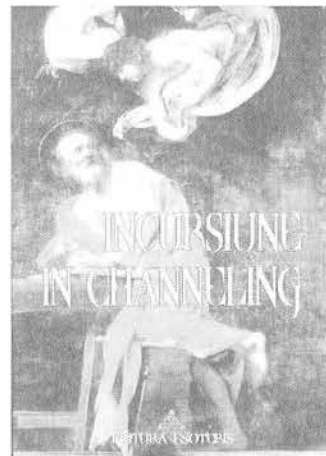
Stanislas de Guaita

Acest volum îl comentează și îl corectează pe primul; el îndreaptă imaginile răsturnate sau falsificate prin artificiiul Maestrului vrăjilor; el pune la loc orizonturile răsucite, înlocuiește cu lumina zilei strălucirea falsă a torțelor infernale, atât de promptă să depraveze formele, să determine culorile, să mintă. O distincție peremptorie era cu atât mai necesară între Înalta Doctrină și Vrăjitorie, pe care lucrarea de față trebuie să le trateze paralel, sau să se refere cel puțin la teoriile aplicabile ambelor, așa cum am semnalat de la început. Iată Arborele Științei Binelui și Răului. Preț: 67 lei.

PROBLEMA RĂULUI

Stanislas de Guaita

În a treia parte a ȘARPELUI GENEZEI vom aborda marea enigmă a Răului și vom ridica, în măsura în care ne permite conștiința și inițierea noastră, vâlul redutabil și binefăcător care ascunde de ochii profanilor Marele Arcan al Magiei. „Considerăm prudent să nu atingem aici această misiune divină; unde începe Credința ar fi bine ca Știința să se oprească, astfel încât să se evite neînțelegerile triste. Și de fiecare dată când va trebui să ne referim la credințele religioase, declarăm că, nefiind deloc competenți în materie de Credință, considerăm oamenii și faptele numai din punctul de vedere al inteligenței umane.” Preț: 29,5 lei.

INCURSIUNE IN CHANNELING

Această carte este rezultatul experienței în comunicarea astrală a instructorului de channeling. Cartea explică ce este channelingul și cum poți intra în legătură cu ghidul tău. Pentru cei care doresc să își dezvolte capacitățile, diferite capitole se ocupă cu tipuri speciale de lucruri precum citirea aurelor, a chakrelor și a vieților trecute. Lectura acestei cărți te va ajuta să înțelegi că nu vei întâmpina nicio dificultate în a intra în legătură cu ghidul vostru luând parte la această minune.

- Cum intri în legătură cu Ghizii tăi
 - Planuri și dimensiuni astrale
 - Ascensiunea spiritului
 - Meditația - calea spre comunicarea astrală
- Prețul cărții: 28,5 lei cu TVA inclus.